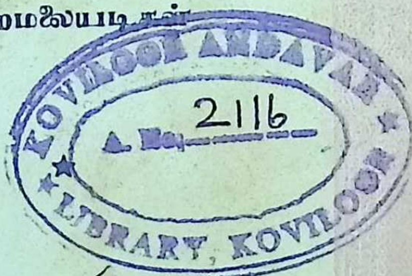
மரணத்தின்பின் மனிதர் நிலை

மறைமலையடிகள்

கழக வெளியீடு

கழக வெளியீடு, ௮௬௩

ஓம்

மரணத்தின்பின் மனிதர் நிலை

பல்லாவரம்
பொதுநிலைக் கழக ஆசிரியர்
மறைத்திரு சுவாமி வேதாசலம்
என்னும்
மறைமலையடிகள்
இயற்றியது

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்
திருநெல்வேலி-6. சென்னை-1.
1960

1960

நாகப்பட்டினம் சொக்கலிங்கம் பிள்ளை
வேதாசலம் (1876-1950)

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.

Ed 1 (Author) 1917
Ed 2 June 1918
Reprint (Kazhagam) June 1957, Sep 1960

△,16
K0

MARANATHTHINPIN MANITHAR NILAI
(Life after death)

Appar Achakam, Madras-1.—C. 2100.

பதிப்புரை

'மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை' என்னும் இந் நூல் முதன்முதல் மறைத்திரு மறைமலையடிகளாரால் வெளியிடப்பட்ட 'ஞானசாகரம்' (அறிவுக் கடல்) என்னும் வெளியீட்டில் பகுதி பகுதியாக வெளிவந்தது. அதன்பின் 1918 ஆம் ஆண்டில் இவ் வெளியீட்டை வாங்கிப் படிக்காத ஏனையோரும் இந் நூலைக் கற்றுப் பயன்பெற வேண்டுமென்று கருதி இஃது இரண்டாம் பதிப்பாக அடிகளாராலேயே வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அதன்பின் பல ஆண்டுகளாக அடிகளார் இடைவிடாது செய்து வந்த ஆராய்ச்சிகளால் இந் நூலின்கட் புதியனவாய்ச் சேர்க்கவேண்டிய பொருள்களையும் இதன்கண் முன்னுள்ள சொற்பொருள்களிற் செய்யவேண்டிய மாறுதல்களையும் செய்து 'இறந்தபின் இருக்கும் நிலை' என்ற தலைப்பில் இந் நூலின் மூன்றும் பதிப்பை வெளியிடவேண்டுமென்று கருதியது நிறைவேருமற் போயிற்று.

எனினும் இருபத்தொன்பது அரிய பெரிய தலைப்புக்களால் செவ்விதின் விளக்கப்பட்டுத் திகழும் இந்நூல் போதிய அளவு விளக்கங்களோடு கூடியதேயாம். 1950 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர்த் திங்கள் கூ ஆம் நாள் அடிகளார் எழுதிய விருப்ப ஆவணத்தின்படி வார முறையில் கழக வாயிலாக 1957 சூன் மாதத்தில் மூன்றும் பதிப்பு வெளிவந்துள்ளது. இப்பொழுது நான்காம் பதிப்பாக இந்நூல் வெளிவருகின்றது.

அடிகளார் ஐம்பது ஆண்டுகட்கு முன் 'உயிர்கள் இறந்தபின் அடையும் நிலை' என்னும் பொருள்பற்றி

ஆராய்ந்து வெளியிட்ட இந் நூலுக்குப்பின் அண்மையில் மதுரைத் திருஞானசம்பந்தர் திருமடத்தின் தலைவர் திருப்பெருந்திரு, சோமசுந்தர தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் 'இறந்தவர்கள் வாழும் நிலையும் பேசும் முறையும்' என்ற நூலை வெளியிட்டருளியதோடு, இந்நூற்பொருள்பற்றிச் செல்லுமிடமெல்லாம் சொற்பொழிவாற்றியும் வருகின்றார்கள். ஆதலால் இத் துறையில் இப்போது பலர் ஆராய்ச்சிசெய்யத் தலைப்படலாயினர். அவர்கட்கெல்லாம் நான்காம் பதிப்பாக வெளிவரும் மறைத்திரு. மறைமலையடிகளாரின் 'மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை' என்ற இந் நூல் காலத்திற்றுப் பெரிதும் பயன்படும் என்று கருதுகிறோம்.

அடிகளாரின் அறிவும், ஆராய்ச்சியும், புலமையும், செந்தமிழ் நடையும் நிரம்பிய நூல்களையெல்லாம் வாங்கிக் கற்றுத் தமிழுலகம் பயன்பெறுகவென வேண்டுகின்றோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

இரண்டாம் பதிப்பின் முகவுரை

இந்நூல் முதன்முதல் நமது ஞானசாகரம் (அறிவுக் கடல்) பத்திரிகையின் ஐந்தாம் பதுமத்து இரண்டாவது இதழில் சௌமிய ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் துவக்கஞ் செய்யப்பட்டு, இடையிடையே பகுதிபகுதியாக வெளி வந்து, ஏழாம்பதுமத்து ஒன்பதாவது இதழின்கண் முடிவு பெறலாயிற்று. இதுவரையில் நமது செந்தமிழ்மொழியில் வெளிவராத உண்மைப் புதுப்பொருள் அடங்கிய இந்நூல் மக்கள் வாழ்க்கையின் இயல்புகளையும், அவர்கள் ஒவ்வோர் உலகங்களில் ஒவ்வொரு வகையான உடம்புகளெடுத்து உலவுதலையும், அவர்கள் உலவும் உலகங்களின் தன்மை களையும் நன்கு விளக்கி உண்மையை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோற் காட்டுதல் கண்டு பலரும் இதனை விரும்பிக் கற்பாராயினர். ஆயினும், ஞானசாகரம் (அறிவுக்கடல்) பத்திரிகை வாங்குவோரன்றிப் பிறர் இதனைக் கற்பதற்கு ஏற்ற வசதி இல்லாமை கண்டு இதனை இப்போது தனிப் புத்தகமாக வெளியிடலானேம்.

இனி மக்கள் என்று சொல்லப்படும் உயிர்கள் எண்ணிறந்த உயிர்ப்பாகுபாடுகளில் ஒன்றிற் சேர்ந்தனவே யாகும். ஆனல், மக்கள் என்னும் உயிர்கள் நல்லதிது தீய திது என்று பகுத்துக் காணுஞ் சிறந்த மனனுணர்வும், தீயதை விலக்கி நல்லதைக் கைப்பற்றி யொழுகுங் கடப் பாடும் உடையனவாய் இருத்தலால் இவை ஏனை ஐயறி வுயிர்கள் எல்லாவற்றையும்விடச் சிறந்தனவாகும். ஆகவே, இவை இறப்புப் பிறப்புக்களின் சிறுமையுணர்ந்து இறை வன் திருவடிப் பேரின்பத்தை அடைதற்கேற்ற பெருமை வாய்ந்தனவாகும். இத்துணைப் பெருமைவாய்ந்த இவ்வுயிர் கள் தம் பிறவிப்பெருமை அறியாமலும், தமக்கு உடம்பைப் யும் உலகங்களையும் படைத்துக் கொடுத்துத் தோன்றாத் துணையாய்த் தம்முள் விளங்கிப் பிறவிகடோறும் தமதுயி ரைத் தூய்மை செய்துவரும் இறைவன் பேருதவியை

நினையாமலும், தம் முற்பிறவிகளை உய்த்துணராமலும், இந் நிலவுலகின் சிறு வாழ்வையே நிலையாக மதித்துப் பழிபாவங்களை மிகவும் தொகுத்து, மேல்வரும் பிறவிகளைப் பாழாக்குகின்றன. இறைவன் தந்தருளிய இவ் வரிய மக்கட்பிறவியை இங்ஙனம் வறிதாக்குவதன் காரணம் என்னென்று நோக்கியவழி, அவை தாம் இறந்த பின் அடையும் நிலையை ஆராய்ந்து பாராமையே யென்பது நன்கு விளங்கிற்று. உயிர்கள் மறுமையில் எய்தும் நிலைகளைப்பற்றிக் கூறும் நூல்கள் சிற்சில உளவேனும், அவற்றில், எடுத்துக் காட்டப்பட்ட கதைகள் உண்மையுடையன வென்பது புலப்படாமையால், அந் நூற் பொருள் நம்பத் தக்கவைகளாக நமக்குத் தோன்றவில்லை. அவற்றைத் தவிர மறுமை நிலையை உள்ளவாறு விரித்துக்கூறும் வேறு நூல் ஒன்றேனும் தமிழில் இல்லாமையால், இதனை இயற்றலானேம்.

இதன்கண் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட வரலாறுகளிற் பெரும்பாலன உண்மையாகவே நிகழ்ந்தவையாகும். ஆதலால் மறுமைநிலையை ஒருவாறாயினும் உண்மையான் உணர்ந்து பயன்பெற வேண்டுவார்க்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும் என்னும் நம்பிக்கையுடையேம்.

பல்லாவரம்,
சமரச சன்மார்க்க நிலையம்
12 - 6 - 1918

சுவாமி வேதாசலம்.

உள்ளுறை

உ

மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை

க. இம்மை மறுமை

'மரணம்' என்னுஞ் சொல்லைக் கேட்டவுடனே மனிதர் பலரும் திடுக்கிடுகின்றார்கள். அதற்குக் காரணம் யாது? இந்த உலகத்தில் தாம் மிகவும் வருந்தித் தேடிய பொன்னையும் பொருளையும்விட்டுப் பிரிய மனம் இல்லாமற் பலர் வருந்துகின்றனர்; வேறு பலர் தம் அன்பிற் சிறந்த அழகிய மனையாளைப் பிரிய மனம் இன்றி வருந்துகின்றனர்; மற்றும் பலர் தாய்தந்தையர், உறவினர், நண்பர் முதலியோரைப் பிரியமாட்டாமல் வருந்துகின்றனர்; இன்னும் பலர் பிள்ளைகளையும் சகோதரரையும் விட்டுப் போகக் கூடாமல் வருந்துகின்றனர். இவர்கள் இப்படியிருக்க, வேறு சிலர் முரட்டு சுபாவமுடையவர்களாய் வெட்டுக்கும் குத்துக்கும் கொலைக்கும் துணிந்து மரணம் அடைவதற்கு அஞ்சாதவர்களாய் எந்த நேரத்திலாயினும் தம் உயிரை மாய்த்தற்குச் சித்தமாயிருக்கின்றார்கள். இன்னும் ஒரு வகையார் 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்' என்று நினைத்துத் தாம் உண்ணுவதும் உறங்குவதும் சுகித்திருப்பதுந் தவிர வேறு ஒன்றையும் எண்ணாதவர்களாய்க், கடவுளும் இல்லை ஆத்மாவும் இல்லை, முற்பிறப்பும் இல்லை பிற்பிறப்பும் இல்லை, புண்ணியமும் இல்லை பாவமும் இல்லை,

எந்தவழியிலாயினும் திரவியத்தைச் சம்பாதித்துச் சுகமாய் வாழ்வதே சுவர்க்கம், அஃது இல்லாமல் வறுமைப்படுவதே நரகம், நான்கு பூதங்களால் ஆன இந்த உடம்பு அழிந்தால் அதனோடு உயிரும் அழிந்துபோகும் என்று சொல்லி மறுமையைப் பற்றிச் சிறிதாயினும் சிந்தியாமல் மிருகங்கள் பறவைகளைப் போற் காலங் கழித்துவருகிறார்கள். இப்படிச் சொல்லிய இந்த மூன்று திறத்தாரும் இந்தச் சரீரம் அழிந்த பின் ஆத்மாவானது அடையும் நிலைமையினைச் சிறிதேனும் பிரயாசையெடுத்துக்கொண்டு விசாரணை செய்வார்களானால் அவர்கள் மேற்சொல்லியவிதமாகக் காலங்கழிக்க இடம் இராது. 'மரணம்' என்னுஞ் சொல்லைக் கேட்டவுடனே திடுக்கிடுவோர், மரணத்திற்குப்பின் ஆத்மாவுக்கு உண்டாகும் சக்தியையும் இன்பத்தையும் அறிவார்களானால், மரணம் அடைந்த பிறகும் தம் ஆத்மாவானது தமக்கு உற்றாராயுள்ளவர்களோடு உறவாடி மகிழக்கூடும் என்றும், அவர்களுக்குப் பலவகையான உதவிகளும் செய்யக்கூடும் என்றும் அறிந்து மரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல் வாழ்வர். பாவவழிகளிற் புகுந்து கொலைத்தொழிலிற் பழகி மரணத்திற்குத் துணிந்து தம்முயிரைத் துரும்புபோல் நினைத்திருப்பவர்கள், மரணம் அடைந்தபின் தம் கெட்ட செய்கைகளால் தாம் அடையும் பெருந்துன்பத்தை அறிவார்களானால் இந்தப்பிறவியில் தம்மைத் திருத்திக்கொண்டு எவ்வளவோ நல்ல காரியங்களைச்செய்து சிறப்படைவார்கள். 'நாஸ்திகம்' பேசிக்கொண்டு இந்த உடம்போடு எல்லாம் போய் விடும் என்று சொல்லித் திரிபவர்கள், தம் உடம்பு அழிந்தாலும் தம் உயிர் அழியாமல் நின்று பலவகையான மாறுதல் அடைந்து பல பிறவிகளிற்பட்டுச் சுழல்வதை எள் அளவேனும் அறிவார்களானால், தாம் பிசகாக எண்ணிய எண்ணங்களை எல்லாம் மாற்றித் தாம் விருத்தி

அடைவதற்கான வழிகளைத் தேடிக்கொண்டு சுகமாய் வாழ்வார்கள்.

ஆகவே, மனிதர்கள் எல்லாரும் இந்தப் பிறப்பையே பெரியதாக எண்ணி, இனி வரும் பிறப்புக்களையும், இறந்த பிறகு ஆத்மா அடையும் நிலைமையினையும் சிறிதாவது விசாரியாமல் காலங்கழிப்பது மிகவும் பொல்லாதது. இன்றைக்கு உயிரோடு இருப்பவன் ஒருவன் நேற்று நான் உயிரோடு இருந்ததில்லை என்றாவது, நாளைக்கு நான் உயிரோடிருக்கமாட்டேன்; எல்லாம் இன்றோடு முடிந்துபோயிற்று என்றாவது சொன்னால் அவனை மற்றவர்கள் எல்லாரும் பித்தம் பிடித்தவன் என்று சொல்வார்களன்றோ? நேற்றிருந்தவன் இன்றைக்கும் இன்றிருக்கிறவன் நாளைக்கும் உயிர்வாழ்தலை நாம் பிரத்தியட்சமாய் அறிந்துகொள்வது போல, முற்பிறப்பிலிருந்தவன் இப் பிறப்பிலும், இப் பிறப்பிலிருக்கின்றவன் இனிவரும் பிறப்பிலும் இருப்பான் என்பது திண்ணம். நேற்றுக் கட்டத்தொடங்கிய ஒரு வீடானது நேற்றே கட்டப்பட்டு முடிவுபெறாமல், இன்றும் நாளையும் கட்டப்படுதல் போல, முற்பிறவிகளில் நாம் கட்டத் தொடங்கிய மோட்ச வீடானது அப் பிறவிகளிலேயே முடிவுபெறாமல், இப் பிறவியிலும் இனிவரும் பிறவிகளிலும் கட்டப்பட்டுக்கொண்டே வரும். நேற்றுத் துவங்கிய ஒரு தொழிலானது இன்றும் நாளையும் தொடர்ச்சியாக வருவது போலவே, முற்பிறவிகளில் துவங்கிய நமது கர்மமும் இப் பிறவியிலும் இனிவரும் பிறவிகளிலும் தொடர்ச்சியாக வந்துகொண்டிருக்கும்.

ஆத்மாவானது என்றும் அழிவில்லாத பொருள்; அது மேலே போர்த்துக்கொண்டுவரும் இந்த உடம்புக்குத்தான் அழிவேயல்லாமல் அறிவுருபமாயிருக்கும் அந்த உயிருக்கு எக்காலத்தும் அழிவேயில்லை. இன்றைக்கு ஒரு

வீட்டில் குடியிருக்கும் ஒருவன் இன்னுஞ் சிலமாதங்கள் கழித்து வேருெரு வீட்டுக்குப்போவதுபோல, இப்போது இந்த உடம்பில் இருக்கும் உயிரானது இதை விட்டு மற்ருெரு பிறவியில் மற்ருேர் உடம்பிற்குப் போகின்றது. ஒரு வீட்டிலிருந்த ஒருவன் வேருெரு வீட்டிற்குப் போகும் போது, தான் அவ் வீட்டைவிட்டுப்போனுலும் தன் வாழ்க் கைக்கு அவசியமென்று அவ் வீட்டிலே சேர்த்துவைத்த பொருள்களை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு போவதுபோல, உயிர் இந்த உடம்பிலிருக்குங்கால் செய்து சேர்த்த வினைகளை மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு இதனைவிட்டு வேருேர் உடம் பிற் செல்கின்றது. ஆகவே, நம்முயிரோடு சேர்ந்து வருவன நாம் செய்யும் வினைகளே யல்லாமல், நம்முடம்பும் அவ் வுடம்பின் சம்பந்தத்தால் வந்த மற்றப் பொருள்களும் அல்ல. இதுபற்றி யன்ருே முற்றத்துறந்த பட்டினத்துப் பிள்ளையார்,

“ அத்தமும் வாழ்வும் அகத்துமட் டேவிழி அம்பொழுக
மெத்திய மாதரும் வீதிமட் டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலை மேல்வைத்து அழுமைந் தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே”

என்று அருளிச்செய்தனர்.

ஆகவே, இந்த நில உலகமும் இதில் உலாவிவரும் உடம்பும் மாத்திரமே மெய்ப்பொருள்கள் என்று எண்ணு தல்கூடாது. அப்படி எண்ணுவதினுல் மனிதர் பலவகை யிலே பிழையான காரியங்களைச் செய்து இப் பிறவியில் துன்பமடைவதல்லாமலும், இனிவரும் பிறவிகளிலும் துன்பம் அடைகிருர்கள். இஃது இப்போது எனக்கு உருசியைத் தருகிறதென்று பிசகாக நினைத்துப் பனம் பழத்தை வேண்டியமட்டும் புசித்தவன் ஒருவன் இன்னுஞ் சிலநாட் கழித்துப் பித்தநோயாற் பிணிக்கப்பட்டு வருந்து

தல்போல இப்போது இஃது எனக்கு நல்லதெனக் கருதித் தீயவழியில் ஒழுகினேன் மறுமையில் அதனல் வருந் துன்பத்திற்கு உள்ளாவது நிச்சயம். ஆகையால், இந் நிலவுலகத்தினுஞ் சிறந்த வேறு உலகங்கள் உள்ளன என்றும், அவ் வுலகங்களிற் சஞ்சரிப்பதற்கு இந்த உடம்பைக்காட்டினும் இன்னும் வேறு உடம்புகள் உள்ளன என்றும் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டுவது ஒவ்வொருவருக்கும் முதன்மையான கடமையாம். இந்த உடம்பு அழிந்துபோகவே எல்லாம் அழிந்துபோகும் என்று எண்ணுவதும் சொல்வதும் பெரும் பிழையாகும்.

உ. சூக்குமசரீரங்கள்

இந்த நில உலகத்தில் இயங்கும் இந்த உடம்பு மிகவும் தடிப்பாய்க் கனத்த பொருள்களின் சேர்க்கையால் உண்டானது; ஆகையினலேதான் இதனைத் தூலதேகம் என்று ஞானநூல்கள் கூறுகின்றன. கனத்த பொருளான இத் தூலதேகம் மென்மையான காற்றிலும் ஆகாயவெளியிலும் சஞ்சரிக்க மாட்டாததாக இருத்தலின், இஃது உலாவுவதற்கு ஏற்றதான இந்த நில உலகம் நமக்கு வாய்த்திருக்கின்றது. ஆனல், இந்தத் தூலதேகத்தினுள்ளே இன்னும் வேறு நான்கு உடம்புகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; வெங்காயச் சருகுகள் ஒன்றன்மேல் ஒன்ருக அடுக்கப்பட்டிருத்தல்போல நமக்குள்ள இவ்வுடம்புகளும் ஒன்றன்மேல் ஒன்ருகக் கவிந்திருக்கின்றன; வெங்காயச் சருகுகளில் ஒன்று மற்ருென்றனை ஊடுருவிக்கொண்டு நில்லாது, மற்றுக் கண்ணுடியின் அப்புறத்தே தோன்றின ஒளியானது அதனை ஊடுருவிக்கொண்டு அதன் இப்புறத்தேயும் விளங்குதல் போல இத் தூல உடம்பினுள் இருக்கும் மற்றை நான்கு

உடம்புகளும் ஒன்றை ஒன்று ஊடுருவிக்கொண்டு இத் தூல சரீரத்தில் வியாபித்திருக்கின்றன. இந்த நான்கு உடம்புகளும் ஒன்றுக்குமேல் ஒன்று நுண்ணியதாகவும் மெல்லியதாகவும் இருக்கும். இவ் வுடம்புகளின் றன்மையெல்லாம், ஞானசாகரம், ௩-ஆம் பதுமத்தில் வெளியான **சிவராஜ யோகம்** என்னும் உபந்யாசத்தில் விரிவாக எழுதியிருக்கின்றேம், அங்கே கண்டு கொள்க. இந்த நான்கு உடம்புகளும் சூக்குமசரீரம், குண சரீரம், கஞ்சுகசரீரம், காரணசரீரம் என்று பெயர்பெறும்; அல்லது அவை பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என்று வேறு பெயர் இட்டும் வழங்கப்படும். நமது கண்ணுக்கு எதிரே தோன்றும் இந்தத் தூல வுடம்பானது அழிந்துபோனால், அதற்குள் வியாபித்திருக்கும் மற்ற நான்கு உடம்புகளும் அதுபோல் அழிந்து போவதில்லை; அவை நான்கும் உயிரோடு மிக்க ஒற்றுமை உடையனவாய்ப் பிறவிகள்தோறும் தூல உடம்புகளிற் சென்று பிரவேசிக்கும். ஆகவே, மரணம் என்பது சாதாரணமாய் நமக்குள்ள ஐந்து உடம்புகளில் ஒன்று மாத்திரம் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து அழிந்துபோவதை அறிவிக்கின்றது. இங்ஙனம் நம்முடைய ஐந்து கூறுகளில் ஒன்று அழிந்துபோவதை உற்றுநோக்குங்கால், நாம் இதற்காக ஏன் துக்கிக்க வேண்டும்? என்பது புலப்படும். இந்தத் தூலதேகம் போனால் மற்றும் ஒரு தூலதேகம் அவசியம் வரப்போகிறது. இதற்காக நாம் கவலைப்படுவது ஏன்? இதனைக்காட்டிலும் நுட்பமான நம்முடைய மற்ற உடம்புகள் இதுபோல் விரைவில் அழிந்து போகாமையானும், அவ் வுடம்புகளைப் பாதுகாப்பதற்கு நற்செய்கையும் நற்சிந்தனையுமே அவசியமாகுமல்லது தூல உடம்பிற்கு வேண்டும் சோறுந் தண்ணீரும் கூறையும் அல்லவாகலானும், அந்தச் சூக்குமசரீரங்

களில் இருந்தே நாம் செய்தற்கு அருமையான பல காரியங்களையும் செய்யலாமாகலானும், நாம் அந்தச் சரீரங்களில் நமது அறிவு நிகழும்படி செய்து கொள்ளல்வேண்டும். நம்முடைய தூலசரீரமானது நாம் நினைந்தபடியெல்லாம் இயங்கவல்லது அன்று; இடத்தினாலும் காலத்தினாலும் அதன் செய்கைகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; சென்னையி லிருக்கும் ஒருவன் சிதம்பரம் போக எழுந்தானால் அவன் எவ்வளவு வேகமாய்ச் சென்றாலும் அங்கே போய்ச் சேருவதற்குப் பலநாள் செல்லும்; நம்முடைய சூக்குமசரீரங்களோ அதுபோல் அவ்வளவு மிகுதியாகக் காலத்தினாலும் இடத்தினாலும் வரையறுக்கப்படுவனவல்ல; கண்மூடிக் கண்திறப்பதற்குள் பல்லாயிரம் மைல் தூரம் போய்த்திரும்பும் சக்தி உடையன. இதனை மெய்ப்படுத்துதற்கு உண்மையாக நடந்த ஒரு செய்தியை இங்கே எடுத்துக் கூறுவாம்.

---

௩. சூக்குமசரீர யாத்திரை செய்த ஒருவர் சரித்திரம்

அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள ஒருபெண் தன் கணவன் வியாபாரகாரியமாகத் தூரதேசம் போய்விடத் தான் பல வருஷங்கள் தனிமையிலிருந்தனள்; அவள் கணவன் அவளைவிட்டுப் பிரிந்துபோன சில வருஷங்களாக அவளுக்குக் கடிதங்கள் அனுப்பிவந்தான்; பிறகு திடீரென்று அவனிடமிருந்து கடிதங்கள் வராமற்போயின; அவளோ அவனிடமிருந்து கடிதம் இன்றுவரும் நாளைவரும் என்று எதிர்பார்த்த வண்ணமாய் இரண்டொரு வருஷங்கள் கழித்தாள்; பின்னுங் கடிதம் வந்திலது; அதனால், அவள் மனம் சகியாதவளாய் மிகவும் வருந்திக் கப்பல்யாத்திரை போய் வருவார் பலரையும் உசாவித் தன் கணவன் இருக்குமிடம்

தெரிவிக்கும்படி வேண்டினாள்; அவர்களெல்லாரும் அவள் கணவனிருக்குமிடந் தெரியாதென்றே சொல்லிவிட்டார்கள். அனலிற்பட்ட புழுப்போல் துடிதுடித்துத் தன் நேசர்கள் பலரிடம் போய் 'யான் என்செய்வேன்! என் செய்வேன்!' என்று பதறியழுதாள். அப்போது அவர்களுள் ஒருவர் இன்னாரிடம்போய்க் கேட்பையானால் அவர் உன் கணவனிருக்குமிடம் அறிவிப்பர் என்று அவளை ஒரு பெரியவரிடம் அனுப்பினார். மனிதசஞ்சாரம் மிகுதியா யில்லாத ஒரு தனியிடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த அப் பெரியவரிடம் போய் அந்தப் பெண் தன் குறையை அறிவித்தாள். அப் பெரியவரும் அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து மனம் இரங்கி "அம்மா, நீ இவ்விடத்திலேயே இரு, நான் அந்த அறைக்குள்ளே போயிருந்து திரும்பிவந்து உனக்கு உன் கணவனைப்பற்றித் தெரிவிப்பேன்; நான் வரும் அளவும் நீ எவ் வகையான சப்தமுஞ் செய்யாமல் இங்கேயே இரு," என்று அங்கே ஓர் அறைக்குள் நுழைந்து கதவைச் சாத்தித் தாழிட்டுக் கொண்டார். இந்தப் பெண் சிறிது நேரம் அங்கே காத்திருந்து பார்த்தும் அவர் வாராமையால், சப்தம் இடாமல் அடிமேல் அடிவைத்துப் போய் அவ்வறைக் கதவில் சாவித்துவாரத்தின் வழியாக உள்ளே நோக்கினாள். நோக்க, அப் பெரியவர் ஒரு சாய்வான நாற்காலியில் பிணம் போற் சாய்ந்திருக்கக் கண்டாள். அதைப் பார்த்ததும் இன்னது செய்வது என்று அறியாளாய்த் தான் முன்னிருந்த இடத்தில் வந்து, மிக்க விசனத்தோடும் உட்கார்ந்து கொண்டு சிந்தித்திருந்தாள். இவள் இப்படி உட்கார்ந்திருந்த சில நிமிஷங்கட்கெல்லாம் மறுபடியும் அவ் வறையின் கதவு திறக்கப்பட்டது; உடனே அப் பெரியவர் அப் பெண்ணினிடம் வந்து, "அம்மா, நின் கணவன் இலண்டன்மா நகரத்தில் சுகமாக இருக்கின்றார்; இப்போது

தான் நான் அவரை ஒரு வசதியான சாப்பாட்டு விடுதியில் சந்தித்தேன்; சந்தித்து, 'நீர் அமெரிக்காவிலுள்ள உம் மனைவிக்கு நெடுங்காலமாகக் கடிதம் எழுதாதிருப்பது பிசகு; அந்த அம்மை இதனால் மிகவும் விசனம் அடைந்திருக்கிறாள்' என்று சொன்னேன். அதன்மேல் அவர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்; அஃது உனக்கு இந்தக் கப்பலில் வரும்; அதற்கு அடுத்த கப்பலில் உன்கணவனே உன்னிடம் வந்து சேர்வார்," என்று கூறினார். இவ்வமுத வாசகத்தைக் கேட்டதும் அந்தப் பெண் மிகவும் மனம் மகிழ்ந்து அப் பெரியவருக்கு வந்தனஞ் செய்து தன் வீட்டுக்குப் போயினாள். அப்பெரியவர் சொல்லியபடியே இரண்டொரு தினத்தில் வந்த கப்பலில் தன் கணவனிடமிருந்து அவளுக்குக் கடிதம் வந்தது; அதற்கு அடுத்த கப்பலில் கணவனும் வந்து சேர்ந்தான். அந்தப்பெண் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துப் பேரதிசயம் அடைந்தவளாய்த் தன் கணவனிடம் இதனைத் தெரிவியாமல், அவனை அழைத்துக்கொண்டு அப் பெரியவரிடம் போனாள். அவள் கணவன் அப் பெரியவரைக் கண்டதும் ஆச்சரியம் அடைந்து, இலண்டன்மா நகரத்தில் நானிருந்த ஆகாரவிடுதிச் சாலையில் இப் பெரியவரைச் சில வாரங்களுக்குமுன் சந்தித்தேன்; நான் உனக்கு நெடு நாளாய்க் கடிதம் எழுதாமல் இருந்து விட்டமையால் நீ விசனமாய் இருப்பதாயும் உடனே கடிதம் எழுதுவதோடு சீக்கிரம் உன் மனைவியிடம் போய்ச்சேர் என்றும் சொல்லிப் போனார் என அவளிடம் கூறினான். பின் அவ் விருவரும் அப் பெரியவரை வணங்கி அவரால் ஆசிர்வதிக்கப்பெற்று வீட்டுக்குத் திரும்பினார்கள். இஃது உண்மையாக நடந்த காரியம். இதில் சம்மந்தப்பட்டவர்கள் பேர், இடம், இது நடந்த நாள் முதலியன வெல்லாம் அனாவசியமென்று யாம் இங்கே காட்டவில்லை.

இதனால் அறியவேண்டும் உண்மைகளே இங்குக் கவனிக்கத் தக்கன. அமெரிக்கா தேசத்திற்கும் இலண்டன்மாநகரத்திற்கும் எத்தனையோ ஆயிர மைல் தூரம் இருக்கின்றது; அத்தனை ஆயிரமைல் தூரத்தையும் மேற்சொன்ன பெரியவர் தமது சூக்குமசரீரத்தால் ஆகாயவழியே சில நிமிஷங்களிற் கடந்துசென்ருர். பிறகு அவள் கணவன் கண்ணெதிரே அச் சூக்குமசரீரத்தையும் புலப்படும்படி செய்து அவனேடு சம்பாஷணையும் நடத்தினர். இதில் இன்னும் ஒரு விசேடமும் கவனிக்கத்தக்கது. அவள் கணவன் இலண்டனிற் கண்ட அப் பெரியவரின் சூக்கும சரீரத்தின் வடிவும், திரும்ப அவரை அமெரிக்காவில் பார்த்தபோது கண்ட தூலசரீரத்தின் வடிவும் ஒன்ருயிருந்தன என்றமையால், சூக்குமசரீரமானது தூலசரீரத்தின் வடிவையே முழுதும் ஒத்திருக்கும் என்பது இனிது பெறப்படுகின்றது. அவையிரண்டும் அங்ஙனம் வடிவத்தால் ஒத்திருந்தாலும், தூலசரீரம் கனமுடையதாய் நிலத்தில் மாத்திரம் சஞ்சரிக்கக்கூடியது; சூக்குமசரீரமோ கனமில்லாத மெல்லிய பொருளாய் அந்தரத்தில் மாத்திரம் இயங்க வல்லதா யிருக்கின்றது. ஆகையினலேதான், சூக்கும சரீரத்தில் உலாவும் பேய்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் கால் நிலத்திற் பாவாது என்று சாமனிய சனங்களும் சொல்லுகிருர்கள்; அஃது உண்மையேயாகும்.

---

௪. சூக்குமசரீரத் தோற்றம்

இனித் தூலசரீரம், சூக்குமசரீரம், குணசரீரம், கஞ்சுக சரீரம், காரணசரீரம் என்னும் நம்முடைய ஐந்து உடம்புகளும் ஒன்றாகக் கட்டுப்பட்டு நின்றாலும், தூலசரீரமும் சூக்குமசரீரமும் நேரே பொருத்தமுள்ளனவாய் ஒன்றினுடைய வடிவையே மற்றொன்றும் உடையதாயிருக்கும்; குணம், கஞ்சுகம், காரணம் என்னும் மற்ற மூன்று சரீரங்களும் இவ்விரண்டு சரீரங்களினும் வேறுபட்ட சுபாவமுடையனவாய்ச் சூக்குமசரீரத்தைக் காட்டிலும் சூக்குமமானவைகளாயிருக்கும். சூக்குமசரீரம் தூலசரீரத்தின் வடிவையும் பாவனையையுமே உடையதாயிருக்கும் என்பதற்கு மேலே யாம் எடுத்துக் காட்டிய உதாரணமே சான்று. இன்னும் இரண்டொன்று காட்டுகின்றோம்: எம் மாணாக்கரில் சந்தான கிருஷ்ணன் என்பார் ஒருவர் உளர். இவர் இயற்கையிலேயே மிருதுவான சுபாவமும் நுண்ணறிவும் உடையவர். இவருக்குச் சூக்கும சரீரத் தோற்றங்கள் கனவிலும் நனவிலும் அடிக்கடி தோன்றுவதுண்டு. இவர் கொஞ்சம் சிறுபிள்ளையாயிருக்கும்போது, இவருக்கு உறவினரான ஒருவர் வீட்டில் மரணம் அடையும் நிலையிலிருந்தனர். வீட்டிலுள்ள மற்றவர்கள் அவர் படுக்கையைச் சூழ்ந்து வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இப்படி யிருக்கையில் அங்கே அருகில் நின்ற சிறுபிள்ளையான சந்தான கிருஷ்ணன், "அதோ அவர் போகின்றார்! அதோ அவர் மேலே போகிறார்! அதோ அதோ!" என்று கூவினார்! அங்குள்ளவர்கள் எல்லாரும் திடுக்கிட்டுச் சுற்றிலும் மேலும் நோக்கினார்கள்; அவர்கள் கண்ணுக்கு ஒன்றுந் தென்படவில்லை; அந்தப் பிள்ளை மாத்திரம் சற்றுநேரம் முன்சொன்னபடியே சொல்லிற்று;

உடனே மரணவஸ்தையிலிருந்தவரைத் திரும்பிப் பார்க்க அவர் பிணமாய்க் கிடந்தார். இன்னும் ஒரு வீட்டில் ஒரு பெண்பிள்ளை நோவாய்க் கிடந்தாள்; இவள் ஈன்ற மக்களில் ஒரு பிள்ளை தூரதேசத்தில் ஒரு வீட்டில் அவளுக்கு நெருங்கின சுற்றத்தாரிடம் இருந்தது. ஒரு நாள் அப் பிள்ளை கட்டிலிற் படுத்து உறங்குகையில், தூரதேசத்தில் நோயாய்க்கிடந்த அப் பிள்ளையின் தாய் இங்கே அப் பிள்ளை உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் கட்டிலின் பக்கத்தே குனிந்து நின்று அதனை உற்றுநோக்குவதை அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஏவற்காரி ஒருத்தி பார்த்து உடனே வீட்டி லுள்ளாரிடம் போய் அறிவித்தாள்; அவர்கள் எல்லாம் அதிசயப்பட்டு வந்து பார்க்கையில் ஒன்றையுங் காணவில்லை; ஆனால் சில நாழிகைக்குள் எல்லாம் தூரதேசத்திற் பிணி யாய்க் கிடந்த அப் பிள்ளையின் தாய் இறந்து போனாள் என்று தந்தி சமாசாரம் வந்தது.

இன்னும் இப்படியே நடக்கும் சம்பவங்கள் கணக் கில்லாமல் இருக்கின்றன. கிறிஸ்துவர்கள் மகம்மதியர்கள் கல்லறைகளில் நடுநிசியிற் சிலர் போக நேரிட்டபோது, அக் கல்லறைகளின் மேல் பலதிறப்பட்ட வடிவங்கள் உலாவு தலையும், உட்கார்ந்திருத்தலையும் கண்டு அதிசயப்பட்டுத் திரும்பிவந்து சொல்லிய செய்திகளும் பல உண்டு. இங்கே ஒன்று கவனித்தல்வேண்டும் ஒருவர் இறந்தபின் அவர் உடம்பைப் புதைத்து வைப்பதைக்காட்டிலும், தீயிலிட்டு எரித்துவிடுவதே நல்லதென்று நல்லறிவுடையோர் பலரும் கருதுகின்றார்கள். ஏனென்றால், இத் தூல சரீரத்திற்கும் அதற்கு அடுத்த சூக்குமசரீரத்திற்கும் மிகவும் நெருங்கின உறவு இருப்பதால், இத் தூல சரீரம் அழியாதிருக்குந் தனையும் அதனோடு நெருங்கிய சம்பந்தமுள்ள சூக்குமசரீரம் அதன் பக்கத்தே வந்து உலவிக்கொண்டிருக்கும். மனிதர்க்கு

இத் தூலசரீரத்தில் அவ்வளவு அபிமானமிருப்பதால் இத் தூலசரீரம் உள்ள அளவும் அவர்கள் கொண்ட அபிமானத்தைத் தோற்றுவிப்பதாகிய சூக்குமசரீரம் அதன் பக்கத்திற் சஞ்சரித்துக்கொண்டே நெடுங்காலம் இருப்பதும் உண்டு. தூலசரீரத்தைத் தீயிலிட்டுக் கொளுத்திவிட்டால், சூக்கும சரீரம் இங்கு வந்து உலவுதலைவிட்டு நீங்கிப்போம்.

ரு. சூக்குமஉடம்பின் வடிவு

இனி இந்தச் சூக்கும சரீரத்தின் வடிவம் தூல சரீரத்தின் வடிவத்தையே பெரும்பாலும் ஒத்திருந்தாலும், அது மேலே போர்த்திருக்கும் ஆடை மிகவும் வெண்மையாய் மெல்லியதாயிருக்கும். ஆனாலும், சூக்குமசரீரத்தின் அம் மெல்லிய வெள்ளாடையானது கண்ணுக்கு மாத்திரம் தோன்றுமே அல்லாமல், கையினாற் பிடித்தால் அகப்படுவது அன்று. இவ்வாறு, சூக்கும உடம்புக்கும் அதன்மேற் போர்க்கப்பட்ட ஆடைக்கும் வெண்ணிறம் வருவது அவ்வுடம்பினுள் வசிக்கும் உயிரின் பரிசுத்தத்தைப் பொறுத்ததாக இருக்கின்றது. ஓர் ஆன்மா பரிசுத்தமான சிந்தனையுடையதாக இருக்குமாயின், அப் பரிசுத்தத்திற்குப் பொருந்த அதன் சூக்கும உடம்பும் ஆடையும் தும்பை மலர்போன்ற வெண்ணிற முடையதாகின்றன. அங்ஙனமன்றி அவ்வான்மா தீயசிந்தனையும் தீயசெய்கையும் உடையதாயின் அவற்றிற்கு இசையவே அதன் சூக்கும உடம்பும் உடையும் கரியநிறம் உடையவாகின்றன. தீயோர் இறந்தபிறகு அவர் ஆவேச உருவத்தைக் கண்டவர்கள் அது கன்னங்கரேலென்றிருந்ததைக் கண்டு அச்சமடைந்தார்கள்; இன்னும் பலர் அக்கரிய வடிவின் தோற்றத்தினால்

தாங்குதற்கு அரிய அச்சமுற்று உயிரிறந்தும் போனூர்கள். இவ்வுண்மையை உள்ளபடி உணர்ந்தால், இந்நில உலகத்தில் தாம் உயிரோடு இருக்கும் நாட்களில் தீயசெய்கைகளைச் செய்பவர்கள் அவற்றை விடுத்து நல்வழிப்படுவார்கள். இரண்டு கையும் விரித்தாற் பாவம் என்று அலட்சியமாய்ச் சொல்லித் தீய செயலே செய்பவர்கள், தாம் இறந்த பிறகு இருள் உலகத்தில் இருள் வடிவு தாங்கி அலைவதைச் சிறிதேனும் அறிவார்களானல் அத் தீயசெயல்களைச் செய்ய முந்துவார்களா? முந்தவே மாட்டார்கள். தீயசெயலைச் செய்தோன் ஆன்மாவானது மரணத்திற்குப்பின் தன் உறவினரிடத்தில் வந்து பேசிய செய்திகள் பல இருக்கின்றன. அவனது ஆவேசமானது பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமான கரிய வடிவுடையதா யிருந்ததல்லாமலும், அது மிகவுந் துன்பப்படுவதாகவுந் தெரிந்தது; தனக்கு ஒன்றுந் தெரியாதபடி மிகவுந் தடிப்பான இருள் எங்குஞ் சூழ்ந்திருக்கின்றது என்றும், அவ் விருள் உலகத்திற் சிறிதும் இடந் தெரியாமல் தான் அலையும்போது தனக்கு அளவில்லாத அச்சமுந் துன்பமும் உண்டாகின்றனவென்றும், தன்னைப் போலத் தீயவழியில் ஒழுகினோர் ஆவேசங்கள் தன்னை வந்து வருத்துகின்றன என்றும் அத் தீயவன் ஆவேசம் பலமுறை சொல்லிப் புலம்பியிருக்கின்றது. அவ்வாறு சொல்லிப் புலம்பிய ஆவேசங்கள் பிறகு தம் உறவினரைப் பார்த்துத் தமக்குத் துன்பம் அகலவும், தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் இருள் நீங்கவும் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கும்படி கேட்டதுண்டு. அவற்றின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிய உறவினர் அப்படியே கடவுளைப் பிரார்த்திக்கச் சில நாட்களிலெல்லாம் அவ்வாவேசங்களைச் சுற்றியிருந்த இருள் நீங்கிச் சொல்லுதற்கரிய அழகோடுங்கூடிய ஒரு பிரகாசந் தோன்றியதென்றும் அவ் வாவேசங்களே பின்னொருகாற் சொல்லியிருக்கின்றன.

இதனால், நம்மவர்கள் இறந்த பிறகும் நாம் அவர்களுடைய நன்மையைக் கோரிப் பிரார்த்தனை செய்வது அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே சுகத்தைக் கொடுக்கும் என்பது தெளிவாகும். இந்தக் கருத்தை உள்ளிட்டே திவச நாட்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இக் காலத்தில் உள்ளவர்கள் அத் திவச நாட்களின் தாற்பரியத்தை அறியாமல், பார்ப்பார் இரண்டொருவரைத் தமது வீட்டுக்கு அழைப்பித்து, அவர்கள் தாமே பொருள் தெரியாமற் பிழையாகச் சொல்லும் சில சமஸ்கிருதவசனங்களைத் தாமும் பொருள் தெரியாமற் கேட்டு, அவர்களுக்கு ஏராளமாகக் காய்கறி அரிசி முதலியவற்றைக் கொடுத்துத் தாம் ஏதோ சாஸ்திர சம்மதமாய் நடந்து விட்டதாக மகிழுகிறார்கள்! சுத்த மூடத்தனமாகச் செய்யும் இந்தக் கர்மத்தினால் இறந்துபோன நம்மவர்களை நல்வழியிற் சேர்ப்பிப்பது கூடாத காரியம். பின்னை எப்படி அவர்களுக்கு நன்மை செய்யலாமென்றால், திவச நாளில் அற்ப ஆகாரம் உண்டாவது, அன்றி நாள் முழுதும் உபவாசமிருந்தாவது தலை முழுகிச் சுத்தமான ஆடை அணிந்து, தாமே பொருள் தேடி உண்ணமாட்டாத கூன், குருடு, நொண்டி, சப்பாணி, நோயாளி முதலியோர்க்கு அன்னமிட்டு ஆலயத்திற்குக் காலை, நண்பகல், மாலை என்னும் முப்பொழுதும் சென்று இறைவனிடத்தில் மனத்தைப் பதியவைத்து, "என் ஆண்டவனே! என் அப்பனே! அருட்கடலே! இறந்துபோன என் மூதாதைகளெல்லாரும் பரிசுத்த முடையவர்களாய்ப் பரிசுத்தமான வழிகளிற் சென்று கடைசியாக உன் திருவருட் பேரின்பத்தைப் பெறும்படி கருணைசெய்ய வேண்டும்! கருணைமேகமான ஐயனே! என் மூதாதைகள் இந்த நில உலகத்தில் இருந்த நாட்களில் தாம் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்த பெரும் பிழைகளை யெல்லாம் தேவரீர்

பொறுத்தருளி, அவர்கள் அப் பிழைகளால் மறுமை உலகத்தில் வருந்தாவண்ணம் அவர்கட்கு நின் அருள் வெளிச்சத்தைக் காட்டி அவர்களெல்லாரையும் மோட்ச வழியிற் சேர்க்கத் திருவருள் பாலிக்கவேண்டும்!" என்பது போலப் பிரார்த்தனை செய்வதுதான் நலமுடையதாகும். இதுதான் இறந்துபோய் இருள் உலகத்தில் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் நம்மூதாதைகளை நல்வழியிற் சேர்ப்பிக்க வல்லதாகும். இப்படிச் செய்வதை விடுத்து 'அடுத்த வீட்டுக்காரனுக்காக அமாவாசை விரதம்' என்பதைப்போலப் பார்ப்பாரை வரவழைத்து ஏதோ அவர்கட்குத் தொலைக்க வேண்டுவதைத் தொலைத்துவிட்டு, அப்புறம் தம்முடைய இலௌகிக காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பது உமிக் குற்றிக் கைசலித்தலோடு ஒப்ப வெறும்பயனற்ற செய்கையேயாம். அதனால் இறந்துபோன நம்மவர்கட்குச் சிறிதும் பயன் விளைவதில்லை; முழுமூடத்தனமாக இப்படித் திவசநாளைக் கழிப்பித்தலால் தமக்கும் தம் மூதாதைகட்கும் பின்னும் அளவிறந்த துன்பத்தையே வருவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் மானிடர்! அந்தோ! இவர்கள் எஞ்ஞான்று இம் மூடவழியை விட்டு நலம்பெறப் போகிறார்கள்! அது நிற்க.

இனி, இந் நில உலகத்தில் உயிரோடு இருந்த நாட்களிற் பரிசுத்த சிந்தனையும் பரிசுத்த செய்கையும் உடையவராயிருந்தவர்கள் இவ் வுலகவாழ்க்கையைத் துறந்து சென்றபின், மறுமை உலகத்தில் தூய வெண்ணிறமான சூக்கும தேக முடையவர்களாய்ப் பிரகாசமான ஒளிஉலகத்தில் இன்புற்றிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் தாம் தேவவுருவாக இன்புற்று வாழ்தலைத் தம்மோடு ஒத்த நல்லவர்களுக்கும் இந் நிலவுலகத்திற் சூக்குமதேகத்தோடுந் தோன்றி அறிவுறுத்தியிருக்கின்றார்கள். என் ஆசிரியர் **சோமசுந்தர**

நாயக ரவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தோற்றங்கள் பலமுறை தோன்றிய துண்டு. அவற்றுள் ஒன்றை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவாம். நாயகரவர்களுக்கு மூன்று புதல்விமார் இருந்தனர். அவருள் கடைசிப் புதல்வியார் சொல்லுதற் கரிய அழகும் தேசசும் வாய்க்கப்பெற்றவர். அந்தப் பெண்மணியார் வளருந்தோறும் அவருடன் பரிசுத்த சிந்தனையும் பரிசுத்த செய்கையும் ஒருங்குவளர்ந்து வந்தன. அவர் எந்நேரமும் தேவனைத் தியானஞ்செய்வதிலும் தேவ பூசை செய்தலிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். தேவபூசை செய்யுங் காலங்களிற் சிலமுறை பூசை அறைக்குள் அவர் சிரிப்பதும் பேசுவதுங் கேட்டு நாயகரவர்கள் மிகவும் வியப்படைந்த துண்டு. அப் பெண்மணியாரைத் தந்தையார், "பூசையில் தனியே என் சிரித்தா"யென்று கேட்டபோது "முருகன் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றார்" என்று பலமுறை அவர் சொல்லினர். இவ்வாறு நடந்து வருகையில் அப் பெண் மணியார் பருவமுதிர்ந்து புஷ்பவதியாய்ச் சில நாட்களிற் கடுமையான சுரநோயாற் பிணிக்கப்பட்டுப் பின் சுகம் அடைந்தார். சுகம் அடைந்தபின் அவரை எண்ணெயிட்டுத் தலைமுழுகுவிக்கும் நாளில், அயலூரிலிருந்த நண்பர் ஒருவரிடமிருந்து நாயகரவர்கட்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அக்கடிதத்தைப் பிரித்துப் பார்க்கையில் "யான் நேற்றிரவு ஒரு பொல்லாத கனவு கண்டேன். உங்கள் வீட்டில் யாராவது சுரநோயாய்க் கிடந்து சுகப்பட்டிருந்தால் அவர் கட்கு இப்போது எண்ணெயிட்டுத் தலைமுழுக்குச் செய் விக்கவேண்டாம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. ஐயோ! அக் கடிதம் சிறிது நேரம் முந்திவராமற் போயிற்று. அக் கடிதம் வந்துசேர்வதற்குக் கொஞ்சநேரத்திற்கு முன்னே தான் நாயகரவர்கள் பெண்மணியாருக்குத் தைலஸ்நானம் செய்விக்கப்பட்டது. அன்றே அவர்க்குத் திரும்பவுங்

கடுஞ்சுரங் கண்டு எவ் வகையான சிகிச்சையினுலும் நீங்காதாய் அப் பெண்மணியாரை உலக வாழ்க்கையினின்றும் அகற்றியது. அதனுல் நாயகரவர்கட்கு உண்டான மனத்துயரம் இவ்வளவென்று அளவிட்டுச் சொல்லல் முடியாது. அப் பெண்மணியார் இறந்து ஒருவருடமாகியும் நாயகரவர்கள் மனத்துயர் நாளுக்கு நாள் பெருகிவந்தது. இப்படியிருக்க ஒரு நாள் சாய்மான நாற்காலியிற் சாய்ந்த வண்ணமாய் நாயகரவர்கள் தனியே இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கட்கு எதிரே ஒரு தோற்றமுண்டாயிற்று. முதலில் எப்போதுங் கண்டிராத ஒரு பெரும் பிரகாசமும், அப் பிரகாசத்தின் நடுவிலே சொல்லுதற்கருமையான அழகோடுங்கூடிய ஒரு மாளிகையும் சுத்தவெண்மையான நிறத்தோடுங் காணப்பட்டன; அம்மாளிகையைச் சூழப் பொன் உருவாகத் தழைத்த பசிய மரங்களும் சிறிய சிறிய மலைப் பாறைகளும் அவற்றினிடையே ஓடிவரும் அருவிநீர்களுந் தோன்றின. இவற்றை உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, அம் மாளிகையின் முன்புறத்தே உள்ள கதவு மெதுவாகத் திறந்தது; உள்ளேயிருந்து ஒரு பெண்மகளார் தோன்றினர்; அவருடைய உருவமோ சுத்தப் பிரகாச மயமாய் விளங்கினது; அவர்மேலே போர்த்திருந்த ஆடையோ பால் நுரையைப்போல் அவ்வளவு இலேசாகவும் நுண்ணிதாகவுந் துவண்டது; அவர் உருவத்தைச் சுற்றிலும் ஓர் ஒளிவட்டமும் காணப்பட்டது. அவ் வுருவத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் நாயகரவர்கள் எதிரிலே அது கிட்டவந்தது! கிட்டவந்த அவ்வுருவத்தைப் பார்த்தபோது அது மரணமடைந்த தம் அருமை மகளாரின் வடிவமாயிருப்பவே நாயகரவர்கள் கண்களில் நீர்த்துளி முத்து முத்தாய் விழுந்தன. உடனே அப் பெண்மணியார் வடிவம் வாய்திறந்து "என் அருமைத் தந்தையே! நீங்கள்

இப்போது பார்க்கும் என் நிலைமை எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கின்றது! மண்ணுலகத்தை யான் விட்டுவந்ததற்காக நீங்கள் ஏன் வருத்தப்படுதல் வேண்டும்?" என்று சொல்லிக்கொண்டே திரும்பவும் அம் மாளிகையினுட் புகுந்து மறைந்துபோயிற்று. அதுமுதற்கொண்டு நாயகரவர்கள் அம் மகளின் பிரிவால் உண்டான பெருந்துயரம் ஆறப்பெற்றார்கள். இதுகொண்டு பரிசுத்த சிந்தனையும் பரிசுத்த செய்கையும் உடையோர் இறந்தபின் அடையும் ஒளிவடிவும் பேரின்பமும் இனிதறியப்படும்.

இனிக் குழந்தைப்பருவத்திலே இறந்துபோகும் ஆன்மாக்களின் சூக்கும உடம்பின் வடிவும் அதிபரிசுத்த வெண்ணிற முடையதாய் இன்பவுலகிலே உலாவுகின்றது. ஏனெனில், சூது, கொலை, களவு, வஞ்சம் முதலான இழி குணங்கள் வளரும் வாலிபப்பருவம் மனிதப்பருவம் வரையில் அவ் வுயிர்கள் இந்நில வுலகின்கண் இல்லாமல், அவ் விழிகுணங்கள் சிறிதுங் காணப்படாத குழவிப் பருவத்திலேயே அவை இவ் வுடம்பைத் துறந்து செல்வதனுல் அவைகள் அவ்வாறு அதிபரிசுத்தமான சூக்கும உடம்பு பெறுகின்றன. இறந்துபோன குழந்தைகளின் சூக்குமவடிவங்களைப் பார்த்தவர்களெல்லாரும் எமது கருத்தையொட்டியே சொல்லுகின்றார்கள். குழந்தைகளின் சூக்குமவடிவங்கள் பொன்னொளிவீசிப் பொலியக் கண்டதே அல்லாமல், அவைகள் இருள் உலகத்திற் கிடந்து இருள் வடிவு தாங்கி நின்றதைப் பார்த்தவர்கள் யாருமே இல்லை. குழந்தைகளின் அவ்வடிவங்களெல்லாம் தேவவடிவங்களாகவே உலாவுகின்றன. இதற்கு யானும் என் மனைவியுங் கண்ட அனுபவங்கள் சிலவும் சான்று பகர்கின்றன. எங்களுக்கு **மரகதவல்லி** என்னும் ஓர் அருமைப்பெண் மகவு இருந்தது. அஃது ஒருவருடக் குழந்தையாயிருக்கும்

போதே மிக்க அமைதியும் நற்சிந்தையும் உடையதாய் விளங்கிற்று. எங்கள் வீட்டிற்குத் திருநீறு பூசின பெரியவர்கள் யாரேனும் வந்தால் அவர்கள் எதிரிலே ஓடிவந்து அவர்களைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டுத் திரும்பி ஓடித் தானிருக்குமிடத்திலே போய் அமைதியாயிருக்கும். எங்களுக்கு அதன் செய்கைகள் ஆச்சரியமாகவே தோன்றின. நாளுக்குநாள் அதன் உடம்பில் பொன்மயமான காந்தியும் அழகும் விளங்கின. இப்படி நடந்து வருகையில் அதற்கு ஒன்றரை வருடமுஞ் சிலமாதங்களுமாயின. ஒருநாளிரவு திடீரென அக் குழந்தை தொண்டைகட்டிப் புரண்டு புரண்டு அழுதது; மறுநாட் காலையில் வைத்தியரை அழைப்பித்துப் பார்ப்பித்தோம். அவர் அந் நோயின் தன்மையே அறியாமற்போனர்; அன்று மாலையில் யான் அதனைக் கையில் வைத்திருக்கும்போது அந்தோ! அது திடீரென இறந்துபோயிற்று. அதனல் யாங்கள் அடைந்த துயரம் இவ்வளவென்று இங்கே எழுதமுடியாது. எனக்கு அக் குழந்தையின் பிரிவாற்ருத் துயரம் நெடுநாள் வரையிற் பொறுக்கக்கூடாததா யிருந்தது. இப்போது அக் குழந்தையின் அருமையை நினைக்க நினைக்க என்னெஞ்சம் பகீரென்கின்றது! பின் ஒரு நாளிரவு யான் அரைத் தூக்கமாயிருக்கையில் ஓர் அழகிய சோலையாற் சூழப்பட்ட ஒரு மேலடுக்கு மெத்தைவீடு தோன்றியது; அவ் வீடு வெள்ளை வெளேல் என்று சுண்ணும்பு தீற்றப்பெற்றுப் பளபளப்பாய் விளங்கியது; அவ்வீட்டின் படிக்கட்டுகளின் மேல் யான் ஏறுவதுபோலவும், அதன் மேல்மாளிகையிலிருந்து இறந்துபோன என் மரகதவல்லி என்னும் மகவு அண்ணே, அண்ணே, என்று கூப்பிடுவதுபோலவும் உணர்ந்து, அதன் கூப்பிடும் ஓசைகேட்டவுடனே அம்மா, அம்மா, என ஓவென்று அலறிக்கொண்டு மேன்மாளிகையில்

ஏறினேன். ஏறிப்பார்க்கையில் அக் குழந்தை பாலாவி போல் சுத்த வெண்மையான வடிவந் தாங்கி என் எதிரே அந்தரத்தில் நிற்கக் கண்டேன். உடனே பெருந் துக்கத் தோடும் அழுதுகொண்டு அதனைப் பிடித்தணைக்கக் கிட்டப் போய்க் கையை விரிக்கையில் அஃது என் கையில் அகப் படாமல் அந்தரத்திலே பறந்து மறைந்துபோயிற்று. என் மனைவியும் சிலமுறை அக் குழந்தை மாமரச் சோலையில் ஒரு மாமரத்தின் அடியிலே சுத்த வெண்ணிறத்தோடும் நிற்கக் கண்டு என்னிடம் சொல்லியதுண்டு.

இனி இன்னோரன்ன உண்மைகளைத் தாமே பாராதவர் களும் அவற்றை நம்பாதவர்களுமான சிலர், நாயகரவர் கட்கும் எனக்குந் தோன்றிய ஒளிவடிவங்கள் வெறுங் கனு நிகழ்ச்சியே யல்லாமல் அவை உண்மையாக மாட்டா என்றும், அவை உண்மையாகாது போகவே அவற்றைக் கொண்டு பரிசுத்த சிந்தனையுடையோர் சூக்குமசரீரங்கள் மிக வெண்மையான ஒளிவடிவோடு துலங்குமென்றது பொய்யாம் என்றும் சொல்லி நகைப்பர். அவர்கள் தம் பேதைமையால் அங்ஙனம் நகையாதிருக்கும் பொருட்டுப் பிரபல ஆதாரங்களோடுங் கூடித்தோன்றின இவைபோலும் நிகழ்ச்சி ஒன்றனை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவாம்.

இங்கிலாந்து தேசத்தில் யூலியா என்றும் எல்லன் என்றும் சொல்லப்பட்ட இரண்டு பெண்பிள்ளைகள் இருந் தார்கள். இவர்கள் இருவரும் ஒருவரை யொருவர் பிரியா மிக்க அன்புடையராய் நட்புரிமை கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களிருவரின் அன்பின் மிகுதிக்கு எல்லையே இல்லை. இப்படி யிவர்கள் சகோதர ஒருமையுடன் வாழ்ந்து வருகையில், தமக்கு மரணகாலம் வரும்போது ஒருவரை விட்டு ஒருவர் எப்படிப் பிரிந்துபோவது என்று வருந்துவர்.

அங்ஙனம் வருந்துகையில் யார் முன்னதாக இறக்கின்றனரோ அவர், கூடுமானால், உயிரோடிருக்கும் மற்றவரை வந்து காண்கிறதென்று உடன்பாடுசெய்து கொண்டார்கள். இறந்துபோனவர் அவ்வாறு தெளிவாக விளங்கிக் கண்ணுக்கு எதிரே தோன்றினால், இறந்த பின்னும் மனிதர் உயிர் தொடர்பாய் நின்று அன்புடையா ரிடத்து அன்பு பாராட்டி வரும் என்னும் உண்மையை அதனால் உயிரோடிருப்பவர் இனிது உணர்ந்து நலம் பெறுவார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். இவ்வாறு சில வருடங்கள் கழிந்தன. பிறகு, யூலியா என்னும் மாது மரணமடைந்தாள். நற்குண நற்செய்கையுடைய அம் மாதரின் மரணமானது அவள் நண்பர்கட்கெல்லாம் மிக்க துயரத்தை விளைத்ததென்றாலும், அவள் ஆருயிர்ச் சிநேகிதியான எல்லன் என்பவளுக்கு விளைத்த துக்கம் இவ்வளவென்று வரையறுத்துச் சொல்வது யார்க்கும் முடியாது. தன் வாழ்க்கையின் அற்புத ஒளி மரண இருளிலே மறைந்து போயிற்றென்றும், அவளையின்றி இனித் தான் உயிர் வாழ முடியாதென்றும் எல்லன் என்பவள் நினைந்து நினைந்து உருகினாள். ஆனால், ஓர் இரவு அவர்கள் முன் செய்து கொண்ட சொல்லுறுதி நிறைவேறியது. எல்லன் என்பவள் தன் பழைய வீட்டில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில் திடீரெனப் படுக்கையினின்றும் எழுப்பப்பட்டாள். அஃது இரவுகாலமாயிருந்தும், அவளிருந்த அறைமாத்திரம் பேரொளியால் நிரம்பி விளங்கிற்று. உடனே அவளது படுக்கையின் பக்கத்தில் யூலியா தான் உயிரோடிருந்த காலத்தில் எப்படி யிருந்தாளோ அப்படியேயான உருவத்தோடு மகிழ்ச்சியுஞ் சாந்தமுந் தன் முகத்தில் இனிது விளங்க நின்றுகொண்டிருந்தாள். இப்படிச்சில நிமிடங்கள் சிரித்த முகத்தோடு வாய் பேசாமல் நின்றனள். எல்லன்

என்பவளோ தன் சிநேகிதியின் வடிவத்தைக் கண்ட வுடனே திகிலடைந்தவளாய்ப் பேசாதிருந்தாள். அதன் பிறகு அவ் வடிவமானது மெதுவாய்க் கரைந்து மறைந்து போயிற்று.

இவ்வாறு சில மாதங்கள் சென்றன. அதன்பின் எல்லன் என்பவள் இலண்டன்மா நகரத்திற்கு வந்தாள். வந்த நாளின் இரவிலே திரும்பவும் யூலியாவின் வடிவம் எல்லன் என்பவட்கு எதிரே தோன்றியது.

இப்போது இலண்டன்மா நகரத்தினின்றும் பிரசுரிக்கப் பட்டு உலகம் எங்கும் பரவும் பிரசித்த ஆங்கிலப் பத்திரிகை யான குறிப்புகளின் குறிப்பு* என்பதன் தலைவரும், மகா வித்துவானும், பெரும்பிரபுவுமான ஸ்டெட் என்னும் துரை, எல்லன் என்பவள் தங்கியிருந்த வீட்டிலே போய்த் தங்கி யிருந்தார். அப்போது அவருக்கு எல்லன் என்னும் மாது தன் சிநேகிதி யூலியாவின் வடிவம் முதல் ஒரு முறை வந்த விவரத்தைத் தெரிவித்துப் பின்னும் "யான் நேற்றிரவு இவ் வறையிலே அவளைத் திரும்பவும் பார்த்தேன். இரண்டு முறையினும் அவளை ஒருபடியாகவே கண்டேன். யான் தூங்கிக்கொண்டிருக்கையில் திடீரென எழுப்பப்பட்டேன். எழுந்தவுடனே அவள் என் படுக்கையின் பக்கத்தில் நிற்கக் கண்டேன். அதன்பிறகு அவள் மறைந்து போயினள். அவள் நின்ற இடத்தில் வெளிச்சம் மாத்திரம் இருக்கக் கண்டேன். முதன்முதல் அவள் எனக்குத் தோன்றிய போது, அவள் இறந்து நெடுநாளாகாமையால் அது துயர மிகுதியாற் றோன்றிய என் மனத் தோற்றமாக இருக்கலா மென்று நினைத்தேன்; ஆனால், நேற்றிரவில் தோன்றிய அவள் வடிவழகைப்பற்றி அப்படி நினைக்கக் கூடவில்லை.

* The Review of Reviews.

அவளை யான் தெளிவுபெறக் கண்டு, அவள் முன்சொல்லிய சொல்லை நிறைவேற்றுதற்கு வந்த யூலியாவே யென்று அறிந்தேன். ஆயினும் யான் அவள் பேசக்கேட்கவில்லை. அவள் ஏதோ எனக்குச் செய்திகொண்டு வந்தாளென நினைந்தேனாயினும், அவள் சொல்ல விரும்பியது இன்னதென்று யான் கேட்கக் கூடவில்லையே!" என்று அவரிடம் வருந்திக் கூறினாள்.

அதனைக் கேட்டிருந்த ஸ்டெட் என்னுந் துரைமகனார் தமக்கு யோகசக்தியொன்று வாய்க்கப்பெற்றிருந்தமையால், அச் சக்தியின் உதவியால் யூலியாவிடமிருந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்திகளை அறிந்துகொள்வோமென்று சொல்லினர். அவரிடமிருந்த அவ் வியோகசக்தி யாதென்று கேட்பீர்களானால், அதனைப்பற்றிச் சிறிது இங்கே சொல்லு கின்றோம். 'தானே எழுதுதல்' என்பதுதான் அவரிட மிருந்த யோக சக்தியாகும். அஃதாவது: அவர் தமது கையில் ஓர் இறகு ஏந்திக்கொண்டு மேசையின்மேலே கடிதம் வைத்து அக் கடிதத்தின்மேல் இறகை வைப்பாரானால், அவரது கை தானாகவே எழுதிக்கொண்டு போகும். அப்படி எழுதும்போது அவர் தம்முடைய முயற்சி சிறிதும் இன்றி அக் கை எழுதிக்கொண்டு போகும்வழியே விட்டிருப்பார். அவரது கை அங்ஙனம் தானாகவே எழுதிமுடித்த விஷயங் களைப் பார்த்தால் அவை முன்னாளில் நடந்த செய்திகளையும், இனி நடக்கப்போகுஞ் செய்திகளையும் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கும். இவ்வளவு அற்புதமான சக்தி இந்தத் துரை மகனாரிடமிருந்தமையால், இவர் தமது கையைச் சூக்கும உடம்பில் நிற்கும் யூலியா பிடித்தெழுதக் கொடுப்பதாகச் சொல்லி, அதற்கு வேண்டும் ஏற்பாட்டோடு அமர்ந்திருந் தார். இறந்து போகியும் சூக்கும உடம்பில் நின்ற யூலியா என்னும் அவ் வடிவமானது அத் துரைமகன் பக்கத்தே

நின்று அவர் கையைப்பிடித்து எழுதத் தொடங்கியது. அஃது அவர் கையைப்பிடித்து எழுதுவது சாமானிய மனிதர் கண்ணுக்குத் தெரியாவிட்டாலும், அகக்கண் இயற்கையிலேயே திறக்கப்பட்டுள்ள சிலர் கண்களுக்கு மாத்திரம் மிகவும் தெளிவாகத் தோன்றியது.

இங்ஙனம் அந்த யூலியா என்னும் பரிசுத்த பெண் மணியின் வடிவம் எழுதிய பல கடிதங்களுள் அது தன் சிநேகிதியான எல்லன் என்பவளுக்கு முதன்முதல் எழுதிய கடிதத்தை இங்கே தமிழில் மொழி பெயர்த்து எழுதுகின்றோம்.

---

௬. ஆவிவடிவில்நின்ற ஒரு மாதின் கடிதம்

"என் அன்பே, யான் உன்னை விட்டு வந்தபோது முழுதும் யான் உன்னைப் பிரிந்துபோனேன் என்றோ அல்லது நீயும் இங்கே வரும்வரையில் யான் உன்னைப் பிரிந்தேனென்றோ நினைத்தாய். நீ மரணம் என்று சொல்லும் அதற்குப்பிறகு யான் உன்பக்கத்திலே யிருப்பதுபோல, அதற்குமுன் உன்னுடன் நான் ஒருபோதும் இருந்ததேயில்லை.

"என்னுடம்பாகிய கட்டினின்றும் யான் விடுதலை பெறக் கண்டேன். அஃது யான் முன்னறியாத ஒரு புதுமையை எனக்கு விளைவித்தது. என் உடம்பு கிடந்த படுக்கையின் பக்கத்திலே யான் நெருங்கி நின்றுகொண்டிருந்தேன்; என் கண்களை மூடுதற்குமுன் என் அறையிலிருந்த பொருள்களை எந்த நிலைமையிற் கண்டேனோ அதே நிலைமையில் அவற்றையெல்லாம் பார்த்தேன். இறந்துபோவதில் ஏதொரு துன்பமும் யான் உணர்ந்திலேன்; மிக்க

தோர் அமைதியும் சாந்தமும் மாத்திரம் உணர்ந்தேன். அதன்பிறகு யான் மறுபடியும் விழித்துப் பார்க்கையில் என் அறையிலே எனது பழைய உடம்பிற்கு வெளியிலேயே யான் நின்றுகொண்டிருக்கக் கண்டேன். முதலில் யான் இவ்வளவு சுகமாயிருப்பதைப்பற்றி வியப்படைந்தேன். அதன்பின்ருன் என்னுடம்பைக் கடந்துயான் வந்துவிட்டே னென்று கண்டேன்.

"பின்னுஞ் சிலநேரம் காத்திருந்தேன்; அதன்பின் கதவு திறந்தது. அன்புள்ள அ— என்பவள் உள்ளே வந்தாள். அவள் மிகவும் விசனமுடையவளாயிருந்தாள்; அவள் என் ஏழை உடம்பைப் பார்த்து அதுவே நான் ஆனதுபோல் ஏதோ சில சொன்னுள். அவளை நான் பார்த்தவண்ணமாகவே நின்றேன்; ஆனல் அவள் நினைவெல் லாம் யான்விட்டு வந்த என் பழைய உடம்பின் வசப்பட்டு நின்றன. அதனைப் பார்த்தவுடன் என்னல் சிரியாம லிருக்கக் கூடவில்லை. முதலில் நான் பேசுவதற்கு முயன் றிலேன்; என்ன நடக்கப்போகிறதென்று பார்க்கிறதற்கு மாத்திரம் காத்திருந்தேன்.

"அதன்பிறகு வெதுவெதுப்பான மிகுந்ததோர் ஒளி என்னறையினுள் வருவதாக உணர்ந்தபோது ஒரு தேவ தூதியைக் கண்டேன். பெண்உருவாகக் காணப்பட்ட அவள் என்னண்டையில் வந்து என்னை நோக்கிக் கூறிய தாவது: 'புதிய வாழ்க்கையின் நிலையை உனக்கு அறிவுறுத் தும்பொருட்டு யான் இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்' என்பதேயாம். அவளை யான் ஏறிட்டுப் பார்த்தபோது அவள் மெதுவாக என்னைத்தொட்டு 'நாம் போகவேண்டும்' என்று சொல்லினுள். பிறகு யான் என் அறையினையும் அதனுட் கிடந்த என் ஏழை உடம்பினையும்விட்டு வெளியே

போயினேன். எனக்கு அது மிகவும் புதுமையாய்த் தோன்றியது; தெருக்களிலெல்லாம் ஆவேசங்கள் நிறைந்திருந்தன. நாங்கள் அதனைக் கடந்து செல்லுகையில் அவைகளை யான் பார்க்கக்கூடியதாயிருந்தது; அவைகள் எங்களைப்போலவே யிருந்தன. என்னுடன் வந்த கந்தருவப் பெண்ணுக்குச் சிறகுகள் இருந்தன; அச் சிறகுகள் மிகவும் அழகோடு விளங்கின. அவள் முழுதும் வெண்மையான ஆடை உடுத்திருந்தாள்.

"இங்ஙனம் யாங்கள் முதலில் தெருக்களின் வழியே சென்று, அதன் பிறகு அந்தரத்தின் வழியே சென்று, எனக்கு முன் இறந்துபோன என் நண்பர்களிருந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

"அங்கே அன்புள்ள ம—வும், ம—வும், ஈதல் அ—வும் இன்னும் பலரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் எனக்கு ஆவேச உலகத்தைப்பற்றி மிகுதியாகச் சொன்னார்கள். அவ் வுலகத்தின் ஏற்பாடுகளை உணர்ந்து, அவற்றிற்கு ஏற்ப யான் என்னாற் கூடியவரையில் உபயோகமானவளாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அவர்கள் எனக்குச் சொன்னார்கள். இந் நேரமெல்லாம் என்னுடன் தங்கியிருந்த கந்தருவப்பெண்ணானவள் யான் என் விவரங்களைச் சொல்லும்படி எனக்குச் சகாயம் செய்தனள்.

"சூக்கும உடம்பிலிருக்கும் ஆன்மாக்கள் இந் நிலவுலகத்திலிருந்ததுபோலவே அங்கு மிருந்தார்கள்; அவர்கள் அங்கிருந்து ஒருவரையொருவர் அன்பு பாராட்டினார்கள். அங்கே அவர்கள் உணவு தேடுதற்காக உழைக்கவேண்டுவது இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் அங்கே செய்யவேண்டுந் தொழில்கள் இன்னும் மிகுதியாகவே யிருந்தன.

"பிறகு யான் உன்னை நினைந்து விசனப்பட்டு உன்னிடம் திரும்பிவரல் வேண்டுமென விரும்பினேன்; உடனே அக் கந்தருவப்பெண் என்னை ஆகாய வழியே அதிவேகமாக அழைத்துக்கொண்டு வந்து முன்னிருந்தவிடத்தில் விட்டனள். யான் இறந்துபோன அறையினுள்ளே புகுந்தபோது என் உடம்பு அங்கே கிடந்தது. எனக்கு அதன்மேல் சிறிதும் பற்றில்லை; ஆனால், பழைய ஆடைபோற் கழிக்கப்பட்ட அதன்மேற் கவிந்துகொண்டு நீங்கள் எல்லாரும் அழுததைப் பார்த்தபோது எனக்கு விசனமுண்டாயிற்று. உன்னோடு பேசுதற்கு விரும்பினேன். என் அன்பே! நீ முழுதும் கண்ணீரால் நனைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு, உன்னை மகிழ்விக்க யான் மிகமுயன்றும் அது கூடாமையால் விசனம் அடைந்தேன். உன்னுடன் பேசி உனக்கு எவ்வளவு அருகாமையில் யான் இருக்கின்றேன் என்பதைச் சொல்ல விழைந்தும், நான் சொல்லுவதை நீ கேட்கும்படி செய்யக்கூடவில்லை. நான் இதற்காக முயன்றேன், ஆனால் நீயோ அதனைக் கவனித்திலாய். அதன்மேல் என்தேவதூதியை நோக்கி, 'எப்போதும் இப்படித்தான் ஈது இருக்குமோ?' என்று கேட்டேன்.

"அதற்கு அவள், 'சிறிது பொறு. அவளோடு நீபேசுதற்கு உரிய காலம் வரும். ஆனால், இப்பொழுதோ அவளுக்கு நீ சொல்லுவது கேளாது, அவள் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளவும் முடியாது,' என்றாள்.

"அதன்பின் என்னை மறுபடியும் அக் கந்தருவப் பெண் அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டாள். இதற்குமுன் யான் சென்றறியாத மிக அகன்ற ஓர் அழகிய இடத்திற் போயிருக்கக் கண்டேன். அங்கே யான் தனியாயிருந்தேன்; வேறு யாரையுங் கண்டிலேன்; ஆனால் நீயோ ஒருபொழுதுங்

தனிமையிலிருப்பதில்லை. நாம் எல்லாம் எப்போதும் முழு முதற் கடவுளின் சந்நிதானத்திலேயே வசிக்கின்றோம். நானோ ஒருவரையுங் காணவில்லை. பிறகு ஒரு குரலொலி வரக் கேட்டேன். அஃது எங்கிருந்து வந்ததென்றேனும், யார் பேசினாரென்றேனும் யான் காணக்கூடவில்லை. 'யூலியாவே, உன்னை எவன் காப்பாற்றினானோ அவன் உன்னோடு பேசுவதற்கு விழைந்துள்ளான்' என்னுஞ் சொற்களை மாத்திரங் கேட்டேன். யான் உற்றுக்கேட்டும் இவற்றைத்தவிர வேறு சொற்கள் பேசப்படவில்லை.

"அதன் பிறகு, 'யார் அங்கே பேசுகிறது?' என்று வினவினேன். உடனே கொழுந்துவிட்டெரியும் தீத்திரளை போன்று மக்கள் உருவத்தோடு ஒன்று தோன்றக் கண்டேன். முதலில் யான் அச்சம் அடைந்தேன். பின்னே, 'அஞ்சாதே! எல்லாம்வல்ல இறைவனுடைய அந்தரங்கங்களை உனக்கு அறிவுறுத்தும்பொருட்டு நியமிக்கப் பட்டுள்ளவன் யான்' என்று அவ் வாண்வடிவம் மொழிந்தது. அதன் பின்னர்த் தீப்பிழம்புபோன்ற அவ் விளக்கமானது, இறப்பில்லாத தேவர்களுடைய பேரன்பினின்றும் தோன்றுவதென்று தெரிந்து கொண்டேன்.

"பின்னால், சோதிவடிவான அவ் வாண்வடிவு என்னை நோக்கி 'யூலியாவே! உன் இரட்சகரைப் பார்!' என்று சொல்லவே, யானும் மேல்நோக்கி அவரைப் பார்த்தேன். அவர் என் அருகாமையில் ஒரு பீடத்தின்மேல் அமர்ந்திருந்து 'காதற்செல்வியே, என் தந்தையின் வீட்டிலே மாளிகைகள் பல இருக்கின்றன; நீண்டநாளாக நீ என் மேல் அன்பு பாராட்டிவந்தமையால் இதோ இங்கிருக்கின்றேன். உனக்கு நான் ஓர் இடம் சித்தப்படுத்தியிருக்கின்றேன்," என்றனர்.

"உடனே நான் 'ஓ, என் ஆண்டவனே! எவ்விடத்தில்?' என்று வினவ, அவர் முறுவலித்தார். அங்ஙனம் முறுவலித்த அந்த நகையின் ஒளியிலே அங்குள்ள இடத்தின் தோற்றமெல்லாம் மாறி விளங்கியது. அஃது, இலியுசரனே என்னும் ஊரில் என் விடுதியின் சாளரங்களின் வழியே யான் பலமுறையும் நோக்கியபோது ஆல்ப்ஸ் என்னும் மலைத்தொகுதியின் தோற்றமானது சூரியன் மறையும் மாலைக்காலத்தில் எவ்வகையான மாறுதல் அடைந்து தோன்றியதோ அவ்வகையாகவே காணப்பட்டது. அச்சமயத்தில் யான் தனியேயில்லையென்று கண்டேன். என்னைச் சுற்றிலும் எனக்குமேலும் அன்பும் அழகும் ததும்பிய வடிவங்கள் பல உலாவின. அவற்றுட் சில எனக்குத் தெரிந்தவர்களின் வடிவங்களாகவும், மற்றுஞ் சில யான் முன்னறியாதனவாகவும் இருந்தன. ஆயினும், எல்லாரும், நண்பர்களாகவே யிருந்தனர்; அவ்வாகாசமே அன்பு நிறைந்ததாயிருந்தது. எல்லாரின் நடுவிலே, என் ஆண்டவனும் இரட்சகருமானவர் அமர்ந்திருந்தனர். அவர் மனிதருள் மனிதனைப்போல் இருந்தார். இத்தாலியாதேசத்து பிரா ஆன் ஜலிக்கோ என்னுஞ் சிறந்த ஓவியக்காரரால் எழுதப்பட்ட சித்திரங்கள் சிலவற்றிலே நீ பார்த்திருக்கும் இனிய வியக்கத்தகும் அமைதியெல்லாம் அவரிடத்தில் நிறைந்திருந்தன. இனிய கருணை மலிந்த அவரது அன்பான பார்வையோ என் உயிருக்கு உயிரானதாயிருந்தது. அவர் எப்போதும் நம்முடன் இருக்கிறார். அவருடன் இருக்கும் இதுவே மோட்சவீடு. அவர் எதிரே இருக்கப்பெறுகின்றேம் என்னும் உணர்ச்சியானது இவ்வுலகத்தின் ஆகாசத்திற்கும் உன்னுடைய உலகத்தின் ஆகாசத்திற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசத்தை உண்டுபண்ணுகிற தென்பதனை நீ தெரிந்துகொள்ள முடியாது. இன்னும் யான் உனக்கு எழுத

விரும்பிய விஷயங்கள் பல இருந்தும், யானும் அவற்றை எழுதக்கூடவில்லை, எழுதினாலும் நீயும் அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் முடியாது. ஒன்று மாத்திரம் யான் உனக்குச் சொல்லக்கூடும்; அஃதாவது: நாம் என்றும் பாவித்ததைக் காட்டிலும் அவர் மேம்பட்டவராகவேயிருக்கின்றார். எல்லா வரங்களையும் கொடுப்பவர் அவரே. அவை எல்லாவற்றிற் கும் பிறப்பிடமும் அவரே. நல்லனவாயும், அன்பினவாயும் இனியனவாயும், தூயனவாயும், மேலனவாயும் இருப்ப வற்றைப்பற்றி நாம் தெரிந்தனவெல்லாம் அவர்க்குரிய வரம் பில்லாத ஆனந்த சொரூபத்தின் விளக்கமில்லாப் பிரதி பலனங்களாகும். அவர் நம்மிடத்து மிக உருக்கமான அன்பு பாராட்டுகின்றார். ஓ, எல்லன், எல்லன், நீயும், நானும் சில சமயங்களில் மிக ஆழமானதென்றும் திணிந்ததென் றும் நமக்குத் தோன்றிய அன்போடு ஒருவரையொருவர் நேசித்ததுண்டே, அப்படிப்பட்ட மிகச் சிறந்த காதலும் அவர் நம்மிடத்துப் பாராட்டுகின்ற அன்பினது வெளிறின பிரதிபலனமேயாகும். அவருடைய அன்போ, நம் மன அறி வின் ஆற்றல் எட்டிய வரையில் வருணித்தாலும் அதனையுங் கடந்து அப்பாற்சென்று மிக்கதொரு வியப்பும் அற்புதமும் உடையதாய் விரிந்து நிற்கின்றது. அவருடைய பெயரும் அன்பே! அவர் எதுவாயிருக்கின்றாரோ அதுவே இதுவாம். அஃது அன்பே! அன்பே! அன்பே!

“உனக்கு நான் ஒவ்வொன்றுஞ் சொல்ல முடியாது; நீயும் அதனை அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால், நில வுலகத்திலே இருந்தபோது நம் மனத்தாற்பாவித்தும் இராத அவ்வளவு இன்பமான நிலையிலே நான் இருக்கின்றேன். எனக்கு முன்னே சென்ற என் நண்பர்களோடு கூடியிருக் கின்றேன்.

"இங்கே யாரும் முதியோராய்க் காணப்படவில்லை. என்றும் அழியாத இளம்பருவமென்று தோன்றுகின்ற வடிவத்தோடு இளைஞராயிருக்கின்றோம். நம்மை இன்னு ரென்று தெரிவித்தற் பொருட்டுப் பழைய உடைகளை நாம் மேலணிந்துகொள்வதுபோலப் பழைய உடம்புகளை அல்லது அவைபோன்ற சூக்குமதேகங்களை நாம் வேண்டும்போது மேற்கொள்ளக்கூடும்; ஆயினும், இங்கே நம்முடைய சூக்குமதேகங்கள் இளமையாயும் அழகாயும் இருக்கின்றன. நாம் முன்னிருந்த நிலைமைக்கும் இப்போதிருக்கின்ற நிலை மைக்கும் ஒற்றுமையிருக்கின்றது. பழைய நிலைமையோடு உள்ள இந்த ஒப்புமையால் புதிய நிலைமையை நாம் தெரிந்து கொள்ளக்கூடும்; ஆயினும் பிந்தியது அதற்கு வேறானதே. இந்த ஊனுடம்பை விட்டுப்போன உயிரானது அதிசீக்கி ரத்தில் இளம்பருவத்தினதான புதிய சூக்கும உடையை அணிந்து கொள்கின்றது; இச் சூக்குமதேகத்திற்கோ எவ் வகையான சிதைவும் நேர்வதில்லை.

"நாங்கள் இங்கே எந்த வகையாக வசிக்கிறோம் என்ப தைப் பற்றியாவது, எங்கள் காலத்தை எவ்வாறு செல வழிக்கிறோம் என்பதைப்பற்றியாவது விரித்துச்சொல்வது எனக்கு மிகவுங் கடினமாயிருக்கின்றது. நாங்கள் இங்கே இளைப்படைவதே இல்லை; நிலவுலகத்தில் உறங்கினது போல இங்கே உறங்கவேண்டியதுமில்லை; உணவு அருந்த வாவது தண்ணீர் பருகவாவது வேண்டியதுமில்லை; இவைகள் தடித்த தூலதேகத்திற்கே இன்றியமையாது வேண்டப்படு வன; இங்கேயோ அவைகள் நமக்கு வேண்டுவதில்லை. சூரியன் மறையும்போதேனும் அல்லது அது தோன்றும் போதேனும் உண்டாகும் வெளிச்சத்தில், அதன் ஒள்ளிய கதிர்கள் சொரிதலினால் வசீகரமான அழகொளிபரந்த நிலத்தின் தோற்றத்தை நீ மனமகிழ்ச்சியோடும் அமைதி

போடும் காணும்பொழுது உனக்குண்டாகும் உள்ளக் கிளர்ச்சி மிக்க நிமிஷங்களை நீ நினைவுகூர்ந்து பார். அப்படி நீ அனுபவித்த அனுபவத்தைக்கொண்டுதான் நாங்கள் இங்கே அனுபவிக்கும் ஆனந்தானுபவத்தை உனக்கு அறிவுறுத்தக்கூடும் என்று நினைக்கின்றேன். இங்கே அமைதி உண்டு; இங்கே கிளர்ச்சி உண்டு; இங்கே அழகுண்டு; இவை எல்லாவற்றின்மேலும் இங்கே அன்புண்டு. எங்கும் அழகும் களிப்பும் அன்புமே. மோட்ச உலகின் இரகசியம் அன்பே, அன்பே. கடவுள் அன்பே உருவாக இருக்கின்றார்; நீ அன்பிலே மறைந்தால் கடவுளிடத்திலே காணப்படுவாய்.*

“நீ இந் நிலஉலகத்தின் பாவத்தைக்குறித்தும் துக்கத்தைக்குறித்தும் நாங்கள் இங்கே உணர்வது யாது என்று கேட்கின்றாய். நாங்கள் அதனைப் பார்க்கின்றோம் என்றும், அதனை நீக்க முயல்கின்றோம் என்றும் விடைபகர்கின்றோம். ஆனால், அஃது எங்களை முன் வருத்தியதுபோல இப்போது வருத்துகின்றதில்லை; ஏனெனில் நாங்கள் அதற்கு வேறான பக்கத்தைக் காண்கின்றோம். ஆகையால் கடவுளின் அன்பை நாங்கள் ஐயுறக்கூடவில்லை. நாங்கள் அதில் வசிக்கின்றோம். அஃதொன்றே உண்மையானது. உலக வாழ்க்கையில் பாவங்களும் துக்கங்களும் சடுதியில் மறைந்துபோகும் சாயைபோலிருக்கின்றன. அவைகள் நிலத்தில் மாத்திரம் இருப்பன அல்ல; இவ்விடத்திலும் பாவமும்

*“அன்புஞ் சிவமும் இரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தியாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தியாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே.”

என்னும் ஆசிரியர் திருமூலயோகிகள் திருவாக்கும் இங்கு உற்று நோக்கற்பாலது.

உண்டு துக்கமும் உண்டு; இங்கே நரகமும் இருக்கின்றது சுவர்க்கமும் இருக்கின்றது. ஆயினும், சுவர்க்கலோகத்தில் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியே நரகத்தை இல்லாமற் செய்கின்றது.

"நாங்கள் அன்பினல் இரட்சிப்பு அடையவும், அகந்தையை ஒழித்தலால் மீட்சியடையவும் எப்போதும் கற்றுக்கொண்டு வருகின்றோம். அகந்தையைப் பலியிட்டாலன்றி இரட்சிப்பு உண்டாவதில்லே. தேவகுமாரனுடைய இரகசியம் இதுவன்றி வேறு யாது?"

இவ்வளவோடு யூலியா என்னும் மாதுசிரோமணி தனது சூக்குமதேகத்தில் இருந்தபடியே ஸ்டெட்துரையவர்கட்கு அவர் கையைப் பிடித்து எழுதிய முதற் கடிதம் முடிவு பெறுகின்றது. இன்னும் இப்படியே பரிசுத்த சிந்தையுடைய இம் மாதரார் எழுதிய கடிதங்கள் பல இருக்கின்றன. இம் மாதரார் இன்னும் ஸ்டெட் துரையவர்களுக்குக் காலங்கள் தோறும் அரிய பெரிய மெய்ப்பொருள்களை எழுதி உதவி புரிந்து வருகின்றார். சில நாட்களுக்கு முன் யூலியா என்னும் இம் மாதரார் உதவியால் ஸ்டெட் துரையவர்கள், காலஞ்சென்ற நம்விக்டோரியா அரசியாரவர்களிடம் முதன் மந்திரியாயிருந்து இறந்துபோன கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களின் ஆவேசத்தோடு 1909 ஆம்௵ அக்டோபர் ௴ 30ஆந் தேதி நடாத்திய சம்பாஷணையின் விரிவை இங்கிலாந்து தேசத்திற் பிரசுரமான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளினும் இவ் விந்தியா தேசத்திற் பிரசுரமான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளினும் பிரகடனம் பண்ணியிருந்தார்கள். இங்கிலாந்தில் நடைபெறும் தினசரி வர்த்தமானம் என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஒருநாள் ஸ்டெட் துரையவர்களிடம் சென்று, இப்போது எல்லாருடைய மனத்தையுங் கவர்ந்திருக்கும்

அரசாங்க காரியங்களைப்பற்றிச் சூக்கும சரீரத்தில் வசிக்கும் கிளாட்ஸ்டன் மந்திரியாரின் அபிப்பிராயங்கள் இவையென்று யூலியாவின் உதவியினால் தெரிந்து சொல்லும்படி அவரை வேண்டினர். அவருடைய வேண்டுகோளுக்கு ஸ்டெட் துரையவர்கள் இசைந்து சூக்கும சரீரத்தில் வசிக்கும் யூலியாவுக்கு இதனை எவ்வாறிருந்து அறிவிக்கவேண்டுமோ அவ்வாறு அறிவித்தார். ஸ்டெட் துரையவர்களுக்கும் ஆவேச உலகத்திற் சூக்கும சரீரத்திலிருக்கும் யூலியா முதலானவர்களுக்குஞ் சம்பாஷணை நடந்தேறுகையில் பலர் அவருடன் கூட இருந்து இவ் வதிசய சம்பவத்தைப் பார்த்தார்கள்.

அன்று காலையிற் சூழவிருந்தவர்களில் ஆவேசங் கொள்வோன் ஒருவன் வழியாக யூலியா என்னுஞ் சூக்கும தேக மாதரார் சொன்னதாவது: ‘கிளாட்ஸ்டன் துரை அவர்களை நான் அழைத்து வரலாமென்று எண்ணினேன்; ஆனால், அவர் மறுபடியும் இந்த மண்ணுலகத்திற்குத் திரும்பிவர மனம் இல்லாதவராயிருத்தலின் அது மிக மிகக் கஷ்டமாயிருக்கிறது,’ என்பதேயாம்.

ஏ. ஆவியான கிளாட்ஸ்டன் துரையுடன் சம்பாஷணை

இதன்பிற் சிறிதுநேரம் எல்லாரும் வாய்பேசாதிருந் தார்கள்; கடைசியாக மறுபடியும் சம்பாஷணை தொடங் கியது. அங்கே நடந்த சம்பாஷணையைச் சுருக்கமெழுதுவோர் ஒருவர் குறித்துக்கொண்டே வந்தார்; கூடவிருந்தவர்களும் குறிப்புகள் எழுதி வந்தார்கள். ஆவேசங் கொள்ளப் பட்டவன், சூக்கும தேகவாசிகள் பேசுகின்ற சொற்கள் நெடுந்தூரத்திலிருந்து வருவதுபோற் றோன்றுதலால் அச் சொற்கள் எல்லாவற்றையுந் தான் கேட்பது மிகவுங் கடினமா யிருக்கிறதென்றும், யூலியா, கார்டினல் மான்னிங் முதலான சில ஆவேச உருக்களை அன்றி மற்றவற்றைத் தான் காணக் கூடவில்லை யென்றுங் கூறினன். கிளாட்ஸ்டன் துரை யவர்களின் சொற்களை மிகவும் உறுத்துக்கேட்க வேண்டி யிருந்தமையால், இந்தச் சம்பாஷணை முடிந்ததும் ஆவேசங் கொள்வோனுக்குக் களைப்பும் தலைவலியும் உண்டாயின. அவர்கட்குள் நடந்த அச் சம்பாஷணையை இங்கே மொழி பெயர்த்து எழுதுகின்றோம்.

"இப்போது பலர் பேசுங்குரல் எனக்குக் கேட் கின்றது. முதலிற் பேசுகிறவர் கார்டினல் மான்னிங். அவர், 'உங்களுக்குச் சாந்தம் உண்டாகக்கடவது என்கிறார். என் அன்புள்ள சினேகிதியோடு உன்னிடம் வந்து நிற்பது எனக்குப் பிரியமாகவே யிருக்கின்றது. இப்போது கிளாட்ஸ்டன் துரை யவர்கள் உன்னிடம் வரப்போகின்றார்' என்கிறார்," என்று ஆவேசக்காரன் கூறினன். மற்றொரு குரல்: "இன்று காலைநேரத்தில் இங்கே கூடியிருப்பவர்கள் பக்கமாக எனது கவனம் திருப்பப்பட்டது. என்னிட மிருந்து உங்கட்கு ஆகவேண்டுவது யாது?"

அதற்கு ஸ்டேட்துரை: "தாங்கள் கிளாட்ஸ்டன் துரை அவர்களா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "மண்ணுலகத்தில் யான் கிளாட்ஸ்டன் என்று சொல்லப்பட்டேன். இப்போது அரசாங்கத்தில் உள்ள என் பழைய கட்சிக்காரர் நிலையினையும், அரசாங்க முறையினையும்பற்றி யாரோ ஒருவர் என்னுடன் பேச விரும்புவதாக அவ் வம்மை என்னிடம் சொன்னாள். இஃது அப்படித்தானா?"

ஸ்டேட்: "ஆம், ஆம்; முதலாவது அரசிறைக் கணக்கைப்பற்றியும் பிரபுக்கள் சபைக்கு நேர்ந்திருக்கும் இடரான நிலையைப்பற்றியும் தங்களபிப்பிராயந் தெரிய வேண்டுகின்றேன். சென்ற இரவு இந்த மாதரார் கையைப் பற்றித்தான் தாங்கள் எழுதினீர்களோ என்பதைத் தெரிவிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

கிளாட்ஸ்டன்: "ஆம்; அவ் வம்மையின் வீட்டிற் சிலகாலம் யான் இருக்கநேர்ந்தபோது இவளிடம் எனக்குப் பட்சமுண்டாயிருந்ததனாலும், அவள் என் நினைவுகளை யெல்லாம் தெரிந்து எழுதிக்காட்டினாள் என்று யான் அறிந்ததனாலும் அப்படி அவள் கையைக்கொண்டு எழுதினேன். மேலும் இப்போது உம்முடன் சம்பாஷிக்கும் இந்தமுறை எனக்குத் தொந்தரவாயும் கலக்கமாயும் இருத்தலால், இதைவிட அம் மாதரார் கையைப்பற்றி எழுதும் வழியே எனக்கு மிகப் பிரியமானது."

ஸ்டேட்: "எனக்குத் தோன்றுவது என்னவென்றால், அவ்வம்மையாருக்கு அரசாங்க முறையைப்பற்றி ஒன்றுந் தெரியாதாகையால், எதனையும் உறுதிப்படுத்திச் சொல்வது அவர்கட்குக் கடினமாயிருந்தது. தினசரி வர்த்தமானப் பத்திரிகாசிரியர் அரசிறைக் கணக்கைப்

பற்றியும், பிரபுக்கள் சபைக்கும் குடிமக்கள் சபைக்கும் நேர்ந்திருக்கின்ற முட்டுதலைப்பற்றியும் தாங்கள் ஏதேனுந் தங்கள் கருத்தை அறிவிக்கக்கூடுமா என்று விரும்பிக் கேட்கிறார். பணிவோடும் நன்றியறிவோடும் தங்களை நினைவு கூர்ந்து வருகின்றவர்கள் கேட்கும் பிரிய வினக்களுக்குத் தங்கள் கருத்தை விடையாகப் பகரக்கூடுமாயின் நன்ருகும்."

கிளாட்ஸ்டன்: "அத்தகைய நினைவை நீர் பட்சமாய் எடுத்துக் கூறியதற்கு யான் வந்தனஞ் செய்கின்றேன்; ஆனுலும், யான் மண்ணுலக விவகாரங்களிற் சிறிதும் பற்றின்றி வேருய்ப்போய் விட்டமையால், திரும்பவும் அரசாங்கவுலகமாகிய அரங்கத்தை வந்து காண்பது எனக்குப் பிரியமில்லாததாயிருக்கின்றது. இப்போது மாத்திரமன்று; எனக்கெப்போதுமே அது பிரியமில்லாததாயிருந்தும், என் வமிசத்தார்க்கு யான் செலுத்தவேண்டிய கடமையின் பொருட்டாகவே யான் அதிற் சம்பந்தப்பட்ட நிலேயிலிருந்தேன். இப்போதோ யான் இறைவனுடைய வியக்கற்பாலதாம் அருள் வெளிப்பாட்டையும், அவ் வருள் விளக்கம் தேவகுமாரன் வழித்தாக மிகப் புலப்படுதலேயும், அவ் வருட் டோற்றத்தின் ஒரு நிலேயாய் அதனேடு இயைபுற்றிருக்கும் ஞான சமஸ்காரத்தையும் உணர்ந்து அதனேடு ஒன்றுபடும் முயற்சியில் நிரம்பவுங் கருத்தூன்றியிருக்கின்றேன். ஆகையால், மற்றும் ஒரு முறை இவ் வரசாங்க அரங்கத்திற் சம்பந்தப்படுவது எனக்கு மிகவும் அருவருப்பாயிருக்கின்றது, மிகவும் வெறுப்பாயிருக்கின்றது."

ஸ்டேட்: "நல்லது, ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே! முன்போலவே இப்போதும் இது கடமையிற் சேர்ந்ததொரு காரியம். அதனல் நன்மை விளேயுமென்று நீங்கள்

கருதாவிட்டால், அதனைப்பற்றி ஒரு சொல்லாவது நீங்கள் சொல்லும்படி யான் தங்களைக் கேட்கமாட்டேன்.”

கிளாட்ஸ்டன்: “அன்புள்ள ஐயா! தூலதேகத்தை விட்டுவந்தது முதல் யான் அரசாங்க விஷயங்களில் தொடுப் பின்றி இருத்தலானும், நிலையின்றி மறைந்துபோகும் மண்ணுலக காரியங்களைப் பார்க்கிலும் என்றும் நிலைபேறு யுள்ள ஆன்மலாப விஷயத்தில் என் கருத்தெல்லாம் ஊன்றி நிற்றலானும், இப்போது நீர் உசாவிய விஷயத்தில் என் கடமை யாதென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஆயினும், இப்பொழுது இத் தேசத்தாரின் மனநிலையைக் கலங்கச் செய்துவரும் பகிரங்க விஷயங்களில் என் கவன மானது ஆராய்ந்து தெளிவாகத் திருப்பப்பட்டிருந்தத னாலே, இவ் விஷயங்களின்மேல் யான் கொண்ட கருத்து களைச் சுருக்கமாக உரைக்கின்றேன். என்னுடைய அபிப் பிராயத்தில், மேல்மண்டபச் சபையார் பொருள் சம்பந்தமாக வந்த இந்த ஏற்பாட்டை அங்கீகரியாமற் றள்ளிவிடுவார்க ளானால், அது அவர்கட்கு நல்லறிவுகொண்ட நடக்கையாக மாட்டாது.”

தீர்வைகளின் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றியன

ஸ்டேட்: “நிலத்தைப்பற்றியும் அனுமதி கொடுப் பதைப் பற்றியுங் கொண்டுவந்த யோசனைகளைப்பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயம் யாது?”

கிளாட்ஸ்டன்: “முந்தியதை யான் ஏற்றுக்கொள்ளு கின்றேன். அனுமதி தருவதைப் பற்றிய பிந்திய விஷயங் களில் எனக்கு ஒரு சிலவே உடன்பாடாயுள்ளன. அப் பத்திரத்தின் இந்தப் பகுதியானது மிகவும் கண்டிப்பாகத் தழுவப்படல் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தக்கூடாது. ஏனெனில், அவைகளிற் காட்டப்பட்ட ஒப்பந்தங்களிற் சில

சிறிதும் ஒழுங்கில்லாதனவாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; அவைகள் வற்புறுத்தப்படுமானுல் அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவரும்போது அவை மிக்கதொரு குழப்பத்தையும் மனவருத்தத்தையும் விளைவிக்கும்."

இங்கே ஆவேசக்காரன் சொல்லியது: "ஒருநொடி நேரம் அவர் சும்மா இருக்கிறுர். அவரைக் கொண்டுவந்து இங்கே தொடர்பு படுத்துவது மிகவும் பிரயாசையாக இருக்கிறது."

ஸ்டெட்: "தினசரி வர்த்தமானப் பத்திரிகாசிரியரால் அனுப்பப்பட்ட கேள்விகளை உங்கட்கு வாசித்துக் காட்டட்டுமா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "தயைசெய்து அவற்றை நிறுத்தி மெதுவாகப் படியும்; அப்படிப் படிக்கும்போது அவற்றை நன்குய்ச் சிந்தியும்; உம்முடைய மனத்தினின்றே அக் கருத்துகளை யான் தெரிந்து கொள்ளுகின்றேன்."

அதன்படியே ஸ்டெட் துரையவர்கள் அவற்றைப் படித்தார்.

ஸ்டெட்: "ஐயா கிளாட்ஸ்டன்! இவைகள் என்னுடைய கேள்விகள் அல்லவென்பது தாங்கள் அறிவீர்கள். இத்தகைய கேள்விகளை உங்களிடம் கேட்க யான் கனவிலுங் துணிந்திருக்கமாட்டேன். ஆயினும், இவைகளுள் ஏதேனும் நன்மை நோக்கி விடையளிக்கத்தக்கதென்று தங்கட்குத் தோன்றுமானுல் அஃது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி தருவதாகும்."

கிளாட்ஸ்டன்: "இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்குங்கால் இவற்றுள்ளிருக்கும் விஷயங்கள் மிக்க ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு திருத்தமாகச் சொல்லற்பாலனவாயிருக்கின்றன. இத்தகைய கேள்விகளுக்குச் சுருக்கமான

ஆவியான கிளாட்ஸ்டன் துரையுடன் சம்பாஷணை சக

விடையளிப்பது கூடாதகாரியம்; ஒழுங்கின்றித் தைக்கத் தக்க விதமாக மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களின் மேல் என் கருத்துக்களை உருவாக்கிச் சொல்லுவது கூடாத காரியம். இரண்டு பக்கத்தைப்பற்றியும் சொல்ல வேண்டுவன மிகுதியாயிருத்தலால், யான் சொல்லவிரும்பியவற்றை எல்லாம் சொல்வது மிகவும் பிரயாசையான கருமம். எனக்கு வெறுப்பாயுள்ள இவ்வுலக விவகாரங்களில் யான் கூடி நிற்கும் இச் சில நிமிஷங்களுக்கு மாறாக, இவை எல்லாக்கேள்விகளையும் சிக்கறுத்துச் சொல்வதற்கு எத்தனையோ நாட்களும் எத்தனையோ மணிநேரங்களும் வேண்டும். என் நண்பரே! நீர் இதனை உண்மையாகவே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.''

ஸ்டேட்: "உண்மைதான்; ஆனால் நீங்கள் இவ்வுலகத்திருந்தனூன்று தபால் அட்டைகளிற் சுருக்கி எழுதிய நற்புத்தி போதங்களால் எம்மை ஊக்கமுறுத்தி நடத்திவந்ததுபோல, இப்போதும் தாங்கள் அத் தபால் அட்டையின் சாரம்போன்ற தங்கள் கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக உருவாக்கிக் கூறலாமன்றோ?''

கிளாட்ஸ்டன்: "ஆவேசக்காரரான இக் கனவானுடைய மூளையின் சக்தியானது சிறிதாக இருத்தலால் அதன் வாயிலாக இவ்வேலையை நிறைவேற்றுவிப்பது மிகவுங் கஷ்டமாயிருக்கின்றது. என்னுடைய நினைவுகள் வெளிப்படுதற்குக் கருவியாயிருக்கும் இக் கனவானிடத்து எனக்குள்ள எல்லா நன்குமதிப்போடும் யான் சொல்வது யாதெனில், யான் விரும்பிய வண்ணம் எதனையும் விரித்து விளக்கிச்சொல்வது சிறிதுங் கூடாத காரியமாயிருக்கின்றது.''

ஸ்டேட்: பிரபுக்களுக்குங் குடிமக்களுக்கும், கட்சிக்காரர்களுக்கும் மகாஜனங்களுக்கும் இடையில் உண்டாகும்

சச்சரவிலும் குழப்பத்திலும் தாங்கள் திரும்ப ஒருமுறை வந்து சம்பந்தப்படும்பொழுது தங்களுள்ளத்திற் போர்த் தழும்பேறிய இயற்கை உணர்ச்சியானது கிளர்ச்சிபெற்றுத் தோன்றவில்லையா?"

பிரபுக்களுடன் சண்டை

கிளாட்ஸ்டன்: "என் அன்புள்ள நண்பரே! ஆம், அஃது அப்படித்தான்; ஆனாலும், அதைத்தான் யான் விலக்க முயல்கின்றேன் என்பதை நீர் அறியவிரும்புகின்றேன். இத் தன்மையவான கலவரங்களினின்றும் என்னை விடுவித்து, யான் விரும்பும் வழியே செல்ல விழைகின்றேன்."

ஸ்டெட்: அப்படியானால், இனிமேற் றாங்கள் எங்களைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லையா? உரிமைப்பொருளாய் நீங்கள் எங்களுக்கு விட்டுப்போன பிரபுக்களுக்கும் எங்களுக்குமுள்ள சச்சரவைப்பற்றி நீங்கள் இனிக் கவலைப்படுவதில்லையா? அச் சச்சரவு இப்போதுதான் மும்முரமாய் வருகின்றது. எல்லாப்பொறுப்புக்கும் எல்லாத்துன்பத்திற்கும் உள்ளாயிருக்கின்றவர்களுக்கு மனக்கிளர்ச்சி உண்டாகும்படி நீங்கள் சொல்லத்தக்கது ஒன்றும் இல்லையா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "அதில் எனக்குக் கவலையிருக்கிறது. சண்டையை உண்டாக்க எனக்கு முன்னேயிருந்த விருப்பமும், இது சம்பந்தமாக இவ் விஷயத்தில் முன்னே யான் சொல்லினவும் எல்லாம் மேல்மண்டபச்சபையார் ஆட்சியுரிமை பெறலாகாதென்பனவேயாகும்."

ஸ்டெட்: "ஆம், ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே! யாங்கள் செய்துவரும் சண்டையில் யாங்களே வெற்றிபெறும் வண்ணம் எங்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கும் உங்கட்கு மனம் வரவில்லையே! இம் மண்ணுலகில் நடை

ஆவியான கிளாட்ஸ்டன் துரையுடன் சம்பாஷணை சங்

பெறுங் காரியங்களில் தங்களைவிடக் கார்டினல் மான்னிங் துரையவர்களுக்கு மிகுந்த இரக்கம் இருக்கிறதன்றோ?"

கிளாட்ஸ்டன்: "உம்முடைய நிலைமையோடு யான் மிகவும் நெருங்கிச் சம்பந்தப்படுகையில், எனக்குள் இந்தத் தீ மறுபடியுங் கொழுந்துவிட் டெரியத்தொடங்கியதை உணர்கின்றேன். இதனுல் யான் சில நாட்கள் உம்மோ டிருக்க விரும்புகின்றேன். யான் அறைகூவும் ஓசை இனி—"

ஆவேசக்காரன்: "அஃதின்னதென்று யான் அறியக் கூடவில்லை; 'தனக்கே உரியதாக அரண்வகுத்துப் பாது காக்குஞ் செயல் ஒழியக்கடவது, ஆனுல் இது போதுமான சொற்ருெடரன்று' என்பதுபோலக் கேட்கின்றது."

ஸ்டேட்: "இந்தப் பழைய அரங்கத்திற்குத் திரும் பவும் உங்களை அழைத்ததனுல் உங்கள் உள்ளத்தைப் புண்படுத்துகின்றிலோம் என்று யான் எண்ணுகின்றேன். அப்படிச் செய்வதை மெய்யாகவே யான் சிறிதும் வேண் டேன்."

கிளாட்ஸ்டன்: "இஃது, யான் முன்சொன்னபடியே, எனக்குப் பிரியமில்லாததாயினும், இதனுல் யான் மனம் வருந்துவேனல்லேன்."

ஆவேசக்காரன்: "அவர் அறை கூவும் ஓசையைக் கேட்க முயல்கின்றேன். அவ்வோசை இச் சொற்ருெடர் போலக் காணப்படுகின்றது: 'குடிமக்களின் அபிப்பிராயங் களைத் தழுவாத சோம்பேறிக்கூட்டம் ஒழியக்கடவது. சண்டையிட்டு உண்மை தெளியுங்காலம் நெருங்கி வந்து விட்டது. என்னுடைய குடிமக்கள், என் பழைய போர் வீரர்கள் நாட்டிலுள்ளார் எல்லார் முயற்சியினையும் இதன் பொருட்டு எழுப்பக்கடவராக. இப்போது நிறுத்திவைக்கப்

பட்டிருக்கின்ற வல்லமை உடையார் பலரையும் பொறுக்கானவர்களையும் ஒருங்கு சேர்க்கும் அறைகூவல் இதுவே தான்.''

ஸ்டேட்: "அரசிறைக் கணக்கைப் பிரபுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புவார்களானால், இப்படி நடக்கவேண்டுவது அவசியம் என்று வற்புறுத்துவீர்களா; இன்னும், இவர்களைப் பிரித்துவிடுதல் உங்கட்குச் சம்மதமா !''

கிளாட்ஸ்டன்: "இந்த நொடியில் இவர்களைப் பிரித்துவிடுவது என் கருத்தில் நல்லதென்று தோன்றவில்லை. அரசாங்கவிஷயமாய்ப் பார்க்கும்போது சமாதானமே நல்லதாகும்; ஆனால் இந்த முடிபு செவ்வையாகச் செய்யப்படாமல், முறை தவறி உறுதிசெய்யப்படுமானால், அப்போதுதான் எல்லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து உறுதியோடும் மனத்தெளிவோடும் உடனே போர்க்கு எழவேண்டும்.''

ஸ்டேட். "அப்படியானால் பிரபுக்கள் சபையாரை முழுதுந் தொலேக்க வேண்டுவது தானா ?''

கிளாட்ஸ்டன்: "இல்லை, இல்லை; என் எண்ணத்தைப் பிழைபட நினையாதீர். இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற பிரபுக்கள் சபையாரை மாத்திரந்தான் போக்கவேண்டும். வேறு ஓர் இரண்டாவது மண்டபச் சபையாரை ஏற்படுத்துவதில் யான் முற்றும் உடன்பாடு உடையேன்.''

ஸ்டேட்: "திரவிய சம்பந்தமான நிர்வாகத்தை அவ்விரண்டாவது மண்டபச் சபையார் வசத்தில் ஒப்புவிக்கத் தங்கட்கு விருப்பமா ?''

கிளாட்ஸ்டன்: "திரவிய நிர்வாகம் குடிமக்கள் சபையார் வசத்திலேயே முற்றும் ஒப்புவிக்கப்படல் வேண்டும்.

என்றாலும் அதனை இன்று காலையில் எடுத்து விவரிக்க என்னால் முடியாது.''

ஸ்டேட் : "அஃதாவது, நீங்கள் இரண்டாவது மண்ட பச்சபை ஒன்று நிலைபெறுத்தவேண்டுமென்றும், அரசிறைக் கணக்கைச் செவ்வையாக முடிக்கக் கூடுமானால் நாட்டி லுள்ளாரை ஏவிப் பிரபுக்கள்சபையைக் கலைக்கவேண்டுவ தில்லையென்றும் கருதுகின்றீர்களோ ?''

கிளாட்ஸ்டன் : "யான் சொல்லக் கருதியதை நீர் மிகவுஞ் செவ்வையாக அறிந்துகொண்டீர்.''

ஸ்டேட் : "ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே ! தங்கட்கு யான் நிரம்பவுங் கடமைப்பட்டவனா யிருக் கின்றேன். முப்பது வருடங்களுக்குமுன் தங்கட்கும் எனக்கும் இருந்த உறவுரிமையை நினைத்துத் தங்களை யான் வரம்புகடந்து நெருக்கி அபிப்பிராயங் கேட்கிறேனென்று உட்கொள்ளமாட்டீர்களென்பது என் நம்பிக்கை. தேவ வுலகினின்றும் அமரர்கள் கீழே இறங்கித் துராய் நாட்டின் புழுதிநிறைந்த போர்க்களத்திற் புகுந்து போரிற் கலந்து சண்டையிட்ட ஒமர் காலத்தைப்போல் இந்நாட்கள் காணப் படவில்லையா ?''

தன்னுடனிருந்த பழைய உத்தியோகஸ்தர்கள்

கிளாட்ஸ்டன் : "ஆம், அஃது அப்படித்தான்; யான் சிறிது நேரத்திற்குமுன் மொழிந்தபடி, மாணவகனுக்குள்ள மனக்கவர்ச்சியும் போர்வீரனுக்குள்ள மனஎழுச்சியும் என்னிடத்துத் திரும்பவுந் தோன்றுதலை உணர்கின்றேன். ஆனால், யான் நெருங்கிச் சேர்ந்து நிற்பதற்குத்தக்க எவர் ஒருவரையும் காண்பது அரிதாயிருக்கின்றது. இப்போ துள்ள இவ் வாவேசக்காரருடன் சேர்ந்து நிற்பதில், இம்

மண்ணுலகச் சேர்க்கையைத் தெளிவாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்வது முடியவில்லை.

ஸ்டெட்: "உங்கள் பழைய நண்பரான மார்லி பிரபு அவர்களின் சேர்க்கை நல்லதாயிராதா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "இச்சமயத்திற்கு அவசியம் வேண்டற்பாலனவான சுறுசுறுப்பும் மனவெழுச்சியும் அவரிடம் இல்லாமையால் அவர் இக் காரியத்திற்குப் பயன்பட மாட்டார்."

ஸ்டெட்: "லாயட் ஜியார்ஜ் அவர்களைப்பற்றி எப்படி?"

கிளாட்ஸ்டன்: "இதற்கு வேண்டும் சுறுசுறுப்பும் மனஎழுச்சியும் அவரிடம் இருக்கின்றன; ஆனால், இவற்றைப்போலவே அவசியமான கவனமான சொல்லும், மனநிறைவும் மனநிலையும் அவரிடம் இல்லை. அதுவுங் கஷ்டம். கஷ்டம்."

ஸ்டெட்: "தங்கள் பழைய நேசரான பால்வர் துரையவர்களைப்பற்றி எப்படி? அவர் மற்றக் கட்சியிலிருக்கிறார்; ஆனாலும், தெளிந்த, நிலையான அவர் சிந்தையின் வழியாகத் தாங்கள்."

கிளாட்ஸ்டன்: "ஆம், கனந்தங்கிய அந்நண்பரினது உருவத்தின் வாயிலாகக் கீழான இவ்வுலகங்களில் தொடர்புபட்டு நிற்றல் எனக்கு உண்மையிற் கூடியதொன்றேயாகும்; என்றாலும் இப் போர் எழுச்சியினால் உண்டாகற்பாலதான உக்கிர குணத்தை அவரிடத்தில் விளைவித்தல் கூடாத காரியம்; அதுவேயுமன்றி, நீர் முன்னமே சொல்லியபடி, அவர் நமது கட்சியிலிருந்து வேலைசெய்யவுமில்லையே."

ஸ்டெட் : "உவெஸ்ட்மின்ஸ்டர் என்னுமிடத்தில் இவர்களோடு தாங்கள் ஏதேனும் சம்பந்தம் வைத்திருக் கின்றீர்களா ?"

கிளாட்ஸ்டன் : "ஏதோ ஓராெருே காலத்தில் அவர்களுடன் யான் சம்பந்தப்படுவதுண்டு. இங்கே கூடி யிருக்கும் இந்த மந்திர சபையார் ஏவிவிட்ட மந்திர சக்தி யானது என்னைக் கொண்டுவந்து இச் சமயத்தில் இவ் வரசாங்க காரியத்தில் பிணைத்துவிட்டது. இந்தச் சச்சரவில் யான் எவ்வளவுதூரம் தலையிட்டுக்கொள்ள அனுமதி யுண்டோ, அவ்வளவுக்கு இதிற் சம்பந்தப்பட்டவர்களை ஊக்கமுறுத்திச், சுதந்தர உரிமையாகிய பெருமை மிக்க பழங்கொடியை அவர்கள் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு முன் நடக்க முயல்கிறப்பேன். நான் முற்கூறியபடி வேறு விஷயங்களில் எனக்குக் கருத்தூன்றி நின்றாலும், இதனை யான் செய்துமுடிப்பேன்."

ஸ்டெட் : "ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரை யவர்களே ! தங்கட்கு வந்தனம். இனி இம் மற்றக் கேள்விகளைப்பற்றி யாது சொல்லுகிறீர்கள் ?"

கிளாட்ஸ்டன் : "இக் கேள்விகளுக்கு விடை சொல்ல விரும்புகிறேன் ; ஆனல், இப் பெண்மணியாரின் கையைப் பற்றி அவற்றை எழுதிக் காட்டுகிறேன்."

ஸ்டெட் : "அதற்காகத் தங்கட்கு மிக்க வந்தனம். இக் கேள்விகளைப்பற்றி எனக்கே அபிப்பிராயங்கள் இருத் தலால், யான் தங்கள் விடைகளை எழுதிக்கொள்வதைக் காட்டிலும், இவ் விஷயங்களைப்பற்றி ஒன்றுமேயறியாத இப் பெண்மணியார் அவற்றை எழுதிக்கொள்வது மிக நல்ல தாகும்."

கிளாட்ஸ்டன்: "இப் பெண்மணியின் கையை யான் முற்றும் உபயோகப்படுத்தக் கூடுமென்று காண்கின்றேன்; நாளையாவது, அல்லது அதற்கும் முன்னேயாவது இவர் எனக்குச் சமயந் தருவாரானல், இவர் வாயிலாக அவற்றை எழுதிவைப்பேன்."

ஸ்டேட்: "ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்களே! இக் கேள்விகளை யான் சிறிது மாற்றிக் கூறுவதைப்பற்றித் தங்கட்குச் சிந்தையில்லை?"

கிளாட்ஸ்டன்: "அதனை உமது விருப்பப்படி செய்யலாம். நாம் வெற்றியடையப் போகின்றோம். தன்னலமும், தற்சுதந்தரமும், தடுத்துக்கேட்கப் பொருமையும் என்னும் இவற்றின் வலிமை மிக்கிருந்தாலும், நாம் வெற்றி அடைவோம். நுட்ப அறிவுள்ளவர்களும், வெளிப்படையாய் நிற்பவர்களும் பகைவராயிருத்தலின் இவர்களை வெல்லும்பொருட்டு நாம் இடுஞ்சண்டை மிகவுங் கொடுமையாகத்தானிருக்கும். ஆங்கிலேய சாதியாரைப்பற்றிய சரித்திரத்தில் இது மிகவும் ஆபத்தான காலம். குடிமக்களால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்ற செய்கைக்குத் தக்கபடி அவர்கள் பெருக்கமடைவதும் அல்லது சுருக்கமடைவதும் காணப்படும். அவர்கள் திருத்தமான வழியிற் செல்வார்களானல் அதிசீக்கிரத்திற் பெருக்கம் அடைவார்கள். தீர்வைச் சீர்திருத்தமாகிய இரகசியமருந்தால் அவர்கள் மயக்கப்படாதிருக்கக்கடவராக! தம்மிடத்துள்ள தன்னலம் பாராட்டுதலை அறத்துடைத்துத் தமது கருத்தைத் தமக்குரிய உண்மைச் சம்பத்திலும், தம் சாதியாரின் சுகத்திற்கு அவசியமாய்ப் பிராணுதாரமான விஷயங்களிலும் ஊன்றவைப்பாராக! இப்போது நான் உம்மைவிட்டுப் போகவேண்டும்."

ஸ்டெட்: "மறுமையுலகத்திற் சென்றவர்களுக்கும், நாளும் உழைப்பு மிகுந்த இம் மண்ணுலகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் இங்ஙனஞ் சம்பாஷணை நடந்தேறுவதால் இவ்வுலகத்தார்க்கு ஏதேனும் பயன் விளையுமென்று தாங்கள் நினைக்கின்றீர்களா?"

கிளாட்ஸ்டன்: "இவ் விஷயத்தில் என் சொந்த அபிப்பிராயம் இது: மிகவும் பத்திரமாகப் பாதுகாத்துச் செய்யப்பட்டாலன்றி, எம்முடைய நிலையிலுள்ளார்க்கும் உங்கள் உலகத்திலுள்ளார்க்கும் இங்ஙனம் அன்னியோன்னிய சம்பந்தம் ஏற்படுத்துவது மிகவும் அபாயகரமுள்ளதாகும். ஆகையால் அதனை வலுகட்டாயம் பண்ணுவது ஆகாது."

ஸ்டெட்: "ஐயா கிளாட்ஸ்டன் துரை யவர்களே! நாங்கள் இங்கே வைத்திருப்பதுபோல மிகவும் பத்திரமாகச் செய்தால்?"

கிளாட்ஸ்டன்: "என்னாற் பார்த்தறியக் கூடியவரையில் இந்த மந்திரக் கூட்டத்தைச் சூழ ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் காவல்கள் மிகவும் உபயோகமுள்ளனவாயும், இம் மண்ணுலகை அடுத்துச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் தீய பேய்வடிவங்கள் அணுகவொட்டாமல் தடுப்பனவாயும் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதி சாக்கிரதையோடும் ஆழ்ந்த சிந்தனையோடும் நடத்தப்படுமானல், இம் மந்திரக் கூட்டத்தார் செய்யும் முயற்சி பயன்படுவதா யிருக்கும்."

ஸ்டெட்: "கடைசியாகத் தங்களுடன் யான் நடத்திய சம்பாஷணையில், இறந்துபோகும் இம் மாந்தருக்கு இது தான் மிகவும் முதன்மையாகப் பேசவேண்டிய விஷயம் என்று கூறினீர்கள்."

கிளாட்ஸ்டன்: "ஆம், ஆம். அதனை யான் நன்முக நினைவுகூர்கின்றேன். அப்போது யான் உமக்குச் சொல்லி யதை இப்போது மறுபடியும் திருப்பிச் சொல்லுகின்றேன். மக்களுள்ளத்தைப் பற்றியிருக்கும் பல விஷயங்களுள் மெய்யாகவே இதுதான் முதன்மையானது; தெளிவாகவும், சாஸ்திர நுணுக்கத்திற்கு இசைந்ததாகவும், மதசம்பந்த முடையதாகவும் வைத்து இதனை ஆழச் சிந்திப்பதுதான் மன்பதை முழுவதுக்கும் மிகுந்ததொரு பற்றினை விளை வித்துப் பெரும்பயனைத் தருவதாகும். எனக்குச் சமயம் வாய்த்தவுடனே என்னுடைய கருத்துக்களை வெளியிடு வதற்கு முயல்வேன். இம் மந்திரக் கூட்டத்தைத் தன் பொறுப்பில் வைத்திருப்பவரும், இனிய சொல்லும் வசீ கரமும் உடையவருமான யூலியா என்னும் மாதரார் எப்போது யான் தன் கையை உபயோகப்படுத்திக்கொள் ளலாமென்பதனை அறிவிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார். காலை வந்தனம்."

ஸ்டெட்: "காலை வந்தனம். கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக."

சூக்கும சரீரியான யூலியா சொல்லுகிறாள்: "கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் இங்கே நெடுநேரம் தொடர் புற்று நிற்பது அவருக்கு மிகவுங் கஷ்டமாயிருக்கிறது."

ஸ்டெட்: "முழுவதும் பெறும்வரையில் திங்கட் கிழமைப் பத்திரிகையில் இவை தம்முள் ஒன்றும் வெளி யிடாதிருப்பது நன்றென்று நினைக்கிறீர்களா?"

யூலியா: "எல்லாவற்றையும் ஒன்ருகச் சேர்த்து வெளியிடுவதுதான் நல்லதாகும்."

ஸ்டெட்: "இடம் வேண்டுமே என்பதுதான் ஆலோ சனையாக இருக்கிறது. இப்போதுள்ளவரையில் நடந்த

சம்பாஷணையைப் பிரசுரிப்பதென்றால் அது மூன்று பத்திகளைக் கவர்ந்துகொள்ளும்; அவர் இன்னும் எழுதப்போவதைச் சேர்த்தால் எல்லாம் ஆறு பத்திகளைக் கவர்ந்து கொள்ளுமே!"

யூலியா: "அதைப்பற்றி உங்களிஷ்டப்படி செய்யலாம். இவ் விஷயங்களைப்பற்றி நீங்கள் என்னிலும் நன்றாய் அறிவீர்கள். இன்று காலையில் உங்களுடன் வந்திருந்த கனவானும் நீங்களும் அதைப்பற்றி ஏற்பாடு செய்யுங்கள். கார்டினல் இதோ வந்திருக்கிறார்."

ஸ்டெட்: "அன்புள்ள கார்டினல் அவர்களே! கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் சொல்லியவெல்லாம் தாங்கள் கேட்டீர்களன்றோ? திரும்பவும் அவர் இங்கே வருவது அவருக்கு மனவருத்தத்தை உண்டுபண்ணுமோ?"

கார்டினல் மான்னிங்: "இல்லை, இங்கே திரும்பவும் வருவது அவருக்கு எந்தவிதமான மனவருத்தமும் உண்டாக்கவில்லை; மேலும் அவரும் நானும் நேசித்துவந்த அறிவில்லாத குருட்டுச் சனக்கூட்டத்திற்கு அஃதெவ்வளவோ பயன்றருவதாயிருக்கும்."

ஸ்டெட்: "இன்னும் ஏதாவது வரப்போகின்றதா?"

உவில்லி சொல்லுகின்றது: "தந்தையே! இந்த மந்திரக்கூட்டத்தை இப்போது பிரித்துவிடுங்கள். கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் இங்கே வருவதற்காக எவ்வளவோ பிரயாசை உண்டாயிற்று; யாரும் இளைப்படையும்படி நாங்கள் கோரவில்லை. அரசாங்க வியவகாரிகள் பலர் இங்கே இந்தக் காலைப்பொழுதில் வந்திருக்கிறார்கள். இன்னுங் கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் பேசுவதைக் கேட்டவர்களும் பலர்."

இவ்வளவோடு ஸ்டெட் துரையவர்களுடன் கூடிய மந்திரக் கூட்டத்திற்கும், கிளாட்ஸ்டன், யூலியா முதலான

சூக்குமசரீர வாசிகளுக்கும் நடந்தேறிய சம்பாஷணை முடிவு பெற்றது.

மேலெடுத்துக் காட்டிய இரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் மெய்யாக நடந்தனவாகும். ஸ்டெட் துரையவர்களுக்கும் யூலியா முதலான ஆவேச வடிவங்கட்கும் இப்படிப்பட்ட சம்பாஷணைகள் நாளதுவரையில் நடந்தே வருகின்றன. இவைபோன்ற உண்மைநிகழ்ச்சிகளேச் சிறிதாயினும் நம்பாமல் பிதற்றித் திரிவோர்களும் ஸ்டெட் துரையவர்கள் பிரத்தியட்சமாகச் செய்து காட்டும் இவைதம்மைக் கண்டு வாய்பேசாமற் போகின்றார்கள். மேலும், இவற்றை அத் துரைமகனுர் இரகசியமாகச் செய்துகாட்டலின்றிப் பலருங் குழுமியிருக்கின்ற சபை நடுவிலே நடத்தி மெய்ப்பித்து விடுகின்றார். சூக்குமசரீர வாசிகளான ஆன்மாக்களோடு நாம் கலந்துறவாடக் கூடுமென்றும், அவர்கள் இம் மண்ணுலகத்துலவிய தூலதேகத்தைக் கழித்துவிட்டுப் போன பிறகும் அவர்கள்மாட்டு அன்பு பாராட்டி ஒழுகிய நம்மனேரை மறவாது ஒரோவொரு காலங்களில் அவர்க்கு முற்றேன்றித் தம்மாலாம் உதவிகளெல்லாம் செய்குவர் என்றும் யாம் கூறிய உண்மைப் பொருள் மேலெடுத்துக் காட்டிய மெய்ச்சரித்திரத்தால் நிலைபெறுதல் காண்க.

அவ்வாறுயின் நம்மிடத்து நீங்கா அன்புரிமை பாராட்டிய உறவினர் எல்லாரும் இறந்துபோன பிறகு சிறிதாயினும் நமக்கு எதிரே தோன்றக்கண்டதில்லையே யெனின்; மேலே காட்டிய உதாரணங்களில் இறந்துபோனவர்கள் திரும்பவும் வந்து இங்குள்ளார்க்கு உதவிபுரிதல் தெற்றென விளங்குதலின், சிலர்க்குத் தோன்றுதது கொண்டே எல்லார்க்குந் தோன்றுவதில்லையென்று கூறுதல் பொருந்தாது. நல்லது, ஆவேசவடிவங்கள் சிலர்க்கு மாத்திரந் தோன்றுதலும் பலர்க்குத் தோன்றுமையும் என்னையெனிற் கூறுகின்றாம்.

அ. ஆவிவடிவங்கள் தோன்றுதலின் காரணம்

இறந்துபோனவர்களின் ஞானநிலை அன்புநிலையும் அவர்களுக்கு உறவினராய் உயிரோடிருப்பவர்களின் ஞான நிலை அன்புநிலையுமே ஆவேசங்கள் தோன்றுதற்கும் தோன்றாததற்கும் காரணமாகும். இதனைச் சிறிது விரித்துக் கூறுகின்றோம். உயிரோடிருக்குங் காலத்து இரண்டு பெயர் ஏதோ உலகவொழுக்கத்திற்காக ஒருவரோ டொருவர் சேர்ந்திருந்தார்களே யல்லாமல் அவர்கள் தம்முள் அன்பு பாராட்டியது இல்லையானால், அவ் விருவரில் ஒருவர் இறந்தபிறகு அவர்கட்குள் எவ் வகையான சம்பந்த மும் இல்லாமற் போகின்றது. மேலும், உயிரோடிருந்த காலத்துத் தமது அறிவைப் பெருகச்செய்யாமல், நிலையற்ற உலக காரியங்களிலேயே அழுந்தி அறியாமை வயப்பட்டு இருந்தவர்கள் இறந்து சூக்குமசரீரத்திற்குப் போனால், அங்கும் அறிவில்லாமல் இருளில் அழுந்திக் கிடப்பார்கள். அப்படி அறிவில்லாமற் கிடப்பவர்கள் இவ் வுலகத்திலுள் ளாரை அறிந்துவந்து இவர்களுடன் உறவாடல் முடியாது அதுவேயுமன்றி, இங்கு உயிரோடிருப்பவர்கள் நல்லறி வுடையராயும் நல்ல அன்புடையராயுமிருந்தால், அறி வோடும் அன்போடும் இறந்துபோன தம்மவர்களை அழைத் துச் சம்பாஷிக்கலாம். இங்குள்ளவர்கள் மறுமையொன்று இருக்கிறதென்றும், அம் மறுமை யுலகத்தில் அளவிறந்த ஆன்மாக்கள் இருக்கிறார்களென்றும், அவர்களை வருந்தி அன்போடு அழைப்பின் அவர்கள் நம்முடன் வந்து உறவு கலப்பார்களென்றும் சிறிதாயினும் நினையாமலும், யாராவது அறிவுடையோர் சொன்னாலும் அவர்கள் சொல்லை மதியாமல் அவநம்பிக்கையுற்றும் பொன்னே பொருளென்று உலகச்

சேற்றிற் கிடந்து புரள்கின்றார்களாகலின், அவர்களிடத்தில் சூக்குமசரீர வாசிகள் எப்படி வந்து கலக்கத் துணிவார்கள்? இம் மண்ணுலகத்தில் ஒருவருக்கொருவர் உபகாரிகளாய் வாழ்ந்துவரும் நம்மனோரில் எவர் ஒருவரை மதியாமல் அலட்சியஞ் செய்கிறாரோ அவரை மற்றவரும் மதியாமல் அலட்சியஞ் செய்கிறாரன்றோ? எம்மை யொருவர் மதியா விட்டால் யாமும் அவரை மதிப்பது இல்லையன்றோ? நில வுலக வாசிகளாகிய நம்மிடம் ஏதோருபகாரத்தையும் எதிர் பாராத சூக்குமசரீர வாசிகளான ஆன்மாக்கள் தம்மை எவரேனும் விரும்பி வருந்தி யழைத்தாலல்லாமல் அவர்கள் இங்குள்ள நம்மனோரிடம் வந்து உரையாடவே மாட்டார்கள். மேலும், இவ் வுலகத்தில் உயிரோடிருந்த நாட்களில் கண்டது மெய் காணாதது பொய், சாமியை யார் கண்டார்? பூதத்தை யார் கண்டார்? உயிர் என்றுகூட ஒரு பொருள் இருக்கிறதா? இந்த உடம்புதான் உயிர்; நன்றாக உண்டு உடுத்துப் பொருளைத் தேடி இன்புற வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை என்று இவ்வாறெல்லாம் சொல்லிக் காலங்கழித் தவர்கள் இவ் வுடம்பை விட்டுப் பிரிந்து சூக்குமசரீரத் தோடும் மேல்உலகங்களுக்குப் போனால், அங்கேயுள்ள தோற்றங்களையும் காட்சிகளையுங் கண்டு அங்கும் அவற்றை நம்பாமல் தாம் ஏதோ கனவு காண்பதாக எண்ணி ஒன்றுந் தோன்றாமல் மயங்கிக் கிடக்கிறார்கள். இப்படிக் கிடப்பவர் கள் பலராகையால், இவர்களை இங்குள்ளவர்கள் நினைத்து அழைத்தாலும் இவர்கள் அதனைத் தெரிந்துவந்து சம்பா ஷிப்பது அரிதினும் அரிதாம். இதற்கு மெய்யாக நடந்த ஒரு கதையினை இங்கே உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டு கின்றாம்:

பௌதிக சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் மிகவுந் தேர்ந்தவரான ஒரு பண்டிதரிருந்தார். அவர் இவ்வுலக அமைப்புக்களையும்

ஐம்பூதங்களின் இயல்புகளையும் மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அறிந்தவராயினும், இவ் வைம்பூதங்களின் வேறாக ஆன்மா ஒன்று இருக்கிறதென்றேனும், கடவுள் ஒன்று உள்ளதென்றேனும் மறுமையொன்றிருக்கிறதென் றேனும் நம்பினதில்லை. பிறகு அவர் மரணகாலம் வந்து இறந்துபோனார். பௌதிக சாஸ்திர உணர்ச்சியினால் அவர் அறிவு தெளிவடைந்து இருந்தமையால் சூக்குமசரீரத் தோடும் மேலுலகத்திற்குப் போனவுடனே அங்குள்ள காட்சிகளையும் தோற்றங்களையுங் கண்டு, தாம் முன்னிருந்த நிலவுலகத்திற்கு அவை முற்றும் மாறுபட்டுத் தோன்றவே அவற்றைச் சிறிதும் நம்பாமலும், தாம் இறந்துபோனதை நினையாமலும் நிலவுலகத்தில் இருந்துகொண்டே தாம் கனவு காண்பதாக எண்ணி எண்ணி மயக்கமுற்றுக் கிடந் தார். இப் பண்டிதர் உயிரோடு இருந்த நாட்களில் இவருக்கு நெருங்கின நண்பரான யோகி ஒருவர் இருந்தார். இந்த யோகியாரும் இவருடைய மகனார் ஒருவரும் யோகாப் பியாச முதிர்ச்சியினாலே இத் தூலசரீரத்தில் இருந்து கொண்டே சூக்குமசரீரத்திற் பிரவேசித்து மேல்உலகங் களில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து வருவதும், அவ் வுலகங்களில் உள்ளார்க்குத் தம்மால் ஏதும் உதவி செய்யக் கூடுமானால் அதனைச் செய்வதும் உண்டு. ஒரு நாள் இந்த யோகியார் இறந்துபோன தம் நண்பரான பௌதிக சாஸ்திர பண்டிதர் இப்போது எவ் வகையான நிலையில் இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டித் தம் மகனாரை அழைத்து "நீ சூக்குமசரீரத்திற் போய் அவர் நிலைமையை அறிந்துவா" என்று ஏவினர். அவர் அப்படியே மேலுல கத்திற் சென்று மிகவும் பிரயாசையோடு அப் பண்டிதரைக் கண்டு அழைத்து வினவியபோது பண்டிதர் பின்வருமாறு சொல்லப் புகுந்தார்: "இப்போது யான் இருக்கும்

நிலைமையானது வசதியின்றி மிகவும் மயக்கமுள்ளதா யிருக்கின்றது. ஆயினும், யான் காணும் இப் புதுக்காட்சி யானது கனவேயாமென்றும், என்னெதிரிற் றேனென்றும் உமது வடிவமானது கனவடிவேயாமென்றும் சொல்வது தான் பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது,'' என்று மிக்க அவநம்பிக்கையோடு பேசினர். பிறகு கடைசியாக அவர் அவ் விளைஞரைப் பார்த்து "நீர் சொல்லுகிறபடியே நீர் உண்மையான ஆளாகவும், என் பழைய நண்பருடைய மகனுராகவும் இருந்தால் உமது உண்மையை மெய்ப்படுத் தும்பொருட்டு உம்முடைய தந்தையிடம் இருந்து ஏதாவது ஒரு செய்தி கொண்டுவாரும்,'' என்றார். இந் நிலவரையி னுள்ளிருக்குங் காறும் யோகிகளின் சீடர்கள் இத்தகைய செய்தி கொண்டுவந்து மேல்உலகங்களில் உள்ளார்க்கு மெய்ப்படுத்திக் காட்டுதல் கூடாது என்று கண்டிப்பான விலக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், இந்தப் பண்டிதரின் அதிர்ஷ்ட வசத்தால் இவர்க்கு மாத்திரம் அப்படிச் செய்து காட்டலாம் என்று மேல்உலக அதிதெய்வதத்தினிட மிருந்து அனுமதி தரப்பட்டது. அதன்மேல் அவ் விளைஞர் நிலவுலகத்தில் தம் தந்தையிடம் திரும்பிவந்து நடந்ததை அறிவித்தார். தந்தையார் அதற்கு இசைந்து தம் புதல்வர் பிறப்பதற்குமுன், தமக்கும் தம் நண்பரான அப் பண்டி தருக்குந் தெரிய நடந்த சில முதன்மையான செய்திகளைச் சொல்லி அனுப்பினர். அச் செய்திகளைக் கேட்டவுடன் அவர் தாம் மறுமையுலகத்தில் வந்திருப்பதாக உண்மை உணர்ந்து, அவ் வுலக இயல்புகளை அங்கிருந்தவாறே ஆராய்ந்து அறியத் தலைப்பட்டார். உண்மையாக நடந்த இந் நிகழ்ச்சியினால், இந் நிலவுலகில் உயிரோடிருக்கும் நாட் களில் நாத்திகம் பேசித் திரிவது மக்களாய்ப் பிறந்தவர் களுக்கு மிகுந்த பொல்லாங்கினை விளைக்குமென்பது

தெற்றெனப் புலப்படுகின்றதன்றோ? இப்படியாகவும், இந்த மண்ணுலகத்தில் இருப்போரிற் பெரும்பாலார் ஆன்ம விசாரணை தெய்வவிசாரணை செய்யாமல் பொழுது விடிந்து எழுந்தது முதல் பொழுதுபோய்த் தூங்கப்போகும் அளவும் பணமோ பணம் என்று பேயாய் அலைந்து திரிகிறார்கள். ஆகையினாலும், தூங்கும்போதும் இவர்கள் கனவு காண்ப தெல்லாம் பணத்தைப்பற்றினவே யாகையினாலும், மண்ணோடு சேர்ந்த மண்ணைச் சம்பாதிப்பதற்கு இவர்கள் தமது அரிய அறிவைச் செலவிட்டு அவ் வறிவை மண்வடிவாகச் செய்துவிடுகின்றார்களாகையினாலும் இவர்கள் இறந்து போன பின்னும் பணமோ பணம் என்று சூக்குமசரீரத்திற் பேயாய் அலைந்து திரிவார்கள்; பணத்திலேயே சிந்தை அழுந்தி நிற்கும் அவர்களை இங்குள்ளவர்கள் வருந்தி யழைத்தாலும் அவர்கள் அதனைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய சக்தியில்லாமல், அறிவு இருண்டு கிடப்பார்கள். ஆதலினாலே தான், நம்மனோரிற் பெரும்பாலார்க்குச் சூக்குமசரீர வாசிகளான அவர்கள் எதிர்வந்து தோன்றுதற்கு இடம் இல்லாமற் போகின்றது. அது மாத்திரமோ! உயிரோடு இருப்பவர்களிற் பெரும்பாலாரும் பணம் பணம் என்றே நாள் முழுதுங் கழித்தலால், ஏகாந்தமான ஓரிடத்திற் பரிசுத்த சிந்தனையோடும் இருந்து மனத்தை ஒரு வழிப் படுத்தக் கூடாமலிருக்கிறார்கள்; இப்படிப்பட்டவர்கள் சூக்குமசரீர வாசிகளைக் காணவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால், அது 'முடவன் கொம்புத்தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது' போற் கைகூடாமற் போவது திண்ணமன்றோ!

மேலும், இவ் வுலகில் உயிரோடிருந்த நாட்களில் பரோபகாரசிந்தை மேற்கொண்டு, ஏதோ கடமைக்காக இலௌகிக காரியங்களைச் செய்து உழல்பவர்கள் இவ் வுலக காரியங்களைச் செய்யும்போ தெல்லாம் "யான் இவற்றி

னின்று எப்போது விடுபடுவேன்! எப்போது யான் என் மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் திருவருளைப் பெறுவேன்! பிறப்பு இறப்புத் துன்பங்களி னின்றும் யான் மீளும்நாள் எந்நாள்!" என்று எந்நேரமும் சிந்தித்தபடியாகவே நாட்கழிப்பாராதலால், இப்படிப்பட்ட பெரியோர் இவ் வுலகக் கட்டினின்றும் அகன்று மேலுலகங் களிற் சென்றபிறகு, திரும்ப இங்குள்ளவர்கள் வருந்தி அழைப்பினும் இங்குள்ளவரோடு வந்து பெரும்பாலும் உறவு கலக்கமாட்டார்கள். இந் நிலவுலகத்தொடர்பை வெறுத்துச் சென்றவர்கள் மறுபடியும் இதனை விரும்பி வரமாட்டார்கள் என்பது உண்மையேயன்றோ? இதற்கு, இப்போது சூக்குமசரீர வாசியாயிருக்கும் கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கள் ஸ்டெட் துரையவர்களிடம் மொழிந்த சொற்களே சான்றாகுமன்றோ? அப்படியாயின் திரும்பி வரப் பிரியமில்லாத கிளாட்ஸ்டன் அவர்கள் ஸ்டெட் துரை யவர்களிடம் திரும்பிவந்து பேசியது என்னை யெனின்; ஸ்டெட் அவர்கள் நற்சிந்தையும் நற்செய்கையும் உள்ள பரோபகார துரைமகனாராதலானும், இவர்க்கு உதவிபுரிபவ ரான யூலியா என்னும் மாதர் சிரோமணியார் சூக்கும சரீரத்திலிருந்தபடியே ஸ்டெட் அவர்களிடம் திரும்பி வரும்படி கிளாட்ஸ்டன் அவர்களை வேண்டி அழைத்த லானும் அவர் வேண்டா விருப்பாய்த் திரும்பிவந்து அங்ஙனம் உரையாடினார். இதுகொண்டு, இங்கிருந்து அழைப்பவர்கள் பரோபகார சிந்தையும் தூய அறிவும் உடையராயிருப்பின் மேலுலகங்களிற் சென்றோர் ஒரோ வொருகால் திரும்பிவந்து இவர்களுடன் உரையாடுவார் என்பது இனிது அறியப்படும். அங்ஙனம் அவர் வேண்டா விருப்பாக வந்து உரையாடினும், அவர் பரோபகாரமாக இவ் வுலகத்திற் செய்த நற்செய்கையை எடுத்துக்காட்டி

அவருக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டிப் பின்னுஞ் சில உதவிகள் செய்யும்படி வேண்டினுல் அவர் அதற்கு இணங்கிச் செய்வ ரென்பதும் கிளாட்ஸ்டன் துரையவர்கட்கும் ஸ்டெட் துரை யவர்கட்கும் நடந்த சம்பாஷணையினுல் இனிது அறிய லாகும். ஆனுலும், பரோபகாரமான காரியமன்றிப் பிறி தொன்றும் செய்தற்கு அவர் உடம்படமாட்டார் என்பதனை இது படிப்போர் நன்ருக மனத்திற் பதித்தல்வேண்டும். இங்கேயிருந்த நாட்களில் தீயசெய்கைகளை இடைவிடாது செய்து மனம் வைரமேறி இறந்துபோன தீயோர் சூக்கும சரீர வாசிகளாய் இருள் உலகத்தில் தீய நினைவோடுதானே அலைந்து திரிவர்; அப்படிப்பட்டவர்களைத் தாம் இங்குள்ள வர்கள் பேய் என்று சொல்லுகிருர்கள். மாரண மந்திரங் களிற் பழகி அம் மந்திர சகாயத்தால் அக்கொடிய பேய்களை அழைக்கும் தீய மந்திரவாதிகள் சிலர் அவற்றை இங்கு அழைத்து அவற்றின் உதவியால் சிலர்க்குத் தீங்கு செய்து வருகிருர்கள் என்பது உண்மையே. தீயோர் தமக்குள் உண்டாகும் உறவானது சிலநாளில் அவர்கள் எல்லார்க்குமே பெருந்திங்கினை விளைவித்து அவர்களைப் பெருந்துன்பத்தில் ஆழ்த்துவதுபோலத், தீய பேய்களை வரவழைக்கும் மந்திர வாதிகள் சிலநாளில் அவற்ருல் தாமும் அழிந்து, தம்மால் அவைகளும் பெருந் துன்பத்தை அடையச் செய்வார்கள். ஆகவே, தீயோர்களான சூக்குமசரீர வாசிகள் பொல்லாத மந்திரவாதிகள் சிலரின் சொல்லுக்கு இணங்கிப் பொல் லாங்கு செய்ய முன்வருவதுபோல, மிக நல்லவர்களான சூக்குமசரீர வாசிகள் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்வதற்குச் சிறிதும் உடம்படமாட்டார்கள்.

அவ்வாருயின், தீய பேய்கள் மாத்திரம் மந்திரவாதி களுக்கு வசப்பட்டுப் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யும்படியான வலிவை எவ்வாறு அடைகின்றனவென்ருல், இங்கே தீயவர்

ளாயிருந்து இறந்து போனவர்கள் சூக்குமசரீரத்திற்குச் சென்றவுடனே ஏதும் தோன்றப் பெறாத இருள் உலகத்தில் அலைந்துகொண்டிருப்பர்; யார்க்கு எது பழக்கமோ அவர்க்கு அதுவே எப்போதும் நினைவிலிருப்பது இயற்கையாதலால், இங்கிருந்த நாட்களில் தீயநினைவு தீயசெய்கைகளிலே பழகினவர்களுக்கு இறந்த பின்னும் சூக்குமசரீரத்தில் அத் தீயநினைவுந் தீயசெய்கையுமே இடைவிடாது தோன்றிக் கொண்டிருக்கும்; அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இவ் வுலகத்தில் உள்ள பற்றுச் சிறிதும் நீங்காமையினால் இறந்த பிறகும் அவர்கள் சூக்குமசரீரத்தோடு இவ் வுலகத்தினுள்ள தீயோர் கூட்டங்களிலும், அசுத்தமான இடங்களிலும் வந்து திரிந்துகொண்டிருப்பர். உயிரோடிருந்த போது மாமிசத்தை வரைதுறையில்லாமற் புசித்துக் கள்ளைக் குடித்து வெறிகொண்டு தம்மோடொத்தவர்களுடன் சண்டையிட்டுத் திரிந்தவர்கள் இறந்த பிறகும் அவ்வாசை தம்மைவிட்டு அகலாமையினால், இறைச்சி விற்கும் இடங்களிலும் கள்ளுக்கடைகளிலும் மதுமயக்கத்தாற் சண்டையிடுவோர் கூட்டங்களிலும் வந்து திரிகுவர். இவ்வாறு இவர்கள் தாமாகவே வந்து திரிவதற்கு ஆசையுள்ளவர்களாயிருத்தலினால், மந்திரவாதிகள் இவர்களுக்கு வேண்டிய மதுமாமிசம் முதலியவற்றை உணவாகக் காட்டி விரும்பி அழைத்தால் அதற்கு இசைந்து இவர்கள் வராமல் இருப்பார்களா? அழைத்ததே போதுமென்று ஓடிவந்து அம் மந்திரவாதிகள் விரும்பியபடி தீயகாரியங்களைச் செய்வர். பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யும்படியான அவ்வளவு வலிவு அவர்களுக்கு எங்ஙனம் வந்ததெனின்; செல்லுமிடத்திலே தான் அவர்கட்கு வலிவு செல்லுமேயல்லாமல், மற்ற விடங்களில் அஃது உண்டாகமாட்டாது. இறைச்சிகள் முதலியவற்றைப் புசித்துத் தீயநினைவும் தீயசெய்கையும் உடையரா

யிருப்பவரிடத்திலும், அசுத்தமான இடங்களில் அசுத்தமாக வசிப்பவரிடத்திலும் அத் தீய பிசாசுகள் தொடர்ந்து சென்று துன்பஞ் செய்யுமேயல்லாமல் சுத்த உணவருந்திச் சுத்த நினைவு சுத்த செய்கையுடன் வாழ்வோரிடத்தில் அவை வருதற்குச் சிறிதும் துணியமாட்டா; ஒருகால் ஏவிவிடும் மந்திரவாதியின் மந்திரபலத்தால் முன் செலுத்தப்பட்டு நல்லவரிடத்தில் வந்தாலும் அவற்றின் செயல் அங்குச் சிறிதும் பலியாமையினுல் திரும்பிப்போய் ஏவிவிட்ட மந்திரவாதியையே துன்புறுத்தும். ஆகையால், நல்லவர்களுக்கு அவைகளால் எஞ்ஞான்றும் துன்பமுண்டாவதில்லை யென்க.

இன்னும் இவ்வுலகைவிட்டு அகன்றவர்கள் திரும்பவும் இதனை நோக்கி வருவதற்குக் காரணம் இங்குள்ள பொருள்களின்மேல் அவர்கட்குள்ள பெரும்பற்றேயாகும். பணத்தின்மேல் அளவிறந்த ஆசைவைத்து இறந்தவர்கள், தாம் பணம் வைத்த இடத்தை வந்து வந்து சுற்றுவர். ஆங்கில மகா வித்துவானுன ஸ்டெயிண்டன்மோஸஸ் என்பவர் வரவழைத்துப் பேசிய ஆவேசங்களில் ஒன்றின் சரித்திரத்தை இங்கே உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டுகின்ருேம்.

கூ. பணப்பற்றுள்ள ஓர் ஆவியின் வரலாறு

1877 ஆகஸ்டு மாதம் 18 ஆந் தேதி ஸ்டெயிண்டன் மோஸஸ் என்பவருக்கு எதிரிலே வயது முதிர்ந்த ஒரு கிழவியின் வடிவந் தோன்றியது. தோன்றிய அவ் வடிவம் பின்வருமாறு அவருடன் பேசத் தொடங்கி, "நான் நிலவுலகத்தில் இருந்தபோது நல்லெண்ணமுந் தூயசிந்தை யும் நல்லொழுக்கமும் இரக்கமும் அன்பும் உடையவளா யிருந்தேன். எனக்குமுன் இறந்துபோன என் கணவனோ பணத்தை மிகுதியாகத் தேடிக் குவிப்பதில் மிக்க ஆசை யுடையவரா யிருந்தமையால், இறந்த பிறகும் இவ்வுலகத்தி லேயே பற்றுள்ளவரா யிங்குவந்தே அலைந்து கொண்டிருந் தார்; இறைவனுடைய திருவருளை நாடி மேலுள்ள இன்ப உலகங்களிற் செல்ல அறிவில்லாதவராய் இங்கேயே சிறைப் பட்டுக் கிடந்தார். நானோ, இவர் இவ் வுலகப்பற்றைவிட்டு எல்லாம் வல்ல பெருமான் திருவடிக்கு எப்போது ஆளாகு வார் என்று இடைவிடாது இறைவனை வேண்டி வழுத்தி வந்தேன். எனக்குங் காலம்வர யானும் நிலவுலகத்தை விட்டு நீங்கி என் கணவனுடன் வந்துசேர்ந்து என்வற்புறுத் துதலாலும் வேண்டுகோளாலும் அவர் இவ் வுலகப் பற்றை யும் பொருளாசையையும் அகற்றும்படி செய்து அவருடன் இறைவன் திருவருளை நாடி மேல் உலகங்களிற் செல்கின் றேன்," என்று கூறியது.

இந்தக் கிழவியின் கணவனுடைய ஆவேச உருவானது மேற்சொல்லப்பட்ட ஸ்டெயிண்டன் மோஸஸ் என்பவருக்கு எதிரிற் பதினொருநாள் தோன்றியது. அவ் வுருவம் வரும் போது சிலசமயம் மனஎரிவோடு சத்தமிட்டுக்கொண்டும், வேறு சிலசமயம் உஸ் என்று ஆவி போக்கிக்கொண்டும், மற்றுஞ் சிலசமயம் மேசைமேல் உராஞ்சுவதுபோல் ஓசை

செய்துகொண்டும் மன அமைதியின்றித் தோன்றும். அவ் வுருவம் வெளிப்பட்டுத் தோன்றியபோது அதனைச் சுற்றி லும் உள்ள அந்தரவெளியில் உண்டான அலைசலினுல் அஃது எவ்வளவு நிர்ப்பாக்கியமான நிலையிலிருந்ததென்பது புலனுயிற்று. அது வந்தபோதெல்லாம் தான் தன் துன்பத்தினின்று விடுபடும்பொருட்டு இறைவனை நோக்கி வேண்டும்படி ஸ்டெயிண்டன்மோஸஸ் என்பவரைக் கேட் டது. நிலவுலகத்திலிருந்தபோது பொன்னே அதற்குத் தெய்வமாயிருந்தமையால், தனது பொக்கிஷம் வைக்கப் பட்ட இடத்திலே பொற்சங்கிலியாற் கட்டப்பட்டுக் கிடந்தது. அவ்வாவேசம் தோன்றியபோதெல்லாம் அதன் துன்பத்தைப் பார்த்துத் தமக்கு உண்டான வேதனையும், அதனைப்பற்றித் தெரிந்ததனுல் விளைந்த விசனமும் இவ்வள வென்று சொல்லினுற் சொல்லிக்காட்ட முடியாதென்று ஸ்டெயிண்டன்மோஸஸ் எழுதுகின்றுர். அதற்குச் சூக்கும சரீரத்திலுள்ள பெயர் துக்கம் என்பதாம். அதற்கு அவ்வளவு துக்கம் வருதற்குக் காரணம் யாதென்று வேருெரு சூக்குமசரீர வாசியை வினவியபோது பேராசையே என்று அவர் விடை பகர்ந்தார். என்றுலும், இப்பேராசை யைத் தவிர அவனிடத்தில் வேறு தீயகுணம் இல்லை; அவன் இவ் வுலகத்திற்கு உரிய கடமைகளினின்று வழுவி யதுமில்லை. அப்படியிருந்தும் அவன் சூக்குமசரீரத்திலே தன் பேராசையால் மிக வருந்தித் தன் நல்ல மனையாள் தன்னுடன் வந்து சேர்ந்து தன்னை உயர்த்தும் வரையில் அதனை எதிர்பார்த்துக் கிடந்தான். இதனுற் பணத்தின் மேலும் மற்ற உலகத்துப்பொருள்கள் மேலும் அளவிறந்த ஆசை வைத்திருந்து இறப்பவர்கள் மறுமையுலகத்திற்குப் போனுலும், அங்கேயிருக்கும் மனமின்றி மறுபடியும் இப் பொல்லாத உலகத்திற்கு வந்து உரைக்கலாகாத பெருந்

துன்பம் உற்று உழலுவார்கள். ஆகையாற் பொருளைச் சம்பாதிப்பவர்கள் அப் பொருள்மேற் பற்றுவையாமல் தாமும் அதனுற் பெறவேண்டிய பயன்களைப் பெற்றுப் பிறர்க்கும் அதனைப் பலவகையாற் கொடுத்து உள்ளங் கனிந்து உதவி செய்து, மறுமையுலகத்தில் பேரின்பத்தை அனுபவித்தற்கு இப்போதுதானே வழிபிறப்பித்தல் அறிவுடைமைக்கு அழகாகும் என்க.

இனி இந் நிலவுலகத்தில் உயிரோடிருந்த காலத்தில் பிறர் தமக்குப் பெருந்தீங்குகள் செய்ய அவர்களைத் தண்டிக்க முடியாமல் மனவயிரத்தோடும் உயிர்விட்டவர்கள் சூக்கும சரீரத்திற் போனவுடன் மீண்டுவந்து தீமை செய்தவர்களைத் தண்டிக்கும் வரையிலே இங்குத் திரிந்துகொண்டு இருப்பர். இதற்கு, உலகமெங்கும் பிரசித்திபெற்ற ஆங்கில மகா வித்துவானுன ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய ஹாம்லெத் என்னும் நாடகக் காவியத்தினின்றும் ஓர் உதாரணம் எடுத்துக் காட்டுவாம்.

௧௦. ஹாம்லெத் அரசரின் ஆவிவடிவம்

டென்மார்க் தேசத்து அரசனான ஹாம்லெத் என்பவன் மிகவும் நல்ல குணங்கள் அமைந்து செங்கோல் செலுத்தி வந்தான். இவ் வரசன் பட்டமகிஷியான ஜெர்ட்ரூர்ட் என்பவள் வயிற்றில் இவ் வரசனுக்குள்ள எல்லா நற்குணங்களும் ஒருங்கு பொருந்தப்பெற்ற ஓர் அழகிய புதல்வன் பிறந்து வளர்ந்து நல்ல வாலிபப்பருவத்தோடும் விளங்கினான். அவ்வாறு நிகழுங்காலத்தில் இவ் வரசனுடைய சகோதரனான கிளாடியஸ் என்பவனுக்கும் அரசன் மனைவிக்கும் இரகசியத்தில் நேசம் உண்டாகி நாளுக்குநாள் முதிர்ந்துவந்தது. இந்தத் துரோகியான சகோதரன் அரசன் மனையாளைக் கவர்ந்துகொண்டதுமல்லாமல், அரசனைக் கொன்று இராச்சியத்தையும் அபகரித்துக்கொள்ள எண்ணினான். இஃது இப்படியிருக்க அரசனான ஹாம்லெத் திடீரென இறந்துபோனான். அரசன் சோலையிற் படுத்து உறங்குகையிற் பாம்பு கடித்து இறந்துபோனான் என்று எங்கும் பேச்சுண்டாயிற்று. அரசன் இறந்த இரண்டு மாதத்திற்குள் எல்லாம் அவன் சகோதரனான கிளாடியஸ் அரசன் மனைவியை மணம் செய்துகொண்டு சிங்காதனம் ஏறி அரசு புரிவானாயினான். இறந்துபோன அரசன் மகனான இளைய ஹாம்லெத் மாத்திரம் தன் தந்தை திடீரென்று இறந்துபோனதையும், தன் தந்தைபால் மிக்க அன்புடைய மனைவியாய் ஒழுகிய தன் தாயான ஜெர்ட்டூர்ட் தன் சிற்றப்பனைக் கணவன் இறந்த இரண்டு மாதத்திற்குள் கலியாணஞ் செய்துகொண்டதையும் எண்ணி எண்ணி மனம் அழிந்து ஆருத்துயர்க்கடலில் அழுந்தினவனாய்ச் "சாந்தகுணத்திற்கு இருப்பிடமான என் அருமைத் தந்தையைக் கொன்ற பாம்பு என் சிற்றப்பனே. என்றந்தையைக் கடித்த பாம்பு

இப்போது சிங்காதனத்தின்மேல் இருக்கின்றது,'' என்று கருதித் தந்தை இறந்தநாள்முதல் துயரமிகுந்து தன் மனக்கிளர்ச்சியையும் நகைமுகத்தையும் இழந்தான். உலக மெல்லாம் அவனுக்கு வெறும் பாழாய்த் தோன்றியது. இவன் அன்னையும் சிற்றப்பனும் இவனை உற்சாகப்படுத்த மிக முயன்று பார்த்தும் அது சிறிதுங் கைகூடவில்லை. இஃது இவ்வாறிருக்க, அரண்மனைக்கு எதிரேயிருந்த மேடைமேல் காவற்காரர் காவலிருக்கும் நாட்களில் ஒருநாட் பாதி இரவில் ஓர் உருவம் அவர்கள் கண்ணுக்குத் தென் பட்டது. இறந்துபோன ஹாம்லெத் அரசன் தரிக்கும் வழக்கப்படியே அஃது உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரையில் இருப்புச்சட்டை அணிந்திருந்தது. அதன் முகமோ வெளுத்து விசனமுங் கோபமுங் கலந்த குறியோடு தோன் றியது; அதன் தாடியோ பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாய் அரசன் உயிரோடிருந்த நாளிற் கண்டதுபோலவே கருமை யும் வெண்மையுங் கலந்ததாயிருந்தது. கடிகாரத்திற் பன்னிரண்டு மணி அடித்தவுடனே அது தோன்றியது. இங்ஙனம் மூன்றுநாள் தொடர்ச்சியாகத் தோன்றிய தாயினும், காவற்காரர்கள் அதனுடன் பேசியும் அது மறுமொழி ஒன்றுஞ் சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒருமுறை அது தம்மோடு பேசுதற்குத் தலையை நிமிர்த்தி அசைத்த சமயத்தில் கோழி கூவிப் பொழுது விடிந்தமையால் அது மறைந்துபோயிற்றென்று காவற்காரர்கள் அறிவித்தார்கள்.

இளவரசன் இவர்கள் சொல்லியதைக் கேட்டுப் பெரிய தொரு வியப்படைந்தான். சொல்லியது ஒவ்வொன்றும் மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தமையால் அது நம்பக்கூடாத தாகவும் இல்லை. ஆகவே, அன்றிரவு போர்ச்சேவகர்களுடன் தானுங் காவலிருக்குமிடஞ்சென்று காத்திருந்தால் தானும் அவ் வுருவத்தைக் காணக்கூடும் என்றும், அங்ஙனம் அவ்

வுருவம் தோன்றுவது ஏதோ தெரிவிக்க வேண்டுவதற்கே யல்லாமல் வீணுக அன்று என்றும், இதுவரையில் அது வாய்திறவாமற் போனுலும் தன்னைக் கண்டவுடன் அது பேசும் என்றும் தனக்குள் ஆராய்ந்து அறிந்தான். எப்போது இரவு வரும் வரும் என்று மிகவும் ஆத்திரத்தோடு எதிர்பார்த்திருந்தான்.

இராக்காலம் வந்தவுடன் ஒரேஷியோ, மார்சிலஸ் என்பவர்களுடன் காவலிடத்திற்குப் போய், அவ் வுருவந் தோன்றும் மேடைமேற் போயிருந்தான். அன்று இரவு குளிர்மிகுந்திருந்தமையாலும், மேல்வீசுங் காற்றுச் சில்லென்று இருந்தமையாலும் ஹாம்லெத் முதலிய அம் மூவரும் அவ் விரவின் குளிர்மிகுதியைப்பற்றிச் சிறிது நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். சடுதியில் ஒரேஷியோ என்பவன் 'இதோ அவ் வுருவம் வருகின்றது' என்று கூவினுன்.

தன் தந்தையின் ஆவியைக் கண்டதும் ஹாம்லெத் திடுமென அச்சமும் வியப்பும் அடைந்தான். முதல் அவன் தேவதூதர்களையும் தேவர்களையும் நினைந்து தம்மை அவர்கள் காக்கும்படி வேண்டினுன்; ஏனென்ருல், அது தீயதோ நல்லதோவென்றும், அது நன்மைக்கு வந்ததோ தீமைக்கு வந்ததோ வென்றும் அவன் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாமையால். ஆனுற் சிறிதுநேரஞ் சென்றபின் அவனுக்குத் தைரியம் உண்டாயது. அவன் தந்தையின் உருவம் அவனை மிக்க இரக்கத்தோடும் பார்த்துத் தான் அவனுடன் பேச விரும்புவதுபோற் ருேன்றியது. ஹாம்லெத் அவ் வுருவத்தை உற்று நோக்கியபோது, தன்றந்தை உயிரோடிருந்த காலத்து எவ்வண்ணம் இருந்தாரோ அவ்வண்ணமாகவே அது காணப்பட்டதனுல், அவன் அதனை நோக்கி,

"ஹாம்லெத்* என்னும் அரசனே, என் தந்தையே, மிகவும் அமைதியாகத் தாங்கள் வைக்கப்பட்ட கல்லறையினின்றும் இப்போது, நீங்கள் வெளிப்பட்டு நிலவொளி பரந்த இந்த நிலத்திற்கு வந்த காரணம் இன்னதென்று தெரிவிக்க வேண்டுகின்றேன். தங்கள் மனத்திற்கு அமைதியைத் தரத்தக்கதான ஏதும் யான் செய்யவேண்டுமாயின் அதனை எனக்குத் தெரிவிக்கும்படி கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்ளு கின்றேன்" என்ருன். இச் சொற்களைக் கேட்டதும், இருவரும் தனியே இருந்து பேசுவதற்குத் தக்கதாகத் தொலைவிலுள்ள ஓரிடத்திற்கு வரும்படி அவ் வுருவம் அவனைச் சைகைசெய்து அழைத்தது. ஒரேஷியோவும் மார்சிலசும் "இஃது ஏதோ ஒரு தீய பேயாக இருத்தலால் அதோ தோன்றுகின்ற கடற் பக்கத்திற்காவது, பயங்கர மான செங்குத்துமலைச் சிகரத்திற்காவது உம்மை ஏமாற்றிக் கொண்டுபோய் அங்கே தனது கரிய பயங்கரமான பேய் வடிவத்தைக் காட்டி உமது அறிவைத் திரிபு அடையச் செய்யுமாகையால் அதனைப் பின்தொடர்ந்து போகவேண் டாம்," என்று சொல்லி அரசிளைஞனை மிகவுந் தடுத்தார் கள். ஆனல், அவர்கள் சொல்லிய மொழிகள் ஹாம்லெத் மனஉறுதியைச் சிறிதும் மாற்றமாட்டாவாயின ; ஏனென் ருல் அவன் தன் பிராணனை இழப்பதுபற்றிச் சிறிதுங் கவலைப்படவேயில்லை. மேலும், தன் உயிர் என்றும் அழியா நிலைமைத்தாகலின் அதற்கு அவ் வாவேசம் யாது தீங்கு இழைக்க வல்லதாகும்? என்று அவன் தனக்குட் சிந்தித் துப் பார்த்து அவர்கள் எவ்வளவு தடுத்துங் கேளாமல் அஃது எங்கே அவனைப் போகும்படி ஏவியதோ அங்கே சென்ருன். இருவருந் தனியேயிருக்குமிடம் வந்ததும்

* ஹாம்லெத் என்னும் இளைஞனின் தந்தை பெயரும் ஹாம்லெத் என்பதேயாம்.

அவ் வாவேசம் வாய்திறந்து "குரூரமாகக் கொலை செய்யப் பட்ட யான், நின் தந்தை ஹாம்லெத்தின் ஆவி. நீ முதலிற் சந்தேகித்தபடியே நின் சிற்றப்பனான கிளாடியஸ் தன் தமையன் மனைவியைக் கைப்பற்றுவதற்கும், தன் தமையன் சிங்காதனத்தில் ஏறுதற்கும் தன் தமையனான ஹாம்லெத் அரசனைக் கொலை செய்தான். அக் கொலை எவ்வாறு நடந்ததெனிற் கேள்: அரசன் வழக்கப்படி பிற்பகல் தோட்டத்தே உறங்குகையில், துரோகியான அவன் தம்பி அங்கே திருட்டுத்தனமாய்ப் புகுந்து விஷப்பூண்டின் திராவகத்தை அவன் காதில் ஊற்றினான். அத் திராவகம் மனிதனுடைய பிராணனுக்கு மிக்க விரோதியாகையால் பாதரசம்போல அஃது உடம்பிலுள்ள இரத்தக்குழாய்கள் எல்லாவற்றிலும் அதிவேகமாகப் பரவி இரத்தத்தை உறிஞ்சி உடம்பின் மேலெல்லாம் குட்டம் பிடித்தாற்போலச் சிதல் சிதலாகச் செய்து, அவனுடைய உயிரை மனைவியினின்றும் அரசாட்சியினின்றும் பிரித்துக் கொள்ளை கொண்டு போயிற்று. நீ தந்தையை அன்புடன் நேசித்தது உண்மையாயின் நீ அவனைப் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டும்," என்று அவனுக்கு ஆணையிட்டுக் கற்பித்தது. பின்னும் அஃது அவனிடத்தில் அவன் றாய் தன் கற்புநிலை வழுவித் தன் முதற் கணவனுக்குப் பொய்யளாய்ப் போனதல்லாமலும், அவனைக் கொன்றவனை மணஞ்செய்து கொண்டது பற்றியும் மிகப் புலம்பியது; என்றாலும், அவன் தன் சிற்றப்பனைப் பழிக்குப் பழிவாங்க எவ்வளவு முயன்றாலும் முயல்க, தன் அன்னைக்கு மாத்திரம் எத்தகைய தீங்கும் இயற்றலாகாதெனவும், அவளை மறுமையிற் றேவதண்டனைக்கும் இம்மையில் தன் மனச்சான்றின் தண்டனைக்கும் விட்டு விடுதலே சால்புடைத்தா மெனவுஞ் சொல்லித் தன் புதல்வனை எச்சரித்தது. இளவரசனான ஹாம்லெத்,

ஆவிவடிவாகத் தோன்றி இங்ஙனம் உரைத்த தன் தந்தைக்கு அவ் வுரைப்படியே நடப்பதாக வாக்களித்தவுடனே அவ் வாவேசம் மறைந்து போயிற்று. அதன்பின் நடந்தவை இவ் விஷயத்திற்கு இயைபில்லாதனவாகலின் இவ்வள வோடும் இச் சரித்திரப் பகுதியினை நிறுத்திக்கொள் கின்றாம்.

இந்த நிகழ்ச்சியைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்வது யாது? தான் அறியாமல் தன்னை ஒருவன் கொலை செய்தாலும் கொல்லப்பட்டவனுடைய உயிர் சூக்குமசரீரத்திற் சென்றவுடனே தன்னைக் கொன்றவன் இன்னானென்பதை எளிதில் அறிந்து அவனைப் பழிக்குப்பழி வாங்கித் தண்டிக்கும் பொருட்டு ஆவேச உருவில் வெளிப்பட்டு உயிரோ டிருக்கும் ஏனையோர்க்குக் கொலை வரலாறு முழுதும் அறிவிக்கவல்லதாகும் என்பதே. கொலை செய்யப்பட்டவன் தீயனாயிருந்தால் அவனுயிர் சூக்குமசரீரத்திற் சென்றவுடன் கொலை வரலாற்றைப் பிறர்க்கு அறிவித்துத் தண்டிக்கும் நியாயவுணர்ச்சி இல்லாமல், தானே கொலை செய்தவனைப் பிடித்துக்கொண்டு அல்லும் பகலும் இடைவிடாது அவனைத் துன்புறுத்திவரும். நல்லவனுயிரோ அங்ஙனம் தானே அவனைத் துன்புறுத்துதற்கு விருப்பமில்லாமல் நீதி மிகுந்து, நியாயம் அறியவல்லார்க்குக் கொலை வரலாற்றை அறிவித்து அவனைத் தண்டிக்கும். ஹாம்லெத் அரசன் மிகவும் நல்லவனாகையால் தன்னைக் கொலை செய்த தன் தம்பியைத் தானே பற்றிக்கொண்டு வருத்தாமல், தன் மகனுக்குத் தான் இறந்தவரலாற்றை அறிவுறுத்தி, அவனைக் கொண்டு அக் கொலைஞனைத் தண்டிக்கலாயிற்று. இவ்வாறே நமது இவ் விந்தியா நாட்டில் நடக்குஞ் சம்பவங்களும் பல உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று இங்கெடுத்துக் காட்டுகின்றாம்.

கக. கொலையைக் காட்டிய குறவன் ஆவேசம்

சேலம் சில்லாவில் அனங்கூர் என்னும் ஓரிடம் இருக்கின்றது. அவ் வூரில் நாலைந்து குறவர்கள் ஒன்றுகச் சேர்ந்துகொண்டு வழிப்பறி கொள்ளையிடுதல் கொலைசெய்தல் முதலிய மிகக் கொடிய செய்கைகளை நெடுநாளாகச் செய்துகொண்டு, அரசாங்கத்துச் சேவகர் கைக்கும் அகப்படாமல் நெடுநாளாகத் தப்பிவந்தார்கள். இவ்வாறு நடந்து வருகையில் அக் குறவர் ஐவரில் ஒருவன் திடீரென்று காணுமற் போயினுன். அரசாங்கத்துக் காவற் சேவகர்கள் அவ் வழிப்பறி கொள்ளை நடக்கும் பாட்டையில் இராக் காலத்தே போய் அலைந்து திரிவது வழக்கம். ஒரு நாள் ஒரு சேவகன் நிலவெறிக்கும் இரவில் வழக்கம்போலத் தனியனுக யாரும் நடவாத ஒரு பாட்டையில் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அவனுக்கு எதிரே ஒரு மரத்தின் நிழலிலே ஒரு மனிதன் தன்னந்தனியனுக நின்றுகொண்டிருக்கக் கண்டான். கண்டதும் கடுக நடந்து அம் மனிதனருகிற் போய்ப் பார்க்க அவனெரு குறவனுகக் காணப்பட்டான். நெடுநாளாக அப் பக்கங்களில் வழிப்பறி கொள்ளை செய்யும் குறவர்களில் இவன் சேர்ந்தவனுக இருக்கவேண்டுமென்று தனக்குள் எண்ணி அச் சேவகன் அவனைப் பிடித்துக் கொள்வதற்குக் கையை நீட்டி அக் குறவன் கையைப் பிடித்தான்; அக்குறவன்கை கண்ணுக்கு மாத்திரம் தோன்றியதே யல்லாமல் சேவகன் கைக்கு அகப்படாமல் காற்றைப்போலிருந்தது; இதைப் பார்த்ததும் சேவகன் மிகவும் வெகுண்டு 'இஃது ஏதோ பேய்வடிவமாக இருக்கின்றது!' என்று அஞ்சி நின்றுன். இதற்குள் குறவன் வடிவாக நின்ற அவ் வாவேசம் அச் சேவகனுக்குச் சைகைசெய்து அவனைத் தன்னுடன் பின்றெடர்ந்து வரும்படி அழைத்தது. அது சொல்லியபடி செய்யாக்கால்

அஃது என்ன தீமை செய்யுமோ என்று அஞ்சினவனுய் அவன் அதன் பின்னுலே போக, அது பெரும்பாட்டையி னின்று பிரியும் ஓர் ஒற்றடிப்பாதையின் வழியாக அவனே அழைத்துக்கொண்டு சிறிதுதூரம் போய் நாகதாளிச் செடி மிகுதியாய் அடர்ந்துள்ள ஓரிடத்திற் சென்று, அச் செடி களின் நடுவே சந்து வெளியாக இருந்த ஓர் இடத்தைக் காட்டி நின்றது. அது காட்டிய அவ்விடத்தைத் தானுகவே தோண்டிப் பார்க்க அஞ்சித் தன்னேடுள்ள சேவகர்களிற் சிலரையும் சேர்த்துக்கொண்டு வந்து அவ்விடத்தைப் பரிசோதிக்கலாமென்று அங்கே அடையாளக் குறி ஒன்று செய்துவைத்தான். சேவகனுடைய குறிப்பைத் தெரிந்து கொண்டவுடனே அவ் வாவேசம் மறைந்துபோயிற்று. அது மறைந்துபோனதும் சேவகன் 'இஃது ஏதோ அற்புத மாக இருக்கின்றது! இந்தப் பேய் ஏதோ ஒரு முக்கியமான செய்தியை நமக்குத் தெரிவிக்க வந்திருக்கின்றது,' என்று தனக்குட் சிந்தித்த வண்ணமாய்த் திரும்பித் தானிருக்கு மிடம் வந்து, தன் சேவக நண்பரிற் சிலருக்கு முன்னுளிரவு நடந்த வரலாற்றை அறிவித்து, அப் பேய் காட்டிய இடத் திற்கு அவர்களைத் தன்னுடன் வரும்படி கேட்டான். அவர்களும் அதற்கு இசையவே, மறுநாட் காலையில் தான் அடையாளம் இட்டுவந்த அவ்விடத்திற் சென்று அங்கே நிலத்தை அகழவும், அதனுள் ஒரு பிணம் இருந்தது. அப் பிணத்தை வெளியே கிடத்திப் பார்க்கையில் முன்னுளிரவு தோன்றிய பேயின் வடிவத்தை ஒத்த ஒரு குறவன் உடம்பா யிருந்தது. அப் பிணம் உடம்பெங்குங் கத்தியாற் பலவாறு வெட்டப்பட்டு இருந்தமையால், அச் சேவகர்கள் "தங்க ளோடு இணங்கி வராமையால் மற்றக் குறவர்கள் இக் குறவனைக் கொன்று இங்கே புதைத்துப் போய்விட்டார்கள்; இக் குறவனுடைய ஆவேசம் தன்னைக் கொலை செய்தவர்களை

வெளிப்படுத்திப் பழிக்குப்பழி வாங்க வேண்டுமென எண்ணித்தான் அப்படித் தோன்றி இதனைக் காட்டிக் கொடுத்தது," என்று தமக்குள் முடிவு செய்துகொண்டு, அக் குறவனைக் கொன்ற மற்றக் குறவர்களைக் கண்டு பிடிக்கும்படி அன்றைப் பகலெல்லாம் முயன்றும் சிறிதும் அவர்கள் முயற்சி பயன்படவில்லை. அதன்மேல் அவர்கள் 'இன்றிரவு நாம் இவ்விடம் வந்திருப்போமானால், நேற்றுத் தோன்றிய ஆவேசமே திரும்பவுந் தோன்றி நமக்கு ஆட்கள் இன்னார் என்பதையுங் காட்டிவிடும்' என்று தீர்மானித்து அன்றிரவு அங்கே போயிருந்தார்கள்.

அவ்வாறு அவர்கள் அங்கிருக்கையில் நடு இரவில் அவ் வாவேசம் தமக்கெதிரே வரக் கண்டார்கள். முதல் நாளில் அதைக் கண்ட சேவகன் அதன் அருகிற் போய் 'உன்னைக் கொலை செய்தவர்கள் இன்னாரென்றும் அவர்கள் இவ்விடத்தில் இருப்பவர்களென்றும் யாங்கள் தெரிந்து கொள்ளக் கூடவில்லையே' என்றான். அதன்மேல் அந்தப் பேய் அவனைத் தன் பின்னே வரும்படி குறி காட்டிற்று. அதற்கு இசைந்து அவன் அதன் பின்னேபோக அவன் நண்பரும் அவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள். அப் பேய் பலவிடங்களும் தாண்டி அவர்களை அழைத்துப் போய்த் தன்னைக் கொலை செய்த குறவர்கள் இருக்கும் குடிசைகளின் எதிரே போய் நின்றது. உடனே சேவகர்களெல்லாம் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடும் அக் குடிசைகளின் உள் நுழைந்து அங்கிருந்த குறவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டார்கள். அதன்பின் அவ்வாவேசம் மறைந்துபோயது. பிடிக்கப்பட்ட அப் பொல்லாத குறவர்களைக் காவற்சாலைக்குக் கொண்டுவந்து நன்றாகப் புடைக்கவே, அவர்கள் நடந்த உண்மைகளை யெல்லாம் வெளிப்படுத்தி விட்டார்கள். அவர்கள் வாய்ப்பிறப்பிற் றெரிந்த உண்மைகளில் இஃது

ஒன்று: கொலே செய்யப்பட்ட குறவன் தம்மவர்களில் ஒருவன் என்றும், ஆனல் அவன் தாங்கள் செய்யப்போகும் ஒவ்வொரு தீய காரியங்களேயும் செய்யவேண்டாமென்று தடுப்பவனென்றும், ஒருநாள் தாங்கள் மிகுந்த பொருள் எடுக்கக்கூடிய ஓரிடத்தைக் கொள்ளேயிட்டு அங்குள்ள வர்களே யெல்லாம் கொன்றுவிட வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தபோது அவன் அதற்கு இணங்கி வராமல் மிகவுந் தடைசெய்தமையால் தாங்கள் அவனேக் கொலேசெய்ய நேர்ந்ததென்றும் சொன்ஞர்கள். பிறகு அவர்களே நியாய மன்றில் செவ்வையாக விசாரித்து அவர்கட்கு மரண தண்டனே விதிப்பித்தார்கள். இதிற் சம்பந்தப்பட்ட பெருங் குற்றவாளிகள் நெடுநாள் சேவகர் கைக்ககப்படாமற் றப்பியும், கடைசியாக அப்பேய் வடிவத்தால் நன்கு காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டார்கள்.

மேலே காட்டிய உண்மை வரலாற்றினுல் நல்லவன் ஆவேசம் தானே கொலேஞரை வருத்தாமல் நீதி செய்வார் வாயிலாகவே அவர்களேத் தண்டிக்குமென்பது நன்கு பெறப்பட்டது. அக் குறவர்களின் வாய்ச்சொற்களினுலே கொலே செய்யப்பட்ட குறவன் நல்ல குணம் வாய்ந்தவன் என்பது ஐயமின்றி அறியப்படுகின்றது.

இனிக் கொலே செய்யப்பட்ட்வர் தாம் இறக்குங்காலத்துத் தம்மைக் கொன்றவரை எவ்வாறு தண்டிக்கவேண்டுமென எண்ணுகின்றனரோ அவ்வாறே தாம் இறந்து சூக்கும சரீரத்திற் போனவுடன் அவர்களேத் தண்டிக்க வல்லராவர். பிறராற் கொலேசெய்யப்பட்டாலும், அன்றித் தாமே தற்கொலே செய்துகொள்ளும் வண்ணம் பிறரால் மிகத் துன்புறுத்தப்பட்டாலும் இறக்குங்காலத்து அவர் எங்ஙனம் நினேத்தாரோ அங்ஙனம் பின்னுல் நிறைவேற்றக்கூடிய

ஆற்றல் அவர்க்குச் சூக்குமசரீரத்தில் உண்டாகின்றது. இதற்கு நாகபட்டினத்திற் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை உதாரணமாக இங்கே எடுத்துக் காட்டுகின்றோம். இவ் வரலாற்றிற் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பெயர் இருப்பிடம் முதலியவற்றை எடுத்துச் சொன்னால் உயிரோடிருக்கும் அவர்கள் சந்ததியார்க்கு அது மிக்க மனவருத்தத்தை உண்டுபண்ணுமாகையால் அவற்றைக் காட்டாமல் நடந்த வரலாற்றை மாத்திரம் கூறிச் செல்வாம்.

கஉ. பழிக்குப் பழி வாங்கின ஓர் ஆவேசம்

நாகபட்டினத்தில் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆங்கில வைத்தியம் கற்ற ஒருவர் இருந்தார். இவர் நற்குணமுள்ள ஓர் இந்து பிரபுவே. இவருடைய மகனுக்கு உரிய காலத்தில் நற்குண நற்செய்கை வாய்ந்த ஒரு பெண் மனைவியானாள். ஆனால் இப்பிரபுவின் மனையாளும் மகளும் மிகவுங் கொடுமையான வன்னெஞ்சம் உள்ளவர்கள். இவர்கள் தம் வீட்டுக்கு வந்த புதுப்பெண்ணைக் கண்டு மனம் மகிழாமல் மனம் மிகப் புழுங்கினார்கள். அப் பெண் வீட்டுக்கு வந்த நாள் முதற்கொண்டு மாமியும் நாத்துனாளும் சிறிதும் மனவிரக்கமின்றிக் கரும்பை ஆலையில் வைத்து நசுக்கிப் பிழிதல்போல அந்த நல்ல பெண்ணை வீட்டுவேலை முழுதுஞ் செய்யும்படி ஏவியதல்லாமலும் தீயசொற்களாலும் தம் கருகிய முகத்தாலும் அடிஉதைகளாலும் அளவுகடந்து வருத்திவந்தார்கள். அந்தப் பெண்ணோ இவ்வளவு துன்பங்களையும் பொறுத்துக்கொண்டு தனக்கு நன்னாள் வரும் வரும் என்று எதிர்பார்த்துச் சிலவருஷங் கழித்தாள். தன் கணவன் தன் நிலைமையைத் தானாகவே தெரிந்து

கொண்டு இத் துன்பம் அகலுதற்குரிய ஏற்பாடு செய்வான் செய்வான் என்று பலநாள் நம்பியிருந்தும், ஒன்றும் வழி பிறக்கவில்லை. அவள் தன் கணவனோடு தாராளமாய்க் கூடியிருக்கவும் அக் கொடியார் விடுவதில்லாமையால் அவள் தன் கணவனிடம் தானே தன் வாய்திறந்து தான் படுங் கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்கவும் நெடுநாள்வரையில் அவளுக்குச் சமயம் வாய்த்திலது. பிறகு ஒருநாள் தெய்வச்செயலாய்த் தன் கணவனுடன் சிறிது தாராளமாயிருக்கச் சமயம் வந்தது. அப்போது அவள் தன் கணவனை மிக்க அன்புடன் பார்த்து, "என் ஆருயிர்க்காதலனே! யான் ஏதொரு குற்றமும் செய்யாதிருக்கவும், வீட்டுக்காரியங்கள் அவ்வளவும் யாரும் செய்யாமல் யான் ஒருத்தியே முற்றுங் கவனித்து என்னால் இயன்றவளவு மனவருத்தத்திற்கு இடனின்றிச் செய்து வரவும், மனத்திற் கள்ளமின்றி யான் எல்லாரிடத்தும் அன்பு பாராட்டி வரவும் என்னை அன்புடன் பாராமல் என் மாமியும் நாத்துனாளும் எனக்குச் செய்துவருங் கொடுமைகள் இவ்வளவென்று என்னாற் சொல்லமுடியாது. யான் என்ன செய்வேன்! என் பிரிய மணவாளரே! தாங்களே என் நிலைமையை அறிந்து என்னை இத்துன்பத்தினின்று அகற்றுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்; தாங்களும் கவனிக்கவில்லை. தங்களுடன் என் குறையையாவது எடுத்துச்சொல்ல நாம் இருவேமும் தனியே யிருக்கச் சமயம் வாய்க்குமாவென்று எதிர்பார்த்தேன். நெடுநாளாக அதுவும் வாய்க்கவில்லை. இன்றைக்கு ஏதோ தெய்வகதியாய்த் தங்களைத் தனியே சந்திக்க நல்லதிர்ஷ்டம் பெற்றேன்''' என்றனள். இவ்வரிய பெண்ணின் கணவனோ இயற்கையில் நுட்ப அறிவில்லாதவனாதலால், இவள் கூறிய இச் சொற்களைக் கேட்டும் அவற்றின் நுணுக்கத்தையும், தன் மனைவியின் அருமைக் குணத்தையுந் தெரிந்துகொள்ள

மாட்டாதவனுய் அலட்சியமாக 'மாமி மருமக்கள்மார்க்கு இது வழக்கந்தான். இவையெல்லாம் என் காதிற் போடாதே' என்று சொல்லிப் போய்விட்டான். பிறகு அவள் தன் தலைவிதியை நொந்துகொண்டு, ஒரு நாள் மாமி நாத்துனளைப் பார்த்து "நீங்கள் காலால் இட்ட வேலையை யான் தலையாற்செய்யக் காத்திருக்கிறேன். ஆனால், நீங்கள் மாத்திரம் பட்சமாய் மலர்ந்த முகத்தோடு என்னை நடத்தி வந்தால் அதுவே எனக்குப் போதும்," என்று கெஞ்சிக் கேட்டாள். இவ் வினிய சொற்கள் அக் கொடியாரிருவருக்கும் இனிமையைத் தராமல் நாராசத்தைக் காய்ச்சிக் காதிற் செருகினதுபோல் இருந்தன. உடனே அவர்கள் இருவரும் விளக்குமாறும் தடியும் எடுத்துக்கொண்டு அமிர்தவல்லி போன்ற அப் பெண்ணை உடம்பெங்கும் நன்ருக நைய நறுக்கிப் புடைத்தார்கள். அப் பெண்ணே பொறுக்கக் கூடாத அவ் வடிகளைப் பெற்றுக்கொண்டும் வாய் திறவாமலும் எழுந்திருக்கக்கூடாமலும் கிடந்தாள். அன்றிரவு வீட்டுக்குவந்த அவள் கணவன் எப்போதும்போலத் தன் மனைவியைக் கவனியாமலே இருந்துவிட்டான். அன்றிரவு அப் பெண்ணுக்கு உடம்பின் நோயும் மனநோயும் மிகுதிப் பட்டன. இனித் தான் இவ்வுலகில் உயிர்வாழ்வதிற் பயனில்லையென்று கண்டாள். தன் உயிரை இன்றைக்கே மாய்த்துவிடுதல்தான் தக்கதென்று தீர்மானித்தாள். நள்ளிரவில் எல்லாரும் அயர்ந்துறங்கும்போது அவள் மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து வீட்டின் புழக்கடைப்பக்கத்திலிருந்த கிணற்றண்டை போய் எழுந்து நின்று "யான் இறந்துபோன பிறகு ஆவேசமாய் நின்று என் மாமியையும் நாத்துனளையும் மிகவும் துன்புறுத்தி அவர்கள் உயிரைக் கொள்ளைகொள்ளக் கடவேன்," என்று உறுதி செய்துகொண்டு கிணற்றிற் குதித்து மாண்டாள். அவள் விழுந்

ததனால் உண்டான ஓசை வீட்டிலிருந்தவர்கள் யார்க்குங் கேட்கவில்லை. வீடு மிக அகன்ற தொன்றாயிருந்தமையி னாலும் எல்லாரும் அயர்ந்து உறங்கினமையினாலும் அவ் வோசை கேட்டிலதுபோலும். விடியற் காலையிலெழுந் தவர்கள் கிணற்றிற் பார்க்க அப் பெண் பிணமாய்க் கிடத் தலைக் கண்டு திடுக்கிட்டு ஓலமிட்டார்கள். அப்பெண்ணின் கணவன், மாமனார் முதலிய எல்லாரும் வந்து பார்த்தும் பிணத்தை மேலெடுத்து, முதனாளும் அதற்கு மேற்பட்ட நாட்களிலும் மாமி நாத்துனாளால் அப் பெண் குரூரமாய் நடத்தப்பட்ட விவரமெல்லாம் கேட்டறிந்தார்கள்.

இவ்வாறு அப் பெண் இறந்து பத்துப் பதினைந்து நாட்கள் ஆயின. அவள் மாமியும் நாத்துனாளும் வெளிக்கு விசனம் உடையவர்கள்போற் காட்டினாலும், அவள் இறந் தொழிந்தமைபற்றி உள்ளுக்குள்ளே மிகவும் மகிழ்ந்திருந் தார்கள். அவள் கணவனோ பிறகு தன் மனைவியின் அருமைக்குணங்களைத் தெரிந்து, தன் மனைவியைக் கொன்ற வர்கள் தன் தாயும் சகோதரியுமே என்று உண்மை உணர்ந்து துயரக்கடலுள் ஆழ்ந்தான். அப் பெண்மணி யில்லாத அவ்வீடு பொலிவிழந்து வெறும்பாழாய்க் காணப் பட்டது. அவ் வீட்டிலுள்ளவர்கள் முகமெல்லாம் கருகிக் களையின்றி வற்றிப் பாழ் அடையலாயின. இராக்காலம் அவ் வீட்டினுள் அமைதியில்லாத தாயிற்று. பொல்லா நெஞ்சினரான மாமியும் நாத்துனாளும் நல்லுறக்கங் கொள் ளாமல் பெருந்திகிலால் துடித்தார்கள். இரவில் ஏதோர் ஓசையும் இன்றியிருக்கையில் திடீரென்று ஓர் அழுகுரல் கேட்டது. பின்னுஞ் சிறிதுநேரத்தில் அவ்வோசை அடங்கி அவ் வீட்டில் யாரோ நடப்பதுபோலச் சரசரவென்னும் ஓர் ஒலி உண்டாயிற்று. பின்னுஞ் சிறிதுநேரத்தில் "ஐயோ! ஐயோ!! அடிக்கிறாளே! அடிக்கிறாளே!!"

என்று பெருங் கூக்குரல் எழுந்தது. அதுகேட்டதும், எல்லாரும் எழுந்து அவ் வோசை வந்தவிடத்திற்கே ஓடிப் போய்ப் பார்க்க, நாத்துனாள் தான் படுத்திருந்த விடத்தி னின்றும் பரபரவென்று இழுக்கப்பட்டு உலக்கையால் அடி பட்டுக் கிடந்தாள். அவளை எடுத்துத் தேற்றி நடந்தது என்னவென்று கேட்க, "ஐயோ! இறந்துபோன அண்ணி இதோ வந்து என்னைப் பரபரவென்று இழுத்துப் போட்டு உலக்கையால் அடித்தாளே. அவ்வடி என்னால் தாங்க முடியவில்லையே! இதோ என்னை மறுபடியும் உருத்துப் பார்க்கிறாள்; பல்லைக் கடிக்கிறாள்; ஐயோ! என்ன செய் வேன்! இதோ மறுபடியும் உலக்கையை எடுக்கிறாளே!" என்று அவள் சொல்லும்போதே, அங்கே ஓரிடத்திலிருந்த உலக்கையானது திடீரென்று அந்தரத்தில் வந்து அவள் முதுகில் தாக்கியது; சுற்றிலும் உள்ளவர்கள் அதைப் பிடித்தார்கள்; அங்ஙனம் அவர்கள் அதைப் பிடிக்கையில் அஃது அவர்கள் கையைவிட்டு நழுவிப்போயிற்று. இங்ஙனமே அந்த நாத்துனாளை இறந்து போனவளின் ஆவேசம் ஒவ்வோர் இரவும் வருத்துவதாயிற்று. வீட்டி லுள்ள ஆண்மக்கள் எல்லாரும் எத்தனையோ பரிகாரங்களும் மந்திரங்களும் செய்துபார்த்தும் ஒன்றும் பயன்படவில்லை. நாளேற நாளேற அந்த வீட்டிற் கூக்குரல் மிகுதிப்பட லாயிற்று. அந்த நாத்துனாள் தன் படுக்கையில் நின்றும் திடீரென மேலே தூக்கப்பட்டுப் பொத்தென்று கீழே வீழ்த்தப்பட்டாள்; அவள் உண்ணுஞ் சோற்றிலே அசுத்த மான பொருள்கள் வந்து வீழ்ந்தன; ஒவ்வொருநாள் விளக்குமாற்றால் அடிபட்டாள்; ஒவ்வொருநாள் அவள்மேல் சாணத்தண்ணீர் வந்து வீழ்ந்தது; ஒவ்வொருநாள் தடியால் அடிபட்டு அவள் உடம்பெங்குங் கன்றி இரத்தங் கட்டின; இவ்வாறு ஒரு மாதம்வரையில் அவள்பட்ட துன்பங்

களுக்குக் கணக்கில்லே. இங்ஙனந் துன்பப்படும்போதெல்லாம், "இந்தப் பாவி என்னே அடிக்கிருளே, கடிக்கிருளே, உதைக்கிருளே, சிதைக்கிருளே" என்று சொல்லுவதும், இகழ்வதும், திட்டுவதும் அன்றி, அவள் உயிரோடு இருந்தபோது நாம் எவ்வளவு துன்பம் அவளுக்குச் செய்தோம் என்று சிறிதும் நினையாமலும் நாம் செய்தது தவருயிற்றே என்று மனம் இரங்காமலும் கடினசித்தம் உடையவளாயிருந்தாள். நாளேற, நாளேற இத் துன்பங்களால் அந்நாத்துணுள் உடம்பு இளேத்து எலும்பு வெளித்தோன்றி ஊதினுற் பறக்கும் இயல்பு உடையவளானுள். இப்படியெல்லாம் ஒருமாதம் கழிந்தது. ஒருநாளிரவு எல்லாம் ஓர் ஓசையும் இன்றி அமைதியாயிருந்தது. அவ் வீட்டிலுள்ள எல்லாரும் மிகவும் அயர்ந்து உறங்கினுர்கள். கதிரவன் கீழ்த்திசையிற் ருேன்றுஞ் சமயமாயிருந்தது. அப்போது, இறந்துபோன அப் பெண்ணின் கணவன் ஒரு கனவு கண்டான்; தன் மனேவி தன் பக்கத்தில் மிகவும் அமைதியோடும் நின்றுகொண்டு தன்னுடன் பேசுவதாக நினேத்தான். முதலிற் சிலநேரம் அவள் பேசுவது இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லே; அதன்பிறகு அவன் உற்றுக் கேட்கையில் "என் ஆருயிர்க்காதலனே! நான் உயிரோடு இருந்தபோது நான் உம்மை அணுகவொட்டாமல் பலவகையாலும் என்னே வருத்திவந்த உம் சகோதரி ஒழிந்தாள்; என் அள்புள்ள நாயகனே! நான் உமக்கு ஏதுந் தீங்குசெய்வேன் என்று எண்ணுதீர்கள். உம்மை என் கண்மணிபோற் பாதுகாத்து வருவேன்; நான் உயிரோடு இருக்கும்போது நீர் என்னிடம் அன்பு பாராட்டாவிடினும், இப்போதாயினும் என்னிடம் நீர் அன்பு பாராட்டி வருவீராளுல் அஃதொன்றுமே எனக்குப் போதும்," என்று பேசக் கேட்டான். அது கேட்டவன்

திடுக்கிட்டு எழுந்தான். எழுந்து தன் சகோதரி படுத்திருந்த இடத்திற்கு ஓடினான். அங்கே அவளைக் காணவில்லை. இவன் செய்த அரவத்தால் வீட்டிலுள்ள எல்லாரும் விழித்துக்கொண்டார்கள். வீடெங்கும் அவளைத் தேடினார்கள்; எங்கும் காணவில்லை. பிறகு வீட்டிலுள்ள கிணற்றிற் போய்ப்பார்க்க அவள் அதிற் பிணமாய் மிதக்கக் கண்டார்கள்.

இங்ஙனம் இவள் இறந்தபிறகு இரண்டு வாரங்கள் வரையில் அவ் வீட்டில் எவ்வகையான கலவரமும் இல்லாதிருந்தது; எல்லாம் அமைதியாகவேயிருந்தது. தன் மகள் இறந்ததால் உண்டான வருத்தம் அவ்வள் தாய்க்கும், தன் மனைவியையும் சகோதரியையும் இழந்ததால் உண்டான வருத்தம் அவ் வீட்டின் இளைய எசமானனுக்கும், தன் மருமகளையும் மகளையும் இழந்தமையால் உண்டான துயரம் அவ் வீட்டிற்குடையவரான வைத்திய பண்டிதருக்கும் அன்றி மற்றெல்லாம் அமைதியாகவே இருந்தன. தம் மருமகளை இழந்ததுபற்றி இப் பண்டிதர் மனம் மிக வருந்தினாரே யல்லாமல் அவள் மாமி சிறிதும் வருந்தவில்லை. அவளோ தன் மகள் இறந்த வருத்தத்தை மிகவும் பாராட்டி வந்தாள். இங்ஙனம் ஒருமாதஞ் சென்றது.

ஆனால், அம் மாமியாரின் அறிவு நாளுக்குநாள் ஒரு நிலைப்படாமல் வந்தது; சிறிது சிறிதாகத் தன் நினைவையும் இழந்து வந்தாள்; தான் இன்னாள் என்பதையுங்கூடச் சிற்சில சமயங்களில் மறந்துபோனாள். பைத்தியங் கொண்டவர்கட்கு உள்ள செய்கையெல்லாம் இவளிடத்துங் காணப்பட்டன. இதற்காக ஆங்கிலவைத்திய பண்டிதரான இவள் கணவனும் இவள் மகனும் இவளுக்குவந்த இச் சித்தப் பிரமையை நீக்கச் செய்த பரிகாரங்களுக்கு ஓர் அளவே

இல்லை. இப்படியெல்லாஞ் சில வாரங்கள் கழிந்தன. இஃதிப்படியிருக்க.

திடீரென்று ஒருநாள் விடியற்காலையில் நாகபட்டினத்தின் கடற்கரையருகிலே ஒரு பிணம் வந்து ஒதுங்கிக் கிடக்கிறதென்னும் ஒரு சொல் எங்கும் உலாவியது. ஊரவர்களிற் பலர் அங்கே அதனைப் பார்ப்பதற்குப் போய்க் கூடினர். ஊர்காவற் சேவகர்களும் ஆங்கிலவைத்திய பண்டிதர்களும் அங்கே அதனைப் பரிசோதனை செய்தற்கென்று போய்ச் சேர்ந்தனர். இங்ஙனஞ் சேர்ந்து நின்றவர்களில் ஒருவருடைய பார்வை அப் பிணத்தின்மேல் விழுந்த மாத்திரத்திலே அவர் கண்களில் நீர் துளித்துளியாய் விழுந்தது; அவர் உடலம் பதறியது; வாய் குழறியது; தம்மை மறந்தோடி அப் பிணத்தின்மேல் விழுந்து அலறினார். அவர் யாரென்பீரேல், இச் சரித்திரத்திற் சம்பந்தப் பட்ட ஆங்கிலவைத்திய பண்டிதரென்று தெரிமின்கள்; அப் பிணம் தன் மருமகளை வருத்தி மடிவித்த மாமியாரேயல்லது வேறன்று. அப் பிணத்தின் முடிமுதல் அடிகாறும் துணியினால் வரிந்து கட்டப்பட்டிருந்தது; நெற்றியில் தீட்டிய குங்குமஞ் சிறிது கலைந்திருந்தது. இம் மாமி தன் வீட்டிலிருந்து நள்ளிரவிலே புறப்பட்டு எவ்வாறு வந்தாள், எப்படிக் கடலிலே வீழ்ந்தாள் என்பது யார்க்குமே தெரியாது. இவள் கணவனான ஆங்கிலவைத்திய பண்டிதர் ஒவ்வொரு நாளும் விடியற்காலையில் வெளியே கடற்கரை வரையில் உலவப்போவது வழக்கம். அங்ஙனம் போகும் இவர் சடுதியிலே ஒரு பிணம் கடற்கரையில் வந்து ஒதுங்கிக் கிடக்கிற தென்னுஞ் சொல்லைக் கேட்டவுடன் அதனிடம் வந்து கண்டசியாக அது தம் மனைவியாகவே இருக்கக் கண்டு மிகவுந் துன்புற்று நைந்தார்.

மாமியார் இறந்ததன் பிறகு, இவளேயும் இவள் மகளே யுங் கொன்ற மருமகளின் ஆவேசம் அவ் வீட்டில் ஏதும் ஆரவாரஞ் செய்தலின்றி ஒழிந்தது. என்றாலும், இந் நிகழ்ச்சியின் பிறகு அவ் வீடு செழிக்கவில்லே. சிலநாளில் அவ்வாங்கில வைத்திய பண்டிதரும் இறந்தார். அவ் வீட்டுக்கு உடையவரான அவர் மகனும் அதனேப் பிறர்க்கு விற்றுவிட்டு எங்கேயோ போய்விட்டார். இங்ஙனம் அந்தக் குடும்பமே பாழாய்ப் போய்விட்டது.

இவ் வரலாற்றினல் அறியக் கிடக்கும் உண்மை யாது? பிறரால் நீதியின்றி அளவுக்குமேல் துன்புறுத்தப்பட்ட வர்கள் தாம் இறக்குங்காலத்துத் தமக்குத் தீங்கு செய்தவ ரிடம் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டு மென்னும் எண்ணத் தோடும் உறுதிகொண்டு போவார்களானல், அவர்கள் இறந்தபிறகு சிலநாட்களிலெல்லாம் தமது சூக்குமசரீரத்தில் அந் நினேவுக்கேற்ற வலிவு அடைந்து, தமக்குத் தீங்கிழைத் தவர்க்குப் பொறுக்கலாகாத பெருந் துன்பத்தை விளேக் கின்றார்கள் என்பதேயாம். இதனேப்போலவே நடந்த உண்மை வரலாறுகள் இன்னும் எத்தனேயோ இருக்கின் றன; அவையெல்லாம் இங்கெடுத்துக் காட்டப் புகுந்தால் இஃது அளவின்றி விரிந்துபோகும். இவ் வரலாறுகளின் காரணத்தை மாத்திரம் உற்று நோக்குவேமாயின், துன் புறுத்தப்பட்டவர்கள் இறக்கும்போதுமாத்திரம் பழி வாங்க உறுதிகொண்டு விடுவாராயின், தாம் இறந்த பிறகுந் தம்மெண்ணத்தைக் கட்டாயம் நிறைவேற்றுவிப்பரென்பது திண்ணமென்றல் செவ்வையாக விளங்குகின்றது. ஆகை யால், தம் உயிரை விரும்புபவர்கள் பிறவுயிர்கட்குத் தீங்கு இயற்றுது இருக்கக்கடவராக. இதுபற்றி யன்றே இவ் வுண்மைகள் எல்லாம் முற்றவுணர்ந்த முதலாசிரியரான திருவள்ளுவ நாயனர், “பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற்

றமக்கின்னா, பிற்பகற் றாமே வரும்" என்று அருளிச்செய்வா ராயினர். முதற் பொழுதிற் பிறர்க்கு ஒருவன் ஒரு தீமை யினைச் செய்வனானால், அத் தீமை செய்தவனுக்குப் பிற் பொழுதில் அவசியம் வந்தே தீரும். மற்றக் கீழ்த்தர உயிர்கட்கு இல்லாப் பகுத்தறிவு பகுத்துணர்ச்சிகள் மனிதப் பிறவியில் காணப்படுதலால், அப் பகுத்தறிவுணர்ச்சி கொண்டு மனிதர் தமக்குத் தீங்கு செய்தார்க்குத் தாமும் இப் பிறவியிலேயே தீங்குசெய்ய முன் நிற்பர்; இப் பிறவியிற் செய்யலாகாவிட்டால் மறுபிறவியிற் சூக்குமசரீரத்திற் சென்ற மாத்திரையானே பழிக்குப்பழி வாங்குவர்; சூக்கும சரீரத்தினும் பழிவாங்க ஏலாவிட்டால் திரும்பவும் மனிதப் பிறவியிற் பிறந்து பழி வாங்குவர். எத்தனை பிறவி எடுத் தாயினும் பழிக்குப்பழி வாங்காமல் மாத்திரம் விடார்.

அது கிடக்க, சூக்குமசரீரத்தினும் பழி வாங்க ஏலா விட்டால் மறுபடியும் மனிதப்பிறவி எடுத்தாயினும் அதனை முடிப்பரெனக் கூறியதேன் என்றாற் கூறுகின்றாம். உடனே பழிக்குப்பழி வாங்குதலும், சிறிது பொறுத்துப் பழி வாங்குதலும், சூக்குமசரீரத்திற் போனவுடன் பழி வாங்கு தலும், அல்லது அதுவுங் கழித்து வேறொரு மனிதப்பிறவி யெடுத்தபின் அவ்வாறு செய்தலும் ஆகிய இவையெல்லாம், துன்புறுத்தப்பட்டவர் நிலைமைக்கும், அவர் அதனைத் தாங்கும் அளவுக்கும், அவர் மனத்தில் ஏறிய வைரத் திற்கும், அவர் அறிவின் வலிமைக்கும் ஏற்ற வகையாய் வந்து பொருந்தும். இவற்றுள் ஒவ்வொன்றனையும் அடைவே விளக்கிக் காட்டுவாம்.

ஒருவன் தன்னினும் மேம்பட்ட செல்வம் உடையார்க் குத் தீங்கு செய்வனானால் அவர் தமக்கு மிகுதியாய் உள்ள செல்வவளத்தால் பலரைத் தமக்குத் துணைகொண்டு தீங்கு

செய்தவனை உடனே எளிதில் வருத்திப் பழியைத் தீர்த்துக் கொள்வர். இவ்வாறன்றி மிகுந்த செல்வம் உடையான் ஒருவன் தன்னினும் மிகத் தாழ்ந்த ஏழை ஒருவனுக்குத் தீங்கு செய்வன் ஆனல், அவ் வேழை தானும் அவனுக்கு உடனே தீங்கு செய்யமாட்டாமையின் தான் அது செய் தற்குச் சமயம் வாய்க்குந்தனையும் சும்மா இருப்பன்.

இன்னும் நல்லவர் ஒருவர்க்கு ஒருவன் தீங்கு செய்து வந்தால் அவர் தமது நற்குண மிகுதியால் அத் தீங்கினை ஒருபொருட் படுத்தாது அலட்சியமாய் விட்டிருப்ப ராதலால், அவர் அதனைச் செய்தவனுக்கு உடனே தாமும் தீங்கு செய்யாமல் ‘இன்னும் பார்ப்போம், இன்னும் பார்ப் போம்’ என்று விட்டிருப்பர். அங்ஙனம் இன்றிப் பொல்லாதவன் ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் ஒரு தீங்கு செய்தால், அவன் தன் பொல்லாத குணத்தால் உந்தப்பட்டு உடனே மற்றவனுக்குத் தானும் தீங்கு இயற்றிவிடுவன்.

இனிப் பிறர் பழியினை மிகுதியும் பாராட்டி மனவைரம் கொள்ளாதவனுக்கு ஒருவன் தீங்கு செய்துவந்தால் அவன் அதனை மிகுதியும் பாராட்டான் ஆகையால், தீங்கிழைத்தவ வனுக்குத் தன் மனம் வைரம் ஏறும் அளவும் தான் ஏதும் இன்னல் இயற்றுமலே ஒழுகுவான். எளிதில் வைரம் ஏறும் ஒருவனுக்கு அங்ஙனந் தீங்கு செய்யப்படுமாயின் தீங்கு செய்தவன் அவனல் உடனே தண்டிக்கப்படுதல் திண்ணமா மென்க.

இனி அறிவின் நுட்பங்கள் வாய்ந்தார் ஒருவர்க்கு ஒருவன் தீது செய்வனுனல், அவர் தம் அறிவின் நுட்பத் தால் மிக இலேசிலே அவனுக்குப் பலவகையில் துன்பத்தை விளைவித்துத் தண்டிப்பர். அறிவில்லான் ஒருவனுக்குப் பிறனொருவன் இன்ன செய்தால், அவன் தன் அறிவின்மை

யால் அவனுக்கு அதனைத் திருப்பிச் செய்தற்குரிய வழி வகைகள் தெரியாமல் சும்மா இருந்து விடுவன். இங்ஙனம் இப் பிறவியிலேயே தனக்குத் தீது செய்தவனுக்குத் தானும் தீங்கு செய்தல் பலதிறப்பட்டு ஏறியுங் குறைந்தும் விரைந் தும் தாழ்ந்தும் நடைபெறுதலை நமதனுபவத்திற் காண் கின்றோம் அன்றோ? இதுபோலவே ஏனைப் பிறவிகளினும் வைத்து அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

கங. தீது செய்தவர்க்குத் தண்டனை

மிக நல்லவராய் இருப்பவர் ஒருவருக்கு ஒருவன் இடைவிடாது தீதுசெய்து வருகுவனானாலும், அவர் அதனை ஒரு பொருட்டாய் எண்ணாமலும், அதுபற்றி மனத்துள் வைரங் கொள்ளாமலும், வைரம் இல்லாமையால் அவனைத் தண்டிக்க விரும்பாமலும் போவாராதலால் அவர் தூலசரீரத்தை விட்டுச் சூக்குமசரீரத்திற் போனபின்னும் அவனுக்கு எவ்வாற்றானும் தீங்குசெய்ய முன்வரார். இதற்குப் **பெரிய புராணத்திற்** சொல்லப்பட்ட **மெய்ப் பொருளார்** என்னும் அரசர் பெருமானின் சரித்திரமே தக்க சான்றாம். தமக்குக் கொடும் பகைவன் என்பது தெரிந்தும், அப் பகைவன் துறவிவேடந் தரித்து வந்தமை கண்டு அவனை அவ்வரசர் பெரிதும் உபசரித்துப் பீடத்தின் மேல் இருக்க வைத்தார். பிறகு அவன் அவ் வரசரைத் தன்னோடு தனித்திருக்கும்படி கேட்க, அதற்கு அவர் அவ்வாறே இசைந்து தம்அருமை மனைவியாரை அப்புறத்தே அனுப்பிவிட்டார். உடனே அரசர் தனிமையிலிருப்பது கண்ட பாதகன் தன் கக்கத்தில் மறைத்து வைத்திருந்த குற்றுடைவாளினை உருவி அவ் வரசரின் அருமைத் திரு மார்பிலே பாய்ச்சினான்; அவ்வாறு அக் கொடியன் பாய்ச்

சியபோதும் அவ் வரசர் ஏதும் சினந்து அதனைத் தடாமல் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார்; இவன் வாளிற்குத்திய அரவங் கேட்டுப் புறத்தேயிருந்த தத்தன் என்னும் காவற்காரன் உள்ளோடிவந்து அக் கொடியவனைப் பிடித்துக்கொள்ள, உயிர்துறக்கும் நிலைமையில் அவ் வரசர் “தத்தா, இவர் நம்மவர். இவர்க்கு ஏதுந் தீங்கு வராமே இவரைப் புறங் கொண்டுபோய் விடுக,” என்று சொல்லி உயிர் நீத்தருளினர். இதனால், மெய்ப்பொருளார் என்னும் அரசரினும் நல்லவர் எனச் சொல்லப்படுதற்குரியார் உளரோ சொல்லுமின்! இத் தன்மையான மிக அரிய நற்குணத்திற் சிறந்த மெய்ப் பொருளார் தமது தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்குமசரீரத்திற் சென்றபிறகுந் தமது நற்குணத்திற் சிறிதும் பிறழமாட்டார்; ஆகையால், அவரைக் கொன்றவன் அவரால் சிறிதுந் துன்புறுத்தப்படுவான் அல்லன்.

அங்ஙனம் பழியே நினையாத நல்லவர்க்குத் தீங்கிழைப் போர் தண்டிக்கப்படாமல் தப்புவராயின், உலகத்தில் தீமை செய்வார் தொகை மிகுதிப்படுமேயெனின்; எல்லா உயிர்க் கும் உயிர்க்குயிராயும் அறிவுக்கு அறிவாயும் நிறைந்து விளங்குகின்ற கடவுள் தீயவன் நெஞ்சிலும் மன்சாட்சியா யிருந்து அவன் செய்த தீமைகளை அவனுக்கு எந்நேரமும் அறிவித்து, அவனுக்கு ஓயாத துன்பத்தை வருவித்து வருத்தித் திருத்துவராதலின் அவன் நாள் ஏற நாள் ஏற நல்லவனாய்த் திரும்புவன்; ஆதலால், தீயோர் தண்டிக்கப் படாமற்போதலும், அவர் தொகை பெருகுதலும் இல்லை யென்க. மேலும், யாரும் அறியாமல் நல்லோர்க்குத் தீங்கு செய்தவன், அத் தீங்கினைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்து வைக்குமளவும் அதனாற் பெருந் துன்பம் உழப்ப னுதலால் தன் மனநோய் தாங்கமாட்டாமல் தானே தன்னுள் மறைத்துவைத்த தீய செய்கையைப் பிறர்க்கு வெளியிட்டு

விடுவான். அவனது தீய செய்கையை உணர்ந்த உலகத்தவர் அவனைப் பலவகையால் துன்புறுத்தி வருவராதலின் அவன் தன் ஆயுள் காலமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய பெருந் துன்பத்தையே அனுபவிப்பவன் ஆவன். அதுவல்லாமலும், இந் நிலத்தின்மேல் உள்ள நாளெல்லாம் துன்பமே உழந்தவனுக்கு அவன் இறக்குந்தறுவாயிலும் அத் துன்பவுணர்வே அவன் முன்வந்து நிற்கும்; அத் துன்ப நினைவோடு அவன் இத் தூலசரீரத்தை விட்டுச் சூக்குமசரீரத்திற் சென்ற மாத்திரத்திலே, அத் துன்பம் நூறுமடங்கு ஆயிரமடங்கு மிகுதியாய்ப் பெருகி அவனை நெருப்பிலிட்டு வாட்டுவதைப் போல் வருத்தும். அதுவன்றியும், நல்லவர்க்குத் தீங்கு செய்தும், இங்குள்ளவர் அதனை அறியாவாறு தப்பினவன் மறுமையிற் சூக்குமவுடம்பிற் சென்றவுடனே, இத்தகையோரை மிகவுந் தண்டித்தற்பொருட்டுத் தென்றிசைக் கண்ணே யுள்ள சூக்கும வுலகத்தில் முழுமுதற் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட அறக்கடவுள் அவனைப் பிடித்து அவன் செய்த குற்றங்களை அவனுக்கு விளங்க அறிவித்து இருள், அளறு என்று சொல்லப்படும் நரகங்களில் அவனை விழுவித்து வருத்துவர்.

கசு. அறக்கடவுளின் ஒளியுடம்பு

இங்ஙனம் தீங்கு செய்தவரை நிரயத்திற் றள்ளித் துன்புறுத்தவும் நன்மை செய்தவரைத் துறக்கத்திற் செலுத்தி இன்புறுத்தவும் நியமிக்கப்பட்ட அறக்கடவுள் இருக்கும் உலகம் மிகவுஞ் சூக்குமமான ஆகாய அணுக்களால் ஆக்கப்பட்டு, இந் நிலவுலகம் போன்ற எண்ணிறந்த அண்டங்களைத் தன்னுள்ளடக்கி வியாபித்து நிற்பது. இவ்வாகாயம் நம்முலகத்தைக் கவிந்திருக்கும் பூதாகாயத்தினும்

பன்மடங்கு நுண்ணியதாய் அதில் அரசு செலுத்தும் அறக் கடவுளின் சிந்தையோடு ஒன்றுபட்டு நிற்பதாகும். அவ்வறக் கடவுளின் உடம்பு நமதுடம்புபோற் பருப் பொருள்களால் ஆக்கப்பட்டதன்று; அது மிக நுண்ணிய பொருளாற் றேசோமயமாய் அமைந்து விளங்கும் ஒளி யுடம்பேயாகும். அவருடம்போடும் சிந்தையோடும் ஒருங்கு இயைந்து அளவுபடாத பல அண்டங்களையும் வியாபித்த இவ் வொளி ஆகாயமெங்கும் அவ்வறக் கடவுளின் அறிவும் வியாபித்து உடனிற்கும்; இந்த நுண்ணிய ஒளி ஆகாயத் தில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும், இவ்வொளி யாகாயத்தினுட்பட்ட அண்டங்கள் பலவற்றின் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும், அவ் வண்டங்களிற் பிறந்து இருந்து இறக்கும் எண்ணற்ற உயிர்களின் அறிவு நிகழ்ச்சி கள் அத்தனையும் அவ்வறக் கடவுளின் உள்ளத்திலே உடனே தோன்றுநிற்கும். பூதாகாயத்தினும் மேற்பட்டு, நமது மனத்தோடு ஒன்றுபட்டு நிறைந்த மானத ஆகாயத்தையும் அவ் வொளியாகாயம் ஊடுருவிக் கிடப்பதாகலின், நம் முள்ளத்திற் சடுதியிலே எழுந்து மறையும் சிற்றெண்ணங்கள் முதல் அங்கு நிலைபெற நிற்கும் வல்நினைவுகள் வரையில் எல்லாம் ஒரு சிறிதும் பிசகாமல் கல்மேற் செதுக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் போல அவ்வொளியாகாயத்தின்கட் பதிக்கப் பட்டு அழிவின்றிக் கிடக்கும்; அவையெல்லாம், நம் கண்ணெதிரே விரிக்கப்பட்ட புத்தக எழுத்துக்கள் போல, அவ்வறக் கடவுளின் திருவுளக் கண்ணெதிரே திறக்கப் பட்டுக் கிடக்கும். அவ் வாண்டவனுக்கு, நம்மனோர்க்கு இருப்பனபோற் புறக்கண்ணென்றும் அகக்கண்ணென்றும் இருவேறு வகையான கண்கள் இல்லை. அவருடைய அகக் கண்ணும் புறக்கண்ணும் ஒரே இயல்பினவாய், ஒன்றிற் புலப்பட்ட காட்சிகள் மற்றையதிலும் உடனே புலப்

படுமாறு அமைந்திருக்கும். நம்முடைய புறக்கண்களுக்கு ஒரு பொருளின் வெளிப்பக்கம் மாத்திரமே காணப்படுவதாயிருக்கும்; அதன் உட்பக்கமும், மற்ற மூன்று பக்கங்களும் காணப்படமாட்டா. மற்று அவ் வாண்டவன் கண்களுக்கோ எல்லாப் பொருள்களின் எல்லாப் பக்கங்களும் ஒரே முறையில் செவ்வையாக விளங்கித் தோன்றும். இருந்த விடத்தில் இருந்தே ஏனை எல்லாவிடங்களினும் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் காண்டற் குரிய இத் தெளிவுக் காட்சி இங்குள்ள மாந்தர் சிலரிடத்துஞ் சிற்சில சமயங் களிற் காணப்படுவதுண்டு. தேசோமயமான சூக்குமசரீரத்தில் அமைந்த இத் தெளிவுக் காட்சியானது, அச் சூக்குமசரீரங்களோடு தூலசரீரத்தொடர்பும் உடைய மக்களிடத்துத் தன்ஒளி மழுங்கி மறைந்து நிற்கின்றது. இங்ஙனம் இது மறைந்து நிற்பதனாலேதான் மிக மறைத்துச் செய்யும் வினைகளையும் உடனே தெரிந்துகொள்ளுதற்குரிய இத் தெளிவுக்காட்சி ஒன்று உண்டென்பதனையும், இக் காட்சியினையுடைய தேவர்கள் முனிவர்கள் சித்தர்கள் முதலான சூக்குமசரீர வாசிகள் பலர் உளரென்பதனையும், இவரெல்லார்க்கும் முதல்வராய் இத் தெளிவுக்காட்சியின் எல்லையற்ற வியாபக வுணர்வினாலே எல்லா வுயிர்களின் நல்வினை தீவினைகளையும் பகுத்தறிந்து அவ்வவற்றிற்கு உரிய இன்பதுன்ப அனுபவங்களை அவ்வவர்க்குப் பிறழாது நுகர்விக்கும் அறக்கடவுள் ஒருவர் உண்டென்பதனையும் அறியமாட்டாத மாந்தர் பல தீவினைகளை மறைவிற்செய்து அவற்றால் மறுமையிற் பல நரகங்களிற்பட்டு வருந்தி இம்மையினும் பிறப்பு இறப்பு வட்டங்களிற் கிடந்து சுழல்கின்றனர். நம்முடைய அறிவுகளெல்லாம் பருப்பொருளான இத் தூலவுடம்பின் வழியே சென்று, இந் நிலத்தோடு இயைபுடைய பருப்பொருள்களையே பற்றிக்கொண்டு

நிற்கின்றன ; ஆனதனுற்ருன், நமதறிவு உள்மடங்கிச் சூக்கும வுடம்பின் வழியே நடைபெறுகின்றிலது ; நடைபெருதாகவே, அச் சூக்குமவுடம்பின் மாத்திரம் புலப்படுவதான தெளிவுக்காட்சியும் நமக்கில்லையாய்ப் போகின்றது. மற்றுத் தென்றிசைக்கண்ணே சூக்கும உலகத்தில் உள்ள அறக்கடவுளுக்கோ தேசோமயமான சூக்குமவுடம்பேயன்றி, வினைவயப்பட்ட இப் புழுத்த புலையுடம்பு இல்லாமையாலே, அவருக்கு அச் சூக்கும வுடம்பின்வழியே நடைபெறும் தெளிவுக் காட்சி அண்டங்கள் பலவற்றையும் ஊடுருவி நிறைந்து நிற்கும் ஒளியாகாயமெங்கும் இயைபுபட்டு நிற்றலால், அவ் வாகாயத்தில் சூக்குமமாய்ப் படிந்து கிடக்கும் உயிர்களின் எல்லா நினைவுகளும் எல்லாச் செய்கைகளும் அதன்கண் என்றும் விளக்கமாகத் தோன்றியபடியே நிலைபெற்றிருக்கும். இவ்வாறு எல்லா நிகழ்ச்சிகளையுந் தன்னுள் அடக்கிவைத்திருக்கும் இவ் வொளியாகாயத்தையே புராண கதைகள் உருவகப்படுத்திச் சித்திரகுத்தன் கணக்குப்புத்தகம் என்று கூறுகின்றன; அவ் வாகாயத்திற் சூக்கும வுருவாய் நின்று எல்லாவற்றையும் அறியும் தெளிவுக் காட்சியையே சித்திரகுத்தன் என்றும், அக் காட்சியையுடைய அறக்கடவுளையே அச் சித்திரகுத்தனுக்கு எசமானனுன இயமன் என்றும் பழைய அக் கதை நூல்கள் அவற்றை வேறு வகையால் வைத்துரைத்தன. ஆகவே, மறைவிற் செய்தனவும் மறைவின்றிச் செய்தனவும் அகத்தே நினைந்தனவும் புறத்தே நடந்தனவுமாகிய எல்லாம் ஒரு கடுகளவும் மாருமல் குறையாமல் இவ் வொளியாகாயத்தில் தீட்டப்பட்டுக் கிடக்குமென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் தெளிவாகப் புலப்படுதலால், யார்க்குந் தெரியாமல் இன்ன தீமையை இன்னவர்க்குச் செய்து விட்டோம் என்று மனப்பால் குடித்து மகிழ்வார் மகிழ்ச்சி

வெறும் பொய்ம்மகிழ்ச்சியேயாம். இவர் ஒரு தீய செயலேச் செய்தற்கு நினைத்தமாத்திரத்தாலே அந் நினைவு அறக் கடவுளின் திருவுளத்திற்ருேன்ற, அவர் இவ்வேழையுயிரின் பேதைமைச் செயலேக் கண்டு பெரிதும் இரங்குவர். எனவே, நல்லவர் ஒருவருக்கு மறைவிலே தீங்குசெய்து, அவர் அதனைப் பாராட்டாமல் விடுதலின் அவராலும் மறைவிற் செய்த அதனை உலகத்தவர் அறியாமலிருத்தலின் உலகத்தவராலும் ஒறுக்கப்படாமல் தப்பினவன் தன்செயல் எல்லாம் முழுதுமுணர்ந்த அறக்கடவுளால் இம்மை மறுமை யிரண்டிலும் மிகவும் ஒறுக்கப்படுதல் திண்ணமாகலின், நல்லவர்க்குத் தீங்கிழைத்தவர் எத்திறத்தானும் தப்பமாட்டாரென்றுணர்க.

நல்லது; அஃது உண்மையாயின் ஆகுக. எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் ஒளியாகாயத்தில் பொறிக்கப் படுகின்றன என்பதும், அவ்வாகாயத்தில் பொறிக்கப்பட்ட அவற்றைத் தெளிவுக்காட்சி யுடையோர் உடனே உணர்ந்துகொள்வரென்பதும் நமது அனுபவத்திற் காணப்படாமையின் அவை உண்மையே யாகுமென்பது எவ்வாற்ருல் துணியப்படுமெனின், அவற்றின் உண்மைக்கு இஞ்ஞான்றுள்ள ஆதாரங்கள் சிலவற்றை இங்கெடுத்துக் காட்டுகின்ருேம்.

கரு. ஒளியாகாயத்தின் இயல்பு

இஞ்ஞான்று அமெரிக்கா தேசத்தில் அகக்கண் திறக்கப்பட்ட அறிவோர் சிலர் பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்து ஒளியாகாயத்தில் பொறிக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் புத்தகம் விரித்துப் படிப்பதுபோற் படித்தறிந்து நூல்கள் எழுதுகின்றனர். இதற்கு ஓர் உதாரணம் வருமாறு: இப்போது அமெரிக்காவில் அகக்கண் திறக்கப்பட்டு விளங்கும் அறிவோரான இலெவி என்பவர் இற்றைக்கு ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் நிலவின இயேசுக் கிறித்து என்னும் பெரியார் இவ் இந்தியதேயத்தில் வந்து பல்லாண்டிருந்து அருந்தவத்தோர் பலருடன் பழகி அவர் பால் இரகசிய உண்மை உபதேசங்கள் பெற்றுச் சென்ற வரலாறுகளெல்லாம் ஒளியாகாயத்தில் நன்கு பொறிக்கப் பட்டிருத்தலை இனிதறிந்து ஓர் அரிய பெரிய நூல்* எழுதி வெளியிடுவித் திருக்கின்றார்; அந் நூலின் அருமைகளையும் அதில் எழுதப்பட்ட வரலாறுகளின் உண்மைகளையும் அந் நூலைத் தமது தெளிவுக்காட்சியினுதவிகொண்டு ஒளியாகா யத்தினின்றும் பெயர்த்தெழுதின ஆக்கியோன் பெருமை களையும் இனிது விளக்கி, அவ்வமெரிக்கா தேயத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கும் மாட்சிமை தங்கிய எச். ஏ. காபின் என்பவரால் அந் நூலுக்கு ஒரு முகவுரையும் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவரையினும் வேறெந்த வகையானும் அறியப்படாமலிருந்த அரியபெரிய இரகசியங் களும் உண்மைகளும் இந்நூலின்கண் இப்போதுதான் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைக் கல்விகேள்விகளின்

---

* The Aquarian Gespel of Jesus the Christ, Recovered from Akasic Records by Levi.

மிக்க அறிவுடையோர் பலரும் சிறிதும் ஐயம் உருமல் உண்மையென்றே கைக்கொண்டு பாராட்டி வருகின்ருர்கள். இவ்வாற்ருல் மிகவுஞ் சூக்குமமான ஒளியாகாயம் ஒன்று உண்டென்பதும், அதன்கண் எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் அழிவின்றிப் பதிக்கப்பட்டு நிலேபெறுமென்பதும், அந்நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் தெளிவுக்காட்சியுடையார்க்கு இனிது புலப்பட்டுத் தோன்றுமென்பதும் நன்கு பெறப்படுகின்றன வல்லவோ? அதுநிற்க.

ஒளியாகாயம் ஒன்றுண்டென்பது உண்மையே யாயினும், பருப்பொருள்களேப் போல் உருவம் இல்லாத எண்ணங்களும் செயல்களும் ஆகிய நுண்பொருள்களுக்கு உருவம் உண்டென்றலும், அவை அவ் வொளியாகாயத்தில் பதிக்கப்பட்டு நிலேபெறுமென்றலும் எங்ஙனம் பொருந்துமெனின்; நம்முடைய கட்புலனுக்குத் தோன்றும் பருப்பொருள்களுக்கு மாத்திரமே உருவமுண்டென்றும், அதனுக்குப் புலப்படாத நுண்பொருள்களுக்கு உருவம் இல்லேயென்றும் கூறுதல் நுண்பொருளாராய்ச்சி யில்லார் கூற்ரும். நமது செவிப்புலனுற் கவரப்படும் பலவகை யொலிகளும் கட்புலனுக்குத் தோன்ருதனவாயினும், அவை தமக்கும் உருவம் உண்டென்று அமெரிக்காவிற் பிரபல பௌதிகசாத்திர பண்டிதரான எடிசன் என்பவர் ஐயமின்றி நாட்டியிருக்கின்றனர். அவராற் செய்துகாட்டப் பட்டிருக்கின்ற ஒலியெழுதி* என்னுங் கருவி இவ் வுலகமெங்குமுள்ள நாடு நகரங்களெல்லாம் பரவி இவ்வுண்மையை அறிவில்லாரும் அறியும்படி இனிது விளக்கிக் காட்டுகின்றதன்ருே? அவ் வொலிஎழுதி யென்னுங் கருவியின் எதிரே ஒருவரிருந்து ஒரு பாட்டுப் பாடினல், அப் பாட்டின் ஒலிகள் அக் கருவியில் அமைந்த தட்டிலே

* Phonograph.

வரிவரிகளாகப் பதிந்து விடுகின்றன; அங்ஙனம் அவை பதியப்பெற்ற தட்டை மறுபடியும் அக் கருவியில் வைத்து இயக்கினுல் அவர் பாடிய பாட்டை அவர் பாடியபடியே எள்ளளவும் பிசகாமல் கேட்பவரெல்லாம் வியக்கும்படி பாடுகின்றது.

இன்னும் உலகம் எங்கணும் புகழ்பெற்ற பௌதிக சாத்திர பண்டிதராய்ப் பிராஞ்சு தேயத்தின்கண் இருக்கும் **பாரடக்*** என்னும் அறிஞர் கட்புலனுகாத மக்களும் பிற வுயிர்களும் நினைக்கும் நினைவுகளையும் எண்ணங்களையும் விருப்பங்களையும் கட்புலனும்படி வைத்துப் படம்பிடிக்கக் கூடுமென்று முடிவாகக் காட்டியிருக்கின்ருர். இத்தகைய ஒளியாகாய ஆராய்ச்சியில் மிகவுந் தேர்ச்சியடைந்தவரான ஒருவர் பாரடக் பண்டிதரைப் பார்க்கச் சென்றபோது, அவர் மக்கள் மன அசைவு நினைவசைவுகளைப் பிடித்த படங்களின் ஒரு தொகுதியை அவருக்குக் காட்டினராம். தான் அருமையாக வளர்த்த ஒரு பறவை இறந்துபோக, அதனைப்பார்த்து அழுதுகொண்டிருந்த ஒரு சிறுபெண்ணை வைத்துப்பிடித்த படத்தில் அப் பறவையையும் குழந்தை யையும் சூழ மனக்கலக்கத்தால் உண்டான வலைபோல் விந்தையான ஒருவகை வடிவம் காணப்பட்டது. சடுதியிலே திடுக்கிடப் பண்ணப்பட்ட இரண்டு குழந்தைகளை வைத் துப் பிடித்த படத்திலே பொட்டுப் பொட்டாய்த் துடி துடிக்கும் ஒரு வடிவம் தோன்றியது. தம்மைப் பழித்துப் பேசக்கேட்டவர் வெகுண்டபோது பிடித்த படத்தில் புள்ளிபோன்ற அல்லது அரைகுறையான மணிகள்போன்ற வடிவங்கள் காணப்பட்டன. திருத்தியடைந்த ஒரு பூனை யின் குறுகுறுத்த ஓசையினுலே மெல்லென நிறந்தோய்ந்த ஒரு மேகநிறந் தோன்றியது. இருண்ட ஓர் அறையிலே

* Dr. Baraduc.

ஒருவரைவைத்து அவர் நெற்றிக்கு அருகேயாவது, மார்பு அல்லது கைக்கு அருகேயாவது பிடித்த ஒருவகையான மெல்லிய தகட்டிலே அவர் நினைவின் வடிவங்கள் பதிகின்றனவாம். "பிராணசத்தியானது களிமண்போல மிகவுங் குழைவான தன்மையுடையதாயிருக்கின்றது; ஆவேச உருவில் நிற்கும் கொற்றன் ஒருவனது கட்புலனாகாத கையினால் உருவாக்கப்பட்டாற்போல அத்துணை உயிர்க்களையுள்ள வடிவங்களால் அது பதிவுகொள்ளப் பெறுகின்றது. சூக்குமவுடம்பில் நிற்பவர்களின் நினைவின் உருவங்களும், மனத்தோற்றத்தின் நிழற் படங்களுமான இவை நினைவை ஒருவழி நிறுத்துதலால் உண்டாக்கப்படுகின்றன; இங்ஙனம் ஓர் உத்தியோகஸ்தர் ஒருகால் தமது கருத்தை ஒரு கழுகுவடிவின்மேல் நிறுத்தினார். உடனே அக் கழுகின் உயர்ந்த வடிவம் அம் மெல்லிய தகட்டிலே புலப்பட்டுத் தோன்றியது. மற்றொரு தகட்டில் ஒரு குதிரை முகத்தின் ஒருபக்கத்து நிழல் காணப்பட்டது," என்று பாரடக் என்னும் அம் மகாபண்டிதர் கூறுகின்றார். தாம் வைத்திருக்கும் அம் மெல்லிய தகடுகளிலே சிற்சில சமயங்களில் முகங்கள் பல வந்து தோன்றுகின்றன என்றும், ஒரு முறை ஒரு தாயின் நினைவினால் ஓர் இறந்த குழந்தையின் வடிவம் தோன்றலாயிற்றென்றும், அவர் மொழிகின்றனர். ஒருகால் சூக்கும வுடம்பிற் சென்று பார்த்ததனால் பதிந்த ஓர் உருவத்தைப்பற்றிப் பின்வருமாறு அவர் கூறுகின்றார்:

"பியூகாரெஸ்ட் என்னும் ஊரிற் பிரபல வைத்திய சாத்திரபண்டிதராய் இருக்கும் ஆஸ்டியூ என்பவரால், ஒருவர் ஓரிடத்தில் நினைத்த நினைவு தொலைவிலிருந்த பிறிதொரு தகட்டிற்சென்று பதிந்து தோன்றின வியப்பான நிகழ்ச்சி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தொலைவிற்றோன்றும் உணர்வு நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்தறிவதில்

விருப்பம் வைத்தமையாலே அவரும் அவர்தம் நண்பரான இஸ்ட்ராடி பண்டிதரும், அந் நிகழ்ச்சிகளைப் படம் பிடித்துப் பார்க்கும் ஆராய்ச்சி முறையால், ஒரு நினைவின் உருவத்தைத் தொலைவிற் சித்தஞ் செய்துவைக்கப்பட்ட மெல்லிய தகட்டின்மேற் பதியவைக்கக் கூடுமா என்பதனை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டுமெனத் தீர்மானஞ்செய்தார்கள். இதனைச் செய்துபார்ப்பதற்கென்று குறிப்பிக்கப்பட்ட மாலைக்காலம் வந்தது. ஆஸ்டியூ பண்டிதர் தாம் படுக்கைக்குப் போகு முன்னரே நிழற் படம் எடுக்குந் தமது கருவியைத் தமது படுக்கையின் பக்கத்தே வைத்தார். இஸ்ட்ராடி பண்டிதரோ அவரை விட்டுப் பிரிந்து போய்ப் பல நூறுமைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இருந்தனர். இவர் தம் நண்பரோடு செய்து கொண்ட ஏற்பாட்டின்படி தாம் தூங்கச்செல்லும் முன்பே, பியூகாரெஸ்ட் என்னும் ஊரில் தம் நண்பராற் சித்தஞ் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் மெல்லிய தகட்டின்மேல் தமதுருவம் படும்படி நினைத்துத் தமது நினைவை ஒருமுகப்படுத்தியிருந்தார். மறுநாட் காலையில் அவர் விழித்தெழுந்த பிறகு, தமது கனவில் அதனை உண்மையென்று கண்டமையாலே தமது முயற்சி நிறைவேறியதெனத் தெளிந்தார். உடனே அவர் தம்மிருவருக்குந் தெரிந்த மற்றொரு நண்பருக்கு அதனை எழுதித் தெரிவிக்கவே, அந்த நண்பர் ஆஸ்டியூ பண்டிதர் இருப்பிடத்திற்குச் சென்று, அவர் அம் மெல்லிய தகட்டிற் பதிந்த வடிவம் புலப்படுமாறு செய்விக்கும் முயற்சியி லிருக்கக் கண்டார். அத் தகட்டின்மேல் திருத்தமான மூன்று வடிவங்கள் காணப்பட்டன ; அவற்றுள் ஒன்று மிகத் தெளிவாயும் உயிருள்ளது போன்றும் இருந்தது. அது இஸ்ட்ராடி பண்டிதர் நிழலுருக் கருவி* யைக் கூர்ந்து நோக்குவதாக விளங்கக் காட்டியது ; அக்

* Photographic Camera.

கருவியின் கடைசி முனேயானது அத் தோற்றத்திலிருந்து வருவதுபோற் றேன்றிய ஒருவகையான மின்னெளியாற் றுலங்கியது. இஸ்ட்ராடி பண்டிதர் பியூகாரெஸ்ட் என்னும் ஊருக்குத் திரும்பிவந்தபோது ஆவிவடிவான தமது படத்தின் உருவவொற்றுமையினேக் கண்டு மிகவும் வியப்படைந்தார்; அந்தப் படமோ வழக்கமான முறைகளால் எடுக்கப்படும் மற்றை நிழற்படங்களேவிட, அவர் முகத்தின் அச்சு அடையாளங்களேயும் ஏனேச் சிறப்புக் குறிகளேயும் தெளிவுறக் காட்டியது.'' இங்ஙனம் பிராஞ்சு தேசத்தில் புகழ்பெற்ற பண்டிதராய் விளங்கும் பாரடக் அவர்களால் உறுதிப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் உண்மைகளே உற்று நோக்கும் எவர்தாம் அறிவுக்கும் உருவம் உண்டென்பதை உணராமற்போவர்?

இன்னும் இச் சூக்கும ஒளியாகாயத்தின் இயல்புகளே இனிது ஆராய்ந்து அவற்றைத் தமது அனுபவத்திற் கொண்டுவந்திருக்கும் ஜே. மார்கேரட் கிரேக் என்னும் அமெரிக்க வித்துவான், இவ்வொளியாகாயத்தின் றன்மையை விரித்துரைத்த உபந்நியாசம் மிகவும் பயன்படுவதாகலின், அதனே இங்கே தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தருகின்றும்.

"சூக்கும ஒளியாகாயத்தில் தன்னேத் தோற்றுவிக்க விரும்பும் மாணவன் உள்ளத்தை ஒருமுகப் படுத்துதலே அதற்குத் திறவுகோலாமென்று அறிந்துகொள்வன். நாம் நமதுடம்பைவிட்டுச் சிறிதுநேரம் பிரிந்துபோய், வேறோர் ஆகாயத்தில் முழுதுணர்வோடு தோன்ற விரும்புவோமாயின், நாம் நம்மையே நன்கு வசப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாததாகும்.

"சூக்கும ஒளியாகாயத்தில் யான் முதன்முதற் றேன்றிய அனுபவம் எட்டொன்பது வருடங்களுக்கு முன் சிட்நி என்னும் ஊரில் நிகழ்ந்தது.

"யான் எனதுடம்பைவிட்டுப் போவதுபோல் உணரலானேன்; என்றாலும், யான் அதனோடு ஒட்டிக்கொண்டிருப்பது போலவே அவ்வுணர்விற் றென்பட்டது. அதன் பிறகு ஓர் இமை கொட்டுவதற்குள் யான் இரண்டிடத்தில் இருக்கக் கண்டேன். ஒரு நாற்காலியின்மேல் உட்கார்ந்திருந்த என்சொந்த ஊனுடம்பினோடு சேர்ந்தாற்போல் யான் மற்றொரு நாற்காலியின்மேல் உட்கார்ந்திருந்தேன். ஒரு நொடிப்பொழுது யான் வெருட்சி அடைந்தேன்; எப்படியோ அஃது என்னைத் திடுக்கிடப்பண்ணியது; அதன் பின்னர் யான் எனதுடம்பினுள் திரும்புவதுபோற் றோன்றியது.

"இத்தகைய தோற்றத்தில் எனக்கு விருப்பம் உண்டாகவே இதனை ஆராய்ந்து அறிதற்குத் தலைப்பட்டேன். உணர்வோடுகூடிய எனது அடுத்த அனுபவம் இந்த நகரத்தில் யான் பரவசப்பட்ட நிலையிற் பிரசங்கம் புரியுங் காலத்தில் தோன்றுவதாயிற்று. யான் ஆகாயத்தில் மிதந்து செல்வதாக உணரலானேன்; யான் நெடுந்தூரம் பிரயாணஞ் செய்வதுபோற் காணப்பட்டது. ஒரு மணி நேரம் ஓர் உபந்நியாசம் செய்தபிறகு யான் திரும்பவும் உணர்வுபெற்று விழித்து அக்கிராசனரை நோக்கி, 'யான் நியூஸீலண்டில் உள்ள க்ரைஸ்ட் சர்ச் என்னும் இடத்திற்குப் போயிருந்தேன்,' என்று கூறினேன். அதற்கு அவர் புன்சிரிப்புக்கொண்டு 'அங்கே எவரைப் பார்த்தீர்கள்?' என்று கேட்டார்.

"யான் ஒருவரைப் பார்த்தேன்; ஆனால் அவர் மேடைமேல் இல்லை. மற்று அக்கிராசனரா யிருக்கக் கண்டேன்," என்று விடைபகர்ந்தேன்.

யான் சொல்வது புதுமையாகக் காணப்படினும், முன் சொல்லியது நிகழ்ந்த இரண்டுவாரத்திற்குள் க்ரைஸ்ட் சர்ச்

என்னும் இடத்திலிருந்து எனக்கு இரண்டு செய்திகள் வந்தன; முற்கூறிய அதே நாளின் மாலைக்காலத்தில் தெளிவுக் காட்சி யுடைய மூவர் யான் அங்கே தேவாலய மேடைமேல் நிற்கக் கண்டனராம்.

"அச்சமயத்தில் உள்ளபடியே யான் எனதுடம்பை விட்டுப்போயிருக்க வேண்டுமென உணர்ந்தேன். சூக்கும சரீரத்தில் நிற்கும் ஆவேசம் ஒன்று எனதுடம்பைக் கைப்பற்றி அதன்வாயிலாகத் தான் பேசுவதற்கு அதனை உபயோகப் படுத்துகையில், யான் எனதுடம்பின் பக்கத்தே முன்னே பலதடவைகளில் நிற்கக் கண்டேன். ஆனதனால், யான் க்ரைஸ்ட் சர்ச் என்னும் இடத்திற்குச் சென்று நினைவோடு திரும்பி வந்ததைப்பற்றி வியப்படையவில்லை. ஆனால், அதே சமயத்தில் யான் அவர்களால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டது பற்றி மிகவுங் களிகூர்ந்தேன்; என்னை அங்ஙனம் கண்ட பெருமாட்டிகளில் இருவர் மனோதத்துவ நூலாராய்ச்சிக்கு அமைந்த எனது மாணவர் குழாத்திற் சேர்ந்து தமது மனோசத்தியை மிகுதிப் படுத்திக் கொண்டார்களாகையால் எனது மகிழ்ச்சி பின்னும் மேற்படுவதாயிற்று.

"இன்னும் இதனை ஆராய்ந்து செல்லவே, உடம்பை விட்டு எளிதாகவும், விரும்பியபடியும் செல்லுவதற்குக் குறிப்பான பழக்கம் அவசியம் வேண்டுமென்பது கண்டேன். ஒரு முறை, க்ரைஸ்ட் சர்ச் என்னும் இடத்தில் யான் பரவசப்பட்ட நிலையிற் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது, என்னுடம்பை விட்டு உவெல்லிங்டன் என்னும் ஊருக்குப் போய், நியூஸீலண்டிற்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்த என் மனைவியையுங் குழந்தையையும் சூக்கும ஒளியாகாயத்திற் சந்திக்கக்கூடுமா என்று பார்க்க விரும்பினேன்.

"அந்த இரவு படுக்கைக்குப் போனவுடனே, மனவொருமையினாலும் மந்திர மொழியினாலும் எனதுணர்

வைச் சூக்கும நிலையிற்கொண்டு சென்று, ஒருவகையான அறிதுயிலில் அமர்ந்தேன்; அதன் பின்னர், எனதுடம்பை விட்டு உவெல்லிங்டனுக்குச் செல்வதாகத் தெளிய நினைவு கூர்ந்தேன். அப்பால் யான் படகினுள்ளே சிற்றறையில் இறங்கி என்மனைவியையும் மகவையுங் கண்டேன்; இது மாத்திரம் அன்று; அகக்காட்சியிற் சிறந்த என் சிறு பையன் தன் தாயை நோக்கி, 'அதோ அப்பா வந்திருக்கிறார்,' என்று சொன்னான்; என் மனைவியும் யான் தன்னுடன் மெய்யாக இருப்பதாகவே உறுதியாக உணர்ந்தாள்.

"மறுநாட்காலையில், லிட்டில்டன் என்னும் இடத்திற்குப் படகு வந்தவுடனே சென்று என்மனைவியிடத்தில் இரண்டொருசொற் சொல்லிய பிறகு 'இங்கேயே இரு, நான் கீழேபோய் நீ இருந்த அறை இதுதான் என்று தெரிந்து கொள்ளுகிறேனா என்று பார்,' எனக் கூறினேன். அதன் பிறகு யான் நேரே ஓர் அறைக்குச்சென்று, கண்காணிச்சியைப் பார்த்து, 'கிரேக் என்பவர் மனைவி இருந்த அறை இதுதானா?' என்று வினவ, அவளும் 'ஆம்' என விடை பகர்ந்தாள்.

"இதற்கு முன்னாள் இரவில் அவர்களின் திட்டமான நிலைமையையும், அவர்கள் எங்ஙனம் படுத்திருந்தார்களென்பதையும், அவர்கள் இருந்த அறையின் இடத்தையும் மாறாமல் நினைவுகூர்ந்தேனாதலால், மறுநாட் காலையில் அதனை உடனே குறிப்பிட வல்லவனானேன்.

"இங்ஙனம் இதிற் சித்திபெறவே, இனிச் சமயம்வாய்க்கும்போதெல்லாம் இன்னும் இதனை ஆராய்ந்து அறிதற்குத் தீர்மானித்தேன்; சில ஆண்டுகளுக்குமுன் சிட்னி என்னும் இவ்விடத்தில் எனக்கு ஒரு சமயம் வாய்த்தது; அப்படிப்பட்ட சமயம் இனி எனக்குக் கிடைத்தல் அரிது; அல்லது

அதனை யான் மிகுதியாய் விரும்புகிறேனென்றுஞ் சொல்லக் கூடவில்லே.

"ஆன்மசத்தியை மிகுதிப்படுத்துவதற்கு ஒரு சிறு மாணவர் குழாத்தினை வைத்துப்போதித்து நடத்திவருகையில் மாணவரில் ஒருவர் என்னை நோக்கித், 'தென்னுப்பிரிக்காவில் உள்ள என் மகனைப்பற்றி எப்படியாவது நீங்கள் எனக்குச் செய்திகொண்டுவரக் கூடுமாயின்—இது போயர்—சண்டை நிகழ்ந்த காலத்தில் நேர்ந்தது—அஃது என் மனைவிக்கு ஆன்மதத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஆவலை உண்டுபண்ணுதற்குக் காரணமாயிருக்குமென்று நம்புகின்றேன்,' என்று கூறினர்.

"ஆகையால், இந்தச் செய்தியைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஒரு விசேட முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாருந் தீர்மானித்தோம். ஒவ்வொருவருங் கைகோத்துக்கொண்டு என்னேடொத்த மனநிலையினுள்ளவர்களாய் எனக்கு உதவி செய்வாரானர்கள்; சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், யான் ஒரு பரவசப்பட்ட நிலையை அடைந்தேன். அப்பொழுது என் உடம்பைப் பற்றியிருந்த ஓர் ஆவேசமானது அங்கிருந்த மற்றவர்களை நோக்கி 'இவர் இறந்தவரைப்போற் கிடந்தாலும், இவரை நீங்கள் தொடப்படாது. நாங்கள் நெடுநேரம் இவ்விடத்தைவிட்டுப் போயிருப்போம்; அப்போது இவ்வுடம்பை யாருந் தொடுதல் ஆகாது' என்றது. அதன்மேல், அவர்கள் என்னை அப்பொழுது நாற்காலியில் வசதியாக இருக்கவைத்தார்கள்; அவ்வளவுதான் அதைப்பற்றி யான் நினைவு கூர்ந்தது.

"ஏறக்குறைய முக்கால்மணி நேரத்திற்குப் பிறகு அதே ஆவி மறுபடியும் எனதுடம்பைப் பற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்தவரை நோக்கி, 'உம் மகன் தென்னுப்பிரிக்கா

வில் காயப்பட்டுக் கிடக்கின்றான். இப்போது அவன் உமக்குக் கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறான்; இன்னும் இரண்டு மூன்று வாரத்தில் அவனிடமிருந்து உமக்குச் செய்திவரும்' என்று கூறியது. இங்ஙனம் நிகழ்ந்ததைப் பற்றி எனக்கு யாரும் எதுவுந் தெரிவிக்கக் கூடாதென்று முன்னமே கேட்டுக்கொண்டேன். அவ்விரவு யான் வீட்டுக்குப் போனபோது, உயிர்ப்பான உண்மைத் தோற்றத்தைப்போல், அந் நிகழ்ச்சி முழுதும் என்னெதிரே காணப்படலாயிற்று. கவர்ச்சி மிக்க ஆடவர் நால்வர் என்னைச் சூழ்ந்திருந்ததும், அவர்கள் என்னிடம் ஓர் ஆவேசத்தைக் கொண்டுவந்ததும், போர் நிகழுங்களத்திற்கு யான் அவர்களோடு கூடிச்சென்றதும், அங்கு யான் அடைந்த அனுபவத்தால் போரின் திகிலான நிகழ்ச்சிகளை என்றும் மறவாதபடி யான் உணரலானதும் மிகவுந்தெளிவாக நினைவு கூர்ந்தேன். மிகவும் அச்சந் தருவதான அவ்வனுபவத்தில் ஆடவரும் பெண்டிர் சிலரும் அப்போது தாம் தமதுடம்பைவிட்டுப் பிரிந்து போயும், அவர்கள் அதனை அறியாமல் தாம் தமதுடம்பி லிருப்பதாகவே நினைந்து ஒளியாகாயத்திலும் தொடர்ந்து போர் நிகழ்த்துதலைக் கண்டு, அவர்களிற் பெரும்பாலார் தமது தூல சரீரத்தை விட்டு வந்த உண்மை சிறிதும் தெரிந்திலரென மெய்ப்பட அறிந்தேன். போரினாலும் போரின் கொடுமைகளினாலும் விளையும் பயன் இன்னதுதான் என்று முன்னையிலும் இப்போது நன்கு தெளியப்பெற்றேன். இந்தக் கொடுமைகள் எல்லாவற்றின் இடையில் ஓர் அழகிய தோற்றத்தைக் கண்டு நினைவு கூர்ந்தேன்; பெண்கள் கூட்டம் ஒன்று, போராடி அலமரும் இவ்வேழை உயிர்களுக்கு அவை தமது நிலவுடம்பை விட்டு வந்ததனை அறிவுறுத்தி உதவ உழைப்பெடுத்தலைக் கண்டேன்;

அவர்கள் அணிந்திருந்த தூய வெள்ளிய ஆடைகளினுலும் அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்த ஒளிவட்டத்தினுலும் அவர்கள் சூக்கும மேலுலகங்களிலிருந்து வந்த தேவதூதர்களே யென்று யான் சொல்லமாட்டுவேன்.

"போர் செய்யச் செல்லும் படைவீரர்களை மகிழ்வுறுத்தி ஒருவரை யொருவர் கொலைபுரியும்படி ஏவும் மனிதன், சூக்கும ஒளியாகாயத்தில் யான் கண்ட அனுபவத்தைத் தானும் காண்பனுயின், அவன் அங்ஙனங் கூவுதலை விடுத்து இணக்கம் உறுவிக்கும் சபைகளிற் சேர்ந்துழைக்க முந்துவன்.

"ஆன்மதத்துவப் பொருள்களை இங்ஙனம் யான் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து செல்கையில் ஒருமுறை யான் சிட்நி என்னும் இவ்வூரில் ஒரு புதுமையான அனுபவத்தைக் கண்டேன். மாதர் ஒருவர் மிகவும் இடர் உற்றவராய்ப் பேய்குடிகொண்ட வீட்டைப் பற்றி எனக்கு ஏதேனுந் தெரியுமாவென்று என்னைக் கேட்டார். அதற்கு யான் ஏதும் தெரியாதென்றும், ஆனுல் அத்தகைய தொன்றை நெடுங்காலமாகத் தேடிக்கொண் டிருக்கின்றே னென்றும், அதனை யான் பார்க்கவேண்டுமென்றும் மொழிந்தேன். அதன்மேல் அவர் தம் வீட்டில் ஒரு சிறு மந்திரக் கூட்டமிட்டுப் பார்க்கும்படி என்னை வேண்டிக்கொண்டனர். நிலத்திற் காணப்படாத வியப்பான கூக்குரல் ஒலிகள் தோன்றுவதனுலும், கதவுகள் திடீரென்று திறப்பதனுலும், மேசைகள் தங் கால்கள்மேல் விறுவிறென்று சுழல்வதனுலும், சாளரக் கதவுகள் சடசட வென்று ஓசையிடுவதனுலும் தாம் மிகவுந் துன்புறுத்தப்படுவதாகக் கூறித் தமது வீடு ஆவேசவடிவங்களாற் சூழப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகின்றதெனவும் மொழிந்தார்.

"யான் இன்னுஞ் சிலரோடு அம் மாதரார் வீட்டுக்குச் சென்று, அங்கே மந்திரச் சிறு கூட்டமொன்று கூடினோம். அங்ஙனம் நாங்கள் உட்கார்ந்த மாத்திரத்தில் ஏதோ ஒரு வகையான தோற்றம் என் தலைமேல் வர உணர்ந்தேன். யான் தெரிந்து கொண்டபடி சூக்கும ஆவேசம் ஒன்று உடனே என்தலையின் பின்புறத்தை நெருக்கிப் பிடிக்கத் தொடங்கியது. என் தலையானது என் தோள்களிலிருந்து முறுக்கி யெடுக்கப் படுவதுபோல் உணர்ந்தேன். என்னுடைய அனுபவங்களில் இம் முறைதான், யான் என் வலி கொண்ட மட்டும் தடுத்துங் கூடாமல் யான் இருந்த நாற்காலியி னின்றுங் கீழே இழுத்துப் போடப்பட்டேன். எழுந்து மறுபடியும் நாற்காலியில் உட்கார்ந்த பிறகு, என் தலையின் உச்சிவழியே யான் வெளிப்புறப்பட்டுப் போவது போல் உணர்ந்தேன்; பின்னுஞ் சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அவசமானேன். அதன்பின் என்னுடம்பை ஆவேசம் ஒன்று பற்றிக்கொண்டு தான் ஒரு கப்பற்காரனாக இருந்தனன் என்றும், கழுத்து முறிபட்டு அவச் சாக்காடு எய்தினன் என்றும், ஸ்காட்லண்டு தேசத்திலுள்ள தன் மகள் ஒருத்திக்குச் செய்தி அறிவிக்க விரும்புகின்றனன் என்றும் மந்திரக்கூட்டத்தில் உள்ளார்க்குக் கூறினது. அவன் ஒருகாலத்தில் இவ் வீட்டில் தங்கியிருந்தனனாம்; அதனால், அவன் இங்கே திரும்பிவந்து இங்குள்ளவர் தன் புதல்விக்குச் செய்தி அறிவிக்கும்படி செய்ய நினைத்தனனாம். அதன்மேல் அம் மந்திரக்கூட்டத்தை நடத்துந் தலைமகன் 'ஆம், உமது இருப்பை இங்குள்ளவர்க்குத் தெரிவிக்க வழக்கமல்லாத இம் முறையை நீர் கையாண்டதேன்? நீர் இவர்களை அச்சுறுத்தியது மாத்திரம் அன்று; அவர்கள் இவ் வீட்டையே முற்றிலும் விட்டுப்போக விரும்புமாறு செய்துவிட்டீரே.' உண்மையில் இவ்விடம் பேய்

பிடித்ததெனப் பெயர் பெற்றுவிட்டது; இங்குள்ள குடிகள் இதனை விட்டுப் போய்விடுவார்களாயின் இது வெறுமை யாகவே இருக்கும்படி நேரக்கூடுமே' என்றார். அதற்கு அவ் வாவி, 'யான் இவர்களுக்குச் செய்தி யறிவிக்கக் கூடிய வனுனதுபற்றி மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்; இவ் வீட்டுக்கார அம்மை ஆவேசங்களோடு இயைவு படுதற்குரிய சூக்கும இயல்பு வாய்ந்தவரென்றும், அவருடைய நாற்காலிகளையும் மேசைகளையும் கிலுகிலுக்கப் பண்ணின சூக்கும பிராண சத்தியினை அவ்வம்மையினிடத்திலிருந்தே யான் இழுத்துக் கொண்டேனென்றும் நீர் அவ் வம்மைக்குத் தெரிவித்தல் வேண்டும்,' என்றது. ஆவேச வடிவில் நின்ற அவன் தன் பெயரையும் தன் மகளின் விலாசத்தையும் தெரிவித்தான். இது நடந்த மூன்று நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு, எங்கள் மந்திரக் கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் என்னிடம் வந்து, 'முற் சென்ற இரவில் நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது உண்மை யெனக் கண்டுபிடித்தேன். ஓர் அம்மையோடு யான்பேச நேரிட்டதில், அந்த அம்மை ஆவிவடிவிற் றோன்றிய அவ் வாடவனைத்தான் அறிவள் என்றும், அவன் இவ் வீட்டில் தங்கியிருந்தது உண்மையே யென்றும் உரைத்தாள்,' எனக் கூறினர். சில மாதங்கள் கழிந்த பிறகு, அவ்வாவேச வடிவில் நின்றவன் மகளிடமிருந்து கடிதம் வந்தது; அதில் அவள் தன் றந்தை எங்கிருந்தாரென்பதும், அவர் உயிரோடிருந் தனரோ இறந்துபோயினரோ என்பதும் தான் அறிந்திலள் எனத் தெரிவித்தாள்; ஏனென்றால், பல ஆண்டுகளாக அவனைப்பற்றி அவள் கேள்விப்படவே யில்லை. முற்சென்ற நிகழ்ச்சியில் மிகவும் விநோதமானது இது: பேய்பிடித்த வீடு என்பதைப்பற்றி அவ் வீட்டுக்காரன், குடித்தனக்காரர் வீட்டைவிட்டுப் போகாமைப் பொருட்டு வாடகையைக் குறைத்திருந்தான். தன்னை வந்து காணும் ஆவி தன்னை

விட்டு நீங்கினதனால் உவகையுற்ற அம் மாது, பேய்க்கூச்சல் நின்றுபோன வகையை வீட்டுக்காரனுக்கு எடுத்துச் சொல்லவே, அவன் வீட்டு வாடகையை உடனே உயர்த்தி விட்டான்!

"இந்த அனுபவமானது, பேய்பிடித்த வீடுகள் என்பன மனவலியில்லாத ஆடவர்களும் ஆண்டின் முதிர்ந்த கிழவி களும் கொண்ட வீண் எண்ணங்களின் தோற்றங்கள் அல்ல வென்பதும், அவைகள் உண்மையே யாகுமென்பதும், தங்கள் வீடுகளில் கூக்குரலொலிகளால் அலைக்கப்படுபவர் கள் ஆன்மதத்துவ இயல்பில் திறமை வாய்ந்த ஒருவருடைய துணையைப் பெறமாட்டுவார்களாயின் ஆவியுருவில் நிற்கும் எவரோ ஒருவர் தம்முடன் ஏதோ அறிவிக்க நாடுகிறு ரென்று தெரிந்து கொள்வரென்பதும், நுண்ணுடம்பில் உலவும் ஆவியானது தனது இருப்பை அறிவிக்க இம் முறை யைக் கைக்கொள்கின்றதென்பதும் எனக்குச் சிறிதேனும் ஐயம் இல்லையாம்படி நாட்டியது. தமக்கு மிகவும் இன்றி யமையாததான ஏதோ ஒரு செய்தியைத் தெரிவிக்க விரும் பும் ஆடவரும் பெண்டிருமே அவர்கள் என்று நீங்கள் உண்மைப்படுத்திக் கொள்ளுங்கால் அவ்வாவியின் வருகை யில் இயற்கைக்கு மாறான தீமை ஏதும் இல்லை என்பது இனிது விளங்கும். தாம் இப் பருவுடம்பைவிட்டுப் போயினும், இவ் வுடம்போடு கூடியிருக்கும் ஏனையோர்க்கு ஏதோ அறிவிக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பம் இன்னும் அவ் வாவி யுருவில் நிற்பவர்கள்பாற் குடிகொண்டிருக் கின்றது.

"மாணவகனுக்கு இன்பம் பயக்கும் ஆன்மதத்துவக் காட்சிகள் இன்னும் பல இருக்கின்றன. மானத ஆகாயத் தைப்பற்றி எனக்கு முதன் முதல் உண்டான அனுபவங்

கள் பலவற்றில் ஒன்று கும்பலான ஒரு நாடக சாலையில் நிகழலாயிற்று. நண்பர்கள் சிலரோடு யான் மெல்போர்ண் என்னும் இடத்தில் நடைபெற்ற நடனவிருந்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அப்போது சடுதியிலே என்னெதிரிற் றோன்றிய ஒருமானதக் காட்சியை உணரலானேன். எங்கள் சொந்த வீடு எனக்கு நேர் எதிரிலே நிற்பதாக உணர்ந்தேன். யான் அதனை மிகவுந் தெளிவாகப் பார்க்கக் கூடியதா யிருந்தது; பின்னும் அதனை யான் உறுத்துப் பார்த்த போது அதன் சுவரின் ஊடே என் அன்னையின் அறையை நேரே கண்டேன்; பின் அதனுள்ளே என் அன்னையார் இறந்துபோனாற்போற் படுத்துக் கிடக்கக் கண்டேன். ஓர் அரைமணி நேரம் வரையில் இத் தோற்றத்தை என்னிடத்தி னின்றும் அகற்றப் பார்த்தேன்; ஆயினும் முடிவில் அதனை நெடுநேரந் தாங்கக்கூடாதவன் ஆனேன்; ஏனெனில் அஃது அவ்வளவு உண்மையாய்த் தோன்றியது. யான் அந்த நடன விருந்திற்கு அழைத்துச் சென்ற நங்கைக்கு இத்தோற்றத் தைக் குறித்துச் சொன்னபோது, அவ்வம்மை 'இஃது அப்படியிருந்தால், யானும் உம்முடன் வருவது நல்லது,' என்று கூறினார். உடனே நாங்கள் வீட்டுக்கு விரைந்து சென்றோம்; சென்றதும் யான் மெத்தைமேற் பாய்ந்தேறி, என் அன்னையார் அறைக்குச்சென்று, அவர் நிலத்தின் மேற் படுத்துக்கிடக்கக் கண்டேன். அன்னையார் மூச்சுப் பிடிப்புநோயாற் பற்றப்பட்டுக் கிட்டத்தட்ட இறந்தவர்போ லிருந்தார். யான் உடனே ஒரு வைத்தியரை அழைத்துவர, அவர் 'உம்முடைய தாயார் நோய்கொண்டிருப்பதாக நீர் எங்ஙனம் அறிந்தீர்?' என்று என்னை வினவினர். நடன சாலையில் இருந்தபோது இச் செய்தி மிகவுந் திண்ணமாகத் தோன்றியதனால் வீட்டுக்குப் போய் அங்கு ஏதேனும் உண்டா என்று பார்க்கத் தீர்மானித்தேனென்றும்

அவருக்கு எடுத்துரைத்தேன். அதன்மேல் அவர் யான் நல்லநேரத்தில் வந்தேனென்று மறுமொழி புகன்றார்: யான் அங்ஙனஞ் செய்ததுபோல உடனே திரும்பிவந்திலேனாயின், என் அன்னையார் மூச்சு அடைபட்டுப்போ யிருப்பரென்பது திண்ணமேயாம்.

"நாம் நமது ஆன்மசத்தியை வெளிப்படுத்தும்போது, இந்தப் பருவுடம்பை விட்டுப்போவது எளிதிலே கைகூடுவதாகும்; முதன் முதல் அவ்வுணர்ச்சி புதுமையுள்ளதாய்த் தோன்றும்; நீங்கள் உங்கள் உடம்பைவிட்டுத் தனித்து நிற்பதுபோலவும், உங்களையும் உங்கள் பருவுடம்பையும் இயைப்பதற்கு மெல்லிய ஒரு பிராணச்சரடு மாத்திரம் உள்ளது போலவும் உணருகையில் அது சிறிது புதுமையுள்ளதாகவேதான் இருக்கும்; ஆனால், அடுத்தடுத்துப் பழகியபிறகு சூக்கும ஒளி யாகாயத்தை உங்களுக்குச் சொந்த இடமாகவே நினைக்கநேரும்; அவ் வுணர்வாகாயத்திற் சுற்றிலு முள்ள பொருள்களோடு தன்னுணர்வுடன் பொருந்தப்பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி அடைவதுமாத்திரமன்று, அங்கே நீங்கள் ஞானத்தையும் அடைகிறீர்கள். உறங்குங் காலங்களில் தம்மை ஆன்மசத்தி உடையவர்களென்று தெரிந்துகொண்டோர் மாத்திரமன்று, மற்றும் பலரும் தமதுடம்பை விட்டுச் செல்கின்றனர் என்றும், நாம் காணும் கிளர்ச்சியுள்ள கனவுகள் பலவும் வெளிப்பார்வைக்கு நம்முடம்பு தூக்கத்தி லிருப்பதுபோற் றோன்ற நாம் நம்முடம்புகளைவிட்டுப் புறஞ்சென்று அனுபவித்த அனுபவங்களின் நினைவுகளே என்றும் நான் உறுதிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றேன். இங்ஙனம் யான் கண்ட மிக அரிய அனுபவங்களில் பின்வருவது ஒன்று:

"ஏறக்குறைய ஆறு மாதங்களுக்குமுன் யான் நியூஸீலண்டு என்னும் ஊரில் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்த

பொழுது ஆவிவடிவில் நிற்கும் மாந்தர் பலரோடு பொருந்தப் பெறுவேனாயினேன். தெளிவான உள்ளநிலைமை யுடையேனாய், இந் நிலவுலகத்தை அடுத்துள்ள மண்டலத்தைக் கடந்து இன்னும் உயர்ந்த உலகத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்னும் கடைசியான நினைவோடு யான் உறங்கச் சென்றேன். யான் எனதுடம்பைவிட்டுப் புறப்பட்டதும் எனதுணர்வு துரிதப்படுதலை உணர்ந்தேன்; அத்தகையதான சூக்கும ஆன்ம உணர்ச்சியை இதற்குமுன் யான் என்றும் கண்டறியேன். உயர்ந்ததோர் உலகத்தின்கண் உள்ள ஓர் அனுபவத்தைப் பெறப்போகின்றேன் என்பது எனக்கு உறுதியாய்த் தோன்றிற்று; பின் சொல்லப்படுவது உண்மையாக நிகழ்ந்ததாகும்.

"ஆவியுருவிலுள்ள மக்கள் பலரைக் கண்டேன்; என்னைச் சுற்றி ஒரு வட்டமாய் அவர்கள் உட்கார்ந்தார்கள்; அவ்வாகாயத்தின் ஊடே நாங்கள் மிதந்து செல்வதுபோற் றோன்றியது; அங்ஙனம் அசைந்து செல்வதைத் தெளிய உணர்ந்தேன்; அங்குள்ளவற்றின் நிலைமை மிகவுந் தூயதாயும் தெய்வத்தன்மை யுடையதாயும் இருந்தது; எனக்குப் புதியதோர் அறிவும் ஆற்றலும் வருவதாகவும், மிகவுந் தெளிவான பார்வை கொடுக்கப்படுவதாகவும் காணப்பட்டது. அதன்பிறகு, உற்றுக்கேட்பது போல் நின்றுகொண்டிருந்த ஓர் ஆயிரம்பேரை நன்றாய்ப் பார்த்தேன்; ஆனால், சிறிதுநேரம் வேறொருவரையும் யான் காணக்கூடவில்லை. எனது பார்வை வரவரப் பெரிதானவுடன், ஒரு பீடத்தின்மேல் மிகவும் வயது முதிர்ந்த அழகிய ஆண்மகன் ஒருவர் நிற்கவும், கிளர்ஒளி வட்டம் ஒன்று அவரது தலையைச் சூழ்ந்திருக்கவும் பார்த்தேன். அவர் வெண்மையான நீண்ட நிலையங்கி ஒன்று உடுத்தியிருந்தார்; அவர் அங்கே குழுமியிருந்த மாந்தரை நோக்கிப்

பேசுதலைத் தெளிவாய்க் கேட்டேன். அங்குள்ளவர்களோடு யான் மிகுதியாய்ப் பழகியபிறகு, இந்த ஆசிரியர் இவ் வான்பெண் மக்களுக்கு ஆன்மதத்துவ உணர்ச்சியை எழுப்ப முயன்றுகொண்டிருந்தனரெனவும், இன்னும் மேலான உலகத்திற்குச் செல்லும்பொருட்டு அவர்கள் முயலும்வண்ணம் அவர்களை ஊக்கிக்கொண்டிருந்தன ரெனவும் தெரியப்பெற்றேன்.

"இந்தப் பருவுடம்பில் இருக்கையில் மிகவுஞ் சிறப் பாகப் பேசக்கூடிய பலர் பேச்சுக்களைக் கேட்டிருக்கின் றேன்; ஆனால், இவர் பேசும்போதோ இவருடைய சொற்கள் தெய்வசத்தி நிறைந்துவரக் கண்டேன்; தனது ஆன்மசத்தியினையும் தன்னுள் நிறைந்த தெய்வசத்தியினை யும் வளரச் செய்தவராயும், யான் இதுவரையில் எதிர்ப் படாத மிக உயர்ந்த மண்டலத்தில் இருப்பவராயும் உள்ள ஒருவரோடு இணங்கி அவருடன் கூடியிருப்பதுபோல் என் உள்ளம் எங்கும் உணரலானேன். அவரைச் சுற்றிலும் அழகிய ஓர் ஒளியின் கதிர்கள் விரிந்து எரிவதுபோல் தோன்றின; அவரது தலையைச் சூழப் பல நிறங்களைக் கண்டேன். இன்னும் எனது பார்வை தெளிவடையவே, களங்கமற்ற வெள்ளிய ஆடைகள் உடுத்திருந்த பதினைந்து அல்லது இருபது ஆடவரும் பெண்டிரும் அவருடன் இருத்தலைத் தெரிந்துகொண்டேன்; அவர்கள் தமது ஆன்ம சத்தியினாலும் அதன் விளக்கத்தினாலும் உலகபாலனஞ் செய்யும் ஒரு கூட்டத்தவரென்றும், உயர்ந்த மண்டலங் களிலிருந்து கீழுள்ள மண்டலங்களுக்குச் செய்திகொண்டு வருபவர்களென்றும் எனக்குப் புலப்பட்டது. அதன் பின்னர் என்னிடம் வந்து எனக்கு ஆவி வடிவில் நின்றே செய்தி அறிவித்த தேவதூதன் ஒருவனால், அச் சிறந்த பெரியவர் உலகபாலனக்கூட்டம் ஒன்றோடு மேலுலகங்கள்

ஒன்றிலிருந்து வந்து கீழே முதல் உலகத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு ஆன்மசத்தியை நிரப்புதற்பொருட்டும், மேலுள்ள மானத உலகத்திற்கு அவர்கள் தாமே செல்லும் படி தன்முயற்சி செய்யவேண்டும் அவசியத்தை அவர் களுக்கு வற்புறுத்திக் காட்டுதற் பொருட்டும் பேசிக் கொண்டிருந்தனரென அறிவுறுத்தப்பட்டேன்.

"இவ்வனுபவத்தின் பின்னர் எனது தூலதேகத்திற் குத் திரும்பியவுடனே யான் ஒரு தெய்வசத்தியால் நிரம்பப் பெற்றேன்; பின்நாட்களிலெல்லாம் யான் வேறுமனித னாயினேன் என்றுணர்ந்தேன். இத்தெய்வசத்தி அத்தனை வலியுடையதாய்த் தோன்றினமையால் ஆன்மதத்துவ உலகங்கள் ஒன்றில் யான் அடைந்த இவ் வனுபவமானது எனக்கு அளவிறந்த நன்மையைச் செய்ததென உணர்ந் தேன். மேலறிவுடைய தேவர்களோடு நாம் ஒன்று சேர்க்கப் பட்டக்கால் அது நம்மைத் தப்பாமல் வலிமைமிக்க ஆடவ ரும் பெண்டிரும் ஆக ஆக்குகின்றது; ஏனென்றால், ஆன்ம தத்துவ உலகங்களில் நீங்கள் இயங்கவல்லவராகு முன் னமே, உங்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆற்றல் மிக்க சூக்கும சரீர வாசிகளுக்குக் கீழ் அடங்கின நிலையில் நீங்கள் உங்களை மனவொருமையினால் வைத்துக் கொள்ளுந் திறமை உடைய வர்கள் ஆகவேண்டும்; அங்ஙனம் ஆனபின், நீங்கள் உங்கள் உடம்பைவிட்டுப் புறப்படும்போது, அறிந்தோ அறியா மலோ இவ்வுலக வாழ்வில் எதனைப் பெறும் நோக்கத்தோடு முயன்று வந்தீர்களோ அதற்கு இசைந்த மானத உலகத் திற்குச் செல்வீர்கள். ஆன்மதத்துவ வுலகங்களிலேனும், ஒளியாகாயத்திலேனும் தமக்கு அறிவு விளங்குதலைச் செய்துபார்க்க விரும்புவோர் யான் சொல்வனவற்றைப் பின்பற்றி நடக்கவேண்டும்: இதனைச் செய்து பார்ப்பதற் கென்று குறிப்பிட்ட மாலைக் காலத்திற்குமுன் பகல்முழு

தும் உணவுகொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும்; நில உலகத்தைப்பற்றிய எல்லா நினைவுகளையும் அறவே ஒழித்துவிடல் வேண்டும்; எல்லா மாந்தர்களிடத்தும் இரக்கமும் அன்பும் மிக்க நினைவோடு அமைதியாகப் படுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்; அதன்பிறகு உங்கள் உடம்பைவிட்டுப் போய்ச் சூக்கும உலகங்களிற் கண்ட அனுபவங்களைத் திரும்பவும் இந்நிலவுலகத்திற்கு வரும்போது நினைவுகூர்தல் வேண்டுமென்னும் வேட்கையோடு கூடிய நினைவை உங்கள் உள்ளத்தில் எழுப்பிக்கொண்டே அசைவின்றி அமைதியாக உறங்கச்செல்லுக; இங்ஙனஞ் செய்தால் நீங்கள் பட்ட வருத்தத்திற்கெல்லாம் ஈடுகட்டுவதற்கு மேலான எண்ணங்களைப் பெரும்பாலும் எய்தப்பெறுவீர்கள் என்னும் உறுதியுடையேன்.

“ஆனல், இதற்கும் இதுபோன்ற மற்ற எல்லா விஷயங்களுக்கும் வேறொரு தீதான பக்கமும் இருக்கின்றது. நாம் ஒளியாகாயத்தில் வெளிப்படும்போது நல்லவர்கள் கூட்டத்தையே நாம் எந்நேரமும் பொருந்தும்படி வாய்ப்பதில்லை. ஒருசமயத்தில் யான் அடைந்த அனுபவமானது பலநாள்காறும் என்னைத் துயரமான நிலைமையில் வைத்தது.

“யான் எனதுடம்பைவிட்டுப் புறப்பட்டேன்; இந்நிலவுலகத்தில் எனக்குள்ள நேசரைப்போலவே ஒளியாகாயத்திலும் எனக்கு நண்பராயுள்ள தேவதூதன் ஒருவரோடும் யான் அறிவொளி பெறாத உயிர்கள் உள்ள இடத்திற்குப்போக நினைத்தேன். அங்குள்ள ஆடவர் மானத ஆகாயத்தின் இருளில் தடவிக்கொண்டு போதலைப் பார்த்தேன். அவர்களிற் பலர் தாம் நிலவுடம்பைவிட்டு வந்ததாகவே தெரிந்துகொள்ளவில்லை; அதனைத் தெரிந்து

கொண்டவர்களுங்கூட அறிவு வளரப்பெருதவர்களாயும் வளராத நிலேயிலுள்ளவர்களாயும் இருந்தனர்; ஆவிவடிவில் நின்ற இவ்வுயிர்கள் பலவற்றைச் சூழ உள்ள பொருள் களின் நிலேமைகளேப் பார்த்து, நுண்ணுடம்பில் நிற்கும் ஒரு கெட்டமனிதன், ஓர் அறிவில்லாதவன், நிலவுடம்பில் நிற்கும் ஒருவனேக் காட்டிலும் மிகவுங் கெட்டவனுவன் என்னும் உண்மை முற்றும் உணரப்பெற்றேன்; இவ்விஷ யத்தைக் குறித்துப் பேசும் இவ்விடத்தே மாணதண்டனே யின் கொடுமையைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்பு கின்றேன்.

“யான் ஆன்மதத்துவ உணர்ச்சியுடையவனு யிருத்த லால், நமதரசியல் விதிப்படி கொலேபுரியப்பட்டுத் தம துடம்பைப் பிரிந்து போன ஆடவர் பலரை யான் சந்தித் ததி லிருந்து, அவர்கள் தமது உடம்பைவிட்டுப் போனதும் தொலேவிலுள்ள ஏதேனுமோர் அழகிய உலகத்திற்குச் செல்லாமல் இந்த நில உலகத்தையே சுற்றிக்கொண்டு துன்பத்தினுலும் பிழைபட நடந்ததனுல் உண்டான மனக் கலக்கத்தினுலும் பற்றப்பட்டு மானத இருளில் தாம் இருக்கக் கண்டனரென்பதை யான் தெரிந்துகொண்டேன்; அவர்களிற் பலர் பழிவாங்கும் எண்ணம் உடையோராய் மெல்லிய இயற்கையுடையவரைப் பிடித்துக்கொண்டு அவர் களேப் பிசகிநடக்கும்படி ஏவுகின்றனர்.

“இஃதுண்மையென்று நான் அறிவேன்; ஆனதனுல் யான் பின்வாங்காமற் சொல்வது இது: உடம்போடிருக்கும் மனவலியில்லாத ஆடவரையும் பெண்டிரையும் தமக்கு இரையாக்கிக் கொண்டு அவர்களேப் பழிச்செயலுக்குத் தூண்டும்படி, கொலேயாளிகளேக் கொன்று சூக்கும உல கத்திற்கு அனுப்புதலேப் பார்க்கிலும் அவர்கள் இந்த நில

வுலகத்திலேயே தாராளமாய்த் திரியும்படி விட்டுவிடுதல் நல்லது.

"அதிசயமான இந்த உலகம் நமக்கு அண்டையில் இருப்பதை மெய்யாக உணர்ந்து, அறிவு விரியாத எத்தனை ஆடவரும் பெண்டிரும் நமக்கு எவ்வளவு அருகிலிருக்கிறார்களென்பதை அறியுங்கால், நாம் உரப்பான தூய நினைவுகளை நினைக்கவேண்டுவது எத்துணை அவசியம் என்பதை நாம் பாராட்டிப் பேசுவோம். வசிகரமுறையை உற்று நோக்கினல் நாம் நம்மிடம் வருவிக்கும் உயிர்கள் நம் எண்ணங்களோடு ஒத்த இயல்புடையனவா யிருக்கின்றன; ஆகையால், ஒளியும் உதவியும் உயர்ச்சியும் வாய்ந்த நினைவுகளை நினைப்பதிலேயே நாம் கருத்தாயிருந்து, நம்மிடம் நல்லவைகளே அணுகும்படி இழுக்கவேண்டும்.

"மிகச் சிறந்ததையே பெறவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை உருவேற்றி, உங்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடியவரையே உங்களிடம் இழுக்க நீங்கள் முயலும்வரையில் ஆன்மதத்துவ வாழ்க்கைக்குரிய உயர்ந்த மண்டலங்களிலேனும் ஒளியாகாயத்திலேனும் சிறிதும் அபாயமில்லை; ஏனெனில், அங்கே உங்கள் வலியுள்ள மானத ஆகாயமே உங்களைச் சூழ்ந்திருத்தலால், அதுவே உங்களை எப்போதும் பாதுகாக்கும்.

"யான் நியூஸீலண்டில் வைத்து நடத்திய மந்திர வகுப்பின்கண் ஒருகால் எனக்கொரு புதிய அனுபவம் உண்டாயிற்று. அப்பியாசம் முடிந்தபிறகு அவ் வகுப்பு மாணவகரில் ஒருவர் தமக்கு அன்றிரவு வியப்பான ஓரனுபவம் உண்டாயிற்றென்று சொன்னர். அதன் மேல் அவர் சென்றிருந்த இடம் எதுவென்று வினவினேன்; அதற்கவர் தாம் கடிகார கோபுரத்தைச் சுற்றிக்கொண் டிருந்ததாகக்

கூறினர். அவர் ஆன்மசத்தி பெரிதும் மிகப்பெற்றவர் என்பதனை யான் அறிவேன்; ஆனால், அவர் இதற்குமுன் தாம் உடம்பைவிட்டுச் சென்றதாகச் சொன்னதேயில்லை. அங்கே எவரையேனும் பார்த்ததுண்டா வென அவரைக் கேட்டேன்; தாம் இருவரைக் கண்டதாகவும் அவர்கள் பெயர் இன்னவை என்றும் அவர் மறுமொழி புகன்றார். பின்னர் யான் விசாரணை செய்ததில் அவ்விருவரும் பிசகில்லாமல் விவரித்துச் சொல்லப்பட்டனரென்றும், அவர் சுட்டிச் சொல்லிய நேரத்தில் அவ்விருவரும் அவ்விடத்தைக் கடந்து போய்க்கொண்டிருந்தன ரென்றும் கண்டுகொண்டேன். ஆகவே, சூக்கும ஒளியாகாயத்தின்கண் அறிவு நிகழப் பெறுதல் குறிப்பிட்ட சிலர்க்கு மாத்திரமே யுள்ளதென்று கூறுவதாகாதெனவும், ஏறக்குறைய எல்லாவுயிர்களுமே சில காலத்தில் தம் ஆன்மதத்துவ அனுபவங்களைத் தம் முணர்வோடு நினைவுகூர்ந்து வருவனவாகுமெனவும் அறியப்பெறுகின்றோம். இஃது உங்களுக்கு ஆன்ம ஞானத்திற்கு உதவியாவது மாத்திரம் அன்று; இந்தப் பருவுடம்பைவிட்டுச் செல்லுமாறு அல்லது எந்த மண்டிலத்திற்கேனும் உங்கள் மனஞ்செல்லும்படி அதனை உணர்வோடு செலுத்துமாறு உள்ளத்தை ஒருவழி வைக்கப் பழகினால் இந்த நிலவுலகத்திலேயுங்கூட உங்களுக்கு நேரில் இல்லாமற் பல்லாயிர மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் உடம்போடு கூடியோ அல்லது அதனோடு கூடாமலோ இருக்கும் உங்கள் நண்பர்களுடன் கலந்துபேசுதற்குந் திறமை வாய்க்கப் பெறுவீர்கள்."

என்று இதுகாறும் போந்த மாக்லெளட் கிரேக் என்பவரின் உண்மையனுபவ உபந்நியாசத்தால் ஒளியாகாயத்தின் இயல்புகளும் ஆண்டு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளும் இவ்வுடம்பி லிருந்தபடியே அதிற் செல்லுமாறும் பிறவும் இனிது விளங்குதல் காண்க. இன்னும் அகக்கண் திறக்கப்

பட்டு அவ்வொளியாகாயத்திலுள்ள உலகங்களைக் கண்டவர்கள் பின்வருமாறு அவற்றை வருணித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கக. ஒளியாகாய உலகங்கள்

"இந்நிலவுலகத்துப் பருப்பொருள்கள் உண்மையாக இருத்தல் போலவே ஒளியுலகங்களின் பொருள்களும் அழியா விழுப்பம் உடையனவா யிருக்கின்றன. அவ்வுண்மை யுலகங்களிலேதான் உங்களுக்கு என்றுமுள்ள குறைவுகள் நிறைவு செய்யப்படும். தமது நறுமணத்தை எங்கும் நிரம்பச் செய்யும் கொழுவிய மலர்களும் செடிகளும் சூழ்ந்த அழகிய மாளிகைகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டுள்ள இனிய நிலத்தோற்றங்கள் கண்ணைக் கவரத் தக்கனவா யிருக்கின்றன. பொன்மயமான ஞாயிற்றின் ஒளியில் குவடுகளும் பக்கங்களும் முழுகப்பெற்ற மலைகளும் அங்குள்ளன. வெண்மையான அருவிகள் ஓடப்பெற்றனவும் வளஞ்சிறந்த பசும்புல் நிலங்களால் உடுக்கப்பட்டனவுமாகிய பள்ளத்தாக்குகளும் அங்குள்ளன. தமக்கு மேல் உள்ள தெளிந்த வானத்தைத் தம்மிடத்தே காட்டும் மேற்பரப்பும், புற்களும் மலர்களும் நிறைந்த கரை ஓரங்களும், எல்லையற்ற அன்பின் உணர்ச்சியை இனிதாக முணுமுணுத்தோடும் தெளிபளிங்கன்ன தண்ணீரும் பொருந்தப் பெற்ற யாறுகளும் அங்கு விளங்காநிற்கும். பரிமளமான இளங்காற்றுக் கன்னத்தின்மேல் வீசுவதும் உள்ளிழுக்குந் தூயகாற்றும் ஆன்மாவைப் பரவசப்படுத்துகின்றன. மேலான நீலநிறம் வாய்ந்த வானமும் அங்கு நிலவும்; கீழுலகத் துள்ள நல்லவர்க்குக் கனிந்த செழுங்கதிரைச் சொரியும் ஞாயிற்றின் பல திறப்பட்ட வண்ணங்களோடு கூடிய பளபளப்பான கதிர்கள் தோய்ந்து கிளரொளி மிக்கு

விளங்கும் முகிற் குழாங்கள் கற்றைகற்றையாக அவ் வானிலே மிதந்து செல்லாநிற்கும். மிகவுஞ் செழுமையான தோகைகளுடைய பறவைகள் அமிழ்தம் போன்ற இனிய பாட்டுக்களை மிழற்றிக்கொண்டிருக்கும். நம்மைச் சுற்றி யுள்ள எழில் நலங்களைப் பருகுவார்போன்று களிக்கும் பருவம் முதிர்ந்த ஆண் பெண் என்னும் இருபாலாரோடும் கூடிக்கொண்டு கள்ளம் அறியா மகிழ்ச்சி துளும்பும் இனிய மழலைச்சொற்களை மொழிந்து அழகிய இளங்குழவிகள் விளையாட்டயரும்; அங்ஙனம் அவர்கள் விளையாடுங்கால், இடையிடையே தமது பேரின்பத்தின்பொருட்டாக இத்தனை அரிய பொருள்களையும் தமக்கு அமைத்துக் கொடுத்த அன்புமிக்க தந்தைக்கு நன்றியும் வணக்கமுஞ் செலுத்துவோராய் இருப்பர். அம்மேலான நிலம் எல்லாரும் கடைசியாகச் செல்லும் இடமாயிருக்கிறது. சிலர் அதனைத் தாம் செய்த நல்வினைகளால் எய்துகின்றனர்; வேறுசிலர் மிகுந்த துன்பத்தையும் இடரையும் அனுபவித்து அதன் பின்னர் அதனை அடைகின்றனர்; மற்றுஞ் சிலர் கழிவிரக்கத்தினல் தூய்மை செய்யப்பட்டு அதனைப் பெறு கின்றனர்; அங்ஙனமாயினும் எல்லார்க்கும் அது சிறப்பும் நலமும் நிறைந்த உண்மையான புகலிடமே யாகும்."

இனி அமெரிக்கா தேயத்து ஐக்கிய மாகாணத்தின்கண் நியாயாதிபதியாயிருந்த எட்மண்ட்ஸ் என்னும் பெரியோர் தாம் சூக்கும சரீரத்தில் நின்றவாறே மந்திர சத்தி மிக்க ஒருவர்மேல் ஆவேசித்து இலண்டன் மாநகரத்தில் ஒரு பெருங் கூட்டத்தார்க்குப் புரிந்த உபந்நியாசம் சூக்கும ஒளியுலக வாழ்க்கையின் இயல்புகளை நன்கு புலப்படுத்து தலின் அதனையும் இங்கே மொழிபெயர்த்து எழுது கின்றாம்.

கஎ. சூக்கும ஒளியுலக வாழ்க்கை

"வேறொருவர் உடம்பை இரவலாகப் பற்றிக்கொண்டு புதுமாதிரியாக இன்று நான் இருவகை யுலகங்களின் வாழ்த்துரைகளோடும் வந்திருக்கிறேன். எனது உயிர் வாழ்க்கையில் யான் அடைந்த பெருவெற்றியின்—மரணத்தைச் செயித்ததன்—வரலாற்றினை உங்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வல்லவனா யிருக்கின்றேன்.

எனது உடம்பு தனியே விட்டு விடப்பட்டது; ஆனால் எனதுயிரோ உங்கள் நடுவில் நான் இருந்த காலத்து இருந்தது போலவே திரும்பவும் புதிதான சுறுசுறுப் போடும் எல்லாச் சத்திகளோடும் முழுமையாகவே இருக்கின்றது. இப்போது யான் புதிதாகக் கண்ட இந்நிலையில் உண்டான மனக்கிளர்ச்சியினாலும் ஊக்கத்தினாலுமே நிறைந்திருக்கின்றேன். இறப்பு என்று சொல்லப்படும் நிலைமாறுதலின் வழியாக யான் ஒருசிறிதும் துன்பம் உழவாமலே நிலவாழ்க்கையைக் கடந்துவந்தேன். என்னுடம்பு மெலிந்துபோனது உண்மைதான்; சென்ற சில ஆண்டுகளாக வலிவின்மையினாலும் தளர்ச்சியினாலும் யான் வருந்திக்கொண்டிருந்ததும் உண்மைதான்; என்றாலும், ஒரு தொடர்பான உபதேசங்களைக் கேட்டதனாலும், சூக்கும சரீரத்திலுள்ள என் நண்பர்களோடு அடிக்கடி கலந்துறவாடினதனாலும் சாக்காடென்பது அஞ்சத்தக்கதன்று என நான் அறிந்துகொண்டேன். எனது நிலவாழ்க்கையின் கடைசி நாட்களில், நிலவுலகத்தைத் துறந்து செல்வதற்குச் சில வாரங்களுக்கு முன்னிருந்தே ஓர் அன்புள்ள ஆவி என்னுடனிருந்து கொண்டு எனக்கு உதவி செய்வதை உணரலானேன். இந்த ஆவி, எனது நிலவாழ்க்கையின் இளம்பருவத்தில் எனக்கு

நண்பரா யிருந்தவரேதாம்; இந் நண்பர் இறந்ததனுல் எனக்குண்டான துயரமே இறந்தவர்களின் ஆவி எந்த மண்டிலத்திற்குச் செல்லக்கூடுமென்பதனைத் தெரிந்து கொள்ளும் விருப்பத்தை என்பால் எழுப்பிவிட்டது. யான் கல்வியறிவு பெற்றுவந்த ஆண்டுகள் எல்லாவற்றிலும் இந் நண்பர் எனக்குப் பிரியாத்துணையா யுடனிருந்து வழிகாட்டி வந்தார். என் வாழ்நாள் எல்லை அணுகுதலும் அவள் எனக்கு ஆறுதலை உண்டுபண்ணினுள்; அவள் என்னை வரவேற்றுச் சூக்கும உலகத்திற்குச் செல்லும் வழியையும் எனக்குக் காட்டினுள். அவளுடைய அன்பான உதவி யினுல் அச்சத்தையும் மரணத்தையும் பற்றின எல்லா நினைவுகளையும் யான் அறவே ஒழித்துவிட்டேன்; ஆவி வடிவில் எங்களை மறுபடியும் ஒருங்குகூட்டும் நேரத்தை மிகுந்த களிப்போடும் எதிர்நோக்கி வாழ்த்தினேன்.

துன்பம் இன்றியே இவ்வுடம்பைக் கடந்து சென்றேன்; துன்பத்தைப்பற்றி யான் உணரவும் இல்லை; ஆனுல், என்னுடம்போ இனிதாக இளைப்பாறிக் கிடந்தது; அதனி னின்றும் விடுபட்ட எனதுயிரோ, பழுதாய்ப்போன ஒரு சட்டையைப் பார்ப்பதுபோல, அதன்மேல் அந்தரத்தில் நின்றுகொண்டு அதனைப் பார்த்தது. ஒரு நொடிப்பொழு தேனும் கழிந்து போவதை யான் உணர்ந்திலேன்; எனதுள்ளம் உறங்கவில்லை. என் ஆன்ம உணர்வுகளில் எதனையும் ஓர் இமைப்பொழுதேனும் யான் இழந்துவிடவும் இல்லை. யான் இறந்து போகப்போகிறேன் என்பது எனக் குத் தெரியும். எனதுயிர் பருவுடம்பைப் பற்றி யிருந்த நிலையைப் படிப்படியாக விட்டுவரும் ஒவ்வோர் இமைப் பொழுதையும் நான் அறிந்தேன். எனக்குப் பக்கத்திலே யிருந்து என்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அன்பர்கள் எவ்வாறு இருக்கிறுர்கள் என்று காணும்பொருட்டும்

யான் செல்லுகிற புதிய வாழ்க்கையைக் குறித்து அவர்கள் அஞ்சுகிறார்களா என்று நோக்கும்பொருட்டும், பற்பல ஆண்டுகளாக நாங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து கற்றறிந்த பொருள்களிலிருந்து அவர்கள் இதனைச் செவ்வையாகப் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறார்களாவென்று தெரியும்பொருட்டும், நீங்கள் விட்டுப் புறப்படவேண்டிய ஒரு வீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்ப்பதுபோல, இடையிடையே எனதுடம்பாகிய குடியிருப்பினுள் யான் நுழைந்தேன். அவர்கள் மனவுறுதியோடும் அன்பான உருக்கத்தோடும் கடவுளை வேண்டிக்கொண்டிருந்தனர்; பிரிந்துபோகும் உயிரின் பருவுடம்பைப் பறிகொடுப்பதில் ஓர் அருவருப்பு மாத்திரம் —அன்பாக நேசிக்கப்பட்ட நண்பரின் உடம்பைச் சார்ந்திருக்க வேண்டுமென்னும் மிகு விருப்பம் மாத்திரம், இன்னும் அவர்களிடத்தில் மறைவா யிருந்ததென்பது உண்மை.

உறக்கமாவது குறைந்த உணர்ச்சியாவது இடை நிகழக் கண்டேனில்லை; பல ஆண்டுகளாகச் சங்கிலியிற் கட்டுண்டு கிடந்தவன் அக் கட்டு அறுந்ததுங் குதித்து எழுமாறு போலப் புதிது காணப்பட்ட எனதுயிர் வாழ்க்கையில் யானும் மனக்கிளர்ச்சியோடு சென்றேன். எனது உயிர் வாழ்நாளின் பிற்பகுதியில் உண்டான நோய் வருத்தத்தால் யான் விலங்கிடப் பட்டவனைப்போல் இருந்தேன். தாங்குவதற்குக் கூடாத தளர்ச்சி உண்டானமையினாலே, இவ் வூனுடம்பாகிய சங்கிலியாற் பிணிக்கப்பட்டுக் கிடந்தேனெனவே எண்ணினேன். சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்து வெளிப்பட்ட ஒருவன் இனிய காற்றில் வந்து அமிழ்ந்துவது போலவும், பொன்மயமான கடலிற் பாய்வது போலவும் யானும் அங்குக் களிப்பாற் றுள்ளினேன். எனக்குச் சொந்தமாயிருந்த இளமையும் வலிமையும் ஆண்மையும்

ஆகிய எல்லாம் திரும்பவும் என்னிடம் வரக்கண்டேன். என்னைப் பற்றின மட்டில் இதனினும் இன்னும் மேலான சிலவற்றை உணரலானேன் : சூக்குமதத்துவ உயிர் வாழ்க்கையில் யான் மிகுந்த அனுபவ முடையவனுயிருந்தும், ஆவி வடிவில் நிற்போர் பலரை யான் என்னிடம் வரக்கண்டும், அவர்களோடு யான் கலந்துறவாடியும், என்னை நிலவுலகத்தோடு பிணித்துவைத்த கட்டுக் கடைசியாக அறுபட்ட பின்னர் அல்லாமல் சூக்கும வாழ்வின் இயல்பை இதற்கு முன் உண்மையாக உணர்ந்தேனில்லை. எனதுருவமானது இளமையும் வலிவும் உடைய உருவமாக முற்றும் புதுக்கப் பட்டதனைக் கண்டு அளவிறந்த வியப்படைந்தேன். இதற்குமுன் எனக்கு அறிமுகமா யிருந்தவர்களையும் எனக்குத் தெரிந்த நண்பர்களையும் யான் கண்டு, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இளைஞராயும், தமக்குப் பிற்பாடு சேர்ந்த சூக்கும வாழ்க்கையின் அனுபவத்தால் அறிஞராயும் விளங்குதலைத் தெரிந்தேன். அப்போதுதான் முதன் முதல், குரலொலியும் அல்லாமல், வேறோர் ஓசையும் அல்லாமல், ஒருசொல்லும் அல்லாமல் உயிர்க்கலப்பாய் மாத்திரம் உள்ள ஆவி யொலியின் உணர்வாற்றலைத் தெளிந்துகொண்டேன். என்னைச் சுற்றியுள்ளார்க்கு என் நினைவு ஒவ்வொன்றும் தெளிவாய்த் தோன்றியதோடு, என்னுடைய சொற்களும் நன்கு புலப்படுத்தப்பட்டன. புறம்பேயுள்ள ஒரு பொருளைப்பற்றி நீங்கள் பேசிக்கொள்வது போலவே, யான் அப்புறப்படுத்திவந்த உடம்பைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டோம். எனக்குப்பின் என் உடம்போடு விடப்பட்ட ஐம்பொறிகளைப்பற்றிய உணர்ச்சியால் யான் இதற்குமுன்னெல்லாம் சிறிது அறிவு மூடப்பட்டிருக்க, இப்போதோ யான் ஆன்ம சத்திகள் முழுதும் நிறையப்பெற்ற ஆவியாகக் குறிப்பிட்டுப் பேசப்பட்டேன்.

எனக்கு முதலில் உண்டான நினைவு: யான் என் புதல்வி களோடு பேசக்கூடுமா? என்பதேதான்; ஆனால், அஃது என்னாற் கூடவில்லை; அஃதாவது செவிப்புலனாகும் ஒலி அங்கிருக்க முடியாது; ஆயினும், அவர்கள் உள்ளத்தில் யான் எண்ணியவற்றைத் தெளிவாகவும் இனிது விளங்கு மாறும் பதியவைக்கக்கூடும். என் உடம்பு அழிந்து போயிற் றென்றும், உயிராகிய தீப்பொறி அவிந்து போயிற்றென்றும் தான் தெரிந்திருந்தாலும் என் கடைக்கோடி மகள் யான் தன் எதிரிலிருப்பதை நன்கு அறிந்திருந்தாள்.

இதனை அடுத்து எனக்குவந்த ஆன்ம உணர்ச்சியாவது இயக்கத்தைப் பற்றியதேயாம். குதிரைகளின்மேலாயினும், அல்லது வேறு வழக்கமான ஊர்திகளிலாயினும் சூக்கும உலகத்தின் ஓரிடத்திலிருந்து பிறிதோர் இடத்திற்கு யான் கொண்டுபோகப் படுதலைக் கண்டேன். இப்போது யான் புதிது தோன்றிய ஆன்ம உணர்ச்சியாகிய இச்சையின் வலிவைத் தெளியலானேன். என் தோழர், 'நாம் இப் போது நமது சூக்கும உலக விடுதியைப்போய்ப் பார்ப்போம்' என்று எனக்குக் கூறினர். ஏறிச்செல்வதற்கு ஏதேனும் ஓர் ஊர்தி கிடைக்குமாவென்று சுற்றி நோக்கினேன்; இவ் விருப்பம் என் மனத்தில் ஏறியவுடனே, முதலில் மெது வாகவும், பின்னர் எனது விருப்பம் மிகுதிப்படுதலும் மிகுந்த விரைவோடும், கடைசியாக இடையே பொருள்கள் இருந்தாலும் யான் அவற்றைக் காண ஏலாத அத்தனை விரைந்த செலவோடும் யான் சவாரி போதலை வியப்புடன் கண்டேன். நாங்கள் விரைந்துசென்ற அச் செலவு ஓர் இமைப்பொழுதுதான் இருக்கும். நாங்கள் அளவுபடாத இடைவெளியைக் கடந்து சென்றதாகத் தோன்றியது. சில வேளை உலகங்கள் பல எம்மைக் கடந்து போயிருக்கவேண்டு மென்று எண்ணினேன்; மற்றுஞ் சிலவேளை தத்தம்

எல்லைகளிற் செல்லும் கோள்களின் தெளிவான ஓசைகளை யான் கேட்டதாகவும் எண்ணினேன்; வேறு சில வேளை தொலைவில் ஒலிக்கும் இசையின் ஓசையை யான் செவி யேற்றதாகவும் எண்ணினேன். ஒளியும் நிழலும் ஒருங்கு கலந்து பரவியுள்ள விளக்கமான வாயில் ஒன்றினுள்ளே நாங்கள் இப்போது வந்து நின்றோம். சூக்கும உலகத்திற் கும் தூல உலகத்திற்கும் நடுவில் உள்ளதான நுழைவாயில் இதுதான் என்றும், இதன்வழியாக ஆன்மதத்துவ உண்மை யுலகுக்கு யான் செல்லப்போகிறேன் என்றும் சொல்லக்கேட்டேன். முன்னே எனக்குத் தோன்றிய காட்சிகளில் யான் அங்கே சென்றிருந்ததுண்டு. முன் னெல்லாம் மற்றையோர் உதவிகொண்டு யான் அச் சூக்கும உலகங்களைப் பார்த்துவந்தேன்; ஆனால் இப்போதோ யானே என் ஆன்மசத்திகளைக்கொண்டு பார்க்கலானேன். முன்னர் எனக்கு நேர்ந்த பார்வையினும் இப்போது நேர்ந் தது முற்றிலும் வேறானதாயிருந்தது. இப்போது நாங்கள் சென்ற ஒவ்வோரிடத்தும் புதிய புதிய அழகுகளைக் கண்டேன். என் அகக்கண்ணானது சுற்றிலுமுள்ள பொருள்களைக் காணத்தக்க சுறுசுறுப்புடையதானதோடு, அப் பொருள்களின் ஆன்மாக்களையும் நன்கு காணலா யிற்று; ஒவ்வொரு வடிவமும் இங்குள்ள சுவர்களைப்போலத் தொடக்கூடியதா யிருந்தாலும், உள்ளும் புறம்பும் நன்கு விளங்கித் தெளிவாயிருந்தது; யான் கண்ட எல்லாப் பொருளினும் ஒரு சிவதாது ஊடுருவித் தோன்றியது.

இனி, அக் கட்டிடத்தின் தன்மையைப்பற்றி விசாரணை செய்யலானேன். யான் புகுந்த வாயிலின் அமைப்பானது யான் சிந்திக்கக்கூடிய எல்லாவற்றைப் பார்க்கிலும் மிகப் பருமனான கோபுரவாயிலை அல்லது ஒரு தேவாலயத்தைப் பெரிதும் ஒத்ததா யிருந்தது, பலதிறப்பட்ட நிழலும் பல

அளவான நிறங்களும் நிரம்பப் பொருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் கலந்து கூட்டப்பட்ட அழகிய உருவங்களோடு அக் கட்டிடம் சேர்ந்து நின்றமையாலே அதனை உயிரோடு கூடிய ஓர் உருவமாகவே யான் நம்பக்கூடியதா யிருந்தது. என் தோழர் எனது கருத்தை உணர்ந்து 'இந்தப் பொருள் நிலத்தின்மேலுள்ள எல்லாப் பொருள்களினும் வேறென்பது முற்றிலும் உண்மைதான்; சலவைக்கல்லின் துண்டுகளாலும், உயர்ந்த மணிகளாலும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது போல் தோன்றினும் இது சிவதாது நிறைந்த நினைவின் வடிவேயன்றி வேறன்று. நீர் இப்போது நுழைந்திருக்கின்ற உலகத்தின் சிவமண்டிலமேயன்றிப் பிறிதன்று. இவ்வழியே செல்லும் ஒவ்வோர் உயிரும் இவ் வாயிலின் அழகை மிகுதிப்படுத்துதற்கு வேண்டும் நலத்தினைச் சிறிது கொடுத்துச் செல்கின்றது,' என்று கூறினர். துறவியைச் சூழ்ந்துள்ள கதிரொளி வட்டத்தைப்போல வெண்மையும் நீலமுங்கலந்த வாயுமண்டிலம் என்னைச் சுற்றியிருக்கக் கண்டேன். இந்த நீலவாயுமண்டிலம் என்னைச் சூழத் திருத்தமான வடிவெடுத்தது; உடனே அவ் வாயிலின் ஊடே ஒரு வழி தென்பட்டது; அதில் யான் சென்றேன். பின்னர் அதனைத் திரும்பிப் பார்த்தேன்; மற்றோர் உயிர் அந் நிலத்திற் புகுந்தமைக்கு அடையாளமாக அவ் வாயில் அங்ஙனம் இருக்கும்படி விடப்பட்டது. அப்பொழுது அவ் வாயிலின் வளைவுகளும், அவற்றிற்கு அலங்காரமாய் அமைந்த உருக்களும், அவற்றில் எழுதப்பட்ட வடிவங்களும் வரவரக் குரல் ஒலி காட்டுவனபோற் றோன்றிப், பிறகு தெளிவான இசையில் என் உயிரை நல்வரவேற்றன. இதற்குமுன் யான் கேட்ட இசையுள் இது சேர்ந்ததாயில்லை; இசைக்கருவியிலிருந்து எழும் ஒலிபோலிருந்தது. செவிப்புலனால் அல்லாமல் உயிரின் அறிவால்மாத்திரம்

கேட்கப்படுவதாயுள்ள முதிர்ந்த நினைவின் இசைப்பொருத்தத்தையே அது பெரிதும் ஒத்திருந்தது.

என் ஒரே தோழரும் யானுமாகப் பின்னுஞ் சென்றேம்; ஏனெனில் யான் பார்த்த மற்ற ஆவிகள் எல்லாம் இப்போது மறைந்துபோயின. பின்னும் யாங்கள் அப்பாற் சென்றேம். இவ் வேளையில் அகன்ற ஓர் அதிசயமான இடம் என் காட்சிக்குப் புலனாயிற்று. இரண்டு பக்கங்களிலும் பெரிய மலைவீழ் ஆறுகள் பள்ளத்தாக்குகளிற் சுழன்று சென்றன; அழகிய அருவிகள் மலைப்பக்கங்களில் துள்ளிக் குதித்தன. சூக்கும உலகத்திலுள்ள எமது இருப்பிடத்திற்கு இது நுழைவாயி லாகுமென்று நினைவுகூர்ந்தேன். இரண்டு மலைத்தொடர்களுக்கும் நடுவே ஊர்தி ஏதுமில்லா மலே நாங்கள் வாய்பேசாது மிகு விரைவாய்ச் சென்று, ஒரு திறந்தவெளியிற் சேர்ந்தோம். சூக்கும உலகத்தில் நாங்கள் இருப்பதற்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடம் இங்கேதான் இருந்தது. ஓர் அறைக்குச் செல்லும் வாயிலைப் பார்க்கிலும் அகன்றதல்லாத ஓர் ஒடுக்கமான பாதையில் நாங்கள் புகுந்தபோது, உரத்த பாறையென்று காணப்பட்ட ஒன்றிலிருந்து புதுமையான பல பாவைகளும் படிவங்களும் மங்கலாய்த் தோன்றுவதை யான் குறிப்பாய்ப் பார்த்தேன். இப் பாவைகள் பழக்கமான முகங்களும் உருவங்களும் உடையனவா யிருத்தலும், மனத்திற்குப் புலனாயுள்ள பொருள்களையும் எண்ணங்களையும் சொற்களையும்போற் றோன்றுதலும் கண்டேன். எனதுயிர் வாழ்நாளில் உண்டான ஒவ்வொரு நினைவையும் ஒவ்வொரு செயலையும் யான் பார்த்தேன். அவைகளிற் சில நிழலுள்ளனவா யிருந்தன; வேறுசில மிக இன்பமான உருவங்களுடையனவா யிருந்தன; இன்னுஞ் சில பகைமையுங் கொடுமையும் வாய்ந்த சாயலுடையனவா யிருந்தமையால் அவற்றை மறந்து விடுவதில்

விருப்பமுடையேனு யிருந்தேன்; பின்னுஞ் சில இகழ்ச்சிக்கும் சினத்திற்கும் இணங்கினவாயிருந்தன; ஆனல், இன்னும் முன்னே யான் சென்றபோது மேலான அன்புள்ள முகங்களும் வடிவங்களும் நிரம்பவும் மிகுதியாயிருக்கவும், யான் உயிருள்ள ஆவியாய் அத் திறந்த வெளியிற் சென்றதும் அன்போடும் இரக்கத்தோடுங் கூடியவற்றை அல்லாமல் வேறுருவங்கள் இல்லாதிருக்கவும், மகிழ்ச்சி நிறைந்தவற்றை அல்லாமல் வேறெலிகள் இல்லாதிருக்கவுங் கண்டேன்.

ஒரு மங்கையின் கழுத்தணியில் தனித்தனியே பதிக்கப்பட்ட முத்துக்களைப்போல ஒவ்வொரு துளியும் அத்தனை தெளிவாகவுள்ள ஒரு நீரோட்டத்தில் யான் இங்கே அமிழ்ந்திஞற்போற் காணப்பட்டது. இத் துளிகள் ஒவ்வொன்றும் சில அன்பான நினைவை அல்லது தெளிவான சாரத்தை உள்ளடக்கி நிற்பதுபோல் தோன்றியது; இந்த நீரோட்டத்தில் யான் அமிழ்ந்தினதும், மண்ணுலகத்தில் உண்டான கறைகள் சிலவற்றை எடுத்துவிடுவதுபோல ஒவ்வொரு துளியும் என் நுண்ணுடம்பில் கொட்டினது. அந் நீரோட்டத்தில் நெடுநேரம் யான் இருக்க இருக்க அதனைத் தாங்கிக்கொள்வது எனக்கு எளிதாயிற்று. முதலில் அது நெருப்பைப்போற் சுட்டுக் கொளுத்துவதாகக் காணப்பட்டது; பின்னர் அது மேலும் மேலும் இனியதாகி ஒவ்வொரு துளியும் என் உள்ளத்திற் சில உண்மைகளைத் தெரிவித்து என்னுடன் பேசக் கண்டேன். கடைசியாக அதன் மற்றப் பக்கத்தில் யான் மேலெழுந்தவுடனே, என் தோழரால் புன்சிரிப்போடு வரவேற்கப்பெற்றேன். 'இஃது உமது மண்ணுடம்பின் கடைசியாக உள்ள கறைகளை நீக்குகின்றது; ஆயினும், நீர் மண்ணுலகிற் செய்த எல்லாப் பிழைகளின் முடிவான பயன்களையும் இது நீக்குகின்றிலது,'

என்று அவர் மொழிந்தார். அந்த அம்மையாருக்கும் எனக்கும் உள்ள சில வித்தியாசம் என் உணர்வுக்குத் தென்படலாயிற்றென்றும், அவ்வம்மையின் நிலைமையை யான் இன்னும் முற்றும் அடையவில்லையென்றும், ஆனு லும் அந்த இனிய நீரோட்டத்தில் முழுகியதிலிருந்து யான் மிகுந்த அறிவையும் மிகுந்த கல்வியினையும் எய்தி எனக் கிருந்த குறைபாடுகள் படிப்படியே நீங்கப்பெற்றேனென்றும் தெரிந்துகொண்டேன்.

இந்த நிலத்தின்மேற் பெயர் அறியப்படாத மலர் களால் இருபுறத்தும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள ஓர் அழகிய கொடிப்பந்தருக்கு அவ்வம்மையார் என்னைப் பின்னர் வழி நடத்திக்கொண்டு சென்றனர். நீங்கள் பார்த்துப் பழக்கப் பட்டிருக்கிற வடிவங்களும் உருவங்களும் அவைகள் அல்ல; அவைகளின் மணங்களே செவிகளுக்கு இனிய ஓசைகளைத் தருகின்றன; அவற்றின் உருவங்களும் நிறங்களுமோ சில எண்ணங்களையும், வழுத்துரைகளையும், உயர்ந்த நாட்டங் களையும் தெரிவித்தன. எங்கள் இருப்பிடத்தின் வாயி லுக்கு இன்னும் அருகில் அவ்வம்மையார் என்னை அழைத்துச் சென்றனர். அதன் வடிவையும் உருவையும் யான் பார்க்கக் கூடியதாயிருந்தது. அதன் சுவர்களையும் வாயிலையும் யான் உங்களுக்குத் தெளிவாய்ச் சொல்லிக் காட்டமுடியும். அதன் உருவமைப்பில் யான் கண்ட ஒவ்வொரு வடிவிலும், என்னுடனிருந்த அவ்வம்மையாரின் இயல்புகளை யான் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதா யிருந்த தென்று சொல்லுவதைத் தவிர மற்றொன்றையுஞ் சொல்லி உங்களை இங்கே வீணே நிறுத்திவைக்கமாட்டேன். அவ் வம்மையார் இங்கிருந்த காலத்திலும் சூக்கும உலகத்திலும் அவர் தமக்கு வழக்கமாயுரிய எண்ணங்களால் அஃது அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த தென்பதை யான் காணக்கூடிய

தாயிருந்தது. இறைவனை வழுத்திய ஒவ்வொரு சொல்லும் செயலும், நல்நாட்டமும், உருக்கமான அறச் செய்கையும் இவ்வுறையுளில் உருவுகொண்டிருந்தன. என்னுடைய எண்ணங்களுங்கூட அங்கு இடையிடையே பின்னப்பட்டிருத்தலைக் கண்டேன். யான் கொண்ட நல்லெண்ணங்களும், வேண்டுகோள் மொழிகளும், நல்நோக்கங்களும், நெடுநாளைக்குமுன்னமே யான் மறந்துபோன செய்கைகளும் அங்கே உயிரோடு அழகாய் விளங்கினவே யல்லாமல் வேறு தூணாகவும் பாவையாகவுந் தோன்றவில்லை. எனதுயிர் வாழ்க்கையிற் கிளைத்த நினைவுகளும் வாழ்த்துரைகளும் நல்நாட்டங்களும் எனக்கெதிரில் ஒரு வரிசையாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருத்தலைக் கண்டேனேயன்றி என்னுடைய குறைபாடுகளைக் கண்டேனில்லை; ஆகவே, அவரை நோக்கி: 'இஃது என்னை? இந்த நமது இருப்பிடத்தில் என் நல்லெண்ணங்களை மாத்திரங் காண்கின்றேனே யல்லாமல் என் குறைபாடுகளைக் காணவில்லையே?' என்று உடனே வினவினேன். அதற்கு அவ்வம்மையின் நினைவு 'நம் ஆன்மாக்கள் இருக்கும் சூக்கும உறைவிடத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கமுடியா; அவற்றை நீர் வாயிலினிடத்தே கண்டிருப்பீர்; உமது வழிநெடுக நீர் அவைகளைப் பார்த்திருப்பீர்; உயிர்த் தன்மை வாய்ந்த சூக்கும உறைவிடத்தில் குறைவில்லாதனவே முடிவான உருவும் வடிவும் எடுக்கக்கூடும்!' என்று விடை பகர்ந்தது.

யான் எவ்வளவு குறைபாடு உடையவன் என்பதை அப்போதுதான் கண்டேன்; யான் தகுதியற்றவன் என்னும் உணர்ச்சியானது அவ்வின்ப நிலங்களிலிருந்து என்னைப் பின்வாங்கிச் செல்லும்படி செய்யவல்லதாயிருந்தது; ஆனல், அவ்வம்மையார் என்னை அச்சமேனும் நடுக்கமேனும் அடையலாகாதென்று கற்பித்தார். ஏனெனில், மண்ணுல

கத்தைப் பற்றிய ஒவ்வொரு நினைவும் குற்றமும் எனது முயற்சியினுலேயே நீக்கப்பட வேண்டுமாதலின் என்பது. 'இவ்விடத்தே நிலையாகத் தங்குவதற்கு ஏற்ற தன்மை இன்னும் உம்மிடத்தில் முற்றும் உண்டாகவில்லை; உமது இல்லம் இதுதான்; உமது முயற்சியினுலும், கடவுள் வழி பாட்டினுலும், ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு நாழிகையும் வளரும் அறிவினுலும் சூக்கும உலகின்கண் உள்ள இவ் வீட்டின்கண் தாராளமாய் மகிழ்ச்சியும் தன்னுணர்வும் மிகுந்து நீர் இருக்கப்பெறுவீர்,' என்று அவ்வம்மையார் மொழிந்தார்.

அதன்பிறகுதான் முதன் முதல் யான் களைப்படையக் கண்டேன். இப் புதிய உறையுளின் பேரொளியும், உள்ளத்தெழுந்த களிப்பும், துன்பத்தினின்றும் விடப்பெற்ற உணர்ச்சியும் என்னைக் களைப்படையச் செய்தன. யான் ஓர் உயிரென்றும், இனி யான் என் உடம்பிற் புகுதலாகா தென்றும் உடனே நான் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. முந்திரிக் கொடிகளாலும் மலர்களாலும் பின்னலாயுள்ள ஒரு பந்தரினுல் இவ்வுறையுளின் மற்றப் பகுதியினின்றும் பிரிக்கப்பட்டதுபோற் றோன்றிய ஒரு தனியறைக்கு அவ் வம்மையார் என்னை நடத்திச்சென்ருர். இதற்குட் சென்று இவ்வளவு நேரம் என்று அறியாமல் நெடுநேரம் அங்கே உறங்கினேன்; யான் மறுபடியும் விழித்தெழுந்ததும் என் ஆன்மசத்திகளெல்லாம் புதுக்கப்பட்டதுபோல் உணர்ந் தேன்; என்னை முதலிற் களைப்படையச்செய்த மகிழ்சிறந்த ஆன்மதத்துவ எழில் நலங்கள் இப்போது என்னை மிகவும் வலிவடையப் புரிந்தன. எப்போதும் என் பக்கத்திலிருந்த அவ்வம்மையாரை நோக்கி, 'இப்போது நான் ஆயத்தமாய் இருக்கின்றேன்; இச் சிறந்த உயிர்வாழ்க்கையை இன்னும் மிகுதியாக எனக்குக் காட்டுங்கள்,' என்றேன்.

முதலில் மெதுவாகவும் வேண்டாவெறுப்பாகவும் இருந்ததுபோல் அல்லாமல் இப்போதுடனே எங்கள் வழி யானது திறந்து காணப்படுவதாயிற்று; எனக்கெதிரே தூரத்திலிருந்தாலும் தெளிவாகப் புலப்பட்ட ஆவிகளின் கூட்டம் ஒன்றைக் கண்டேன். மண்ணுலகத்தில் எனக்கு மிகுந்த பழக்கமும் அறிமுகமும் உள்ளவராயிருந்தவர்களே அருகிற் கண்டேன். அவ் ஆவேசக் கூட்டத்தினின்றும் வந்து என்னே முதன்முதல் வாழ்த்தித், தாம் அங்கு வந் திருத்தலைத் தெரிவித்தற் பொருட்டு மிகவும் பரபரப்போடு முயன்றவர் நியூயார்க் நீதிமன்றம் என்னும் பத்திரிகைக்கு முன்னே ஆசிரியரா யிருந்த ஹொரெஸ்கிரீலி என்னும் என் நேசரேதாம். இவர் சில காலம் ஆன்மதத்துவ விசாரணை செய்தவராயிருந்தாலும், வெளிக்கு அவ்வாறு தோன்றினுர் அல்லர். 'உம்மை வாழ்த்திப், பல ஆண்டுகளாக நீதியின்றி யிருந்த நிலையை மாற்றிக்கொள்ள விரைந்து வந்தேன்,' என்று அவர் கூறினர். யான் 'அஃது என்னே?' என்று வின வினேன். அதற்கு அவர் 'நீர் இந்தப் புதிய உயிர் வாழ்க் கையைப் பற்றி எடுத்துக் காட்டின சான்றுகளே நான் குறைவாக மதித்தேனே; இப்போது இஃது உண்மை யனு பவமா யிருத்தலைக் கண்டு இங்ஙனம் கண்ட உண்மையை உமக்கு எடுத்துரைத்ததனுல் மன அமைதி பெற்றிருக்கின் றேன்,' என்று அவர் மறுமொழி புகன்ருர். சூக்கும உலக வாழ்க்கையைப் பற்றி அவர் தமக்குச் சிறிதுந் தெரியா தென்பதனே யான் எந்நேரமும் அவருக்குச் சொல்லி வந்தேன்; நாங்கள் எல்லாரும் ஒருங்கு சேர்ந்து சூக்கும தத்துவ ஆராய்ச்சிக் கூட்டம் இட்டு உட்கார்ந்த காலங்களி லெல்லாம், அவர் அரசாங்க காரியங்களைச் சீர்திருத்தஞ் செய்யும் முயற்சியில் தமது கருத்தைச் செலுத்துவார்; யானே ஆன்மதத்துவ ஆராய்ச்சியிற் கருத்தாயிருந்தேன்.

அவர் அங்ஙனம் விட்டுச் சொல்லியதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தேன்; அஃது எனக்கு ஆறுதலை உண்டுபண்ணி வலியைத் தந்தது. ஆன்மதத்துவ ஆராய்ச்சியில் எனக்குதவியா யிருந்தவரும் எனக்குச் சிறந்த பழைய நண்பரும் ஆன மேப்ஸ் பண்டிதரை யான் பின்னர் எதிர்ப்பட்டேன். உடனே அவர் என்னை நோக்கி 'ஆ! நான் நிலவுலகத்திலிருந்தபோது சடப்பொருளின் வேருகச் சித்துப் பொருளுக்குள்ள ஆற்றல்களைப் பற்றி எனக்குச் சிறிதுந் தெரியாது; ஆனல் இப்போதோ நீர் கண்ட காட்சிகளெல்லாம் பெரிதும் உண்மையென்றே காண்கின்றேன்,' என்று மொழிந்தார். என்னை வரவேற்று வாழ்த்தும் பொருட்டு இவ்வொளி யுலகத்தில் ஒருவர் பின் ஒருவராய் வந்தவர்களையெல்லாம் யான் உங்களுக்கு வரிசையாய்ச் சொல்லவேண்டுவதில்லை. வரவேற்கப்பட்ட உயிர்களை வாழ்த்தவேண்டுமென்று அவ் ஆவிகள் தமக்குள் கூடிப் பேசிக்கொண்டார்களென்று தோன்றியது; என்ருலும், அவர்கள் ஒன்று கூடியது அதன் பொருட்டாகவே அன்று. அவர்கள் அங்கே தமது வழக்கப்படி குழுமியது உயிர்களின் இருப்பைப் பற்றிய வரலாறுகளை ஆராய்ந்து பேசுதற் பொருட்டேதான். அவர்கள் கும்பு கும்பாய் ஒழுங்காகக் கூடியிருந்ததுபோற் காணப்பட்டனர்; ஒவ்வொரு கும்பின் நடுவிலும் தலைவர் ஒருவர் இருந்தார். ஒன்றன் நடுவில் பிராங்க்லின் என்பவரைக் கண்டேன்; அவர் தம்மைச் சூழ இருந்தோர்க்கு இப்போது மண்ணுலகத்தில் உண்டாகும் தோற்றங்களைப்பற்றிச் சில சூக்கும பரிசோதனை செய்யும்படி அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டிருந்தார். பூதபௌதிக நூலாராய்ச்சியிலுள்ள எல்லா விஷயங்களிலும் அவர் தலைமைவாய்ந்த பேரறிவினர். அவர் சூக்கும உலக வாழ்க்கையிற் புகுந்தது முதல் மின்சார விளக்கங்

களையும் அதுபோன்ற சத்திகளையும் பற்றிய ஆராய்ச்சியே அவருக்குப் பிரதான விஷயமா யிருந்தது. அவர் புதியன வாகக் கண்டு பிடித்த உண்மைகளே சடத்தின் தோற்றங் கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. தமக்குப் பிரியமான அவ்விஷய ஆராய்ச்சியினாலும் படிப்பினாலும் அவர்மாத் திரமே அதே சூக்கும உலகத்திலுள்ள மற்றவர்களுதவி யோடு பருப்பொருள் அசைவுகளையும் இயக்கங்களையும் ஓசைகளையும் மண்ணுலகத்திலுள்ள மந்திர சத்தியுள்ளோர் வழியே வெளிப்படும் ஆவிகளையும் பற்றிய குறிப்புகளை உண்மைப்படுத்திக் காட்டிக்கொண்டிருந்தார். அவரைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஆவேசக் கூட்டத்தவர் அவரிடத் தினின்றும் பல உண்மைகளைத் தெரிந்து பிறகு மற்ற ஆன் மாக்களுக்கு அவற்றை அறிவுறுத்துகின்றனர். இப்போது இவ் ஆவிகள் இம் மண்ணுலக மெங்கும் பரவிச் சிற்சத்தி சடசத்தியை ஆளவல்லதாம் உண்மையை மாந்தருக்கு வெளியிட்டு மெய்ப்படுத்திக் காட்டுகின்றனர். இவ் விளக் கங்களிற் புலனாகி அவர்தம் விசேட மனவியற்கையோடு பொருத்தமுற்று நிற்கும் குறிகளையும் இடங்களையும் பற்றிச் சொல்வதற்கு எனக்கு நேரமும் இல்லை, இஃது அவ சியமும் அன்று. எனினும், பருப்பொருளில் உண்டாம் தோற்றங்கள் அலை அலையாய் எழுகின்றன வென்றும், இவைகள் ஒரு மையத்தினின்றும் தோன்றி இந்நிலவுல கத்தில் நெடுந்தூரத்தில் உள்ளவர்களும் இச் சத்திகளிற் சிறிது பெறும் அளவுக்குக் கடலலைகள்போல இம் மண்மேற் பரவிச் செல்கின்றனவென்றும் நீங்கள் தெரிதல்வேண்டும். சூக்கும ஆவி வடிவங்கள் கட்புலனாகும் என்னும் உண்மை யானது முதன் முதல் அமெரிக்கா நாட்டிற் றோன்றி இப் பொழுது இங்கிலாந்து நாட்டின்மேற் றாவிச்செல்கின்றது. அஃது இங்கும் வந்து கிட்டியது; இனி அது தூரதேசங்

களுக்குஞ் சென்று சேரும்; கடைசியாக, இன்னுந் தோன்ருத பிறிதோர் அலேயினுற் பின்ருெடரப்படும். ஆகவே, இஃது ஒழுக்கநூல் முறையாதலோடு பௌதிகநூல்நுட்பங் களேத் தெரிந்துகொண்ட ஒரு மேலான ஏற்பாடாகவும் தோன்றுகின்றது. நிலத்தின்மேலுள்ள பௌதிகநூல் வல்லார் பலரைவிடச் சூக்கும உலகங்களில் உள்ளோர் இப் புதிய சத்திகளின் இயற்கையைத் தெரிந்துகொள்வதிலும் ஆராய்வதிலும் நிரம்பவுங் கருத்தாயிருக்கின்றனர்.

மானத ஆவேசத் தோற்றங்களேப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் தமது வலியையும் நேரத்தையும் செலுத்தி நிற்பவரான மற்ருெருவரைப் பிறிதோர் இடத்திற் கண்டேன். அவரும் கல்வியின் மிக்கவராயிருந்தார்; யோகநித்திரையைப்பற்றித் தாம் கண்டுபிடித்த கோட்பாடுகளால் பௌதிகநூற் சரித்திர காலத்தில் ஒரு பெரிய விசேஷத்தை விளேவித்த மெசுமர் என்பவரைப்பற்றியே யான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகின்றேன். அவர் இப்போது ஆவேசங்களே வசப்படுத்தும் வசிய நூலாராய்ச்சியில் தலேயிட்டிருக்கின்ருர். அவருக்கு மாணவகரும் கூடவிருந்து உதவிசெய்வோரும் உண்டு; இவர்கள் ஒரெண்ணமுடையவராய் ஒன்றுபட்டு மந்திரசத்தி வாய்ந்தோரை ஆவேசித்தும், அவர்கள் மேலோங்குதற்கு உதவி செய்தும், தம் நண்பர்க்குச் செய்தி அனுப்புமாறு தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆவேசக்கூட்டத்தார்க்கு ஒத்தாசை புரிந்துகொண்டு மண்ணுலகத்தின்மேல் இயங்குகிருர்கள். உங்கள் இருப்பிடங்களுக்கு வந்து கதவைத் தட்டுதலானும் ஆவேசம் ஏறி ஆடுதலானும் நீங்கள் அறியாத வேறு வகையானும் தமது இருப்பை உங்களுக்கு அறிவிக்கும் வண்ணம் புதிதாகக் கண்டுபிடித்த இவ் வுண்மையைப் பிள்ளேகளேப்போற் கற்றுக்கொண்டு வந்த

* Mesmer

கணக்கில்லாத பல்லாயிரம் ஆவிகள் தனித்தனிக் கூட்டமாக இவர்களைச் சூழ்ந்திருக்கக் கண்டேன். நீங்கள் உங்கள் நண்பர்களுக்குச் செய்தி அறிவிக்கும்படியான ஒருவழியை அல்லது தந்தியைக் கற்றுக்கொள்ளுதற்கு வகுப்புகளிற் சேர்வதுபோல, ஆன்மதத்துவ வாழ்க்கையைத் தெரிந்து கொள்வதற்குரிய இச் சபைகளிற் சேரும் விருப்பம் உள்ள உங்கள் நண்பர்கள் இந் நிலவுலகத்துள்ளார் பலர்க்கு உண்டு; இப்போது நிலவுலகத்தை அசைத்துவரும் அவ் வாற்றலைப் பெறும் பொருட்டும், மனிதர்க்கு ஆவேசங்களின் உண்மையைத் தெரிவித்தற் பொருட்டும் அவைகள் அவரைச் சூழ்ந்து நின்றன.

இனிப் பல தேச மாந்தரின் சரித்திரங்களைப்பற்றிக் கருத்தாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்த வேறோர் உயர்ந்த கூட்டத்தாரைக் கண்டேன்; இந் நிலவுலகத்தைத் துறந்துசென்ற ராஜதந்திர நிபுணர்களின் முகங்களையும் உருவங்களையும் யான் அக் கூட்டத்தின் இடையே தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடியதா யிருந்தது. ஒரு கூட்டத்தின் இடையே உவாஷிங்டன் என்பவர் நிற்கக் கண்டேன். தமது இரத்த வெறி அடங்கப்பெற்றமையால் இப்போது தேசமாந்தரின் வளத்தையும் சுகத்தையும் கோரிக்கொண்டு மற்றக் கூட்டங்களின் நடுவே நிற்பவரான நெப்போலியன் என்பவரையும் சீசர் என்பரையும் கண்டேன். ஒளிவிளங்கு முகங்களும் கதிர்விளங்கும் புருவங்களும் உடையோராய், ஐக்கிய மாகாணப் பெருங்கழகத்தில் சுதந்திர உணர்ச்சி நடைபெற்றுற்போல அவ்வத் தேசக் குடிமக்களின் சட்ட நிருமாணக் கூட்டங்களில் இயங்குதற்கு விருப்பம் வாய்ந்த பெரிய ஆவேசக் கூட்டத்தார்க்கு அவர்கள் கற்பித்துக் கொண்டிருத்தலைக் கண்டேன். சுதந்திர விருப்பம் வாய்ந்தமையால் லிங்கன் என்பவர் ஆவியுருவில் எழுந்துலவுதலை

யுங் கண்டேன்; கதிர் விடும் அவ் வொள்ளிய கூட்டத்தில் மாந்தரின் திருத்தத்திற்குரிய இன்னும் பெரிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யப்படுதலையுங் கண்டேன். முன்னே இறந்துபோன சார்லஸ் சம்நர் என்பவர் ஆவியுலகத்தில் எழுந்து இங்கே போல அங்கும் அடிமைகளின் சுதந்திரத்தைப்பற்றி வழக்கிடக் கண்டேன்.

இப்போது யான் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தக் கூடாத இன்னும் பலரையுங் கண்டேன்; அவர்கள் எனக்கு அறிமுகம் உள்ளவர்களே; ஆனாலும் அவர்களுடைய உணர்வும் எண்ணமும், எனக்குப் புதியவாய்த் தோன்றின. என் உட்கருவிகளின் அளவுக்கு மேற்பட்டனவாய் இருத்தலை யறிந்தேன். என்றாலும், யான் இத் தோற்றங்களிற் பழகப்பழக, எத்தனையோ ஊழிகாலங்களாக அறிவில் முதிர்ந்து வந்த ஆன்றோர் திருவடிக்கீழ் இருந்து உபதேசங் கேட்டுவரும் கூட்டத்தாரிடையில் யான் சேரச்சேர, யான் இங்கிருந்த காலையிற் செய்யமாட்டாமலிருந்த ஒரு பெரு முயற்சியைச் செய்யவல்லவனாவேன் என்று சொல்லக்கேட்டேன்: அதனை யான் இம் மண்ணுலகத்திற் செய்யமாட்டாமலிருந்தது ஊனுடம்பின் வலிவின்மையானும் வரையறைப்பட்ட கருவிகளின் இயல்பினானுமேயாம்; ஆயினும், யான் அம் முயற்சியில் மிகுந்த ஆவல் உடையேனாயிருந்தேன் என்பதை நீங்கள் எல்லோரும் அறிவீர்கள். எனது வேலை இனிமேற்றான் தொடங்கவேண்டுவதாய் இருக்கின்றது. இனி என்னுடைய முயற்சிகளும் எண்ணங்களுமெல்லாம் யான் அறிவு பெறுதலினும், யான்பெற்ற அவ் வறிவை அறியாமையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கின்றவர்களுக்கு எடுத்துப் புகட்டுவதிலும் குவிந்து நிற்கின்றன. ஒவ்வொரு மனிதருக்குங் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிவென்னும் பெருங்கொடையானது எல்லாவற்றையும் அரித்து வரும்

காலத்திற்கும் அகப்படாமல் பிழைத்திருத்தலும், காலமும், உடம்பும் அழிந்துபோகத் தான் அழியாமல் தனக்குரிய ஆவி மண்டிலத்தில் தன்னிருப்பி லிருத்தலும் எவ்வளவு வியப்பாகவும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் குறைவற்ற தாகவும் இருக்கின்றதென்பதை யான் உணர்ந்தேன். இன்னும், 'ஓ! யான் விட்டுவந்த மாந்தர்கள் தமது அகக்கண் திறக்கப்பெற்று யான் காண்பதுபோலக் காண்பார்களாயின் யான் இப்போது அறிவதைப்போலத் தாமும் அறிவராயின், எத்தனையோ ஊழிகாலங்களாகக் கவிந்துகொண்டு வரும் மரணபயத்தினின்றும் நீங்கி எவ்வளவு பேரின்பங்களை அடைவார்கள்! அவர்கள் நித்திய வாழ்வினையும் அமிருதத் தையும் நேருக்குநேர் காண்பரல்லரோ!' என்று உணர் வேன் ஆனேன்.

ஆனால், இங்கே முழுதும் இன்பநுகர்ச்சியே உள்ள தன்று. மறுபடியும் என் குறைபாடுகளை உணரலானேன்; இவ்வுணர்ச்சி தோன்றியதும் என் உள்ளம் கிளர்ச்சி குன்றித் துன்பமுறலாயிற்று. அவர்கள் எவ்வளவுதான் என்னை வரவேற்று மகிழ்ந்தாலும், 'நான் என்ன குழந் தையா யிருக்கின்றேனே!' என்று எண்ணினேன். ஊழி ஊழியாக அறிவுமிகப்பெற்ற ஆன்றோர் நடுவிலிருந்து கொண்டு இங்ஙனம் யான் உணரவே ஒரு சிறுபிள்ளையைப் போலக் கூச்சம் எய்தி என் உள்ளத்தின் வெறுந்தன்மையை நினைந்தேன். அதன்பிறகு யான் முன்னே கண்டறியாத ஏதோ ஓரிடத்திலிருந்து உருவங்கள் பல வெளிவந்து என் எதிரே மண்டியிட்டு, 'ஆன்மதத்துவ வாழ்க்கையைப் பற்றித் தாங்கள் எனக்கு முதன் முதற் கற்பித்தீர்கள்; மண்ணுலகத்தி லிருந்தபோது முதன்முதற் றங்களிடத் திருந்தே உயிரின் இருப்பைப்பற்றி யான் அறிவு கூடப் பெற்றேன்,' என்று ஒவ்வொன்றாய்ச் சொல்லிக்கொண்டே

என் அடிகளின்மேல் ஒவ்வொரு மலரை இட்டன. புகழ்ப் பாட்டுகளும் வேண்டுகோள் மொழிகளும் வந்ததுபோலவே, அப் பூக்களோடு நறிய சாம்பிராணிப் புகையும் வந்தது. இந் நிவேதனங்களை என்னுள்ளம் உரிஞ்சி யுட்கொள்ளவே, யான் வீரியம் மிகப்பெறுதல் ஓர்ந்தேன்; அதனால் என் உருவமும் வலிவடைந்தது. யான் இவர்களுக்கு உதவி செய்ததைப்பற்றிக் களிகூர்ந்தேன். அவர் தமது அன்பினாற் செலுத்திய காணிக்கைகளினால் யான் சூழப்பெற்றிருக்கக் கண்டேன். 'தாங்கள் இதனை எமக்குச் செய்தீர்கள்! யாங்கள் நிலவுலகத்தைவிட்டு வருதற்கு முன்பே எமக்கு மறுமையைப்பற்றித் தெரிவித்தீர்கள்; ஆகவே இப்போது எமது காணிக்கையைத் தங்களிடம் கொண்டுவந்து சேர்ப் பிக்கின்றோம்' என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அதன்பிறகு யான் ஒளி மிகப்பெற்றேன்போல் தோன்றியது; யான் முன்னே நோக்கிக்கொண்டிருந்த ஆன்றோர் அணிந்திருந்த உடைபோல எனது உடையும் காணப்பட்டது; புதிது புதிதாக வருங் காணிக்கையினால் நன்றி யறிதலைப்பற்றி என் உள்ளம் நினைவு மிகுந்து வலிவடைந்தது; கடைசியாக யான் ஆகாயத்திற் பறந்து சென்று, எனக்கு அறிமுகம் உள்ளவர்கள் நடுவிற்போய் அமர்ந்தேன். 'இப்போது நீர் எங்களில் ஒருவராயினீர்,' என்று அவர்கள் என்னை நோக்கிக் கூறினார்கள்.

பழக்கப்பட்ட நினைவுகளும் அசட்டையாற் புகுந்த எண்ணங்களும் ஏறி உயிரில் உண்டான கறைகளினின்றும் விடுபட்டு யான் தனியே யிருக்கின்றேன். என்றாலும், யான் காண்கின்ற ஆன்றோர் பலர் அடைந்திருக்கும் உயர்ந்த நிலையை யான் அடைதற்கு இன்னும் பல நூற் றாண்டுகள் கழிய வேண்டுமென உணரப்பெற்றேன். காண் டற்கும் ஏலாத அத்தனை பளபளப்புள்ள ஆன்மாக்கள் சில

இருக்கும் ஒளியுலக வாழ்வின் உரிமையை நான் பெறுதற்கு முன் யான் என்னை வயப்படுத்துதற்கு நெடுங்காலம் உழைப் பெடுக்கவேண்டும். சில வேளைகளில் என் அன்புள்ள தோழர் என் பக்கத்திருக்க நாங்கள் இருவேமும் அரவ மின்றித் தனித்திருக்கும் எங்கள் சூக்கும இருப்பிடத்தின் கண்ணே அமர்ந்திருந்து, மேனிலையிலுள்ள சான்றோரோடு கலந்து பேசுகின்றோம்; அவர்களில் ஒருவரின் உண்மை யைப்பற்றியும் நிறைந்த அன்பைப்பற்றியும் மாந்தர் நன்குணர்ந்திருக்கின்றனர். ஆயினும், அம் மாந்தர் அவர் சென்றவழியே சிறிதும் செல்கின்றார்களில்லை; அவருதவி யைப்பெற்று அவர்கள்மேல் உயர்வதுமில்லை. இங்ஙனம் கூடியிருக்கும் ஆவேசக் கூட்டங்களுக்கு நிரம்பவும் மேலே, உயர்வும் அறிவும் நன்மையும் மிக்க ஆன்றோர் குழாத்திற்கு மிகவும் மேலே மண்ணுலகத்தாரால் உரைத்தற்கும் எழுது தற்கும் அரிதான துலக்கமும் அளவற்ற அன்பும் கதிர் விரிக்கும் வடிவமும் வாய்ந்த ஒரு விளங்குமொளியை யான் காணக்கூடியதா யிருந்தது; அத் திருவுருவத்தின் கட்டளைகளை இப்போது யான் உங்களுக்கு எடுத்துப் புகல்கின்றேன். 'நீங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசிக்கக் கடவீர்கள்' என்பதே அதுவாம். இம் மொழிகளானவை தேவதூதர்கள் ஆவேசங்கள் முதலியோர் உள்ளங்களிற் புகுந்து அவ் வழியே உங்கள் நெஞ்சங்களிலுங்கூட நுழைந்து, அச்சம் பகை வயிற்றெரிச்சல் போராட்டங்கள் முதலியவற்றை யெல்லாம் ஓட்டி இந்த நொடியிலிருந்தே உங்களை இறைவன் திருவருளோடு ஒன்றுபடுத்தா நிற்கும்."

என்றிதுகாறும் எடுத்துக் காட்டிய உண்மைகளால் சூக்கும ஒளியாகாயத்தின் இயல்புகளும், அதன்கண் உலவும் சூக்கும சரீரவாசிகளின் பலதிறப்பட்ட நிலைகளும் இனிது விளங்காநிற்கும். அஃது அங்ஙனமாயினும், இங்

கெடுத்துக் காட்டிய சரித்திர உதாரணங்களிற் பெரும் பாலன மேல்நாடுகளில் வசிக்கும் வெள்ளைக்காரர் தமக் குரிய அனுபவங்களா யிருத்தலின், மறுமையுலகங்கள் என்று ஈண்டெடுத்து விளக்கப்பட்டவை அனைத்தும் வெள்ளைக்காரர் ஆவிகள் மாத்திரம் நிறைந்தனவா யிருக்கும் போலும் என்று கருதி ஐயமுறுவார்க்கு அவ் வையம் நிகழாமைப்பொருட்டு அதைப்பற்றிய உண்மையினையும் ஒரு சிறிது தெளிவுபடுத்திக் காட்டுவாம்.

கஅ. இங்குள்ளவபடி ஆங்கும்

இவ்வுண்மையை நன்குணர வேண்டுவோர் இந்நில வுலகத்தின் இயற்கைகளைச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்ப ராயின் அது செவ்வையாகப் புலப்படும். இம் மண்ணுல கத்தின் மேற்பரப்பானது பல நாடுகளாக வகுக்கப் பட்டுக் கிடக்கின்றது; அவ்வந் நாடுகளில் உள்ள மக்களின் முகங் குறி குரல் சாயல் முதலியனவெல்லாம் பலதிறப்பட்ட வேறுபாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன; அங்குள்ள பறவைகளும் விலங்கினங்களுங்கூடப் பலவேறு தன்மை யுடையனவாய்த் தோன்றுகின்றன; ஆங்காங்குள்ள மரஞ்செடி கொடிகளுங்கூட வேறுவேறு இயற்கை யுடையனவாகவே யிருக்கின்றன; இவ்வுயிர்ப் பொருள்களோடு ஒன்றுபட்டு இயைந்து நிற்கும் நில அமைப்புகளுங் கூட வேறுபட்ட இயல்பினவாகவே யிருக்கின்றன. ஐரோப்பிய நாட்டில் வசிக்கும் வெள்ளைக் காரர் எவ்வளவு வெண்மையான நிறமும் அழகும் உயர்ந்த தோற்றமும் உடையராயிருக்கின்றனர்! ஆப்பிரிக்கா நாட் டில் வசிக்கும் நிகிரோவர் எவ்வளவு கருமையான நிறமும் பருத்த உதடும் நீண்ட மோவாயும் சுருண்ட மயிரு முள்ளவ

ராய்ப் பார்க்கப் பாந்தமின்றி யிருக்கின்றனர்! சீனதேசத்தில் உள்ள மாந்தர் அகன்ற முகமும் சப்பை மூக்கும் பழுப்பான நிறமும் உடையவரா யிருக்கின்றனர்; நம் இந்திய நாட்டில் உள்ளவர்களோ திருத்தமான அவயவங்களுடைய ராயினும் சிலர் கரிய நிறமும் வேறு சிலர் பொன்னிறமும் மற்றுஞ் சிலர் இவ்விரண்டிற்கும் பொதுவான நிறமும் உள்ளவராய் இருக்கின்றனர்; அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ளவர்களோ தடித்த உறுப்புகளோடு செவேலென்ற செந்நிறமும் வாய்ந்து காணப்படுகின்றனர். இங்ஙனம் பல திறப்பட்ட இயற்கைகளுடைய மக்களோடு ஒத்த இயல்பினவாக அவர்களைச் சூழ்ந்துள்ள பிராணிகளும் மரஞ்செடி கொடிகளும் ஏனைப் பொருள்களும் இருத்தலை ஊர்ப் பிரயாணஞ் செய்தவர்கள் நன்குணர்வார்கள். இன்னும் இவ்வாறு பல வேறுவகையாகக் காணப்படும் மக்களுடைய சமயக்கொள்கைகளும், அவ்வச் சமயங்களில் வணங்கப்படும் தெய்வங்களும், அவற்றை வழிபடும் முறைகளும், நடையுடை பாவனைகளும் அளவிறந்த பேதங்கள் உடையனவாய் இருக்கின்றன. இத்தனை பேதங்களையும் தாமே நேரிற் கண்டாயினும், அல்லது நூல்களிற் பார்த்தாயினும் உலகியலறிவு முதிரப் பெற்றவர்களுக்கே யாம் இங்கே கூறிய வேறுபாடுகளின் மிகுதி புலப்படா நிற்கும். தாமிருக்கும் இடத்தையன்றி வேறெதனையும் எவ்வாற்றானும் அறிந்து கொள்ளாதவர்க்கு இவ்வுண்மை ஒரு தினைத் துணையும் புலப்படாது. அவர்கள் 'கிணற்றுத் தவளை'யே ஒப்பர். அவர்க்குத் தாமிருக்கும் நாடே ஒப்புயர்வற்றது; வேறு சிறந்த நாடுகள் பல இருக்கின்றன என்று அறிந்தோர் சொல்லினும், அவர் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்; ஒருகால் ஏற்றுக்கொண்டாலும் அவை மக்களும் பிறவுயிர்களும் இல்லாத வறட்டு நிலமாகத்தான் இருக்க

வேண்டுமென்று நினைப்பர்; அன்றி ஏதோ ஒருவகையாய்ப் பிற நாடுகளினும் மக்களும் மற்றை உயிர்களும் இருக்கலாம் என்று எண்ணநேர்ந்தாலும், அம் மக்கள் மிருகத்தை ஒத்தவராய் இருப்பர்களே யல்லாமல் தம்மைப்போல் நாகரிக வாழ்க்கை உடையவராய் இருக்கக்கூடும் என்று அவர் நினைக்கமாட்டார். பின்னர் ஒருகால் தமக்குள்ள சிறிது நல்வினை வயத்தால், மற்றை மாந்தரும் சிறிது நாகரிக முடையவர்தாம் என்று கருத நேர்ந்தாலும், அவர்கள் தம்மினும் அழகிற் குறைந்தவரே யாவரெனவும், அவர்களுடைய நடையுடை பாவனைகள் தம்மினும் மிகத் தாழ்ந்தனவே யாகுமெனவும், அவர்கள் கைக்கொண்டுள்ள சமயக்கொள்கைகள் பயனற்ற வெறும் பொய்களே யாமெனவும், அவர்கள் மறுமையில் நரகத்தையே அடைவரெனவும், தாமும் தம் சமயமும் தம் தெய்வமுமே உயர்ந்தனவாமாதலால் தாம் மட்டுமே மறுமையில் துறக்கவாழ் வடைவது திண்ணமெனவும் கூறிச் செருக்குவர். தம்முடைய அறிவும் அனுபவமும் உயர்ந்தனவோ பிறருடைய அறிவும் அனுபவமும் உயர்ந்தனவோ என்று ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து பார்த்தற்கும் அவர் ஒரு சிறிதும் ஒருப்படமாட்டார். இன்ன தன்மை வாய்ந்தவர், அயல் நாட்டவர்க்கு அவர் தம் மத இயல்புகளுக்கியைந்த துறக்க நரக உலகங்களும் மறுமையில் உளவாய் இருக்குமென்று எள்ளளவும் உணரமாட்டார். ஆகவே, அவ்வியல்பினரை விடுத்து விரிந்த நோக்கமும் தம்மோடு பிறரை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் ஆராய்ச்சியும் வாய்ந்தவரைக் குறித்தே இவ்வுண்மையை இங்கு வரையப் போகின்றும்.

மேலே காட்டியவாறு பலவேறு வகைப்பட்ட நாடுகளும் ஆங்காங்குப் பலவேறு வகையான மாந்தர்களும் இந்நில வுலகத்தில் இருத்தல்போலவே, இதனைக் கடந்

துள்ள எண்ணிறந்த கோடி யுலகங்களிலும் அவரவர் தன்மைக்கும் சமயக்கொள்கைக்கும் ஏற்ற இடங்கள் அளவில்லாமல் இருக்கின்றன. இங்குள்ள மாந்தர்கள் இந் நிலவுலகத்தைவிட்டு வேறு மேலுள்ள உலகங்களுக்குச் செல்வதையே இறத்தல் என்று சொல்லுகிறோம். தமிழில் 'இறத்தல்' என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் 'கடத்தல்' அல்லது 'ஓரிடத்தைவிட்டு வேறோர் இடத்திற்குப் போதல்' என்பதேயாம். இந்த நிலமானது தன்னையொத்த பொருள்களைத் தன்பால் இழுத்துக்கொள்ளும் ஆற்றல்வாய்ந்ததாய் இருத்தலின், நாம் இருத்தற்கு இடமாயுள்ள இந்த நம் மண் உடம்போடுகூடி நாம் மேல் உலகங்களுக்குச் செல்ல இயலாதவர்களாயிருக்கிறோம். இந்த மண்ணுடம்பு பருப்பொருளாயிருத்தலின் இது தன்போற் பருப்பொருளாயுள்ள இந் நிலத்தால் இழுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாறு இவ்வுடம்பு இந் நிலத்தைக் கடந்து மேற்செல்லமாட்டாமை பற்றியே, இதனுள்ளிருந்த உயிர்தான் மேற்செல்லுதற்கு இசைந்த நுண்ணிய வுடம்போடுகூடி இதனைவிட்டுப் போகின்றது. இதனையே மரணம் என்றும் சாவு என்றும் இறப்பு என்றும் வழங்கி வருகிறார்கள். இனி வெள்ளைக்காரர் தாம் வசிக்கும் நாட்டின்கண் ஓர் ஊரிலிருந்து பிறிதோர் ஊருக்குச் செல்வதுபோலவும், நம் இந்தியர் தாம் வசிக்கும் இவ்விந்திய நாட்டின்கண் ஓர் ஊரிலிருந்து மற்றோர் ஊருக்குப் போவதுபோலவும், இச் சாதியார் தமக்கு உறைவிடமாயுள்ள இந் நிலவுலகத்தைக் கடந்து செல்லுங்காலும் தத்தம் இயல்புக்கு ஒத்த மேலுலகங்களுக்கே ஏகுகின்றார்கள். இனி ஊக்கமும் உழைப்பும் மிகுந்து அறிவாற் சிறந்தவர்கள் தாம் வசிக்கும் நாடுகளின் எல்லையையுங் கடந்து தொலைவிலுள்ள ஏனை நாடுகளுக்குஞ் செல்வதுபோல, மேலுலகங்களிலும் ஒருலகத்திற்குரியவர்

களிற் சிலர் ஏனையோர் உலகத்திற்குஞ் செல்வதுண்டு. ஆயினும், இஃது இங்கு நிகழ்வதைக் காட்டினும் மேனுலகங்களிற் சிறுபான்மையே நிகழுகின்றதென்பது ஆவிவடிவங்களில் நிற்போர் கூறும் உரைகளைக்கொண்டு துணியப்படுகின்றது. வெள்ளைக்காரர் ஆவிவடிவங்கள் தாம் உலவும் உலகங்களைப் பற்றியும், தம்மினத்தவரைப் பற்றியும் தாம் தொழுதுகொண்டுவந்த தெய்வத்தைப் பற்றியும் கூறுகின்றனவே யல்லாமல், வேறு நாட்டவரான நம் இந்தியரின் ஆவிகளைப் பற்றியும் அவை யுலவும் மண்டிலங்களைப் பற்றியும் அவர் வழிபட்ட தெய்வங்களைப் பற்றியும் உரைப்பக் காண்கின்றிலேம். இப்பரதகண்டவாசிகளான நம்மவர் ஆவிகளும் அங்ஙனமே தம் முலகங்களைப் பற்றிப் பேசக் கண்டனமே யல்லாமல், வேறு அயல்நாட்டவர் அநுபவங்களையும் நிலைகளையும் பற்றி ஒரு சிறிதும் உரைப்பக் காண்கின்றிலேம். ஆகவே, இம்மண்ணுலகத்தில் ஒரிடத்திருந்து மற்றோரிடத்திற்குச் செல்வதைக் காட்டினும், மேலே ஒருவகை யுலகங்களில் உறைபவர் பிறிதொருவகை யுலகங்களுக்குச் செல்வது அருமையாக வரையறுக்கப்பட் டிருக்கவேண்டு மென்னும் உண்மை உய்த்துணரப்படுகின்றது. இஃது ஏது காரணத்தால் என்றால், இப்போது ஒரு நாட்டில் உறைபவர்கள் வேறு ஒரு நாட்டில் உறைபவர்களைத் தம்மினுங் கீழ்ப் பட்டவராக நினைத்தலாலும், ஒருவர் சமயக்கொள்கைகளையும் தெய்வத்தையும் உலக நடைகளையும் மற்றவர் பொருந்தாதன வென்றும் பொய்யென்றுங் கருதுதலாலும் அவர் சிறுபான்மை அறிவும் பழக்கமும் உடையவராயிருக்கின்றனர். இந்த நிலைமையிலுள்ள இவர்கள் மேனுலகங்களுக்குச் சென்றவிடத்து அங்கும் இச் சிற்றறிவும் சிறு பழக்கமுமே மேற்பட்டவராயிருத்தலால், அவர்க்கு ஏனை யுலகங்களைப் பற்றியும் அங்குள்ள ஆவிகளைப் பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் இல்லாமற் போகின்றது.

எல்லா வுயிர்களும் அறிவு உடையனவேயாமென்று, தம் அறிவை மறைத்த அறியாமை நீக்கத்திற்கு ஏற்ப அவை பலவகை யுடம்புகளிற் புகுமாறு சேர்ப்பித்து அவற்றை ஒன்றினொன்று ஏற்றமான பிறவிகளின் மேற்கொண்டு செல்லும் இறைவன் ஒருவனே யென்றும், மக்கள் தமது பலவேறு வகையான தரங்களுக்கு ஏற்பப் பலவற்றைத் தெய்வமாக வணங்குவராயினும் அவற்றின்கண்ணெல்லாம் நின்று அவர் செய்யும் வழிபாடுகளை ஏன்றுகொண்டு அவர் தம் தகுதிக்கேற்றபடி யெல்லாம் அருள் வழங்குவான் அவ்விறைவன் ஒருவனே யல்லது வேறு பிறர் இல்லை யென்றும், அவ்விறைவன் திருவருளைப் பெறுதற்குரியரான எல்லாவுயிர்களும் ஓரினமாதலால் அவர் தமக்குள் இரு வினை வயத்தால் நேர்ந்த வேறுபாடுகளை நோக்காது ஒரே தந்தைக்குப் புதல்வராம் இயைபை நினைந்து உளம் உருக நேசித்து ஒருவர்க்கொருவர் உதவியாய் நின்று ஒழுகுதலே செயற்பாலதென்றும், நிலையில்லாத இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வினைவயத்தாற் பிறந்த நிலையில்லாத வேறுபாடுகளையே பெரியனவாகக் கருதி ஒருவரையொருவர் மனம் வாக்குக் காயங்களால் ஒரு சிறிதேனும் தாழ்த்த முயலுதல் பெருங் குற்றமாமென்றும் இங்ஙனமெல்லாம் விரிந்த நோக்கத் தோடும் பேரறிவோடும் மிகக் குழைந்த பேரன்போடும் தமதுயிரை இம் மண்ணுலகில் இருக்கையிலேயே தூய தாக்கிக்கொண்ட சான்றோர் சிலர் மாத்திரமே இதனைக் கடந்து மேலுலகங்களுக்குச் சென்ற வழியும் எல்லாம் வல்ல ஒரு பேர் இறைவனை நேர்முகமாகக் காணப்பெற்று எல்லா மண்டிலங்களையும் அம் மண்டிலங்களில் உலவும் எல்லா வகையான ஆவி வடிவங்களையும் காண்குவர். ஏனை யோர்க்கு இவ்வரும்பெரும் பேறு வாயாது. இது நிற்க.

---

௧௯. வேறு பல உலகங்கள்

இனி இந்நிலவுலகத்தைத் தவிர வேறு பல உலகங்கள் உண்டென்பதற்குப் பிரமாணம் என்னையெனின்; முற்காலத்தில் வராக மிகிரர் முதலான வானநூல்வல்லார் எழுதிய உண்மைகளும், இக்காலத்து வானநூற் புலவர்கள் புதிய புதியவாக ஆராய்ந்துரைக்கும் மெய்ப்பொருள்களுமே சான்றும். நமக்குப் பகலில் வெயில் வெளிச்சத்தையும் இரவில் நிலவு வெளிச்சத்தையும் தரும் சூரிய மண்டில சந்திரமண்டில இயற்கைகளைச் சிறிது ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்ப்பவர்க்கு வானிற் சுழலும் உலகங்களின் தன்மை சிறிதேனும் தெரியாமற் போகாது. நம் கட்புலனுக்கு நாடோறும் விளங்கித் தோன்றும் இவ்விரண்டைவிட இன்னும் எத்தனையோ மடங்கு பெரியனவான உலகங்கள் பற்பல இருப்பினும் அவை மனத்திற்கும் எட்டாத் தொலை, தூரத்தில் உலவுதலால் அவைகள் நம் ஊனக் கண்களுக்குத் தென்படுவதில்லை; இருட்காலத்திரவில் வானத்தில் இறைக்கப்பட்ட முத்துக்கள்போற் றோன்றும் வான்மீன்களில் இச் சூரிய சந்திர மண்டிலங்களைப் பார்க்கிலும் எவ்வளவோ பங்கு பெரியனவாயுள்ள உலகங்கள் கணக்கில்லாமல் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றைப் பற்றிப் பின்னே பேசுவாம். அவையெல்லாம் சூரிய சந்திர மண்டிலங்களை விட நெடுந்தூரங்களிற் செல்லுதலால், நம்முடைய கண்களுக்கு முத்துக்களைப்போல் அவ்வளவு சிறியனவாய்த் தோன்று கின்றன. சூரிய சந்திர மண்டிலங்களோ நமது மண்ணுல கத்தைவிட மிகப் பெரியனவாய் இருத்தலோடு, மற்றை வான்மீன்களை விட அருகிலுஞ் சுழலுதலால் அவை நம் விழிகளுக்குத் தெளிவாய்ப் புலப்படுகின்றன.

உ௦. சூரியமண்டில இயற்கை

சூரிய மண்டிலம் நமது மண்ணுலகத்திற்கு ஒன்பது கோடியே முப்பது லட்சம் மைல் தூரத்தில் உள்ளதென்று இஞ்ஞான்றை வானநூற் புலவர் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மைல் அல்லது இரண்டு மைல் உயரமுள்ள ஒரு மலையின் உச்சியில் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும் ஓர் ஆலமரம் கீழிருந்து நோக்கும் நம்மனோர் கண்களுக்கு எவ்வளவு சிறியதாகவும் அம் மலையுச்சியில் ஏறிப் பார்ப்பவர்க்கு எவ்வளவு பெரியதாகவுந் தோன்றுகின்றது. இனி இருபது மைல் அல்லது முப்பது மைல் உயரமுள்ள ஒரு மலைமேல் அவ்வாலமரம் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோமாயின் அது கீழிருந்து நோக்கும் நம் கண்களுக்குச் சிறிதும் புலப்படாதென்பது எவரும் உணர்வரன்றோ? அன்றிப் புலப்படுமென்றே எண்ணுவோமாயினும், அஃது அதற்குத் தக்க பரிமாணம் உடையதாய் நமக்குத் தெரிந்துள்ள ஆலமரங்களைவிட எத்தனையோ பங்கு பெரியதாயிருக்க வேண்டுமென்று உணர்வோமன்றோ? இருபது முப்பது மைல் தூரத்திலுள்ள பொருள்களே மிகவும் பெரியனவாயிருக்கவேண்டுமென்று நமக்குத் தோன்றுமானால், நூறு மைல், ஆயிர மைல், பதினாயிர மைல், ஒரு லட்ச மைல், பத்துலட்சம் மைல், ஒருகோடி மைல் தூரங்களிலிருந்து நம் விழிகளுக்குத் தோன்றும் பொருள்கள் வரவர எவ்வெத்தனை மடங்கு பெரியனவா யிருக்கவேண்டுமென்பதை நாம் விண்டு சொற்றலும் வேண்டுமோ? சூரியமண்டிலமோ ஒன்பது கோடியே முப்பது லட்சம் மைல் தூரத்திலிருந்தும் நம்முடைய கண்களுக்குச் செவ்வனே விளங்கித் தோன்றும் பெருவடிவம் வாய்ந்ததாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆகவே, அது நம்முடைய கண்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி யன்றித்

தன்னியற்கையில் மிகப் பெரியதொரு கோளமாயிருக்க வேண்டுமென்னும் உண்மை இனிது விளங்குகின்றது. அதன் அளவினைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்த வானநூல் வல்லார் அஃது இந் நிலவுலகத்தைவிட ஒரு கோடியே இரண்டு லட்சம் மடங்கு பெரியதென்று முடிவுகட்டி யிருக்கிறார்கள். இதனை இன்னுந் தெளிவாய்க் காணல் வேண்டின், சூரியனை இரண்டடி யுயரமுள்ள ஒரு பந்தாக வும் இம் மண்ணுலகத்தை ஒரு பட்டாணிக் கடலையாகவும் பாவித்து அவ் விரண்டினையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சூரியனுடைய பேரளவும் இந்த நிலத்தின் சிற்றளவும் கருத்தில் நன்றாய்ப் பதியும். இங்கிருந்து பார்ப்பவர்க்குச் சூரியன் நன்கு புலப்பட்டுத் தோன்றுதல்போலச் சூரிய மண்டிலத்திலிருந்து நோக்குவார்க்கு இந் நிலவுலகம் ஒரு கடுகளவுகூடத் தோன்றாது. இனிச் சூரிய மண்டிலம் அளவிடப்படாத அழல் ஆவியாற் சூழப்பட்டிருத்தலின் அது பேரொளிப் பிண்டமாய்த் திகழ்கின்றதென்றும், அதிற் பல்லாயிர மைல் அகல நிகளமுள்ள கருமையான இடங்கள் பல காணப்படுகின்றன வென்றும் அஞ்ஞான்றை வானநூல்வல்லார் **தொலைவு நோக்கிக் கண்ணாடி***யின் உதவிகொண்டு தெரிந்து எழுதுகிறார்கள். அது மிகவும் நெடுந் தூரத்திலுள்ளதாகையால் அதன் தன்மைகளையும் அங்குள்ள பொருள்களையும் விரிவாகவும் நுணுக்கமாகவுந் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை. என்றாலும், வானநூல் ஆராய்ச்சியில் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கிய ஆன்றோரான ஹெர்ஷல்† என்பவர் 'இந் நிலவுலகத்துள்ள பருவுடம்போடு கூடிய உயிர்கள் உயிர்வாழ்தற்கு ஏலாத அத்துணைப்பெரிய அழல் நிரம்பிய இயற்கையுடையது சூரிய மண்டிலமாயினும், அம் மண்டிலத்தின் இயல்புக்கு ஒத்த உடம்போடு கூடிய

---

* Telescope. † Sir John Herschel.

உயிர்கள் அங்கு வாழுமென்பது அறிவின் அனுபவத்திற்கு இசைந்ததாகும்,' என்னுங் கருத்துப்பட எழுதியிருக்கின்றூராகலின், ஞாயிற்று மண்டிலத்திலும் அதற்கு இசைந்த உடம்போடுலவும் உயிர்கள் உண்டென்பது தேற்றமேயாம். இவ்வுண்மை காணமாட்டாத வானநூற் புலவரிற் பலர் ஞாயிற்று மண்டிலத்தில் உயிர்கள் இல்லை என்று தாம் அவ் வுண்மையை முற்றுந் தெரிந்தாற்போற் கூறினுர். மேலே காட்டியவாறு ஞாயிற்று மண்டிலத்தினும் எத்தனையோ பங்கு மிகச் சிறிதாகிய இந் நிலவுலகம் உயிர்கள் உறைதற்கு இடமாக அமைக்கப்பட்டிருக்க, மிகப் பெரிதான சூரிய வுலகம் மாத்திரம் உயிர்வாழ்க்கையில்லாத வெற்றிடமாய் அமைந்திருக்கிறதென்னும் உரை அறிவுக்கும் அனுபவத் திற்கும் பொருந்தியதாயில்லை. மேலும், மக்களுடம்பு நிலை பெறமுடியாத கொழுந்துவிட்டெரியும் தீ நடுவில் ஏதும் வருத்தமின்றி யிருக்கும் சில பிராணிகளை இஞ்ஞான்றை உயிர் நூல்* வல்லார் தெரிந்தெடுத்துரைக்கக் காண்டலால், அழல் மயமான ஞாயிற்று மண்டிலத்திலும் ஒளிமயமான உடம்புகளில் உறையும் உயிர்கள் உண்டென்பது இனிது பெறப்படும். இங்ஙனம் ஒளிமயமான நுண்ணியவுடம்பு களில் உறையும் உயிர்களையே தேவர்கள் என்று இங்குள் ளார் வழங்கி வருகின்றனர். 'தேவன்' என்னுஞ் சொல் லுக்குப் பொருள் 'ஒளிவடிவினன்' என்பதேயாம். அதுகிடக்க.

---

* Biology.

உக. சந்திரமண்டில இயற்கை

இனிச் சந்திரமண்டிலத்தைப்பற்றி ஒரு சிறிது கூறுவாம். இது நமது நிலவுலகத்திற்கு இரண்டு லட்சத்து முப்பத்தேழாயிரத்து முந்நூறுமைல் தூரத்தில் உள்ளது; இது சூரிய மண்டிலத்தைவிட நமக்கு மிகவுங் கிட்ட உலவுகிறதென்றே சொல்லலாம். இவற்றின் சேய்மை அண்மைகளை இன்னுந் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவார்க்கு மற்று மொருவழி காட்டுவாம். ஒருமணி நேரத்திற்கு முப்பதுமைல் தூரம் மேலே செல்லக்கூடிய ஒரு வானவூர்தியில் ஒருவர் அல்லும் பகலும் ஓயாது பிராயணஞ் செய்யக்கூடுமாயின் அவர் சூரியமண்டிலத்திற் போய்ச் சேரச் சிறிதேறக்குறைய முந்நூற்றைம்பத்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆகும். இனி, அவர் அதே ஊர்தியில் அங்ஙனமே சந்திரமண்டிலத்திற்குச் செல்லக்கூடுமாயின் சற்றேறத்தாழ ஓர் ஆண்டில் அங்கே போய்ச் சேரலாம். இப் பிரயாணக் கால அளவினைக்கொண்டு நமதுலகத்திற்கு ஞாயிற்று மண்டிலம் எவ்வளவு சேய்மையிலிருக்கிற தென்றும் திங்கள்மண்டிலம் அதனினும் நமக்கு எவ்வளவு அண்மையிலிருக்கிறதென்றும் நன்கு பகுத்தறிந்துகொள்ளலாம். இனி, நமது நிலவுலகம் சிறிது கூடக்குறைய எண்ணாயிர மைல் குறுக்களவுள்ளதாயிருக்கத், திங்கள் மண்டிலமோ இரண்டாயிரத்து இருநூறு மைல் மாத்திரமே குறுக்களவுள்ளதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருத்தலால், அது நிலவுலகத்தை விடச் சிறியதென்றும் அதனால் அது நிலத்தின் ஆற்றலால் இழுக்கப்பட்டு நிலவுலகத்தைச் சுற்றிச் சுழலுகிறதென்றும் இனிதறிந்திருக்கின்றோம். இனித் தொலைவு நோக்கிக் கண்ணாடியின் உதவிகொண்டு நோக்கும் வான நூற்புலவர் திங்கள்மண்டிலத்தில் ஆயிரத்துக்கு மேல்

மலைகள் பல காணப்படுகின்றன என்கின்றனர். இந்த மலைகளே நம்முடைய வெறுங் கண்களுக்குக் கறைகறை யாகத் தோன்றுகின்றன. இன்னும் இதிற் பாலைநிலங்கள் பல இம் மண்ணுலகத்தில் இருப்பனபோல் இருக்கின்றன. இவ்வுலகத்தில் ஆங்காங்கு எரிமலைகள் இருத்தல்போலத் திங்கள்மண்டிலத்திலும் பெரிய பெரிய எரிமலைகளும், எரி மலை வாய்களும் காணப்படுகின்றன. இவையே யன்றிப் பெரும்பள்ளத்தாக்குகளும், மலைப்பிளப்புகளும், மலையருவி களுங்கூட அதிற் றென்படுகின்றன. பெரிய எரிமலை வாய்களிலிருந்து வெள்ளிக்கம்பி போன்ற ஒளி வடிவங்கள் கிளம்பி நெடுந்தூரம் செல்லுகின்றன; ஆனாலும் இவற்றின் உண்மை இன்னதென்று விளங்கவில்லை. பச்சை நிறமான கடல்களுங்கூட அங்கிருக்கின்றன. உயிர்கள் உயிர் வாழ் தற்கு வேண்டும் வெப்பமும் அங்குள்ளதாகத் தெரிந் துரைக்கப்படுதலால் சந்திரமண்டிலத்திலும் உயிர்கள் உண்டென்பது உய்த்துணரப்படுவதாகும். அதுநிற்க.

உஉ. செவ்வாய்மண்டில இயற்கை

இனிச் செவ்வாய் மண்டிலத்தைப்பற்றிச் சிறிது பேசு வாம். நமது நிலவுலகத்திற்குச் சந்திரமண்டிலம் மிக அருகில் இருப்பதுபோல் இல்லாவிட்டாலும், சூரியனைவிட நமக்குக் கிட்டத்தி லிருப்பதும் பெரும்பாலும் இந் நிலவுல கத்தை ஒத்திருப்பதும் செவ்வாய் மண்டிலமேதான். இது சூரியனைச் சுற்றிச் செல்லும் வான்வழி நேர்வட்டமாய் இல்லாமல் கோழிமுட்டை வடிவினதாய் இருத்தலின் ஈது இரண்டு ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மூன்றரைக்கோடி மைல் தூரத்தில் இந் நிலத்திற்கு அண்மையிற் காணப்படுகின்றது; மற்றைக் காலத்தில் இதற்கு ஆறுகோடியே பத்துலட்சம்

மைல் தூரம் அகன்று போகின்றதாகலின் அப்போது அது செவ்வையாகக் காணப்படுவதில்லை. இனி இஞ்ஞான்றை வான நூல் ஆசிரியர்கள் நிரம்பச் சிறந்த தொலைவு நோக்கிக் கண்ணாடிகளால் நோக்கிச் செவ்வாய் மண்டிலத்திற் செம் மண் நிலமும் பச்சை நிறமுள்ள கடல்களும் அமைந் துள்ளனவென்று கூறுகின்றார்கள். இவ்வாறு அதன்கண் உள்ள மண் சிவப்பா யிருத்தலினாற்றான், அஃது இராக் காலத்தில் செவ்வென்ற ஒளியை வீசுகின்றது; இதுபற்றியே தமிழிலும் 'செவ்வாய்' என்னும் பெயர் அதற்கு வழங்கி வருகின்றது. இனி, இந் நிலவுலகத்தின் வடக்கு முனையான உத்தர துருவமும், தெற்குமுனையான தட்சிண துருவமும் குளிர்மிகுந்த இடங்களாகலின், அங்கேயுள்ள நிலமுங் கடலும் பல்லாயிரமைல் தூரம் வெண்மையான பனிப் பாறைகளால் மூடப்பட்டிருக்கின்றன; இதைப்போலவே செவ்வாய் மண்டிலத்தின் வட்முனை தென்முனை இரண்டி லும் ஆயிரத்து இருநூறு மைல் தூரம்வரையில் தூவெள்ளை யான பனிக்கட்டி நிறைந்து பரவியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் பரவியிருப்பது பனிக்கட்டிதான் என்று எவ்வாறு உறுதிப் படுத்தக் கூடுமெனின்; இந் நிலவுலகத்தின் அவ் விரண்டு முனைகளிலும் வேனிற்கால வெப்பம் மிகும்போது அங் குள்ள பனிப்பாறைகள் உருகிச் சுருங்குதல் போலவும், மறித்தும் குளிர்காலத்துக் குளிர் மிகும்போது அப் பனிப் பாறைகள் மிகப் பெருத்துப் பரவுதல் போலவும் செவ்வாய் மண்டிலத்தின் அவ் விரண்டு முனைகளிலும் வேனிற் காலத் தில் அவ் வெண்பனிப் பிண்டம் சிறுகவும், குளிர்காலத்தில் அது பெருகவுங் காண்கின்றோம். இன்னும் அச் செவ்வாய் மண்டிலத்தில் ஒன்றையொன்று ஊடறுத்துச் செல்லும் அகல நிகளத்தில் மிகப் பெரிய பெரிய யாறுகள் பற்பல ஓடுகின்றன. இவ் யாறுகள் அதன் வடமுனை தென்முனை

வரையில் ஆங்காங்குள்ள பனிப்பாறைகளோடு தொடர்புற்றிருக்கின்றன; அப் பனிப்பாறைகள் உருகுங் காலத்து அவ் யாறுகள் நீர் நிரம்பிச் செவ்வாய் மண்டிலத்தின் மேற்பரப்பெங்கும் குறுக்குமறுக்குமாய்ப் பாய்ந்து அதன் நிலத்தை வளம்படுத்துகின்றன; இவற்றுள் இரண்டு யாறுகள் இரட்டையாக நெடுக ஓடுகின்றன. இவ்வாற்றால், பனிக்கட்டியும் நீரும் யாறும் நிலனும் கடலும் காலமும் இங்குள்ளது போலவே, செவ்வாய் மண்டிலத்திலும் அமைந்திருக்கும் உண்மை நன்கு தெளியப்படுகின்றது. இன்னும் உயர்ந்த மலைகள் பலவும் அம் மண்டிலத்திற் றோன்றுகின்றன. இம் மண்டிலம் நமது நிலவுலகத்திற் காற்பங்குதான் பரிமாணம் வாய்ந்தது. இதன்கண் மக்களினுஞ் சிறந்த அறிவுடையரான உயிர்கள் வாழ்கின்றனரென்று இப்போது வானநூல் ஆராய்ச்சி வல்ல பண்டிதர்கள் உரைக்கின்றனர். அதுகிடக்க.

உங. புதன்மண்டில இயற்கை

இனிப் புதன் மண்டிலத்தைப்பற்றி மிகுதியான விவரங்கள் வானநூற் புலவராற் கண்டறியப்படவில்லை. அது நமது நிலவுலகத்திற்கு ஐந்துகோடியே முப்பது லட்சம் மைல் தூரத்தில் சூரியமண்டலத்திற்கும் நமது மண்டிலத்திற்கும் இடையே சூரியனைச் சுற்றிப்போகின்றதென்றும், நமது மண்ணுலகத்தைவிட அது சிறியதாகுமென்றும், அது தன்னைத்தானே இருபத்தைந்து மணி நேரத்தில் சுற்றுவதால் அம் மண்டிலத்தின்கண் உள்ள ஒருநாள் நமது நாளுக்குச் சிறிதேறக்குறைய ஒத்ததேயாமென்றும், அஃது எண்பத்தெட்டு நாட்களில் சூரியனைச் சுற்றிச் செல்லுதலால் அங்குள்ள ஓர் ஆண்டு நமது ஆண்டில்

நான்கிலொரு பாகமே ஆகின்றதென்றும் இஞ்ஞான்றை வானநூற் புலவர்கள் கூறுகின்றார்கள். நமது மண்ணுலகத்தின் நிழல் சந்திரமண்டிலத்தின்மேற் படுவதால் சந்திரன் வளர்வதுந் தேய்வதும்போற் காணப்படுகின்றதன்றோ? அங்ஙனமே புதன் மண்டிலத்தின் மேலும் ஏதோ மற்றொரு மண்டிலத்தின் நிழல் படுவதனாலே, அதுவும் வளர்வதுந் தேய்வதும்போற் காணப்படுகின்றது. புதன் மண்டிலத்தின் ஒளி சிறிது சிவப்பாகத் தோன்றுகின்றது; ஆனால் அதன் காரணம் இன்னதென்று புலப்படவில்லை. பழைய வானநூற் புலவர் ஒருவர் புதன்மண்டிலத்தில் பதினொரு மைல் உயரமுள்ள ஒரு மலை காணப்படுகின்றதெனக் கூறியிருக்கிறார். நமது நிலமண்டிலத்திலிருக்கும் மலைகளிலெல்லாம் மிகப் பெரியது ஐந்து மைல் உயரத்திற்குமேல் இல்லை. புதன் மண்டிலத்தை மேலே கவிந்திருக்கும் ஆவி தடிப்பானதா யிருத்தலால், இங்கிருந்து நோக்குவார்க்கு அங்குள்ள பொருள்களின் நிலை இன்னதென்று புலப்படவில்லை. அதுநிற்க.

உசு. வியாழமண்டில இயற்கை

இனிப் பிருகற்பதி உலகமெனப் படுவதாகிய வியாழ மண்டிலம் நமது நிலவுலகத்திற்கு அணிமையிலுள்ள மண்டிலங்களிற் சூரியனைத் தவிர ஏனை எல்லாவற்றைவிட மிகவும் பெரியதாகும். நமது மண்ணுலகத்தைப் போன்ற ஆயிரத்து முந்நூறு உலகங்களை ஒருங்கு சேர்த்துத் திரட்டினால், அங்ஙனந் திரட்டப்பட்ட பிண்டம் வியாழ மண்டிலத்தின் அளவினை ஒப்பதாகும் என்று வான நூற் புலவர் ஒருவர் கணக்கிட்டிருக்கின்றார். இது சூரிய மண்டிலத்திற்கு நாற்பத்தெட்டுக்கோடியே முப்பது லட்சம்

மைல் தூரத்திலும், நமது நிலமண்டிலத்திற்கு முப்பத் தொன்பதுகோடி மைல் தூரத்திலும் சுழன்று செல் கின்றது. இவ் வியாழ மண்டிலத்தைச் சூழ அரைக் கச்சை போன்ற கருகலான பட்டைக்கம்பி வடிவங்கள் காணப்படு கின்றன; இவற்றுள் இரண்டு பட்டைகள் அகலமாகவும் இவ்விரண்டின் இருபுறத்தும் உள்ளவை குறுகலாகவும் இருக்கின்றன. இவை ஒவ்வொன்றும் அம் மண்டிலத்தின் நடுவே யோடும் வரைக்குப் பக்கத்தே நேர்வரிசைகளாகவே ஓடுகின்றன. இவை என்னவென்று ஆராய்ந்த வானநூல் ஆசிரியர் சிலர் இம் மண்டிலம் தடிப்பான முகிற் கூட்டங் களாற் சூழப்பட்டிருக்கின்றதெனவும், அம் முகில்களின் நடுவேயுள்ள பிளப்புக்களின் வழியே தோன்றும் அம் மண்டிலத்தின் இறுகிய நிலமே அங்ஙனம் கீற்றுக் கீற்றாகக் காணப்படுகின்றதெனவும் கருதுகின்றனர். அதனைச் சூழ்ந்த முகிற்கூட்டங்கள் அடிக்கடி நிலைமாறக் காண்டலால் அங்கே பெரும்புயற் காற்றுக்கள் அடிக்கின்றனவென்றும் உய்த்துணர்கின்றனர். புள்ளி வடிவங்கள் பல இம் மண்டிலத் தின்கண் அடிக்கடி காணப்படுகின்றன. கஅஎஅ ஆம் ஆண்டிலிருந்து மிகவுஞ் செந்நிறமான ஒரு கறை வடிவு பல ஆண்டுகள் வரையில் இதிற் காணப்பட்டு வந்தது; இவ் வடிவு இருபத்தேழாயிரம் மைல் நிகளமும் எண்ணாயிரம் மைல் அகலமும் வாய்ந்ததாயிருந்தது; அதனுருவம் முட்டையை ஒத்து விளங்கிற்று; நான்கு ஆண்டுகள் காறும் இக் கறையின் செந்நிறமும் மாறாமலே தோன்றி வந்தது; அதற்குப் பிறகு அதன் வடிவம் அப்படியே யிருக்க அதன் நிறம் மாத்திரம் மாறிப்போயிற்று. ஆனால் இவ் வடிவத்தின் உண்மை யின்னதென்று புலப்படவில்லை. இனி, இம் மண்டிலத்தில் இவ்வாறு காணப்படும் கறை வடிவங்களுக்கும், ஞாயிற்றுமண்டிலத்தில் இங்ஙனமே

காணப்படும் கறை வடிவங்களுக்கும் ஏதோ ஓர் ஒற்றுமை யிருக்கவேண்டுமென வானநூலாசிரியர் கருதுகின்றனர்; இவை ஒரு மண்டிலத்திற் காணப்படுகையில் மற்றையதிலும் காணப்படுகின்றன. இனி நமது நிலமண்டிலம் ஒரு நிமிடத்துக்குப் பதினேழு மைல் விழுக்காடு தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டுபோக இவ் வியாழ மண்டிலமானது ஒரு நிமிடத்திற்கு நானூற்று அறுபத்தாறு மைல் விழுக்காடு தன்னைத் தான் சுற்றிக்கொண்டு செல்கின்றது. இஃது இங்ஙனம் விரைந்து செல்லுதலால் இம் மண்டிலத்தில் நடுவரை யோடும் இடம் பிதுக்கமாகவும் வடமுனை தென்முனைகள் தட்டையாகவும் உருவமைந்திருக்கின்றன இஃதேன் இத்துணை விரைவாகச் செல்கின்றதெனின், இது ஞாயிற்றுமண்டிலத்திற்கு மிகவும் தொலைவிலிருத்தலால் அங்கு நின்றும் நமக்கு வரும் அவ்வளவு வெப்பம் இவ் வியாழ மண்டிலத்துள்ளார்க்கு வரமாட்டாது; ஆகவே, இது மிகவுங் கடுவிரைவோடு சுழலுதலிலிருந்து அக் குறைந்த வெப்பம் நிறைவு செய்யப்படுமாறு முதல்வன் அங்ஙனம் அமைப்பானாயினன். இன்னும் இவ் வியாழ மண்டிலம் தன்னிடத்திருந்தே வேண்டுமளவுக்கு வெப்பத்தைப் பிறப்பிக்க வல்லதா யிருத்தலினாலேயே, அங்குள்ள நீர் ஆவியாக மாறி முகிற்கூட்டங்கள் அங்கே உண்டா யிருக்கின்றன. இனி இவ் வியாழ மண்டிலத்தைச் சுற்றி ஐந்து சந்திர மண்டிலங்கள் சுழன்று செல்கின்றனவென இஞ்ஞான்றை வானநூற் புலவர் உயர்ந்த தொலைவு நோக்கிக் கண்ணாடியால் கண்டுரைக்கின்றார்கள். இவ்வியாழ மண்டிலம் பத்துமணி நேரத்தில் தன்னைத் தானே சுற்றுவ தால், அங்குள்ளார்க்குப் பகற்காலம் ஐந்துமணி நேரமும் இராக்காலம் ஐந்துமணி நேரமுமேயுள்ளதென்று அறியப் படும்; ஐந்துமணி நேரமுள்ள அவ்விராக்காலமும் அடுத்

தடுத்து ஐந்து சந்திரமண்டிலங்களினுல் விளக்கப்படுதலின் வியாழமண்டிலம் என்றும் ஒளியுடையதாகவே விளங்கு மென்பது பெறப்படும். இனி, இது ஞாயிற்றுமண்டிலத்தைச் சுற்றிவருதற்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் செல்லுதலின், நமக்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டு கொண்ட ஒருகால அளவை வியாழமண்டிலத் துள்ளார்க்கு ஓர் ஆண்டு ஆகு மென்பது அறியற்பாலதாம். இதுகிடக்க.

உ௫. வெள்ளிமண்டில இயற்கை

இனிச் சுக்கிரவுலக மெனப்படும் வெள்ளிமண்டிலமும் நமதுலகிற்கும் சூரியனுலகிற்கும் இடையில் இயங்குவதே யாகும். இது ஞாயிற்றுமண்டிலத்தைச் சுழன்றுகொண்டு நமது நிலவுலக முகமாய் வருகையில் இதற்கும் நமக்கும் இரண்டுகோடியே ஐம்பதுலட்சம் மைல் தூரம் இருக்கின்றது; இது நம்மைவிட்டுச் சூரியனுக்கு அப்பக்கமாய்ச் செல்லும்போது இதற்கும் நமக்கும் இடையில் பதினறு கோடி மைல் தூரம் ஆகின்றது. ஆகையால், இது நமதுலகத்தின் பக்கமாய் வரும்போது இதனை உற்றுப் பார்த்து விவரங்கள் தெரிந்துகொள்வதற்கு இடமுண்டாவது பற்றி, அச் சமயத்தை வானநூற் புலவர்கள் ஆவலோடு நோக்குகின்றார்கள். இவ் வெள்ளிமண்டிலமானது நமது மண்ணுலகத்தின் பரிமாணமே யுள்ளது. திங்கள் புதன்மண்டிலங்களில் வளர்தல் குறைதல்கள் காணப்படுவதுபோலவே வெள்ளிமண்டிலத்திலும் அவை காணப்படுகின்றன. புதன்மண்டிலத்தைவிட வெள்ளிமண்டிலத்தின் ஒளி நிரம்பவுங் கிளர்ச்சியுள்ளதாய் ஒளிருகின்றது. பல தடவைகளிற் புள்ளிகளும் நிழல்களும் வெள்ளிமண்டிலத்தின்

மேற் ரூேன்றினமையால் அவை அங்குள்ள மலைகளின் அடையாளங்களா மென்று உய்த்துணரப்படுகின்றன. வானநூற் புலவர் ஒருவர் தாம் புதன்மண்டிலத்தில் மிக உயரமான மலையைக் கண்டதுபோலவே வெள்ளிமண்டிலத்திலும் அத்தகையவான மலைகள் பல இருக்கக் காண்பதாக உரைக்கின்றார் வெள்ளிமண்டிலமும் நமதுலகத்தைப் போலவே சற்று ஏறத்தாழ இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் தன்னைத்தானே சுற்றுகின்றது; ஏழரை மாதத்தில் ஞாயிற்றுமண்டிலத்தைச் சுற்றிவருகின்றது. இவ் வெள்ளிமண்டிலத்தின் தென்முனையில் ஒரு புள்ளி வெளிச்சம் அடிக்கடி காணப்படுதலால், அஃது அங்கே மிக உயர்ந்துள்ள மலைமுகட்டின்மேற் படும் ஞாயிற்றின் ஒளிதான் என்று உறுதிபடுத்தப்பட் டிருக்கின்றது. இம் மண்டிலத்தின் வடமுனை தென்முனை இரண்டும் ஒரே காலத்திற் கட்புலனாகின்றனவென்றும், அம் முனைகளிற் பெரும் பனிப் பாறைகள் தென்படுகின்றனவென்றும் மற்றொரு சிறந்த வானநூற் புலவர் கூறுதலால், நம்முலகத்தும் செவ்வாய் மண்டிலத்தும் உள்ள வடதுருவ தென்துருவ இயற்கைகளே வெள்ளியுலகத்தும் உண்டென்பது தெளியப்படும். இவ்வாற்றல் வெள்ளிமண்டிலத்தில் அவ் வுலகத்திற்கு இயைந்த உடம்போடு கூடிய உயிர்கள் உண்டென்பதும் துணியப்படும். இதுநிற்க.

உகூ. சனிமண்டில இயற்கை

இனிச் சனிமண்டிலத்தைப் பற்றிச் சிறிது கூறுவாம். சொல்லுதற் கடங்காப் பேர்அழகும் பேரொளி விளக்கமும் வாய்ந்து காணப்படும் சனிமண்டிலக் காட்சி பேர் அற்புதம் உடையதாய் இருக்கின்றது. இது ஞாயிற்று மண்டிலத்திற்கு எண்பத்தெட்டுக் கோடியே அறுபது லட்சம் மைல் தூரத்திலும், நமது நிலவுலகத்திற்கு எழுபத் தொன்பதுகோடியே முப்பதுலட்சம் மைல் தூரத்திலும் சுழலுவதொன்றாகையால், இத்துணை நெடுந்தூரத்திலிருந்து நோக்கும் நம் வெறுங் கண்களுக்கு அஃது ஒரு சிறுபுள்ளி வடிவினதாகவே தோன்றுகின்றது. ஆனல் மிகப் பெரியதும் சிறந்ததுமாகிய ஒரு தொலைவுநோக்கிக் கண்ணுடியின்வழி இதனை நோக்குவார்க்கு இது புலப்பட்டுத் தோன்றும் அற்புதக் காட்சியை என்னென்று கூறுவேம்! இம் மண்டிலம் நடுவில் ஓர் உருண்டைவடிவமும், அவ்வுருண்டையில் மோதிரம் இட்டாற்போன்ற ஒரு வளைய வடிவமும் அமைந்து மிகுந்த ஒளியோடும் துலங்குகின்றது. இதனைச் சோதியுருவான ஒரு சிவலிங்க வடிவமாகவே சொல்லலாம். இம் மண்டிலத்தின் ஒளியினையும் வடிவினையும் நோக்கிய வானநூலாசிரியர் எவரும் இதனை வியந்து புகழ்ந்து பேசாமற் போவதில்லை. இனி, மேலெடுத்துப் பேசிய வியாழ மண்டிலத்திற் காணப்பட்ட அரைக்கச்சுப் போன்ற வரிவடிவங்கள் இச் சனி மண்டிலத்தின் கண்ணுங் காணப்படுகின்றன; இவையும் அங்குள்ள முகிற் குழாங்களின் பிளவுகளின் ஊடே தோன்றும் அவ்வுலகத்தின் நிலமென்றே உய்த்துணரப்படுகின்றன. இவ்வுலகத்தின் நிறம் மஞ்சள்கலந்த வெண்மையாகவும், இதன் வரிவடிவங்கள் சில சாம்பல்நிறம் உடையனவாகவும் சில

பச்சைநிறம் உடையனவாகவும் புலப்படுகின்றன. இதன் தட்சின துருவமாகிய தென்முனை வடதுருவத்தைவிடக் கருமையாகவும் நீலமாகவும் தென்படுகின்றது. வியாழ மண்டிலத்திலுள்ள வரிவடிவுகள் நேராயிருக்க, இச் சனி மண்டிலத்திலுள்ளவை வளைந்து காணப்படுகின்றன. இவ்வுலகத்தின் உத்தர தட்சின துருவங்களில் நிறம் மாறுதல்கள் புலப்படுதலால், அவ்விடங்களில் பனிப்பாறைகள் உருகுதலும் உறைதலுமா யிருக்கக்கூடுமென்று புகழ்பெற்ற வானநூற் புலவர் ஒருவர் நுனித்தறிகின்ருர். இனி இச் சனிமண்டிலத்தைச் சூழ்ந்துள்ள ஒரு வளையமானது தன்னில் மூன்று கூறாய்ப் பிளவுபட்டு மூன்று வளையங்களாயிருக்கிறதென்றும், அவற்றுள் முன்னுள்ள முதல்வளையம் ஒளி மிக்கதாயிருப்ப உள்ளமைந்த ஏனையிரண்டும் வரவர ஒளி குறைந்தனவாய்த் தோன்றுகின்றன வென்றும், நமது பார்வைக்கு வளையம்போல் விளங்கும் இவையெல்லாம் சனியுலகத்தைச் சூழ்ந்தோடும் எண்ணிறந்த சிற்றுலகங்களேயாமென்றும் வான்நூலார் மொழிகின்றனர். இனி நமது நிலவுலகத்தை ஒரு திங்களுலகமும், வியாழ மண்டிலத்தை ஐந்து திங்களுலகமும் சுற்றியோடுதல்போல, இச் சனிமண்டிலத்தையும் எட்டுத் திங்கள்மண்டிலங்கள் சூழ்ந்து செல்லுகின்றன. இவ்வெட்டு மண்டிலங்களிலும் அவ்வவற்றிற்கியைந்த உடம்போடுகூடிய உயிர்கள் உறைதல் கூடுமெனவும், அவ் வெட்டுலகங்களிலும் உறையும் உயிர்களுக்கு அவற்றின் நடுவேயுள்ள சனிமண்டிலம் வெயில்வெளிச்சந் தருவதேயாகக் கூடுமெனவும், இவ்வமைப்பின் திறத்தை உற்று நினைக்கும்வழிச் சூரியனையும் சூரியனைச் சூழ்ந்து செல்லும் கோள்களையும் போலவே சனியும் சனியைச் சுற்றிப்போகும் உலகங்களும் இறைவனல் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளனவெனவும் வானூலாசிரியர் ஒருவர் இயம்புகின்ருர்.

இனி இச் சனிமண்டிலம் பத்தரைமணி நேரத்தில் தன்னைத் தானே சுற்றுவதால் இம்மண்டிலத்தில் உள்ளவர்க்கு ஒரு பகல் ஐந்தேகால் மணியும் ஓர் இரவு ஐந்தேகால் மணியும் ஆகின்றன. இனி இம்மண்டிலம் ஞாயிற்றினைச் சுற்றிவர நம்முடைய ஆண்டுகள் முப்பது கழிதலால், நமது ஆண்டு முப்பது கொண்டதே சனி யுலகத்துள்ளார்க்கு ஓர் ஆண்டு ஆகிறது. இது நிற்க.

உஎ. எல்லா மண்டிலங்களிலும் உயிர்கள் உண்மை

இனி இதுகாறும் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட உலகங்களில் உயிர்கள் உடம்போடுகூடி உயிர் வாழ்தற்கேற்ற தன்மைகள் உண்டோ இல்லையோ வென்பதனைச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்போம். யாற்று மணலை அளவிடினும் அளவிடப்படாத பெரிய பெரிய உலகங்களெல்லாம் இருட்காலத் திரவில் வானத்தின்கண் முத்துக்கள் சிதறிக் கிடந்தாற் போற் சிறிய சிறியவாய்த் துலங்குதலை நாம் கண்கூடாய்க் காண்கின்றனம் அல்லமோ? ஒரு நொடிப்பொழுதில் இரண்டுலட்சம் மைல் தூரம் கடுகிச்செல்லும் வெளிச்சமானது அவற்றுட் சில மண்டிலங்களிலிருந்து நமது மண்ணுலகத்திற்குவர ஐம்பதினுயிரம் ஆண்டுகள் ஆகின்றன வென்று இஞ்ஞான்றை வானநூற் புலவர்கள் கணக்கிட்டிருக்கின்றனர். இங்ஙனமாயின் அத்தனை நெடுந்தூரத்திலிருந்தும் நங் கண்களுக்குப் புலனாகும் அம் மண்டிலங்கள் எவ்வளவு பெரியனவா யிருக்கவேண்டும்! அவைகளிற் சில நமது ஞாயிற்றுமண்டிலத்தைவிட எத்தனையோ பங்கு பெரியனவா யிருக்கின்றன! இனி நமது கட்புலனுக்கும், மிகவுயர்ந்த தொலைவுநோக்கிக் கண்ணாடிக்கும் எட்டாத

இடங்களிற் சுழன்று செல்லும் எண்ணிறந்த உலகங்களைப் பற்றியும், அவற்றின்பேரளவினைப் பற்றியும் எமதுசிற்றறிவு கொண்டு எங்ஙனம் எடுத்துரைக்கவல்லேம்; இத்தனை உலகங்களுக்கும் நாம் இருக்கும் இம் மண்ணுலகத்தை ஒப்பிட்டுச் சொல்லப் புகுந்தால், இமயமலையைப்போன்ற எண்ணிறந்த பல மலைகளுக்கு மணலின் ஒரு துகளை ஒப்பாக வைத்துச் சொல்வதே சிறிது பொருத்தமுள்ளதாகக் காணப்படும். ஏனைப் பேருலகங்களுக்கு ஒரு சிறு துகளையும் ஒவ்வாத இந் நிலவுலகம் மாத்திரம் மக்களும் மற்றைப் பல்லுயிர்களும் உயிர்வாழ்தற்கு ஏற்ற இடமாக இறைவனால் வகுக்கப்பட்டிருக்க, அங்ஙனமே அவ் வருட்பொருளால் அமைக்கப்பட்ட அப் பெரியபெரிய மண்டிலங்களெல்லாம் உயிர்வாழ்க்கைக்கு ஏற்றன வல்லவாய் இருக்கக் கூடுமோ? உயிர் வாழ்க்கைக்கு ஒரு சிறிதும் பயன்படாமல் அத்தனை உலகங்களையும் அவ்வாண்டவன் வேறு எதுக்காகப் படைத்தான்? என்று வினவுமிடத்து அதற்கு வேறு விடை இன்மையின் உயிர்கள் இருத்தற்பொருட்டாகவே அவற்றை அமைத்தருளினு னென்பது சிற்றறிவினர்க்கும் இனிது விளங்கற் பாலதேயாம். எல்லா வுலகங்களும் உயிர்கள் இருத்தற்கு இடமாகவே அமைக்கப்பட்டன வென்பது பெறப்படவே, அவ் வெல்லா வுலகங்களினும் பலதிறப்பட்ட உயிர்கள் உண்டென்பதும் தானே பெறப்படும். இவ் வுண்மை இங்ஙனம் எளிதிற் பெறப்படுமாயினும், இதனை இம் முறையால் நம்பமாட்டாதவர்க்கு, அதன்கண் நம்பிக்கை பிறப்பித்தல்வேண்டி இஞ்ஞான்றை இயற்கைப் பொருள்நூ லாராய்ச்சியின் வழியே அவ் வுண்மையை ஒரு சிறிது விளக்கிக் காட்டுவாம்.

ஞாயிற்றின் ஒளி வெளிப்பார்வைக்கு வெண்மை நிறம் உடையதுபோற் றோன்றினும் அதனை உண்மையில்

ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் அது சிவப்பு கிச்சிலி மஞ்சள் பச்சை நீலம் அவுரி ஊதா என்னும் எழுவகை நிறங்கள் உடையதாகவே இருக்கின்றது. இவ் வேழு நிறங்களும் கலக்கவேண்டும் அளவுப்படி ஒருங்கு கலந்த தொகுதியே வெண்மை நிறம் எனப்படுவதல்லாமல், வெண்மை எனத் தனியே ஒருநிறம் யாண்டும் இல்லை. இஃது எங்ஙனம் அறியக் கூடுமெனின், மூன்று பட்டை வடிவினதாய் உள்ள ஒரு பளிங்குத்துண்டை ஞாயிற்றின் கதிரின் எதிரே பிடித்தால், அக் கதிர் அப் பளிங்கினூடே நுழைந்து அதற்கு அப்பால் எழுவகை நிறங்களோடு பிளவுபட்டுத் தோன்றும். இனி இவ் வுலகத்தும் ஏனையுலகங்களினும் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளும், இவ் வெழுவகை நிறங்களுட் சில பல கலத்தலாற் பிறக்கும் அளவிறந்த நிறங்களில் தனித்தனியே தமக்கென உரிய நிறங்கள் உடையனவாய் இருக்கும். பொன்னின் நிறம் எக்காலத்தும் ஒருபடித்தாகவே தோன்றும். வெள்ளி ஈயம் இரும்பு காந்தம் முதலான பொருள்களின் நிறங்களும் தனித்தனி வேறுவேறாகவே எஞ்ஞான்றுங் காணப்படும். இப் பொருள்களின் மேலிருந்துவரும் ஒளியை மேற்சொன்ன பளிங்குத் துண்டினூடே நுழைய விட்டு அப்புறம் பார்த்தால் இவ் வுலோகங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி வெவ்வேறு நிறம் உடையதாதலை நன்கு கண்டுணரலாம். இங்ஙனம் கண்டுணர்ந்தபின், ஒருவர் இவ் வுலோகங்களை நம் கண்ணெதிரே காட்டாமல் மறைவிற் பிடித்துக் கொண்டு அவ் வுலோகங்களின் ஒளியை மாத்திரம் நாம் வைத்திருக்கும் பளிங்குத் துண்டினூடே புக விடுவராயின், அத் துண்டின் புறத்தே தோன்றும் நிறங்களைக் கொண்டு அவர் மறைவிற் பிடித்திருக்கும் உலோகங்கள் இன்னின்னவை யென்று உறுதியாகச் சொல்லலாம். இங்ஙனமாகிய ஒளியாராய்ச்சியை இஞ்ஞான்றை இயற்கைப்

பொருள்நூலர் இன்னும் நுட்பமாக நடத்துதற் பொருட்டு, மேற்சொன்ன பளிங்குத் துண்டுகளைத் திறம்பட அமைத்த **பளிங்குக்காட்சி*** என்னும் ஓர் அரிய கருவியினை இயற்றியிருக்கின்றார். மிகச் சிறந்த இக் கருவியினுதவிகொண்டு வானின்கண் உலவும் மண்டிலங்கள் பலவற்றிலிருந்து வரும் ஒளியைப் பார்த்து அம் மண்டிலங்களில் உள்ள பொருள்கள் இவ்விவைதாம் என்று உறுதிப்படுத்தி யுரைக்கின்றார். இனி இவ் வியல்பிற்றாகிய ஒளியாராய்ச்சியை ஞாயிற்று மண்டிலத்தின்கட் செலுத்திப் பார்த்தவிடத்து, அம் மண்டிலத்தில் ஏராளமான இருப்புக் கனிகள் உண்டென்பது புலப்படலாயிற்று. சூரியனாகிய இரண்டடி உயரமுள்ள ஒரு பந்திற்குப் பட்டாணிக் கடலையளவினதாகிய இந் நிலவுலகத்தின்கண் ஆறறிவுடைய மக்களுக்குப் பலவகையானும் பயன்பட்டுவரும் இருப்புக் கனிகள் மிகுதியாய்க் காணப்படுமாயின், இதனினும் எத்தனையோ கோடிமடங்கு பெரிதான ஞாயிற்றுமண்டிலத்தின்கண் உள்ள இருப்புக்கனிகளின் ஏராளமான அளவை எங்ஙனம் கணக்கிட வல்லேம்! அங்ஙனந் திரளாக இருக்கும் அத்தனை இருப்புக்கனிகளும் ஞாயிற்றுமண்டிலத்தில் உயிர்வாழும் சிறந்தோர்க்குப் பயன்படுமாறு அமைக்கப்பட்டனவென்று சொல்லுதல் அல்லால் வேறு யாது சொல்லக்கூடும்? இன்னும் இங்ஙனமே உவர்க்காரம் காந்தம் சுண்ணாம்பு முதலியனவும் ஞாயிற்றுமண்டிலத்தில் இருக்கின்றன; செம்புந் துத்தநாகமுங்கூட அங்கேயுள்ளன. ஆனால் இவை இரும்பு உவர்க்காரம் முதலியவற்றை விடக் குறைந்த அளவினவாகவே காணப்படுகின்றன. பளிங்குக் காட்சியினால் துணியப்பட்ட இவ் வுலோகங்களைத் தவிர மற்றவை ஞாயிற்றுமண்டிலத்தில் இல்லை

* Spectroscope.

யென்று சொல்லமுடியாது. ஏனென்ருல், அம் மண்டிலம் நமது நிலவுலகத்திற்கு மிகவும் நெடுந்தூரத்திலிருத்தலால், அங்கே பெருந்திரளாயிருக்கும் பொருள்களின் ஒளியே இங்குக் காணப்படும்; அளவு சுருங்கிய பொருள்களின் ஒளி இங்கே தோன்றமாட்டாது. என்ருலும், ஆறறிவுடைய மாந்தர்க்குப் பலவகையானும் பயன்படும் இரும்பு செம்பு துத்தநாகம் முதலான உலோகங்கள் அங்கு இருத்தல் தெளியப்பட்டமையால், அவற்ரேடு இனமான பொன் வெள்ளி ஈயம் முதலான ஏனை யுலோகங்களும் அவற்றினும் சிறிது குறைந்த அளவினவாக ஆண்டுள்ளன வென்பதும் உய்த்துணரப்படும்.

இனி ஞாயிற்று மண்டிலம் இயற்கையில் ஒளியுடைப் பொருளாயிருத்தலின் அங்கிருந்து வரும் அதன் ஒளியைப் பளிங்குக் காட்சியினுற் பகுத்துப் பார்த்து அங்குள்ள பொருள்கள் இவ்விவைதாமென்று உறுதிப்படுத்தல் இயலு கின்றது. ஞாயிற்றைச் சூழ்ந்து செல்லும் மற்றை மண்டிலங் களிற் சில அதுபோல் ஒளியுடைப் பொருள் அல்லாமை யால், பளிங்குக் காட்சியி னுதவிகொண்டு அவற்றின்கண் உள்ள பொருள்கள் இவைதா மென்று நிலையிட்டுரைத் தல் ஏலாமையா யிருக்கின்றது. ஆயினும், ஞாயிறும் ஞாயிற்றைச் சூழ்ந்து செல்லும் மண்டிலங்களும் ஓரினப் பொருள்களாதலால், அவற்றுள் நடுநின்று சிறந்ததாய் விளங்கும் ஞாயிற்றிலே காணப்படும் பொருள்கள் அதனே டினமான ஏனை யுலகங்களினும் உண்டென்பது பெறப்படும். இதற்கு, ஞாயிற்றைச் சூழ்ந்து செல்லும் உலகங்களில் ஒன்ருன நமது நிலமண்டிலத்துள்ள பொருள் களும் ஏறக்குறைய ஒத்த இயல்பினவாய் இருத்தலே சான்ருகும்.

பளிங்குக் காட்சியி னுதவிகொண்டு மற்ற உலகத்துப் பொருள்களின் இயற்கைதெளியப்படாதாயினும், வேறோரு வகையால் அது புலப்பட்டுவருகின்றது. அஃது யாதெனிற் கூறுவாம். மற்ற உலகத்துப் பொருள்களிற் சில பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ள எரிமலைகளின் கிளர்ச்சியாலும் வேறுசில காரணங்களாலும் அங்கு நின்றும் பிரிக்கப்பட்டு ஆகாயத்தில் உலவிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவை நமது மண்ணுலகத்தி னருகாமையில் உலவ நேருகையில் இதனல் இழுக்கப்பட்டு இதன்கண் வந்து விழுகின்றன. இவற்றையே 'ஆகாயக்கற்க' ளென்று வழங்கி வருகிருர்கள். இக் கற்கள் இராக்காலத்தில் பச்சை நீலம் சிவப்பு மஞ்சள் முதலான ஒளிகளோடு எரிந்துகொண்டு கீழ் விழுதலைப் பலர் பார்த்திருக்கலாம். இவற்றை இக் காரணம் பற்றி 'எரிகொள்ளி' என்றுஞ் சொல்வதுண்டு. இவ்வாறு கீழ்விழும் கற்களைத் தொகுத்துவைத்துக்கொண்டு இவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்த இரசாயனநூல் வல்லார், இந் நிலவுலகத்துப் பொருள்களின் தன்மையே ஏனையுலகத்துப் பொருள்களினுங் காணப்படுகின்றதென உரை நிறுவுகின்ருர்கள். இவ் வாராய்ச்சி முறையால் நோக்கும் வழியும் மற்ற வுலகத்துப் பொருளமைப்பிற்கும் நமது நிலவுலகத்துப் பொருளமைப்பிற்கும் வேறுபாடு மிகுதியாய் இன்றென்பது தெற்றென விளங்காநிற்கும்.

இன்னும் நமது நிலவுலகத்திற்போலவே செவ்வாய் மண்டிலத்திலும், வெள்ளி வியாழன் சனி மண்டிலங்களினும் மழைபெய்தற்குக் காரணமான நீராவி சூழ்ந்திருக்கின்ற தென்பதை வானநூல் வல்லார் பளிங்குக் காட்சியினுதவிகொண்டு இனிதறிந் திருக்கின்ருர்கள். அதனல் அம் மண்டிலங்களில் தண்ணீர் மிகுதியாய் உண்டென்பதும் துணியப்பட்ட முடிபாகும். மக்களும் பிறவுயிர்களும் உயிர்

வாழ்தற்கு இன்றியமையாப் பொருளான தண்ணீரை அவ்வுலகங்களில் அமைத்த முதல்வன் அவ்வுயிர்களை அங்கு அமையா தொழிவனோ?

இனி இதுகாறும் ஆராய்ந்து வந்த ஞாயிற்றுமண்டிலமும் அதனைச் சூழ்ந்தோடும் எட்டு மண்டிலங்களுமேயல்லாமல், இவற்றினும் மிகமிகப் பெரியனவாய் இவற்றினும் நெடுந்தூரத்திற் சுழல்வனவாய் உள்ள பல ஞாயிறுகளையும் அவற்றைச் சூழ்ந்தோடும் பற்பல உலகங்களையும் இஞ்ஞான்றை வான்நூற் புலவர்கள் நுண்ணிய பல கருவிகளி னுதவிகொண்டு ஆராய்ந்து அவற்றின் தன்மைகளை விளக்கி வருகின்றார்கள். அங்ஙனம் அவர்கள் விளக்கிக் காட்டும் முடிபுகளெல்லாம் நமதாராய்ச்சிக்கு அகப்பட்ட அவ்வுலகங்களில் ஆறறிவுயிர்களும் மற்ற ஒன்று முதல் ஐயறிவு ஈறாக உடைய உயிர்களும் இருத்தற்கேற்ற பொருள்களும் அமைப்புக்களும் வாய்ந்துள்ளனவென்றும், அதனால் அவ்வுயிர்கள் அவற்றின்கண் வாழ்தல் திண்ணமேயாமென்றும் நாட்டுகின்றன. இன்னும் அவ்வுலகங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் ஈண்டு விரித்துரைக்கப் புகுந்தால் இது வரம்பின்றிப் பெருகுமாதலால் இவற்றை இவ்வளவோடு நிறுத்துகின்றோம். இன்னும் இவற்றை மிகுதியாய்த் தெரியவேண்டுவார் அவற்றைத் தனியே எடுத்துக் கூறும் நூல்களைப் பயின்றறிதல் வேண்டும். அது நிற்க.

உஅ. கடந்த பிறவியின் நினைவுகள்

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டிய வான்றூல் உண்மைகளால் விசும்பின்கட் சுழன்று செல்லும் எண்ணிறந்த உலகங்களின் அளவை நோக்க நமது நிலவுலகம் ஒரு தினையளவு தானும் அவற்றிற்கு ஒவ்வாதென்பதும், அத்துணை மிகச் சிறிதான இது மக்களும் பிறவுயிர்களும் உயிரோ டுலாவுதற்கு இடமாய் அமைந்ததுபோலவே ஏனை மண்டிலங்களும் பல திறப்பட்ட உயிர்கள் நிலவுதற்கு இடமாகவே அமைந்துள்ளன வென்பதும், இச் சிறிய மண்ணுலகத்தைத் தவிர மற்றை யுலகங்களில் உயிர்கள் இல்லையென மறுத்தல் அறிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் அனுபவத்திற்கும் முற்றும் முரணுமென்பதும் நன்கு பெறப்பட்டன. பெறவே, இந் நிலத்திலுள்ளவர்கள் இங்கெடுத்த உடம்பைவிட்டு வேறுலகங்களுக்குச் செல்லுவதும், வேறுலகங்களில் உள்ளவர்கள் அங்கங்கெடுத்த வுடம்பைவிட்டு இந்நிலத்தில் வந்து பிறப்பதும் இடையறாது நிகழ்கின்றன. அவரவர் நினைவுக்குஞ் செயலுக்கும் ஏற்ற உடம்புகளும், அவ்வுடம்புகள் உலவுதற்குரிய உலகங்களும் இறைவன் திருவருளால் இயைக்கப்படுகின்றன. ஒருலகத்தில் ஒருவகையான உடம்போடு கூடியிருப்பவர்கள் அதே யுடம்போடு வேறுலகத்திற் சென்று இருக்கமுடியாது. ஆகையால் அந்தந்த மண்டிலத்தின் தன்மைக்கேற்ற உடம்புகள் உயிர்களுக்கு இன்றியமையாது வேண்டற்பாலனவாகும். இதற்கு இம் மண்ணுலகத்தில் உள்ள நமதனுபவமே சான்று. நிலத்தில் வாழும் நாம் நீரில் வாழல் கூடுமோ? நீரில் வாழும் மீன் முதலிய உயிர்கள் நிலத்தில் இயங்குமோ? இன்னும் நீரில் உலவும் நீர்யாமையின் உடம்பின் அமைப்பையும் நிலத்தில் இயங்கும்

நிலயாமையின் உடம்பின் அமைப்பையும் சிறிதுற்றுப் பாருங்கள். நீர்யாமை நீரில் நீந்துதற்கேற்றபடியாகத் தன் காலடிகளில் விரல் இல்லாமல் விசிறிபோல் இணைக்கப்பட்ட தோலுடையதாய் இருக்கின்றது; நிலயாமையோ அவ்வாறின்றி அடிகளில் விரலுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது. இங்ஙனமே இந் நிலத்தின்கட் பலவேறிடங்களில் உயிர் வாழும் செந்துக்களுக்கும் மாந்தர்களுக்கும் அவ்வவ்விடத்திற் கேற்ற உடம்புகள் இயைந்திருத்தலைச் சிறிதாராய்ந்து பார்ப்பவர்களுங் கண்டுகொள்ளக்கூடும். இவ்வாறு ஒருலகத்திலேயே பலவே றியல்புகளும் அவ்வியல்புக்கொத்த உடம்புகளுங் காணப்படுமாயின், நெடுந்தூரத்திற் சுழலும் பலவேறு தன்மையுடைய உலகங்களில் உள்ள பல உயிர்களுக்கும் பலவகைப்பட்ட உடம்புகள் உண்டென்பதை யாம் விண்டு கூறுதலும் வேண்டுமோ? ஒருயிர் தான் செல்லும் உலகத்தின் இயல்புக்குப் பொருந்தின ஓர் உடம்பை மேற்கொள்ளும் என்றும், அங்ஙனம் மேற்கொள்ளப்படும் அது 'பூதசாரவுடம்பு' எனப் பெயர்பெறும் என்றும் நம்முடைய ஞான நூல்களும் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. இது நிற்க. இவ்வாறெல்லாம் உயிர்கள் பலவுலகங்களிற் செல்லுவதற்கும், அங்குள்ள வுயிர்கள் இங்கு வந்து பிறவி யெடுப்பதற்கும் நம் நனவினும் கனவினும் தோன்றும் உணர்வு நிகழ்ச்சிகளே ஒரு பெருஞ்சான்றாம். நனவு நிலையிலிருக்குங்காற் கனவைப் பொய் என்றலும், கனவுநிலையிலிருக்குங்கால் நனவு பொய்யாம் என்றலும் உயிரின் நினைவுத்தன்மை யறிந்தோர்க்குச் சிறிதும் ஆகாவாம்; நினைவி னியற்கையை ஆய்ந்துணரமாட்டாத பேதைமாக்களே ஒருநிலையி லிருக்குங்காற் பிறிதொரு நிலையைப் பொய்யென்பர். காசிக்குச் சென்றவர் காஞ்சிமாநகரை இல்லாத பொய்ப்பொருளென்று மறுத்தலும், காஞ்சிக்கு

மீண்டபின் அவர் காசிமாநகரை இல்பொருளென்று கூறு தலும் சிறிதேனும் பொருந்துவதில்லாப் பித்துரையாதல் போல, ஒரு நிலேயிலுள்ளவர் பிறிதொரு நிலேயின் உண்மை யுணராமல் அதனைப் பொய்யென்றுரைத்தல் பெரியதோர் அறியாமையும் மயக்கவுணர்ச்சியுமாம். கனவிற்றோன்றும் உணர்வு நிகழ்ச்சிகளில் பெரும்பாலன முற்பிறவியின் அனுபவங்களாகும்; மற்றுப்பல இப் பிறவியின் அனுபவங் களாகும்; சிறுபான்மைய இனி வரும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்அனுபவங்களாகும். முற்பிறவியின் பின்அனுபவங் களுக்கும், இனி நிகழ்வனவற்றின் முன்அனுபவங்களுக்கும் உண்மையா நிகழ்ந்த சிற்சில உதாரணங்களே ஈண்டெடுத்துக் காட்டுவாம்.

ஒரு பெரிய மிருகத்தின் கால்களினிடையே குடைந்து செய்யப்பட்ட ஒரு கோயிலேயும், அக் கோயிலில் நடை பெறும் கிரியைகளேயும், அதனேச் சூழ்ந்த நிலத்தோற்றத் தையும், அங்கு மேற்கவிந்துள்ள வானின் நீல நிறத்தையும் ஒருவர் தெளிவாய் நினைவுகூர்ந்தனர்; இவர் இப் பிறவியில் அத்தகைய கோயிலேயும் அதனேடு சேர்ந்த பிறவற்றையும் எங்குங் கண்டவர் அல்லர், நூல்களிற் படித்தாயினும் பிறர் வாய்க் கேட்டாயினும் உணர்ந்தவருமல்லர். கனவினும் நனவினும் இவர் அடிக்கடி நினைவுகூர்ந்துவந்த அவ் வமைவுகள் எங்குள்ளன என்று ஆராயப்புகுந்த துரைமகன் ஒருவர் அவற்றைப் பழைய எகுபதி* நாட்டின்கண் இருப் பனவாக அறிந்து பெரிதும் வியப்புற்றார். முன்னொரு பிறவியிற் பழைய அவ்வெகுபதி நாட்டிற் பிறந்திருந்தமை யால் இவர் தாம் அப்போது அங்கு கண்ட அமைவுகளே இப் பிறவியில் தெளிவாக நினைவுகூர்ந்து வந்தார். இவர் இங்ஙனம் நினைவுகூர்ந்துவந்த அவ்வமைவுகளே இப்போதும்

* Ancient Egypt.

அப் பழைய எகுபதி நாட்டிற்குச் செல்பவர் நன்கு கண்டுணரலாம். அங்கே பெரியதொரு காட்டு விலங்கின்* உருவம் அமைக்கப்பட்டிருத்தலும் அவ்விலங்கின் முன்னங் கால்களின் நடுவே ஒருகோயில் குடைந்து செய்யப்பட்டிருத்தலும், பிறவும் எவருஞ் சென்று காணலாம். இவர் வேறொரு பிறவியில் நம் இந்திய நாட்டின் ஒரு மலைப் பக்கத்தே பிறந்திருந்தமையால் அந் நினைவையும் இந்நினைவோடுகூட அடிக்கடி நினைந்துவந்தார்.

இன்னும் ஒருவர் தாம் பல பிறவிகளிற் கண்ட அனுபவங்களை யெல்லாம் நினைந்துவந்தனர். முன்னொரு பிறவியில் தாம் சீனதேசத்தின் உள்நாடொன்றிலுள்ள ஓர் ஆலயத்தில் கண்ட காட்சிகளையும், அங்கு நடந்த மறைவான சடங்குகளையும், தாம் அவ் வாலயத்திற் செய்த ஊழியத்தையும், பேசிய சொற்களையும், நடைபெறுவித்த கிரியைகளையும் தெளிவாக நினைவுகூர்ந்து வந்தார். இவர் நினைந்தவை அத்தனையும் உண்மையனுபவங்கள் என்று அவற்றை ஆராய்ந்தவர் மெய்ப்படுத்தி யிருக்கின்றார்.

மற்றும் ஒருவர் தாம் தொடர்பாக ஏழு பிறவிகளில் அனுபவித்த அனுபவங்களையும், அவ்வப் பிறவிகளில் தாம் இருந்த இடங்களையும், அங்கே தாம் பூண்டிருந்த பெயர்களையும், இன்னும் பல வரலாறுகளையும் மிகவும் நுணுக்கமாக நினைவு கூர்ந்து வந்தனர். இவரது நினைவின் ஆற்றல் நிரம்பவும் புதுமையாயும் வியப்பைத் தருவதாயும் இருந்தது. இவர் இப்போதுள்ள நாட்டுக்கு மிகவுந் தொலைவிலுள்ள ஓர் அயல்நாட்டிலே முற்பிறவியிற் பிறந்திருந்தனர். ஒரு பிறவியில் தாமிருந்த இடத்தையும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள பொருள்களையும் பெரிதும் நினைவு கூர்ந்தமையால் அவற்றை

---

* **Egyptian Sphinx.**

இவர் இப் பிறவியில் தாமே நேரிற் சென்று கண்டு தமதனுபவம் உண்மையெனத் தெளிந்து கொண்டார். இவரது மற்றொரு பிறவியின் அனுபவம் இவர் சென்றறியாத பிறிதோர் அயல் நாட்டின்கண் உள்ளதென்று அதனை ஆராய்ந்தோர் நிறுவிக் காட்டி யிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு உயர்ந்த அறிவினரான ஒரு சிலர்க்குத் தோன்றும் நினைவுகளை ஆராய்ந்து பார்க்க, அவை மேற் சென்ற பிறவிகளில் அவர்க்கு நிகழ்ந்த அனுபவங்களின் பயனுய் அவர்தம் உள்ளத்திற் பதிந்துகிடந்து, இப்பிறவியிலே அவர்தம் தூய அறிவின்கண் விளங்கித் தோன்றலாயின என்னும் உண்மை அறியப்படுகின்றது. ஆகவே, கனவிற் காணப்படுங் காட்சிகளிற் பெரும்பாலன மேற் கழிந்துபோன பிறவிகளின் மெய்யனுபவங்களே யல்லது, அறியார் சிலர் கூறுமாறு வெறும் பொய்த்தோற்றங்கள் அல்லவென்பது நன்கு பெறப்படும். நம்மனோருட் சிலர் பலர்க்கு இத்தகைய மேற்பிறவி யனுபவங்கள் கனவினும் நனவினும் மேற்கிளர்ந்து தோன்றுதலைத் தாமாகவே யறிந்து வியப்படைந்து வருதலையுங் கண்டிருக்கின்றோம். இப் பிறவியில் இதற்குமுற் கண்டறியாத சிலரை ஒரோவொருகாற் கண்டு "இவரை எங்கேயோ பார்த்தாற்போலிருக்கின்றதே!" என்று பற்பலகால் நாம் வியப்படைந்திருக்கின்றனம் அல்லமோ? மற்றுஞ் சில புதிய இடங்களுக்குச் செல்ல நேரிட்டபோது அவற்றைப் பார்த்து, "இவ்விடத்தினை நாம் முன்னே கண்டாற்போலிருக்கின்றதே!" என்று இறும்பூதுகொள்ளப் பெறுகின்றனம் அல்லமோ? ஆன்றோர் சிலர் நூல்களைப் பயின்றறியுங் காலத்து அதிற் கூறப்பட்டவை சில பல நமக்குத் தெரிந்தனவாயிருத்த லுணர்ந்து அகம் மகிழ்ந்து வியக்கின்றனம் அல்லமோ? இங்ஙனமே இன்னும் இப் பிறவியிற் றேன்றும்

அனுபவங்களிற் சில பல யாம் இப் பிறவியில் முன்னறியா தனவாயிருந்தும், அறியப்பட்டனபோற் காணப்படுத லுணர்ந்து, அவற்றின் உண்மை இனைத்தென்று அறியாமல் மயங்குதலும் உண்டு. ஆயினும், இன்னோரன்னவை யெல் லாம் மேற்கழிந்துபோன எண்ணிறந்த பிறவிகளிற் றெருகுத்த மெய்யனுபவங்களின் தோற்றங்களே யென்று பிறவிகளின் தொடர்பறிந்தோர் ஐயமறத் தெளிந்து கொள்வர்.

இனி நமது கனவுநிலையில் மேற்பிறவியின் அனுபவங் கள் மாத்திரமே யன்றி இப் பிறவியின் அனுபவங்களும் இப் பிறவியினும் வரும் பிறவியினும் இனி வரற்பாலனவாகிய அனுபவங்களும் முற்றோன்றுதல் உண்டு. இப் பிறவியில் இப்போது நிகழும் அனுபவங்களின் தோற்றத்தை எவரும் உணர்ந்திருத்தலால், இனி வரற்பாலனவாகிய அனுபவங் களின் முற்றோற்றத்தை மாத்திரம் ஈண்டு ஒரு சிறிது விளக்கிக் காட்டுவாம்.

---

௨௯. வரும் பிறவிகளின் நினைவுகள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் மேற் றிசையில் நடந்த வெள்ளைக்காரர் சண்டையில் போர்வீர ராய்ச் சேர்ந்திருந்த ஒரு வெள்ளைக்காரரும் அவர் தம் மக ளுர் இருவரும் ஓர் ஊரில் கூடாரத்தே தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் தங்கியிருந்த ஊருக்கு நெடுந்தூரத்தே உள்ள மற்றோர் ஊரில் அவர்களின் குடும்பத்தார் இருந்தனர். ஒருநாட் காலையில் தந்தையார் தம் புதல்வர் இருவரையும் நோக்கி, “நம் தாயார் நேற்றிரவு இறந்து போனதாகக் கனாக் கண்டேன்,” என்றார்; அது கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியம் உற்றவராகி அவர் தம் புதல்வர் இருவரும் “ஓ! ஓ! நானும்

அங்ஙனமே கனக் கண்டேன்,'' என்று தனித்தனியே கூறினர். பின்னர் அவர் இதன் நிச்சயத்தை ஆய்ந்தபோது, அவர்கள் கனவிற் கண்டபடியே அப் புதல்வரின் அன்னையார் அன்றிரவில் உயிர் துறந்தாரென்பது புலனாயிற்று.

நியாயதுரந்தரர் ஒருவர் ஒருநாள் இரவிற் கடிதங்கள் எழுதி அவற்றைப் பன்னிரண்டரை மணிக்குத் தாமே எடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தபாலிற் சேர்த்து வந்தார். வந்தபின் தாம் அணிந்திருந்த சட்டைகளைக் கழற்றி வைக்கையில், பெருந்தொகை பெறுதற்குரியதாய் அற்றைப்பகல் தாம் வாங்கி வைத்திருந்த பணச் சீட்டொன்றைத் தாம் இழந்துவிட்டதாகக் கண்டார். அவர் அதனை எங்குந் தேடிப் பார்த்தும் அது கிடைக்கவில்லை. பிறகு அவர் படுக்கைக்குப் போனர். தூங்கும்போது அப் பணச் சீட்டுத் தமது வீட்டுக்கு நெடுந்தூரம் அல்லாத ஓர் இடத்திற் சுருளாய்க் கிடப்பதாகக் கனவு கண்டார். உடனே அவர் உறக்கம் நீங்கி எழுந்து தெருவேபோய்த் தாம் கனவு கண்ட இடத்தில் பார்க்க அச் சீட்டுச் சுருளாய்க் கிடக்கக் கண்டு அதனை மகிழ்ந்து எடுத்துக்கொண்டார்.

ஒருகால் மாதர் ஒருவர் தமது மனைக்கு அருகிலிருந்த ஒரு காட்டில் உலவிவந்து தமதில்லத்தே நுழைந்து தாம் வைத்திருந்த முதன்மையான திறவுகோல் ஒன்றைத் தமது சட்டையிலிருந்து எடுக்கக் கையிட்டார். ஆனல், அஃது எங்கேயோ விழுந்துபோயிற்று. பிறகு அவர் மனத்துயரத்தோடும் உறங்குகையில், அத் திறவுகோல் ஒரு மரத்தின் வேரண்டையிற் கிடப்பதாகக் கனவு கண்டார். மறுநாட் காலையில் அவர் தாம் கனவிற் கண்ட மரத்தின் வேரண்டையிற் சென்று பார்க்கச் சாவி அங்கே அகப்பட்டது.

ஏராளமான நிலச்சொத்திற்குரிய ஒருவரின் தந்தையார் தமது காலத்தில் தீர்வை செலுத்தாமையால், அவர்

தம் புதல்வர் அத் தொகை முழுதும் செலுத்தல்வேண்டும் என்று அவர்மேல் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. இது நியாய வழக்கன்று என்றும், தம் தந்தையால் தீர்வை செலுத்தப்பட்டதற்கு முத்திரைச் சீட்டு இருக்கவேண்டு மென்றும் அவர் நினைத்துச் சாதனங்கள் உள்ள இடங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தோடு தம் தந்தையாருக்காக வழக்கு நடத்தினவர்களையுங் கேட்டுப்பார்த்தார்; ஆனால் தமக்கு அனுகூல மாவதெதுவும் அகப்படவில்லை. வழக்குத் தமக்கு மாருக முடியுங் காலமோ அணுகிவிட்டது. இதனால் அவர் மிகவுந் துயரம் அடைந்தவராய் ஒருநாள் உறங்குகையில் கனவிலே அவர் தந்தையாரின் உருவம் தோன்றி மன வருத்தத்திற்குக் காரணம் யாதென்று வினவியது. அவர் தமது வருத்தத்தின் காரணத்தைத் தெரிவித்ததோடு, நியாயமின்றியே ஒரு பெருந்தொகையைச் செலுத்த நேரு வது தமக்குப் பெரிதும் இன்னுததாய் இருந்ததென்றும், தமக்கு அனுகூலமான சாதனம் எதுவும் கிடையாவிட்டா லும் அஃது அநியாயமென்றே உறுதியாய்த் தோன்றிய தென்றுங் கூறினர். அதனைக் கேட்ட அவ்வுரு "மகனே! நீ சொல்லியது உண்மையே! நான் தீர்வை செலுத்தினதற் குரிய முத்திரைச் சீட்டுக்கள், இப்போது அலுவலினின்று விடுதிபெற்று இன்ன ஊரிலிருக்கும் இன்னுர்பால் உள்ளன," என்று கூறி, "ஒருகாரணம் பற்றி அவரை அச் சமயத்தில் என்னுடைய அலுவல் பார்க்க நியமித்திருந் தேன். மிகவும் பழமையாய்ப் போனமையால் அவர் அதனை மறந்துபோயிருக்கலாம்; ஆனால் அவருக்கு ஒருகால் யான் பணங்கொடுக்கப் போயிருந்தபோது போர்த்துக்கேசியர் பொன்நாணயத்துண்டு ஒன்றிற்குச் சில்லறை அகப்படாமல் அவரும் நானுமாய் ஒரு விடுதியிற் பானகம் வாங்கி அருந்தி அதனை மாற்றிக் கொண்டதான ஓர் அடையாளத்தை

அவர்க்குத் தெரிவிப்பையாயின், அவர் அதனை நினைவு கூர்வர்," என்று அவர் பெயர் ஊர் முதலிய வரலாறு களெல்லாம் முற்றக்கூறி மறைந்துபோயிற்று. இக் கனவு கண்ட கனவான் இதன் வரலாறுகள் எல்லாம் நன்கு மனத்திற் பதியப்பெற்றவராய் விழித்தெழுந்து கனவின் கண் தம் தந்தையாற் குறிப்பிடப்பட்ட ஊருக்குச் சென்று அங்கேயிருந்த அப் பெரியவரைக் கண்டுபிடித்தார். அவரிடம் இறந்துபோன தம் தந்தைக்காக அத்தகைய தோர் அலுவல் நடத்தியதுண்டாவென்று கேட்டார்; அவர் அதனை நினைவுகூரக் கூடாமையால் பிறகு தம் தந்தை சொல்லிய அடையாளப்படி போர்த்துக்கேசிய நாணயத் தைப் பற்றிய குறிப்பை எடுத்துச் சொல்லவே முன் நடந்தவை யெல்லாம் அவர்க்கு முற்றும் நினைவில் வந்தன. நினைவில் வரவே, அவர் தம்மிடமிருந்த ஆதரவுகளை யெல்லாம் உடனே தேடிப் பார்த்து, இவர்தம் தந்தைக் குரிய முத்திரைச் சீட்டை எடுத்துக்கொடுத்தார். அச் சீட்டைக்கொண்டு அவர் தமது வழக்கை வென்று அமைதி பெற்றார்.

இங்ஙனமே இனி வரற்பாலனவாகிய நிகழ்ச்சிகள் கனவின்கண் முற்றோன்றிப் பலர்க்குப் பல நன்மைகளைப் புரிந்த வரலாறுகள் இன்னும் எத்தனையோ இருக்கின்றன, இங்கெடுத்துக் காட்டிய உதாரணங்கள் அவ்வளவும் உண்மையாக நடந்தவைகளாகும்; வெறுங்கட்டுக் கதைகள் அல்ல. இவ்வாற்றால், மக்கட்குக் கனவுநிலையிற் றோன்றும் அறிவுநிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் மேற்சென்ற பிறவிகளைப் பற்றி வருவனவும், இப் பிறவியைப் பற்றி வருவனவும், இப் பிறவியினும் இனி வரற்பாலனவாகிய நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி வருவனவுமாய் இருத்தல் வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்கற்பாற்று.

எனவே, கனவினும் நனவினும் நம்மனோர்க்குத் தோன்றும் நினைவனுபவங்களிற் பெரும்பாலன பலவகை யுலகங்களிற் சென்ற பலவேறு பிறவிகளின் பயனேயாம் என்பதும் இதனிலிருந்து பெறப்படும். இவ்வுண்மை, இப் பிறவியில் நாம் இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்துவரும் வாழ்க்கையின் இயல்பை ஒருசிறிது உற்றுநோக்கினும் தெளிவாய் விளங்கும். ஒவ்வொரு நொடியும் நாம் நினைக்கும் நினைவுகள் யாவை என்று ஆராய்ந்து பாருங்கள்! முன்நேரங்களிலும் முன்நாட்களிலும் முன்வாரங்களிலும் முன்மாதங்களிலும் முன்வருடங்களிலும் நம் அறிவின் எதிரில் நிகழ்ந்த நிகழச்சிகளைப் பற்றிய எண்ணங்களும் நினைவுகளுமே இடைவிடாது நம்முள்ளத்தில் அடுத்தடுத்துத் தோன்றுகின்றன. ஒருநாளின் பிற்பகலிற் றோன்றும் நினைவுகள் அன்று முற்பகலில் நேர்ந்தவற்றைப் பற்றியனவாயும், அதற்கு முன்நாள் முன்வாரம் மாதம் வருடங்களில் நடந்தவற்றைப் பற்றியனவாயும் இருக்கின்றன. இவ்வுலகில் இப் பிறவியில் முன் நாம் அனுபவித்த இன்பங்கள் கவலைகள் மகிழ்ச்சிகளெல்லாம் கிளைத்தெழுந்து நம் அறிவைக் கவருகின்றனவல்லவோ? இந்நினைவுகளையெல்லாம் கழித்து விட்டுப்பார்த்தால், இவற்றின் வேருக நம்மிடத்திற் புதிதாக நிற்கும் நினைவு ஏதொன்றும் இல்லாமை காணலாம்; ஒவ்வொருகாற் புதிய நினைவுகள் சில தோன்றுமாயின் அவை அறிவிற் சிறந்தோரிடத்து மாத்திரமே காணப்படுமல்லால் மற்றையோரிடத்துத் தோன்ற மாட்டா. அறிவில் வல்லவர் பின்நாட்களில் தாம் புதிதாகச் செய்ய வேண்டுவதை முன்னே நினைவில் அமைத்து உருப்படுத்துவராதலால் அவர்க்கு மாத்திரமே வருநாள் நினைவு தோன்றும். இங்ஙனமாகக் கற்ருர் கல்லாதவர் முதலான எத்திறத்தவர்மாட்டும் காணப்படும் நினைவின் பாகுபாடு

களை நுணுக்கமாக ஆய்ந்து பார்ப்பவர்க்கு இப் பிறவியில் கனவினும் நனவினும் தோன்றும் நினைவுகளிற் பெரும் பாலன மேற்சென்ற பிறவிகளில் மேல்கீழ் உலகங்களிலும் இந் நிலவுலகத்திலும் அனுபவித்த அனுபவங்களின் பயனே யாமென்பதும், சிறுபாலன இப் பிறவியிலும் இனிப் பிறவியிலும் இனி வருவனவற்றின் முன் அனுபவங்களே யாமென்பதும் தெற்றென விளங்கும். விளங்கவே, மேலுல கங்கள் பலப்பல உண்டென்பதும், அவற்றின்கண்ணெல் லாம் நாமும் நம்மையொத்த உயிர்களும் வாழ்ந்து வந்ததும் இன்னும் வாழப்போவதும் உண்மையென்பதும் தாமாகவே பெறப்படும்.

மறைத்திரு மறைமலையடிகளார்

எழுதிய

மரணத்தின்பின் மனிதர்நிலை

முற்றும்

கழக வெளியீடு: ௮கூ௫

பதிப்பாளர் :

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிட்.,
1/140, பிராட்வே, சென்னை – 1.

தலைமை நிலையம் :
98, கீழைத் தேர்த்தெரு, திருநெல்வேலி – 6.

விலை ரூ. 4 - 00.

அப்பர் அச்சகம், சென்னை-1.